திருப்புடைமருதூர்ப் புராணம்

(உரைநடையில் கதைச் சுருக்கத்துடன்)

பதிப்பாசிரியர்கள்

புலவர். பேராசிரியர். ம.வே.பசுபதி எம்.ஏ.,

புலவர். ஞா. மேகலா எம்.ஏ., எம்.ஃபில்.,

சா. சாய்ராமன்

மகாமகோபாத்தியாய

டாக்டர் உ.வே.சா. நூல் நிலையம்

2, அருண்டேல் கடற்கரைச் சாலை

பெசன்த் நகர், சென்னை - 600 090

2005

திருப்புடை மருதூர்ப் புராணம்

(உரைநடையில் கதைச் சுருக்கத்துடன்)

பதிப்பாசிரியர்கள்
புலவர். பேராசிரியர். ம.வே. பசுபதி, எம்.ஏ.,
புலவர். ஞா. மேகலா, எம்.ஏ., எம்.ஃபில்.,
சா. சாய்ராமன்

மகாமகோபாத்தியாய
டாக்டர் உ.வே.சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்
பெசன்த் நகர்,
சென்னை - 600 090

மகாமகோபாத்தியாய
டாக்டர் உ.வே.சாமிநாதையர்
நூல்நிலைய வெளியீட்டு வரிசை எண்: 190
முதற்பதிப்பு - 2005

மகாமகோபாத்தியாய
டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர் நூல்நிலையம்
பெசன்த் நகர், சென்னை - 90

தமிழ்நாடு அரசு தமிழ்வளர்ச்சித்துறை அரிய நூல்கள் வெளியீட்டுத் திட்டத்தின்கீழ் நிதியுதவி பெற்று வெளியிடப்பெற்றது.

விலை ரூ. 75/-

அச்சும் கட்டும் :
ஜெயராம் பிரஸ்
5, வேலாயுதம் தெரு
நுங்கம்பாக்கம்
சென்னை - 600 034
தொலைபேசி: (044) 28284568
கிளை:
10, நந்திகோவில் தெரு
திருச்சி - 620 002

22778

36/

JUSTICE S. RATNAVEL PANDIAN
Judge, Supreme Court (Retd.)
&
Former Chairman,
Fifth Central Pay Commission,
Tel :(044) 26211368, 26269988

Residence L
AB-41, 6th Main Road,
Anna Nagar,
Chennai - 600 040
Tamil Nadu

Date : 08-02-2005

அணிந்துரை

'சங்கரா சரணம்; மூல
சம்புவே சரணம்; மங்கை
பங்கனே சரணம்; நீற்றுப்
பரமனே சரணம்; நெற்றிச்
செங்கணா சரணம்; எங்கள்
தேவனே சரணம்; செங்கைப்
புங்கவ சரணம்; பூத
நாயக சரணம் போற்றி'

- திருப்புடைமருதூர்ப் புராணம் சதுமுகப்படலம்

தாமிரபரணி நதியின் கீழ்க்கரையில் தெய்வ மணம் கமழும் சிவத்தலம் திருப்புடைமருதூராகும். அங்குத் திருவருள் தரும் கோமதி அம்பாள் உடன் உறை அருள்மிகு நாறும்பூ நாத சுவாமி என்ற புடார்ச்சுனேஸ்வரர் திருக்கோவில் அமைந்துள்ளது.

தலைமருதூர் என்பது ஸ்ரீசைலம். இதை மல்லிகார்ச்சுனம் என்பர். இடைமருதூர் திருவிடைமருதூர். இதை மத்யார்ச்சுனம் என்பர். புடைமருதூர் திருப்புடைமருதூர். இதைப் புடார்ச்சுனம் என்பர். இந்த மூன்று தலங்களிலும் மருதமரம் தலவிருட்சம் ஆகும். இவ்வகையில் இந்தியத்தின் மூன்று சிறந்த சிவத்தலங்களுள் திருப்புடைமருதூரும் ஒன்று என அறியலாம்

திருப்புடைமருதூர்ப் புராணம் அருமையான தமிழிலக்கியம் ஆகும். இது நாள் வரை அச்சில் வராமல் இருந்தது. இப்பொழுது இது அச்சில் வந்து தமிழார்வலர்களின், பக்தர்களின் பயன்பாட்டுக்கு வந்திருப்பதற்காக மிக்க மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

திருமால், பிரமன், இந்திரன் முதலிய தெய்வங்களும் இங்கு வந்து வரம் பெற்ற செய்திகள் இந்நூலில் சுவையாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளன.

இராமனே சீதையைப் பிரிந்தபோது இங்கு வந்து வழிபட்டான் என்றும், பெருமான் 'நீ உன் தேவியைப் பெறுவாய்' என்று வரம் அளித்தான் என்றும்

இந்நூலுள் வருகிறது. வீரமார்த்தாண்டப் படலத்துள் 31 பாடல்களுள் இராமயணக் கதையின் பெரும் பகுதி சுருக்கமாக வந்துள்ளது.

இறைவன் கொடும் பாவங்கள் செய்தவர்களையும் பக்தி தந்து ஆட்கொள்ளும் செய்திகள் பலப்பல இந்நூலில் உள்ளன.

இறைவனைப் 'போற்றி' சொல்லித் துதிப்பதற்கான பாடல்கள் இந்நூலுள் பல உள்ளன. அவற்றைத் தொகுத்து அன்பர்கள் பாராயணம் செய்து பல்வகை நலன்களையும் பெறவேண்டுமென விரும்புகிறேன்.

இந்நூலின் நயங்களையும், சிறப்புகளையும் தமிழறிஞர்கள் நன்கு ஆராய வேண்டும். பக்தர்கள் இந்நூலைக் கற்று நலன்களையும், வளங்களையும் பெற்று வாழ்வாங்கு வாழ வேண்டும்.

இந்த ஆலயத்தின் கோபுர உட்புறச் சுவர்களில் தீட்டப்பட்ட பழம் பெரும் வண்ண ஓவியங்களும், அங்குள்ள மரச் சிற்பங்களும், கற்சிற்பங்களும் சிறந்த கலைப் படைப்புகள்.

மகாமகோபாத்தியாய தாட்சிணாத்திய கலாநிதி டாக்டர் உ.வே.சாமி நாதய்யர் நூல் நிலையக் காப்பாளர் புலவர் பேராசிரியர் திரு.ம.வே.பசுபதி அவர்கள் இந்நூலை ஆராய்ந்து பாடல்களை அனைவரும் உணரும் வகையில் வேண்டிய கதைச்சுருக்கம் முதலியவற்றுடன் மிக அருமையாகப் பதிப்பித்திருக்கிறார்கள். அன்னாருக்கும், பதிப்பாசிரியராகப் பணியாற்றும் திருமதி. ஞா. மேகலா அவர்களுக்கும், உதவிபுரிந்த திரு.ச. சாயிராமன் அவர்களுக்கும், இந்நூல் அந்நூல்நிலையத்தில் இருப்பதை அறிந்து எனக்குப் பெரிதும் உதவிய இலக்கிய நண்பர் திரு.மு.சீனிவாசன் அவர்களுக்கும், மற்றும் உள்ள நூல் நிலையத்தாருக்கும் என் அன்பு கலந்த நன்றி.

தமிழ் உலகம் அவர்கள் எல்லோருக்கும் பெரிதும் கடமைப்பட்டுள்ளது.

அன்புள்ள

சு. இரத்தினவேல் பாண்டியன்

36/2

பதிப்புரை

வாழ்க தட்சிண காசி வளம்பதி
தாழ்வி லதாபு டார்ச்சுனம் சார்ந்தருள்
சூழ்இ லேபன சுந்தரன் தொல்கதை
ஏழ்பெ ரும்புவி எங்கும் விளங்கவே

- திருப்புடை மருதூர்ப் புராணம்.

திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலுள்ள பழம்பெரும் சிவத்தலம் திருப்புடை மருதூர்த் திருத்தலமாகும். மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் என்னும் மூன்றாலும் மிக்க பெருமை கொண்டது இத்தலமாகும். இத்தலத்தின் பெருமைகளை விளக்கும் நூல்கள் பல உள்ளன. திருப்புடைமருதூர்ப் பதிற்றுப்பத்து அந்தாதி, திருப்புடை மருதூர் இரட்டை மணிமாலை, திருப்புடை மருதூர் மும்மணிக் கோவை, திருப்புடை மருதூர்ப் பள்ளு என்பன அவை. இவையெல்லாவற்றிற்கும் மேலாக இலக்கிய வளமும், பக்தி நலமும் செறிந்த திருப்புடை மருதூர்ப் புராணம் என்ற ஒரு நூலும் உள்ளது. அதுவே அச்சு வடிவில் இதுபோது வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

இந்திய உச்ச நீதிமன்றத்தில் விளங்கிய நீதியரசர் மாண்பமை. சு.இரத்தினவேல் பாண்டியன் அவர்கள் திருப்புடை மருதூரில் பிறந்தவர். இத்தலத்து இறைவன் பால் ஈர்ப்பு உள்ளவர். திருப்புடை மருதூருக்கும், திருக் கோயிலுக்கும் எண்ணற்ற பொலிவூட்டி வருபவர். திருப்புடை மருதூர்த் திருக்கோயிலின் வரலாற்றுச் சிறப்பையும் சிற்ப ஓவியக்கலை மேம்பாடுகளையும் உலகுணருமாறு செய்து வருபவர். திருப்புடை மருதூரை மையப்படுத்திய தமிழ் இலக்கியச் செல்வங்களையும் தமிழ் கூறும் நல்லுலகில் பரப்ப அவர் வேணவாப் பூண்டுள்ளார். டாக்டர் உ.வே.சா. நூலகத்திற்குப் பன்முறை வருகை புரிந்து திருப்புடை மருதூர்ப் புராண நூலைச் செம்மையாகப் படியெடுத்து அச்சிட வேண்டும் என்ற தம் வேட்கையை வெளிப்படுத்தினார். இப்பதிப்பின் மூல உந்து சக்தியாகவே அவர் விளங்கினார் என்றால் அது மிகையாகாது. அத்துடன் இந்நூலுக்கு அரியதொரு அணிந்துரையும் வழங்கிச் சிறப்பித்துள்ளார். அன்னாரின் நல்உளத்தை வணங்கிப் போற்றி நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்நூலகத்தின் இப் பதிப்புப் பணிக்கு ஊக்கமும் கருத்துரைகளும் வழங்கிய நல்லறிஞர் நற்பணித் தொண்டர் கல்கத்தா திரு. மு. சீனிவாசன் அவர்கட்கு என் இதயம் கனிந்த நன்றிகளை உரித்தாக்குகிறேன்.

சென்னை கீழ்ப்பாக்கம் சூரா முனிசாமி செட்டி, புஷ்பாளம்மா சாரிடீஸ் சார்பில் திரு. மு. சீனிவாசன் அவர்கள் வெளிவராத நூலை வெளியிட ரூ.30,000 தொகையை 29.01.2001இல் இந்நூலகத்திற்கு வழங்கினார்.

அத்தொகையில் 'மூவூருலா' வெளியிடப் பெற்றது. அதன் எஞ்சிய தொகை இவ்வெளியீட்டுக்கும் பயன்படுத்திக் கொள்ளப்பட்டது. இவ்வகையில் உதவிய திரு. வீ. சினிவாசன் அவர்கட்கும், அந்நிதி உதவி பெற ஆற்றுப்படுத்திய இந்நூலக ஆட்சிக்குழு உறுப்பினர் மூத்த வழக்குரைஞர் திரு. சி.டி.வி. இராமநாதன் அவர்கட்கும் என் மனமார்ந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தமிழ்த் தாத்தா உ.வே.சா. அவர்களின் பதிப்புப் பணி அதே பாணியில், இந்நூல் நிலையம் வாயிலாக, அவர்தம் திருமகனார் திரு.சா.கல்யாண சுந்தரம் ஐயர் அவர்களாலும், டாக்டர் உ.வே.சா. அவர்களின் பெயரனார் திரு க. சுப்பிரமணிய ஐயர் அவர்களாலும், டாக்டர் உ.வே.சா. அவர்களின் கொள்ளுப் பெயரனார் திரு சு. வேங்கட கிருஷ்ணன் அவர்களாலும் தொடர்வது மிகுந்த மகிழ்ச்சிக் குரியதாகும்.

ஆத்திக அன்பர்களும், தமிழார்வலர்களும் இந்நூலைப் பெற்றுக் கற்று, மகிழ்ந்து மகிழ்விக்க எல்லாம் வல்ல பராசக்தியின் பொற் பாதங்களை இறைஞ்சுகிறேன்.

பூவணமும் திருச்சுழியல் பூம்பதியும் குற்றாலப்
பொருப்பும் ஆய
பாவணமார் பதிகளின்தே வாரமு தம்பருகிப்
பாவி யேன்றன்
நாவணமார் தரவிழிகள் திருமேனி தரிசியா
நவைஎன் னேஎன்(று)
ஏவணஞ்சாம் புறுமாலென் புரிவேன்தென் கயிலையுறை
எம்பிரானே.

(டாக்டர் உ.வே.சா. அவர்கள் இயற்றியது)

டாக்டர் உ.வே.சா. நூல் நிலையம்,
பெசன்த் நகர்,
சென்னை - 90

ம.வே.பசுபதி
காப்பாட்சியர்

முன்னே பின்னே

குறிப்பு: அடைப்புக் குறிக்குள் உள்ள எண்கள் கதைப் பகுதிகளாக உள்ள படலங்களின் எண்கள்.

ஆராய்ச்சியாளர்க்குஓர் அறிமுகம்

தலபுராணம் :

தலபுராண இலக்கியங்கள் திருக்கோயில்களின் பெருமைகளை விளக்கும் இலக்கியங்கள் ஆகும். மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் என்ற மூன்றின் சிறப்பு களையும் தலபுராணங்கள் விரிவாகச் சொல்லும். இவ்வகை நூல்களை மான்மியம், என்பர்

இறைவனின் அருள் விளையாடல்களை - அடியவர்களின் வரலாறு களைக் கூறும் இலக்கியங்களும் புராண இலக்கியங்களே ஆகும். இறைவன் அருள் விளையாடல்களைக் கூறும் நூல்களை 'லீலை' எனச் சொல்வார்கள்.

பெருங்காப்பிய நூல்களுக்குரிய பல அமைதிகளும் மேற்கூறிய வகைப் புராணங்களுக்கும் உரியனவாகும். எனவே இவற்றைக் காப்பிய இலக்கியங்கள் என்று கூறுவது பொருந்தும்.

திருப்புடை மருதூர்ப் புராணம் :

திருப்புடை மருதூர் என்னும் சிவத்தலத்தைப் பற்றி எழுந்த அரிய தலபுராணம். 1832 பாடல்களைக் கொண்டதாகும். முதல் ஏழு தலைப்புகள் பொதுவானவை. எட்டாம் படலமாகிய நடம்புரி படலத்திலிருந்து ஒவ்வொரு படலமும் ஒன்றும், இரண்டுமான கதைப் போக்குகளைக் கொண்டது. 21 படலங்களைக் கதை அமைப்புடைய படலங்கள் எனக் குறிப்பிடலாம். பல்வகை விருத்தப் பாக்களால் அமைந்த நூலாக இந்நூல் விளங்குகிறது.

நூலாசிரியர்:

இந்நூலாசிரியின் பெயர் தெரியவில்லை. எனினும் இந்நூலின் பாயிரத்தை ஒட்டி, குரு வணக்கப் பாடல் ஒன்று உள்ளது. அப்பாடலால் இந்நூலாசிரியரின் குருநாதர் கச்சி சதாசிவ முனிவர் என அறிய முடிகிறது. அவர் குரங்கணில் முட்டப் புராணம் இயற்றியவர் ஆவார். அந்நூலின் பாயிரம் 19 ஆம் செய்யுளில் கச்சிவாழ் சதாசிவ முனி என நூலாசிரியர் பெயர் உள்ளது. பாயிரம் செய்யுள் 16இல் 'நித்திய நின்மலஞானப் பிரகாச தேசிகர் தாள் நினைந்து வாழ்வாம்' எனக் குருவணக்கம் கூறப்பட்டுள்ளது. இதனால் கச்சி சதாசிவ முனிவரின் குரு கச்சி ஞானப்பிரகாசர் என அறியலாம்.

காஞ்சி தொண்டை மண்டல ஆதீன வரலாற்றை நன்கு ஆய்ந்து பார்த்தால் இந்நூலாசிரியர் பெயரைக் கண்டு கொள்ள வாய்ப்புண்டு.

திருப்புடை மருதூர்ச் சருக்கம் :

திருநெல்வேலித் தலபுராணம் என்பது நெல்லையப்பப் பிள்ளையவர்கள் செய்ததாகும். அதில் 27 ஆவது சருக்கம் திருப்புடை மருதூர்ச் சருக்கம் என்பதாகும். அச்சருக்கத்தில் விருத்திராசுரனை வதைத்த செய்தி கூறப் பட்டுள்ளது. திருப்புடை மருதூர்ப்புராணத்தில் நடம்புரி படலத்திற்கு அடுத்த படலம் விருத்திராசுரப் படலமாகும்.

நெல்லையப்பப் பிள்ளையவர்கள் இயற்றிய திருநெல்வேலித் தல புராணம் 19ஆம் நூற்றாண்டு இலக்கியமாகும். திருப்புடை மருதூர்ப் புராணத்தின் விருத்திராசுரவதைப் படலத்தின் விரிவாகவே திருநெல்வேலித் தல புராணத்தின் புடை மருதூர்ச் சருக்கம் எழுந்தது எனலாம். இவ்வகை யினால் திருப்புடை மருதூர்ப் புராணம் 18-ஆம் நூற்றாண்டின் இலக்கிய மாகும் எனக் கருத இடமுண்டு.

கதைப்பகுதிகளான படலங்களின் செய்திச் சுருக்கம்

1. நடம்புரி படலம்

ஆதியில் திருக்கயிலையில் தைப்பூச நன்னாளில் 'இறைவனே உனது திரு நடனக் காட்சியை எங்களுக்கு அருள வேண்டும்' என்று திருமால், பிரமன் முதலியோர் சிவபெருமானிடம் வேண்டினர். சிவபெருமானும் திருப்புடை மருதூரில் தைப்பூசத் திருநாளில் அவர்களுக்குத் தனது திருநடனக் காட்சியை வழங்கி அருள் செய்தமையால் திருப்புடை மருதூர் தென்கயிலை என்றும் சிறப்பிக்கப் பெற்றது. இத்தலம் காசியைப் போன்று முத்தி தரும் திருத்தலம் ஆகும். எனவே திருப்புடை மருதூர், தென்காசி என்னும் பொருளில் 'தட்சிண காசி' என்றும் புடை மருதக்காசி என்றும் வழங்கப்படுகிறது.

பிரமனுடைய புதல்வராகிய காசிபனுக்குத் திதி, அதிதி என்னும் பெயர் பெற்ற மனைவியர் இருவர் இருந்தனர். அவர்கள் இருவரில் திதி என்பவளுக்கு அசுரரும், அதிதி என்பவளுக்குத் தேவர்களும் புதல்வராகப் பிறந்தனர். எனவே தாயாதிப் போரால் தேவர்கள் அசுரரை மாய்த்தனர். தம் மக்களாகிய அசுரர்களை இழந்தமையால் வருந்திய திதி அசுர குருவாகிய சுக்கிரனிடம் முறையிட்டாள். சுக்கிரன் திதிக்கு உரைத்தவாறு காசிபனும் அதிதியும் சேர்ந்து இயற்றும் வேள்வியின் வளர்ச்சியாக விருத்திராசுரன் அவ்வேள்வியில் உச்சரிக்கப்படும் மந்திர ஒலிபேதத்தால் அவ்வேள்வித் தீயில் இருந்து தோன்றினான். யக்ஞம் ஆகிய வேள்வித் தீயில் இருந்து தோன்றியதால் விருந்திராசுரனுக்கு யக்ஞயோனி என்னும் பெயர் ஏற்பட்டது. தனது தந்தையாகிய காசிப முனிவன் உபதேசப்படி யக்ஞயோனி பிரமனைக் குறித்துக் கடுந்தவம் இயற்றினான். அவனது கடுந்தவத்தைப் பாராட்டி மனம் இரங்கிய நான்முகன் யக்ஞயோனி விரும்பியவாறே அவனுக்கு எத்தகைய ஆயுதங்களாலும் மரணம் நேராதவாறு வரம் அளித்து அருளினான். உடனே யக்ஞயோனி தேவர்களுடன் போரிட்டு அவர்தமை வென்று வான் உலகைக் கைப்பற்றி அதனை ஆண்டுவரலானான்.

விருத்திராசுரனால் வான் உலக ஆட்சியை இழந்த இந்திரன் தேவர்களுடன் நான்முகனை நாடிச் சென்று விருத்திராசுரனால் தேவர்களுக்கும், தனக்கும் ஏற்பட்ட இன்னல்களைப் பிரமனிடம் கூறி மீண்டும் 'வான் உலகைத் தான் பெறுவதற்கு அருள் செய்வாய், என வேண்டினான். நான்முகன் வேள்வியில் சொல்லப்பட்ட மந்திர ஒலிபேதத்தால் விருத்திராசுரனுக்கு அழிவு நேரிடும் என்றும்

விருத்திராசுரனுக்கு இந்திரன் செய்த போரில் அவனுடைய வச்சிராயுதம் கூர்மழுங்கி விட்டது என்றும், வேறொரு புதிய வச்சிராயுதத்தை வழங்க வல்லவர் மேருமலையில் தவம் செய்கின்ற ததீசிமா முனிவனே என்றும் அம்முனிவனது முதுகு எலும்பே அவ்வச்சிராயுதம் ஆகும் என்றும், அதனை இந்திரன் அம்முனிவரிடம் வேண்டிப் பெற வேண்டும் என்றும் கூறினான். நான்முகன் உரைத்தபடியே இந்திரன் மேருமலையில் தவம் செய்கின்ற ததீசிமா முனிவரை அடைந்து அவர் தமது முதுகு எலும்பைத் தந்தருள வேண்டும் என்று வேண்டினான்.

ததீசிமா முனிவரும் யோகத்தால் தாம் உயிர் நீங்குவதாகவும் அதன் பின் தமது முதுகு எலும்பை இந்திரன் பெறலாம் என்றும் அருளினார். இந்திரனும் அவ்வாறே ததீசிமா முனிவரின் முதுகு எலும்பைப் பெற்று, தேவகம்மியன் கையில் கொடுத்தான். தேவகம்மியனும் அதனைத் திருத்தி வச்சிராயுதமாகச் செய்து இந்திரனிடம் கொடுத்தான். தவச்செல்வராகிய ததீசி முனிவரின் முதுகு எலும்பினால் அமைக்கப்பெற்ற அவ்வச்சிராயுதத்தின் மகிமை பொருந்திய வலிமையால் இந்திரன் விருத்திராசுரனைக் கொன்று தனக்குரிய வானுலக ஆட்சிப் பீடத்தை மறுபடியும் பெற்று மகிழ்ந்தான்.

அந்தணராகிய காசிப முனிவரின் புதல்வனாக வேள்வியில் தோன்றிமையால் விருத்திராசுரனைக் கொன்ற பிரமகத்தி இந்திரனைப் பற்றிக் கொண்டு அவனை மிகவும் துன்புறுத்தியது. தேவர்கள் ஒருங்கே கூடி தேவ குருவாகியவியாழ பகவானிடம் அந்தப் பிரமக்கதியால் இந்திரன் அடைகின்ற இன்னல்களைக் கூறி அவற்றைப் போக்கி இந்திரனுக்கு அருள வேண்டும் என்றனர். அது கேட்டு வியாழபகவான் இந்திரனை நோக்கித் திருப்புடை மருதூரில் சிவ சொரூபமாகிய மருதமரத்தில் ஒன்றிச் சிவ பெருமானைக் குறித்துத்தவம் செய்வாய் என்று கூறினார். வியாழபகவான் உரைத்தவாறே இந்திரனும் திருப்புடை மருதூரை அடைந்து மருதமரமாக இருந்து அத்தலத் தில் தவம் புரியலானான்.

2. விருத்திராசுரன் வதைப் படலம்

விருத்திராசுரன் என்ற ஓர் அசுரன் இருந்தான். அவன் வேள்விகள் பல செய்து பல வரங்கள் பெற்றிருந்தான். அந்த வரத்தினால் பல தவறுகள் செய்தான். அதனால் தேவேந்திரன் அவனை அழித்தான்.

3. இந்திரன் பழிதீர்த்த படலம்

இந்திரன் விருத்திராசுரனைக் கொன்ற பாவத்தை நீக்குவதற்காகத் திருப் புடைமருதூரில் மருதமரமாகத் தோன்றினான். இந்திராணியும் அத்தலத்துக்கு வந்தாள். பதியின் நலத்துக்காகப் பல்வேறு விரதங்களை மேற்கொண்டாள்.

இறைவன் எழுந்தருளினான். இந்திரன் தன்னை ஈவாய் என்று அவள் வேண்டிக் கொண்டாள். இந்திரன் சாபம் தீர்ந்து இந்திராணியைச் சேர்கிறான். இந்திரன் திருப்புடை மருதூரை இந்திரபுரிக்கு ஒப்பாக அலங்கரித்தான்.

4. சீதரப் படலம்

திருமால் திருப்புடை மருதூர் இறைவனை வணங்கி அருள் பெற்ற செய்தியை இப்படலம் உரைக்கிறது. துவாரகையில் திருமால் சிவலிங்கத்தைத் தாபித்துப் பூசை செய்தார். சிவதீட்சை இல்லாமல் பூசை செய்வது குற்றம் என்று உபமன்னியர் அவருக்கு உணர்த்திச் சிவதீட்சை செய்தார். திருமால் முறைப்படியாகச் சிவபூசை செய்து வந்தார். மதுரா புரியில் எழுந்தருளிச் சிவபூசை செய்த போது சிவன் வெளிப்பட்டான். திருமால் திருநடனக் காட்சி அளிக்க வேண்டும் என்று வேண்டினார். இறைவன் அருளியபடியே ஸ்ரீ தேவியுடன் திருமால் புடை மருதூருக்குச் சென்று தோத்திரம் செய்கின்றார். திருப்புடை மருதூரில் முத்தி அம்பலத்தில் இறைவன் திருமாலுக்குத் தனது திருநடனக் காட்சியைக் காட்டி அருள் செய்கிறான்.

வாமதேவன் என்னும் முனிவர் திருமாலின் திருவடி சேர்வதற்காகத் காசியில் பிரமனை நோக்கித் தவம் செய்தார். பிரமன் திருப்புடை மருதூருக்குச் சென்று தவம் செய்ய உத்தரவிட்டார். அவரும் அவ்வாறே செய்தார். திருப்புடை மருதூரில் சிவபூசையில் இருந்த திருமாலையும் பெருமானையும் தரிசிக்கும் பேறு பெற்றார். இதற்கு இடையில் முனிவர் தவம் செய்யும்போது அவரது தவத்துக்கு ஊறு செய்த ஊவன் என்னும் கந்தர்வனை முதலை ஆகுமாறு சபித்தார். சும்மராசன் என்பவர் யானை ஆகி முதலைதன் கால் பற்ற ஆதி மூலமே என்று கூவினார். திருமால் அவரைக் காத்தார். யானை மீண்டும் திருப்புடை மருதூரில் அரசனாகத் தோன்றியது. இறைவனை வழிபட்டார்.

5. ஆதிமனுப் படலம்

ஆதிமனு என்ற அரசன் இத்தலத்துக்கு வந்து அருள் பெற்றதை இப்படலம் விரித்து உரைக்கிறது. ஆதிமனு, குமரிக் கண்டத்தின் அரசன் ஆவான். அவனுக்குப் புதல்வர்கள் இல்லை. அதற்காகக் காசி யாத்திரை செய்தான். இறைவன் அவன் கனவில் தோன்றித் திருப்புடை மருதூரில் அருள் செய்வோம் என்றார் ஆதிமனு பல தலங்களையும் தரிசனம் செய்து கொண்டு திருப்புடை மருதூருக்கு வந்தான். பொருனை நதி சிறு பெண்ணாக வந்து திருப்புடை மருதூரின் பெருமைகளை எல்லாம் ஆதி மனுவுக்குச் சொன்னாள். அச் செய்திகளில் இமய அரசன் வரம் பெற்றது அகத்தியன்

அருள் பெற்றது முதலியனவும் வருகின்றன. அவற்றைக் கேட்டு மகிழ்ந்த ஆதிமனு இறைவனைப் பலவாறு போற்றுகிறான்.

6. ஆலயம் காண்படலம்

ஆதிமனு திருப்புடை மருதூரில் சிவபெருமானுக்கு ஆலயம் கட்ட விரும்பினான். அதற்காகச்சிவனை நோக்கித் தவம் இருந்தான். பெருமானும் அருள் செய்தான். மயனை அழைத்து மயன் விதிப்படியாக ஆலயம் கட்டத் தொடங்கினான். பல அதிசயங்கள் நிகழ்ந்தன. மரத்தடியில் இறைவன் இலிங்கத் திருமேனியாகத் தோன்றினான். திருக்கோயிலில் எழுந்தருளிய இறைவன் 'சாரங்கவல்லி' என்றும் தனது தேவியுடன் வந்திருந்த ஆதி மனுவுக்குக் குழந்தைப் பேறு வரம் அருளினான்.

7. சதுமுகப் படலம்

நான்முகனாகிய பிரமன் இத்தலத்து இறைவனைப் பூசித்து நன்மை பெற்றதை இப்படலம் கூறுகிறது. இதனைத் தட்சிணகாசி என்ற சிறப்பு இப்படலத்தில் விரித்துரைக்கப் படுகிறது.

நான்முகன் காசியில் தவம் செய்தான். இறைவனும் தேவியும் வெளிபட்டுத் திருப்புடை மருதூருக்குச் சென்று தவவேள்விகள் புரியுமாறு அருளினர். அவ்வாறே பிரமன் இங்கு வந்தான். பலதலங்களையும் தரிசித்து இங்கு வந்தபோதே பிரம்ம தண்டம் நிமிர்ந்தது. தண்டத்தையும் இங்குப் பிரதிஷ்டை செய்தான்.

8. பதியத்தி தீர்ந்த படலம்

குலடி என்னும் பெண் கணவனைக் கொன்று செல்வங்களை எல்லாம் எடுத்துக் கொண்டு கள்ளக் காதலனுடன் வேறூருக்குச் சென்றாள். அவள் பதியைக் கொன்றதால் கொலைப் பாவம், பதி அத்தி - சூழ்ந்தது. பேய் பிடித்து அலைந்தாள். செல்வத்தை இழந்தாள். இன்பத்தை இழந்தாள் பிச்சை எடுத்தாள். முதுமை அடைந்தாள்.

திருப்புடை மருதூருக்கு வந்தாள். தாகத்தால் தீர்த்தம் குடித்தாள். அப்பொழுது பொருனையில் வெள்ளம் வந்தது. சிவசிவ என அலறினாள். தீர்த்த விசேடத்தாலும் மந்திர உச்சரிப்பினாலும் இறைவனின் காட்சி கண்டாள். அவள் பாவங்கள் அகன்றன. அவள் வான் எய்தினாள்.

9. அவிர்த்தானப் படலம்

அவிர்த்தானன் என்ற பிரமசாரியின் வினை நீக்கிய செய்தியை இப்படலம் கூறுகிறது. அவிர்த்தானன் என்பவரின் குருவின் பெயர் அங்கணன்

என்பதாகும். அங்கணன் ஒருயாகம் செய்யக் கருதினான். அவிர்த்தானனை அதற்கு வேண்டிய பணிகள் செய்யச் சொன்னார். அதற்காக அவிர்த்தானன் காட்டுக்குச் சென்றான், அங்கு ஒரு பெண்ணைக் கண்டு அவள் வற்புறுத்தலால் கூடினான். அதனால் நோயுற்றான். நோய்கள் தீர இறைவழியில் பலவகை முயற்சிகள் செய்தான். திருப்புடை மருதூருக்கு வந்து வழிபட்டுப் பிணிகள் நீங்கிக் குரு உபதேசம் பெற்று இல்லறம் செய்து இறை நெறியில் நடந்தான்.

10, வால சதானந்தப் படலம்

வால சதானந்தன் செய்த பிழையை இத்தலத்தில் இறைவன் நீக்கிய செய்தியை இப்படலம் கூறுகிறது. நாரதர் காசியின் பெருமையையும் அதனினும் சிறந்த திருப்புடை மருதின் பெருமையையும் இந்திரனுக்கு உரைத்தார். இந்திரனும் நாரதரும் தேவர்களும் இத்தலத்துக்கு வந்து வழிபாடாற்றினர். யாகங்கள் செய்தனர்.

பிறியமகன் என்ற முனிவர் இந்திர பதவிக்காக மண்ணுலகில் தவம் செய்தார். அவர் தவத்தைக் கெடுக்க ரம்பையை இந்திரன் அனுப்பினான். முனிவர் அவளைத் துய்த்தார். அவர்கட்குப் பிறந்தவனே வாலசதானந்தன். கவுதமனும் அகலிகையும் அவனை வளர்த்தார்கள். அவன் காமப் பிழை செய்ததும் திருப்புடை மருதூரில் பாவம் நீங்கியதும் இங்குக் கூறப்படுகிறது.

11. புறமதம் தீர்த்த படலம்

பெண் மயக்கம் காரணமாக வேற்றுமதத்தில் சேர்ந்தவன் இறைவன் அருளால் சைவம் சார்ந்த நிகழ்வை இப்படலம் இயம்புகிறது.

சித்திர சாப மாறன் என்பவன் பாண்டிய மன்னன். அவன் மகன் சுசேடணன். துளுவ நாட்டு மிலேச்ச மன்னன் காஞ்சகன் மகள் காந்தரங்கனி.

பாண்டி இளவரசன் பெண்ணாசையால் மிலேச்சமதத்தைப் பின்பற்றினான். இறைவன் அவனுக்கு வியாதி கொடுத்துத் தடுத்தாட் கொண்டு சிவமதம் சேரச் செய்தார்.

12. அலதந்தப் படலம்

முசி என்ற வசுவேந்திரனின் மகன் அலதந்தன். முசி நூறு ஆண்டுகள் இந்திரனுடன் போர் செய்தான். அலதந்தனும் சினமுற்று இந்திரனுடன் போர் செய்தான். முசி தோற்றான். தன் மகனைப் புடை மருதூர்க்குச் சென்று பூசிக்கச் சொன்னான். பூசைக்கு இடையூறு செய்ய இந்திரன் முனைந்தான்.

இறைவன் அதைத்தடுத்து அலதந்தனுக்கு அருள் செய்தான். அலதந்தன் ஞான மார்க்கத்தில் ஈடுபட்டடான்.

13. கருவூர்ச் சித்தப் படலம்

கருவூர்ச் சித்தர் அழைப்புக் கிணங்கி இறைவன் சாய்ந்த நிகழ்வு இப்படலத்தில் கூறப்படுகிறது.

மணிகண்டேசன் - திலதைக்கு நூறு பிள்ளைகள் பிறந்தனர். அவர்களில் ஒருவன் சோமபுத்திரன். அவன் செல்வம் மிகப்பெற்று அரசனானான். அவன் பானு மித்திர வேடனின் மகள் தராபதியைக் காதலித்தான். வேடன், தன் மகளுக்கு 'மண்ணில் பிறந்து ஆண்வேட்கை இல்லாமல் போவாய்' எனச் சாபமிட்டான். சோமபுத்திரனுக்கும் 'பெண்ணாசை அற்றவனாக மண்ணில் திரிவாய்' என அவன் தந்தை சாபமிட்டான்.

சோமபுத்திரன் பூதியார் மகனாப் பிறந்தான். கற்பேஸ்வரன் என்பது அவர் பெயர். தராபதி பூதிபூடணன் மகளாப் பிறந்தாள். காதம்பரி என்பது அவள் பெயர். காதம்பரி திருமணத்தை வெறுத்தாள். கற்பேஸ்வரனும் திருமணத்தை வெறுத்தான். கற்பேஸ்வரன் தவம் மேற்கொண்டான். அவன் தவத்துக்கு இரங்கிய இறைவன் அவனின் முற்பிறப்பு வரலாற்றை உணருமாறு செய்தார். திருப்புடை மருதூருக்குச் சென்று தேன் அருந்தி வன்னிக் காயைத் தின்றால் சாபம் நீங்கும் என்றும் அருளினார். அவன் அவ்வாறே செய்ததனால் சித்தரானான். பல சித்துக்கள் செய்தார். இக்கருவூர்ச் சித்தர் அழைக்கவே பெருமான் சாய்ந்த கோலத்தில் காட்சி தந்த அதிசயமும் நிகழ்ந்தது.

14. அகத்தியப் படலம்

இமயத்தில் இறைவன் திருமணத்தின் போது தெற்குத் திசையை உயர்த்தப் புறப்பட்ட அகத்தியர் புடார்ச்சுனத்தைத் தரிசிக்க எண்ணி இங்கு வந்து பூசித்த வரலாறு இப்படலத்துள் உள்ளது. சாத்திரச் செய்திகள் ஆகமச் செய்திகள் பூசை முறைகள் பற்றி பல இறைநெறிக் கொள்கைகள் இப்பகுதியில் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

15. தாரக உபதேசப் படலம்

சூத முனிவர் இதுவரை திருப்புடை மருதூரின் சிறப்புக்களை எல்லாம் சொன்னார். அதனைக் கேட்ட முனிவர்கள் தாங்களும் திருப்புடை மருதூருக்குச் சென்று இறைவனைத் தரிசிக்க ஆசைப்பட்டார்கள். வாதராயணர், மார்க்கண்டர், மரீசி, வான்மீகர், வசிஷ்டர், சுகர் என்ற ரிஷிகள் சூதரைப் போற்றியவாறு திருப்புடை மருதூர்க்கு வந்தார்கள். இறைவனை

வழிபட்டு மகிழ்ந்து இறைக் காட்சி கண்டார்கள். யோகாதி முனிவர்களுக்கு இறைவனே தாரக மந்திரத்தை உபதேசித்தான்.

இப்பகுதியிலும் இத்தலத்தில் தரிசித்தல், தானம் செய்தல், வேள்வி செய்தல் முதலிய மகிமைகள் கூறப்பெற்றுள்ளன. இங்கு இறந்தவர்களுக்கு இறைவனே தாரக மந்திரம் உபதேசிக்கிறான்.

16. வீரமார்த்தாண்டப் படலம்.

இப்பகுதியில் இராமாயண வரலாறு 31 பாடல்களில் வருகிறது. இராமன் சீதையைப் பிரிந்தபின் தம்பியொடு இத்தலத்து இறைவனை வழிபட்டார். இறைவன் 'சீதையைச் சேர்வாய்' என்று வரம் அருளினார்.

வீரமார்த்தாண்டன் என்னும் மன்னனின் கனவில் இறைவனே எழுந்தருளி இத்தலச் சிறப்புகளைக் கூறி, தலத்தை இனம் காட்டியருளினர். அரசன் இத்தலத்திற்கு வந்து திருப்பணிகளும் யாகங்களும் செய்தான். இறைவன் காட்சி தந்தார்.

17. தாம்பிர வன்னிப் படலம்

பொருனை நதியின் பெருமையை இப்படலம் கூறுகிறது. பாரதத்தின் தீர்த்தங்களின் பெயர்கள் மிகப்பல இப்பகுதியில் கூறப்படுகின்றன. தலப் பெயர்களும் வருகின்றன.

தக்கன் மகளாக உமையம்மை தோன்றுகிறாள். தாட்சாயணி என்பது அவள் பெயர். அவளுக்கும் சிவனுக்கும் திருமணம் நடக்கிறது. அனைவரும் வடக்குக்கு வந்தமையால் வடக்கு, தாழ்கிறது. தெற்கு உயர்கிறது. அகத்தியர் தெற்குக்கு அனுப்பப்படுகிறார். வழியில் அவர் பலதலங்களுக்குச் சென்று இறைவனைத் தரிசிக்கிறார். அவரின் கமண்டலத்தில் பல தீர்த்தங்களும் கலந்தன. அவை யெல்லாம் பொருனையில் கலந்தன.

வருணன் சிவனைக் கயிலையில் தரிசித்தான். 'சர்வ பாவங்களும் தீர்க்கும் தீர்த்தம் எது'? எனக் கேட்டான். சிவன் 'என் தலை மேல் உள்ள கங்கை பகீரதன் தவத்தால் பூலோகத்தில் பாகீரதியாக பூலோக கங்கையாயிற்று. அது அகத்தியன் கமண்டல வழியாகக் காவிரியானது. அவன் கமண்டலத்தில் எஞ்சிய கங்கை நீருடன் பல தீர்த்தங்களும் இணைந்து பொருனை ஆயற்று. 'தம்பிரான் வேணித் தீர்த்தம் (தம்பிரான் - சிவன்) என வழங்கப் பெறுகிறது. செம்பு என்னும் உலோக குணமும் இந்நதிக்கு உண்டு. இது சகல பாவங்களையும் தீர்க்கும்' என்றார்.

இந்திரனும் தாமிர வருணியில் நீராடி அதன் கரையில் யாகம் புரிந்தான்.

18. ஆத்திவனப் படலம்

இப்படலத்தில் திருக்கோயில் உருவான புராணச் செய்திகள் கூறப் பெற்றுள்ளன.

மணிக்கிரீபன் என்பவன் யட்சர்குல இளவரசன். அவன் பத்ராடவி என்னும் சோலையில் உலாவிக் கொண்டிருந்தான். கும்பநாதனின் மகள் சித்ரலேகை, லீலாவதி என்னும் தன் தோழியுடன் அச்சோலையைக் காண வந்தாள். சித்ரலேகைக்கும் மணிக்கீரிபனுக்கும் காதல் ஏற்பட்டது. பெற்றோர் இசைவுடன் மணம் செய்து கொள்ள முடிவு செய்தனர்.

தோழி லீலாவதி சோலையில் வழிதவறிப் பிரிந்தாள். சித்ரலேகை போன பின்பு லீலாவதி மணிக்கிரீபனைப் பார்க்கிறாள். அவளும் அவனைக் காதலிக்கிறாள். மணிக்கிரீபன் மறுக்கிறான். ஒருத்தியுடன் கந்தர்வ மணம் கொண்டதைச் சொல்கிறான். லீலாவதி சபிக்கிறாள். 'நீயும் உன் காதலியும் குஷ்டரோகி ஆக வேண்டும்' என்பது அவள் சாபம் மணிக்கிரீபனும் லீலாவதியை 'அப்படியே நீயும் ஆகுக' எனச் சபிக்கிறான்.

சோழனுக்கும் பாண்டியனுக்கும் போர் நடக்கும் போது பாண்டியன் உருகி வேண்டியதால் இறைவன் அவனை வெற்றிபெறச் செய்தான். பாண்டியன் மணல்திட்டாகக் கிடந்த நகரைச் சமன் செய்து கோயிற்பணி செய்தான்; இவ்வூரை மணிக்கிரீப நகர் எனப் பெயரிட்டழைத்தான்.

தொண்டை மண்டல அரசன் அரிய நாயக மன்னனே கணபதி கோயில், திருச்சுற்று, அம்மன் கோயில் முதலிய பல திருப்பணிகள் செய்து ஆபரணங்கள் அளித்துத் திருவிழா ஏற்பாடுகள் செய்தவனாவான்.

19. புட்பவனப் படலம்

காஞ்சிபுர மன்னனின் காம வேட்கை காரணமாக மரணமடைந்த சண்பக வல்லி பூவாகத் தோன்றிய வரலாறு இப்பகுதியில் வருகிறது.

சண்பகவல்லியின் கணவன் தம்குல மரபுப்படிக் கப்பலில் சென்று பொருளீட்டக் கருதினான். சண்பகவல்லியின் அண்ணனிடம் சண்பக வல்லியை ஒப்படைத்துச் சென்றான். குறிப்பிட்ட காலத்தில் அவன் வராததால், சண்பக வல்லியைக் காஞ்சி மாநகர் வணிகப் பெருமகனாரிடம் ஒப்படைத்து அவள் அண்ணன் தேடிச் சென்றான்.

சண்பகவல்லி பேரழகி. அவளைப் பற்றி அறிந்த மன்னன் ஆட்களை அனுப்பி அவளைக் கடத்திக் கொண்டு வரச் செய்தான். மன்னனின் காமத்திற்கு இணங்கக் கூடாது என்று சண்பகவல்லி தற்கொலை செய்து கொண்டாள். அதைக் கேட்ட வணிகரும் அவர் மனைவியும் இறந்தனர்.

இந்நிலையில் அவனின் அண்ணனும் கணவரும் வெளிநாட்டிலிருந்து வந்தனர். செய்தி அறிந்து அத்துயரத்தால் அவர்களும் இறந்தனர்.

பெண்கொலைப் பாவம் மன்னனைப் பற்றியது. பல துன்பங்களை அளித்தது. பரிகாரங்கள் பலனளிக்கவில்லை. சண்பக வல்லியின் பிணம் மன்னனின் தலையில் அமர்ந்தது. அச்சம் அவலங்களால் மன்னன் சொல்லொணாத்துயர் அடைந்தான்.

ஸ்ரீகாஞ்சி காமாட்சி மன்னனைத் திருப்புடை மருதூர்க்குச் செல்லப் பணித்தாள். அதுவும் குருநாதரின் உருக்கமான பக்திக்காக.

புடைமருதூர்த் தீர்த்தமாடியதும் அரசனின் தலை மேலிருந்த பிணம் மலராகி நீரில் மிதந்தது. அரனைப் போற்றிப் பல பணிகள் செய்து வேண்ட இறந்த ஐவரும் எழுந்தனர். முத்தி சேர்ந்தனர். துர்க்கையம்மன் செண்பவல்லிக்குப் பொற்சிலை மற்றும் கோயில் பணிகள் செய்யப் பணிக்கப் பலகாலம் தங்கி மன்னன் அப்பணிகள் செய்து மீண்டான்.

20. அரிகைப் படலம்

இத்தலத்துக்கு அரிகை எனப் பெயர்வந்த புராணச் செய்தியும், பிறசிறப்புகளும் இப்படலத்தில் கூறப்படுகின்றன.

தேவர்களும் அசுரர்களுமாகச் சேர்ந்து திருப்பாற்கடலைக் கடைந்தார்கள். மகாமேருமலை மத்து; வாசுகிப் பாம்பு கயிறு. வாசுகி விஷம் கக்கியது. இறைவனிடம் முறையிட்டார்கள். இறைவன் விஷத்தைச் சிறு உருண்டையாக்கி உண்டார். அது தொண்டையில் தங்கியது. தொண்டை மணி நீலமாயிற்று. எனவே இறைவன் நீலகண்டன் எனப் பெயர் பெற்றான்.

பரமன் விஷம் அருந்தித் தேவர்களைக் காத்தான், விஷம் புறப்பட்டபோது அவ்வெப்பம் தாக்கிய காங்கை பிரம்ம விஷ்ணுக்களுக்கு நீங்கா இடராக இருந்தது. அதனால் அவர்கள் தல யாத்திரை, தீர்த்த யாத்திரை செய்தார்கள். திருப்புடை மருதூர்க்கு வந்து அம்பிகையைத் தொழுது பன்னெடுங்காலம் சிவப் பணிகள் செய்து விஷக் காங்கை நீங்கப் பெற்று வரம் பல பெற்றார்கள்.

கண்ட கர்ணன் என்பவன் வைணவப் பற்று மிக்கவன். வைணவத் தலங்களுக்கெல்லாம் சென்று வழிபடுவான். பிற சமயங்களை நிந்தனை செய்வான். அவனுக்குப் பூவுலகில் வாழும் காலம் முடிவுற்றது. வைகுந்தம் சென்று திருமாலைத் தரிசித்தான். பிற சமயத்தை நிந்தனை செய்த உன் செயல் பெரும் பாவச் செயல் என்றார் திருமால். 'எச்சமயக் கடவுளையும் நிந்தை செய்வோர்க்கு நரகமே. நீ எமக்கும் பிரமனுக்கும் நலம் செய்த

திருப்புடை மருதூர்க்குச் சென்று வழிபட்டு நலம் பெறுக' என்றார். அவனும் அவ்வண்ணமே செய்து நலம் பெற்றான்.

சுந்தரேச மாறன் என்ற பாண்டியன் இத்தலத்திற்கு வந்து இறைவழிபாடு செய்து பல்வேறு திருப்பணிகள் செய்து நல்வாழ்வு பெற்றான்.

21. மூன்றீசுவரப் படலம்

மூன்றீசர் என்ற திருப்பெயர் இத்திருக் கோயில் இறைவனுக்கு வந்த வகையையும் மேலும் சில சிறப்புகளையும் இப்படலம் உரைக்கிறது.

வேதங்கள் இத்தலத்தில் இறைவனைப் பூசித்தன. பெருமான் இத்தலத்தில் வேதப் பொருளை விரிவாகச் சொல்லியருளினான்.

சூரனுக்கு இறைவன் வரங்கள் நல்கினான். அவன் தேவர்களுக்குத் துன்பம் செய்தான். தேவர்கள் முறையிட்டனர். இறைவன் தனது சக்தியாகிய முருகனைத் தோன்றச் செய்தார்.

தேவியின் சிலம்பிலிருந்து ஒன்பது மணிகள் தெறித்தன. அவற்றில். உதித்தவர்கள் நவ கன்னிகள். 'கருத் தோன்றாது' என்னும் சாபத்துடன் அவர்கள் உதித்தனர். அவர்கள் மூன்றீசரை வணங்கிச் சாபம் நீங்கப் பெற்று நவவீரர்களைப் பெற்றனர்.

சிவன் வானில் உமையுடன் உலாவும் போது அவன் குழையிலிருந்து ஒரு மணி உதிர்ந்தது. அது உதிர்ந்த இடம் மணிகர்ணி தீர்த்தம் என இத்தலத்தில் உள்ளது. இந்நிகழ்ச்சி அகத்தியன் இத்தலத்தைப் பூசித்தபோது நிகழ்ந்ததாகும்.

அகத்தியன் இத்தலத்தில் பூசித்த போது இறைவன் மூன்று கூறாகக் காட்சி கொடுத்தார். அதற்கு என்ன விளக்கம் என அகத்தியர் இறைவனைக் கேட்டார். மால், அயன், அரன் எனும் மூன்றும் ஒன்றான மூன்றீசுவரத் தோற்றம் பற்றி இறைவன் விளக்கினார்.

கருவூர்ச்சித்தர் இத்தலத்தில் வழிபட்டுச் சிவன் சித்தலிங்கமாய் விளங்க வேண்டும் என வேண்டிவரம் பெற்றார்.

சவுந்தர ராசபாண்டியன் பலதிருப்பணிகள் செய்தான். மற்றும் சண்பக மாறன், பராக்கிரம பாண்டியன் ஆகியோரும் பல திருப்பணிகள் செய்தனர்.

உ

சிவமயம்

திருப்புடை மருதூர் என்னும் புடார்ச்சுன பதிப்புராணம் புடார்ச்சுனமான்மியம்

கடவுள் வாழ்த்து

பூமேவு புடார்ச்சுன புண்ணியற்கே அவர்புகழாம்
பாமேவு நால்வகைய சொல்மலரால் பத்திபெற
நாமேவுஅக் கரநாரே நாராகத் தொடைஇயற்றக்
காமேவு மருதடிஐங் கரன்அடியைக் கைதொழுவாம் 1

கூறும்பூ உடையோனும் குவலயப்பூக் கொண்டோனும்
தேறும்பூ அடிமுடியும் தேடுதற்கும் தேற்றாதார்
ஆறும்பூ வும்புனையும் அஞ்சடையார் அன்பூறு
நாறும்பூ நாயகர்தம் நாறும்பூம் பதம்நவில்வாம் 2

வேறு

பூவி ளங்குக! புண்ணியர் மல்குக!
கோவி ளங்குக கொண்டல் பொழிகுக!
சேவி ளங்கு சிவன்பணி நீடுக!
மாவி ளங்கும் வளங்கள் பொலிகவே! 3

மருத வாணனைப் பூசிக்கும் வண்மையார்
சரதர் இந்தச் சரித்திரம் சாற்றுவோர்
வரதர் உட்புற மெய்அடி யார்துதி
பரவும் வாய்மையர் பண்பினர் பல்கவே 4

மருத நாதன் மகிமையை வாழ்த்துவோர்
சரத வாழ்வும் சந்தானபந் தானமும்
கருது ஞானமும் பெற்றுக் கடவுளாய்த்
திருவி ளங்கிச் சிவகதி சேர்வரே 5

பேசு நால்வர்க் கருளிய பிஞ்ஞகன்
வாசம் உற்றிடு மால்வ ளம்பதி
மாசி லாதச தாசிவ மாமணித்
தேசி கன்பதம் சென்னியில் சேர்த்துவாம் 6

மண்டலத்தினில் நால்வகை மாட்சிநூல்
பண்டு கண்டவன் பாலகன் பால்வந்த
புண்ட ரீகபு ரம்புகழ் தேசிகன்
கண்ட காதைஇ வைஎன்பர் கற்றுளோர் 7

வாழ்க தெட்சண காசி வளம்பதி
தாழ்வி லாத புடார்ச்சுனஞ் சார்ந்தருள்
சூழ்இ லேபன சுந்தரன் தொல்கதை
ஏழ்பெ ரும்புவி எங்கும் விளங்கவே 8

பூதி நாயகர் புடைமா மருதீசர் கயிலேசர்
புனித யோகர்
தாதுலாவி நாறும்பூ நாதர் மனுவரதர்
சம்பு வாணர்
வேத காரணர் சாய்ந்தோர் சித்தர்பால்பேசும்
இலேபன வினோதர்
ஆதி கோமதி சேர்வுடை மாது பாகர்
எமதகத் துளாரே. 9

காவுடைய கருங்குழலும் கருணைபொழிந் தருள்விழியும்
கமலம் மேவு
பூவுடைய மலர்முகமும் புனைகாதும் துவர்இதழும்
பொன்பூண் ஏந்து
மாவுடைய கனதனமும் வளைக்கரமும் பட்டுடையும்
அழகு வாய்ந்த
ஆவுடைய நாயகியார் இருசரணக் கோலமும்எம்
அகத்துள் வைப்பாம். 10

சந்தவரை முனிகடத்திற் சைவரை தனில்புனிதன்
தவத்தால் சார்ந்து
முந்தையொரு கொடிபோல் = வந் தேகவிழ்க்கக் கண்டுமுனி
முனிமுன் தோன்றி
சிந்துரஆ னனன்இவன்என் றறிந்திலேன் எனக்கரத்தால்
சிரத்தில் தாக்கி
வந்தனைசெய் திடம்புரிந்து மகிழ்மருத வாரணத்தை
வணக்கம் செய்வாம் 11

திருமானை உரத்தில்வைத்துச் செகமானைப் புணர்வோனைத்
தேசம் பூத்த
பெருமானை இருபாகப் பெம்மானைத் தந்தை எனப்
பெறும்எம் மானைப்
பொருமானை என்மானைப் பொருமிகண் வேடர்குலப்
புனமான் முன்பு
வரும்ஆனை முகற்கிளைய மலைமானின் மருமானை
வணக்கம் செய்வாம் 12

வெள்ளி மால்வரைக் கயிலையில் வேதியன்
மால்முதல் விண்ணோர்க்கு
வள்ளல் நல்கிய படிஐந்து சபையினும்
மகத்துவம் மருதின்பால்
புள்ளி நாகனும் புலிப்பத முனிவனும்
போற்றிடப் பொதுமேவிக்
கள்ள லர்க்குழல் காணவே நடமிடும்
காரணன் கழல்போற்றி. 13

நல்லோர் சூழ்ந்திட நயந்து சனகன்
முதல்நான் மறைகளெல்லாம்
வல்ல வர்க்கிசை யச்சொல் இறந்த
பொருளே தான் இதுவே
அல்லா தொன்றிலை அறிவீர் என்றே
அருளால் அருள்செய்து
கல்லா லின்நிழல் அமர்ந்தகார
ணர்தம் பதம்போற்றி 14

இந்திரனே முதலான எண்மர்இமை யோர்கள்எலாம்
சந்திரசே கரர்தம்மைத் தொழுசமையம் பெறுதற்காய்
மந்திரம்சூழ்ந் திவர்மலர்த்தாள் வணங்கிமகிழ்ந் திவாவானைச்
சிந்தைகளிப் புறவணங்கச் செய்தநந்தீ சுரர்பணிவாம். 15

கவளயா னையை உரித்த கறைமிடற் றானை யன்னத்
துவளரு மறையோன் கற்பம் தோற்றிடு முன்னைத் தொல்லை
தவரிறை தருமம் எல்லாம் தான்ஒரு வடிவாய்த் தோன்றிப்
பவனமால் விடையாய்த் தாங்கும் பசுபதி பதங்கள் போற்றி. 16

அரனருள் மைந்தர் நால்வர்க் கமைத்தஆச் சிரமம் தன்னில்
கரிமுகன் பிரம சாரி காங்கயன் கிருக சாரி
அரிஅர புதல்வன் வானப் பிரத்தனே ஆகும் யோகி
பரியெகி னத்தின் மேவும் பயிரவற் றொழுது வாழ்வாம். 17

மாக்களை உகைத்துச் சேரர் தோழரும் வஞ்சி நீங்கி
மேக்குயர் கைலை எய்தி விமலன்பால் அரசர் சாற்றும்
பாக்களைப் புவியில் தந்த பண்புடைச் சாத்தன் தாளை
நாக்களால் பரவிப் போற்றி நன்முடி தரித்து வாழ்வாம் 18

பொருதுகா னவளை மாய்த்துப் புகர்கொடு புவியில் சார்ந்து
சுரர்குரு விதித்தவாறே தாககே சுரத்தில் வந்து
மருதினில் தவம்செய் தன்பால் மனுவர தனைப்பூ சித்துப்
பிரமதோ டத்தை நீங்கும் புனிதனைப் பேணி வாழ்வாம் 19

பாந்தராய் அருள்சிவசம் பந்தராய் உமைமுலைப்பால்
பரிந்துண் பாராய்ச்
சாந்தராய் மறையவராய்ச் சைவபரி பாலகராய்த்
தலைவ ராய்மன்
காந்தராய் உறைபவர்பால் கருத்தராய் மணவாது
கடந்த ராய்நன்
பூந்தராய் தனில்ஞானப் புனிதராய் வந்தவர்தாள்
போற்றி வாழ்வாம். 20

வேறு

அந்தரர் முதலோர் உய்ய ஆழிநஞ் சமுதம் உண்ட
கந்தரன் போல அன்னோன் கருணையால் அமண்கார் ஆழி
தந்தநஞ் சமுதம் உண்டு தரணியில் சைவம் ஓங்க
வந்தருள் கின்ற நாவுக் கரசரை வழுத்தி வாழ்வாம். 21

அடிமுடி இருவர் தேடி அளந்திடற் கரியார் தம்மைத்
தொடர்வுடைப் பதிகம் பாடித் தோழமை யாகக் கொண்டு
படியினில் பரவை ஊடல் பரிந்திடத் தூது கொண்ட
முடிவிலா நாவ லூரன் முளரிஅம் பதங்கள் போற்றி. 22

நாவல்ல தமிழால் இந்த நல்தல உண்மை தன்னைப்
பூவல்லிப் பதிகம் தன்னில் பொந்தைநாம் பரவி என்றும்
பாவணி வாச கத்தில் பாடிய வாத வூரர்
சேவடிக் கமலப் போதைச் சிந்தித்தெப் போதும் வாழ்வாம். 23

தாதைதாள் தடிந்து பெற்ற தண்டிநா யகர்தாள் போற்றி
பூதிசா தனம்பு ரந்த கோதையார் பொற்றாள் போற்றி
மாதொரு பாகர்க். கன்பாம் வரம்பினால் தொழும்பு செய்து
நாதராய் இருந்த தொண்டர் நாயன்மார் சரணம் போற்றி. 24

செந்தழல் புரையும் மேனிச் சிவனருள் வரத்தினாலே
விந்தைவெற் படக்கி விண்ணோன் வேண்டுதற் கங்கை யாலே
உந்துவா திரை அடக்கி உலகெலாம் நிலைபெற் றோங்கச்
சந்தவெற் பதனில் வந்த தமிழ்முனி சரணம் போற்றி. 25

வேறு

சிந்தையாற்சிவ மூழ்கி அழைத்திட
எந்தை சாய்ந்தவர் ஏன்என் றெதிர்மொழி
உந்தி காட்டும் வழிஉறு வாய்என
வந்தி டும்கரு வூரனை வாழ்த்துவாம் 26

எந்தை பூதிவா தாக்கி சைந்திட
வந்து கோயில் திருப்பணி வாய்ப்புடன்
உந்த வேசெய் மனுகுல உத்தமன்
கந்த நாள்மலர்ப் பாதம் கருதுவாம். 27

வெள்ளை மேனியில் வெண்மலர் மாலையும்
வெள்ளை ஆடையும் வெண்பணி யும்புனை
வெள்ளை ஓதிம வேதியன் நாவில்வாழ்
வெள்ளை வாரிசத் தாள்பதம் வேண்டுவாம். 28

பன்னும் வேதப் பரமற்குப் பத்தியாய்
மன்னு கின்ற திருப்பணி மாண்புடன்
நன்ன லங்கொளச் செய்திடு நாயன்மார்
பொன்னம் பொற்கழல் போற்றிப் புனைகுவாம். 29

-கடவுள் வாழ்த்து முற்றும்-
ஆகத் திருவிருத்தம் 29

பாயிரம்

மாத வன்சுகன் கேட்க மகிழ்வுடன்
வேதம் மேவும் வியாசன் அருளிய
காதை யைத்தவ யோகர் கழறென
சூத மாமுனி சொல்லல்உற் றான்அரோ. 1

பதினெண் நூலில் பரன்இயல் பத்தினுள்
கதிவி ளங்கிய சைவத்தில் தோன்றிய
மதித ருநதிச் சேத்திர வைபவ
விதியின் தோன்றிஇக் காதை விரிந்தவே. 2

சொல்லும் இவ்வியல் தூய பொருநைசூழ்
மல்லல் அம்பதி மன்னு புடார்ச்சுனச்
செல்வன் செய்கை தெழியும் கருத்தான
பல்பெ ரும்புகழ் பாலித்த பான்மையே. 3

பொருவி லாஇச் சரிதையைப் போற்றுவோர்
கருது நாற்பயன் எய்துவர் நற்கதி
தரும்இக் காவியம் சாற்றுனர் கேட்குனர்
பெருமைச் சைவ சமயப்ர தாபரே. 4

ஏற தேறும் இறைவன் கீர்த்தியைக்
கூறு கின்ற வடபதக் கொள்கையைத்
தேறி மெய்அரு ளால்முனி செப்பிய
மாறி லாத திராவிட வாய்மையால். 5

முதிய பாவிருத் தம்துறை முற்றுற
விதியி னால்உரை என்று விரும்பிஇப்
பதியி னில்பெரி யோரும யற்பதி
மதியி னில்பெரி யோரும் வகுத்தனர். 6

நல்ல தென்றவை காரணம் நாட்டியே
எல்லை நான்குடன் பயிலும் இயற்றமிழ்ச்
சொல்லி னால்தமி யேன்செயச் சூழதல்
கல்ல ணைக்கணில் செய்பணி காட்டுமே. 7

-பாயிரம் முற்றும்
ஆகத் திருவிருத்தம் 36

அவையடக்கம்

ஆணிப் பொன்அமை யும்பணி இவ்விடம்
பூணற் கென்றறி யேன்புகல் சொற்கலை
வாணற் கொவ்வில வேனும் வான்சொலைப்
பேணிக் கொள்கப் பெரியோர் பெருமையால். 1

வேறு

மணியினால் கனகம் தன்னால் வழங்குறும் பணிம திப்போர்
அணியுலோ கத்தால் மற்றால் அமைபணி அகற்று வாரோ
பணிமிகச் செய்யாப் பொன்னும் பைம்பொனே அதுபோல் ஈசன்
துணிவுடைக் கீர்த்தி என்று துகள்அறுத் துட்கொள் வாரே. 2

எலும்புவெண் டலைஎ ருக்கோ டேனக்கொம் பாமை யின்நன்
கலம்பல அன்றி நஞ்சார் கட்செவி கங்கை கண்டத்
திலங்கவே இவைஅ ணிந்தார்க் கேழையேன் உரைக்கும் புன்சொல்
அலங்கலும் புனைவார் என்றே அதுவும்ஓர் உறுதி தேர்ந்தேன். 3

-அவையடக்கம் முற்றும்-
ஆகத் திருவிருத்தம் 39

கயிலைச் சிறப்பு

மெய்யர் மெய்யினில் பூசும்வெண் ணீறுபோல்
துய்ய பான்மையில் தோன்றும் கயிலைதான்
வையம் ஈன்றருள் வாலை உமையுடன்
ஐயர் வீற்றிருக் கும்திரு ஆலயம். 1

புகழ்உருக் கொண்ட தெனப்பவப் பூதரம்
துகள்இ லாதவர் சிந்தையில் தோன்றுவோர்
சகள மாக நிறைந்திடும் தாபரம்
நிகளம் தீர்அயி ராவணம் நிற்பது. 2

மற்ற மாவும் பகைஇன்றி வாழ்வது
சுற்றும் தேவர் முனிவர் துதிப்பது
பற்றி லாதவர் பற்றும் பதிஅது
கற்ற வர்பர வும்கயி லாசமே. 3

போற்று கின்றஇப் பூதரம் தன்னிலே
ஏற்று கந்த இறைவர்தம் கோயிலில்
சாற்று கோபுரம் சூழ்சந்நி தானத்தில்
மாற்றம் இல்லதோர் மானத வாவியே. 4

அந்தத் தீர்த்தத் தருகில் அணிபெறும்
சந்தம் மேவும் தமனியத் தால்பொலிந்
துந்தும் ஆயிரக் கால்மண் டபம்உள
தெந்தை யன்பர்க ளெய்தி யிருப்பிடம். 5

வேறு

மன்னுமண் டபத்தா லின்கீழ் வதிந்தர னுக்கோர் வைகல்
சொன்னநூற் பொருளை முன்னம் சூர்தடிந் திடும்வேற் கந்தன்
அன்னைதன் மடியில் எய்தி அனைத்தும்தேர்ந் ததனை அன்பால்
துன்னிய சனற்கு மாரர் அகத்தியர் தமக்குச் சொன்னான். 6

சொல்லிய பொருளை எல்லாம் துரிசறு சனற்கு மாரன்
நல்லவி யாசற் கோத நயப்புடன் தெளிந்தன் னானும்
கல்விசேர் சூதற் கோதச் சூதமா முனிவன் கற்றுப்
பல்பெரு முனிவற் கோதப் பயன்பெறு முனிவன் ஓர்கால், 7

பூதலம் தனில்சி றந்த நைமிசா ரணியம் போந்தான்
மாதவம் இயற்றி அங்ஙன் வதிகின்ற மவுன யோகர்
போதக வாணர் போத சாதகர் பொய்யைக் காய்ந்தோர்
ஆதரம் பெருகு பக்கிரி மரீசியோ டைங்கி ராவே 8

காசிபன் சாது கன்னன் கர்க்கன்கண் ணுவன்வ சிட்டன்
பேசுமுற் கலன்சி லாத முனிசங்கன் பிருகுத் தங்கன்
கோசிகன் பரத்து வாசன் கோதமன் குமுதன் பார்க்கன்
மாசுதீர் முனிமார்க் கண்டன் முதலிய மாத வத்தோர், 9

பன்னகா பரண யோக சமரச பருதி வாணர்
தன்னையாற் றிருபோ தற்ற இடத்தினில் சயன முற்றோர்
சொன்னவே தாக மத்தோர் சுயம்பிர காச நீரார்
மன்னுமா சற்றோர் யாரும் எதிர்கொடு வந்து சூழ்ந்து, 10

பாதங்கள் பரவி யோக ஆதனம் இட்டுப் பண்பால்
போதுடன் சாந்தம் கந்தம் அருக்கியம் புனலால் போற்றிக்
கோதிலா முகமன் கூறிக் கரைஇலாக் குணங்கள் பேசி
மாதவ முறையால் வாழ்த்திச் சூதரை வணங்கிக் கேட்பார் 11

நாங்கள்செய் தவத்தால் இங்ஙன் நண்ணினீர் நம்பன் கீர்த்தி
ஓங்கிய மேன்மை யான சிவத்தல உண்மை யெல்லாம்
பாங்கினில் உரைத்தீர் முன்னும் இன்னமும் பருக ஆசை
தீங்கிலத் தலவி சேடம் தீர்த்தம்நின் மலன்வி சேடம், 12

மூவகை ஒருங்கு மொய்த்த முன்னவன் பதிவி சேடம்
மாவுள மனையீர் எங்கட் கருள்செய்வீர் என்ன அன்பாய்
மேவிய தவவி யாசர் விருப்புடன் உரைத்த வாறே
தாவிலா மகத்வம் ஆன சரித்திரம் சாற்று கேமால். 13

பகுத்திடும் சுருதி நான்கில் பரப்பிய பொருளின் உண்மை
இகத்தவர்க் காக மூவா றியம்பிய புராணம் தன்னில்
சகத்தைஉண் டவற்கு நாலாம் சதுமுகற்கிரண்டாம் சண்ட
முகத்துடன் இரவி தீக்கொன் றொன்றதாய் மொழிந்த தின்னும். 14

முன்னவ புராணம் பத்தில் முதல்சைவ நூல்மொ ழிந்த
பன்னுசங் கிதையில் ஒன்று பரமசங் கிதையில் காண்டம்
சொன்னநான் கதனில் சேத்ர வைபவச் சுருதி தன்னில்
தென்னிலம் அதனில் காசிச் சேத்திரம் ஒன்றுண் டாமால் 15

அத்தலம் புடைசேர் கின்ற அருச்சுனம் அதனில் வேத
வித்தக முனிவர் நீவிர் விருப்புடன் வேண்டு கின்ற
உத்தமப் பொருள தான உயர்பதி தீர்த்தம் ஈசன்
நித்திய விசேட மாக நிகழ்வது நிகழ்த்து கேமால். 16

அவனிசேர் தவலோ கம்தான் சிவலோக மான இந்தச்
சிவன்நகர்ப் பெருமை எண்ணிச் சேர்ந்திடப் பெறுகின் றோரும்
தவம்உயர் ஞானம் மேவிச் சீவன்முத் தர்களாய்ச் சார்வர்
இவர்களுக்கு எய்தும் பேறு வேறுஎவன் எண்ணும் காலே. 17

எத்தலத் தினும்வி சேடம் ஒன்றிரண்டு எய்தும் இந்த
மெய்த்தலம்மூவி சேடம் விளங்கிய மேன்மை யாலே
முத்தலத் தினிலும் நன்காம் முறைஅறிந் திங்ஙன் எய்த
வித்தகர் ஆகி மேலாம் வீடுபெற்று உயர்வர் என்றே, 18

சகத்தணி திலகம் என்னும் தண்புடை மருத மாத
மகத்துவத் தலத்தின் எல்லை வருசரம் அசரம் ஆன
தொகுத்திடும் உயிர்கள் தம்மில் தொல்வினை உடலை நீங்கத்
தகைத்திடும் வேளை ஈசன் தாயுடன் விடைமேல் சார்ந்து, 19

பயம்ஒருவு என்று சாற்றிப் பசுவினை மடியில் ஏற்றி
வெயர்வினை முந்தி யாலே விமலைமாற் றிடவே ஈசன்
தயவுடன் வலதுகாதில் தாரக உபதே சத்தை
நயமுடன் ஓதி வேண்டும் நல்வரம் அளிப்பான் அன்றே. 20

மெய்த்தல உண்மை இன்னும் விளம்புதும் விடையம் நீங்கும்
சித்தர்கள் ஓர்கா லத்தில் செங்கம லத்து மேய
உத்தமன் திருமால் இந்த்ரன் முதலிய உம்பர் போற்ற
நித்திய சபையில் எங்கோன் நடம்செய்து நின்ற வாறும், 21

மாதவன் காசி தன்னில் மாதவன் உபதே சத்தால்
பூதலத் தரனைப் போற்றிப் புடைஅருச் சுனத்தில் வந்து
நாதனைப் பரவி எங்கோன் அருளினான் நதியின் நீரால்
போதகம் தன்னைக் காத்து முதலையைப் பொருத வாறும், 22

விண்பகை யாய்எ திர்ந்த விச்சுவன் தன்னை வென்று
திண்படு பாவம் நீங்கத் தேசிகன் விதித்த வாறே
மண்புகழ் புவியில் தென்பால் மருதுடன் மருதாய் ஒன்றித்
தண்படு முகில்ஊர் அண்ணல் தவத்தினில் சார்ந்த வாறும், 23

இந்திரன் தன்னை நேடி இமைய வருடனே போந்த
சுந்தரி விரத மாற்றிச் சுந்தரன் தன்னைப் போற்ற
வந்தரன் மருதில் தோன்றி மருத்துவுன் பாவம் தீர்த்து
நந்தல்இல் வரங்கள் நல்க நல்வளம் பெற்ற வாறும், 24

மனுபதி இவண்வந் தெய்தி மருதனைக் காணான் மாழ்கி
உனிஅருச் சுனத்தில் வேலை உய்த்ததில் பாய உள்க
அனையவன் செய்கை கண்டே அரன்அவண் எய்தப் பெற்று
நனியவான் பணியை முன்னி நற்றவம் செய்த வாறும், 25

சிவன்பணி கருதி வேந்தன் செய்திடும் தவத்துக் காகப்
பவன்அந்த இலிங்கத் தின்பால் பாவனை வடிவாய்த் தோன்றித்
தவமனுக் கருத்தின் பாங்காய்ச் சங்கரன் அங்ஙன் வைக
உவமையில் குணபால் கோயில் உவப்புடன் செய்த வாறும் 26

பங்கயன் காசி எய்தப் பரன்அவன் முன்பு தோன்றி
கங்கையின் சோத கம்நின் கதையினால் மருதில் காண்பாய்
அங்கண்எய் திடுவாய் என்றான் அதுமுற்றி அருச்சு னத்தில்
தங்குநா யகனைப் போற்றித் தண்டம்தா பித்தவாறும், 27

பதியத்தி தீர்ந்தவாறும் பணவனி சத்தை உற்ற
விதியவிர்த் தானன் பாவம் வீய்ந்திடு செயலும் வெள்ளை
மதியன்கோ தமனால் வால சதானந்தர்க் களித்த வாறும்
நிதிதரு பவுத்தம் நீங்கி நிருபர்கோன் பெற்றவாறும், 28

கதியல தந்த னுக்குக் காட்டிய செயலும் கங்கை
நதியின்பால் கருவூ ரற்கு நல்கிய நலனும் நாதன்
விதிமணக் கோலம் போற்றி விருப்புடன் அருச்சு னத்தில்
பொதிகைமா முனிவன் வந்து புகழ்வரம் பெற்ற வாறும், 29

பங்கயன் திருமால் ஆதிப் பண்ணவர் முதலாய் யாரும்
புங்கவர் முனிவர் யாரும் புடைஅருச் சுனத்தில் வந்து
மங்கையோர் பாகன் தன்னை வழிபட்டுத் தார கத்தைச்
சங்கரன் அருளப் பெற்றுச் சாயுச்யம் பெற்ற வாறும், 30

பின்னும்ஓர் காலம் தன்னில் பிறைமுடிப் பெருமான் தன்னை
மன்னவன் மாறன் போற்றி வரங்கள்பெற் றுய்ந்த வாறும்
கன்னியாம் பொருநைத் தீர்த்தம் காசினி நதியாய் ஓங்கித்
துன்னுவோர்க் கருளி முந்நீர்ச் சங்கமம் சுலவு மாறும், 31

பழமறை பரவும் ஆத்தி வனப்பதிப் பண்பும் தென்பால்
குழகன்வாழ் பூவ னத்தின் கொள்கையும் அதற்குத் தென்பால்
விழவுய ரரிகைச் சேத்ர மேன்மையும் மேல்பால் மூன்றாய்
அழகிய பரமன் வைகு மடிகைமா னகர்ச்சி றப்பும், 32

முனிவரர் அருச்சித் தேத்தும் முறைமையும் முன்னை ஓர்கால்
பனிவரை இமயச் செல்வி பாலகன் தந்த வாறே
மனியசந் தானச் சூதன் வகுத்தனன் வகுத்த வாறே
கனிவுடன் தொகையிற் கூறி வகைஇனிக் கழறல் உற்றேன். 33

திருநகரந் தீர்த்தமான வரலாறு திருநடனம்
புரிபுனிதன் தவ மோட்சம் அரிபரவ லாதிமனுப்
பரவல் ஆலயம் பிரம ரப்பதி யத்தியவிர்த்தானன்
தரும்அல கைஉரு நீங்கும் வாலசதானந்தமுனி 34

அகனிங்கு பவுத்த மதனல தந்தன் அருட்சித்தன்
சகம்நீங்கு குறுமுனி தாரக மோட்சம் தமிழ்வேந்தன்
தொகையாக நாலைந் தர்ஞ்சூழ்ந்த தலஞ் சொலவைந்தாம்
வகைஇரு பத்தோ ரைந்து படலவிரி பகுத்து ரைப்பாம். 35

-வரலாறு முற்றும்-
ஆகத்திருவிருத்தம் 74

நாட்டுப் படலம்
மழைவளம்

மன்செய் காலத்தில் ஆதிமா மனுமறை வழியே
மின்செய் வாளினால் கலிப்பகை ஒதுக்கிமே தினியை
முன்செய் கோலினால் முறைநிறுத் திடவளம் ஓங்கும்
பொன்செய் குன்றெனும் பொதிகைநாட் டணியினைப் புகல்வாம். 1

மைய்ய வாநிறக் கடல்எனும் மன்னன்வான் என்னும்
செய்யும் மெய்வகை அமைச்சுடன் தேர்ந்துமா நிலங்கள்
உய்ய வேதன தரசுசெய் வதனையே உன்னி
வெய்ய கோடைமேல் மிகைசெய நாற்படை விதிப்பான். 2

வானெலாம் மள்ளர் மின்வாள் வார்முரசு அசனிஆர்ப்பத்
தானம தொழுகும் வேழம் சாகரம் உழந்த கொண்டல்
பானுரை கவரி மச்சம் பாய்திரை வாசி யாகச்
சேனையாய் அணிவ குத்துத் திரைமுகில் இரதம் ஊர்ந்தே, 3

வான்வழிப் படர்ந்துகார் மலையப் பாசறைத்
தானம தெய்திவிண் தாரத் தெழுந்ததன்
மானநீர்ச் சேனையால் மதித்து மேவலர்
கானலார் பாளையைக் களையச் சூழ்ந்ததே. 4

தனுஎனும் இந்திர சாபம் கோட்டிமின்
கனைசெறி சோனையாம் கணைகள் தூவியே
வனைதரு கூளித்தேர் மன்னை மாற்றிவான்
புனைகடல் ஆழியால் புவனம் காத்ததே. 5

தென்மலை உச்சியில் பொழிதல் தெண்டிரை
மன்னவன் வழிபட வந்து மஞ்சன
முன்னவன் நாறும்பூ முடியி னிற்சொரிந்து
இன்னபொன் மலர்களால் இறைஞ்சல் மானுமே. 6

வானவன் அமுதலர் கொண்டு வானவர்
வானவர் குறுவழி பாடு செய்வன
வானவன் வானமார் மலையின் மாமழை
வானவ மணியுடன் சொரிந்த வண்ணமே. 7

விண்டுயர் மஞ்சனம் விமலர்க் கீய்ந்தென்ன
விண்டுயர் மலையினில் விண்டு பெய்தவை
விண்டுரை தந்தனம் பொழிந்த வேணிநீர்
விண்டுவிற் கொடுபுனை விளைவை ஒதுவாம். 8

வேறு

விரைசெய் சந்துசூழ் பொதிகையின் மேல்மழை விரவி
அருவி கான்றிழி அழகுதான் அந்தரத் தெய்வச்
சுரபி நாயகன் முடியின்மேல் சுரந்தபால் அதனைச்
பரவி யேசொரி கின்றன ஒத்தன பண்பே. 9

சொரிந்திழி அருவிசூழ் காஞ்சி மேகலை
மரஞ்செறி பொதிகையாம் வனிதை மாதனத்து
அரும்பெறல் ஆரம்ஒத் திடும்அன் றேல்உயிர்க்கு
இரங்கிவீழ் பாலெனும் இசைக்கல் ஆகுமே. 10.

வரைபெறு வனமகள் வனமும் சோலையும்
குரைவுடன் தவழ்ந்துகால் கொடுந டந்துமென்
கரைஉடைந் திடவிளை யாடிக் கன்னிநீர்
புரைதவிர் வண்டலாட் டயர்ந்து போனதே. 11

குறிஞ்சிபால் முல்லை பண்ணை கோல்வளை நெய்தல் என்னும்
சிறந்தபூ மகளிற் காயாய்ச் செவிலியின் அமுதம் ஈய்ந்து
பெறும்பல பருவம் தந்து பேணியே பரைஒப் பாக
அறம்பல இயற்றி நாளும் அருமையாய் வளர்க்கும் அன்றே. 12

மணந்தவன் மனையிற் செல்லும் மங்கல மகளிர் போல
வணங்கிடை வஞ்சி மீதிற் காஞ்சிவாய்ந் தணிமுத் தாரம்
இணங்கிட வளையும் தோடும் கூந்தலும் இசைந்தங் குள்ள
கணந்தரு பலவும் கொண்டு கன்னிநீர் கடல்மேற் செல்லும். 13

பொதியமாம் வனிதை கொங்கைக் குவட்டினில் பொதிந்த சாந்த
மதுமலர்க் கூந்தல் தாது வாசமார் ஏலம், மற்றப்
பதிவ்ரை மாதர் ஆடும் பழுக்கரி சனமும் கூடி
நதியினிற் கலங்கி நல்லோர் உளம்என நணுகிற் றன்றே. 14

அலர்தலை உடைய தாலும் அரவமும் தரித்த தாலும்
தலைஅணி வேணி யாலும் தரைவழிப் படுத லாலும்
கலைவரி வேங்கை சுற்றிக் கடுக்கையும் புனைத லாலும்
சிலைவரை உடையோன் போலும் சிறந்தது பொருநைத் தீர்த்தம். 15

வான்வழிப் பிறத்த லாலும் வரைதனை வளர்த்த லாலும்
தேன்நிகர் சொல்லி னாலும் திசைஎலாம் அமுதம் ஊட்டித்
தான்வளர்த் திடுத லாலும் தண்புனல் தலைவற் சார்ந்து
தூநலம் படைத்த கன்னி இமையமன் தோகைக் கொப்பாம். 16

வளைஉறு பாணி யாலும் வாரிபால் மேவ லாலும்
குளிரலர்த் தாரை யாலும் குவலயம் கொள்வ தாலும்
நளிர்கம லத்தாள் பூமான் தன்னிடம் நயந்தே ஆர்வம்
விளைவுறப் பெருகும் உந்தி விறல்அரி நிகர்க்கும் அன்றே. 17

பங்கய மேல தாலும் படைத்திடும் குணத்தி னாலும்
தங்கிய வனத்தி னாலும் தகும்கடம் ஏற்ற லாலும்
மங்குல்மே னியனால் உந்தி பெற்றிட வருத லாலும்
பொங்கிய பொருநை நீத்தம் பூமனைப் போன்ற தன்றே. 18

ஈறிலா வேலை முன்கொண் டெறிந்துசூர் அலைவாய் முற்றக்
கூறங்கே கயமேற் கொண்டு கூர்வள்ளிக் கொடியைச் சார்ந்தும்
ஆறிரு கையால் தேனும் தினையும்கொண் டார்த லாலே
மாறிலாப் பொருநை கந்த மைந்தனை மானும் அன்றே. 19

வரைவளர் அகிலார் சந்து வன்னிமந் தாரம் கொன்றை
விரைமலர் விளைந்து வேழ மாவருக் கைநல் வாழை
உரைதரு கனிதேன் கொண்டே உந்துநீர் சாய்ந்தோர் தம்மைத்
திரைவளைக் கையால் பூசை செயவரும் தொண்டர் போலாம். 20

வேறு

வருக்கைமா வாழைத் தீங்கனி வழிந்திழி
பெருக்குதேன் சேறுடன் பொருநை பெய்குளம்
தருக்குநீர் நிலந்தொறும் சார்ந்து பேணியே
முருக்கிய உவர்கடிந் துவரி மொய்த்தவே. 21

இன்னணம் பெருக்குயர் பொருநை யின்துறை
மன்னவன் ஆணையால் உலகம் வாழ்தல்போல்
துன்னுநீர் வினைஞரால் சார்ந்து கால்வழி
செந்நெலை வளர்த்திடும் செய்கை பூண்டதே. 22

வேறு

வெள்ள நீர்பரந் தருவிகால் ஓதையும் வேலை
மள்ளர் ஓதையும் வருபுனல் சிறைசெய்கம் பலையும்
கள்ளு லாவிய கன்னலைப் பாகுசெய் கறங்கும்
பள்ள நீரொலி தன்னைமாற் றுவநதிப் பாலே. 23

அணையிற் கூடலால் வாரமே பெருக்கலால் அகன்கால்
பிணையற் கேற்றலால் கட்டியே கிடைக்கையால் பிறியா
மணிமுத் தாடலால் உவரியிற் சேரலால் வருநீர்
துணைவற் கூடியே தோய்பவர் போகத்தைத் தோற்றும். 24

நீர்ப ரப்பிய நிலம்தொறும் நெறிகொடு மள்ளர்
ஏர்ப ரப்பியே உழுபவர் இறைவலி வளமைச்
சீர்ப ரப்பியே சேறுசெய் நாறுசெய் வார்கள்
பார்ப ரப்பியே பயிர்செய்து வளம்படுத் திடுவார். 25

மேன்மை ஆகிய பலன்களை எய்துவான் வேண்டித்
தான மேசெயத் தவம்தர கிளர்குநல் தவம்போல்
ஏன மேபெறும் உழவர்கள் இடுபயிர் எங்கும்
வான மேபொழி பருவத்தால் வளர்வன அன்றே. 26

வேலை யாம்எனும் மடுவில்வீழ் மேதிகள் பொழிந்த
பாலை வாளைகள் பருகியே யுகழ்தரப் பணைத்த
சோலை நீள்கனி உதிர்தலிற் பனசத்தேன் சுளைவிண்
டாலை பாய்நறை யத்துடன் பாய்வன அயலே. 27

களைகட்டல்

திருவந் தெய்தியே வளம்பெறு செல்வர்கள் செல்வம்
தருமம் செய்திடத் தழைவபோல் தழைந்திடும் பயிர்க்குக்
கருவன் கால்மள்ளர் களைகளை பதம்எனக் கருதிப்
பருவம் காட்டிடக் கடைசியர் பணைதொறும் படர்வார். 28

நறவம் மாந்துவர் கடைசியர் நகைமுகத் தரும்பச்
சுறவு நோக்குவார் கன்னலோ செந்நெல்சொல் என்பார்
புறவு நோக்குவார் சாடைகள் பேசுவார் புகுவார்
அறலின் ஆர்ந்தசெய்க் கணியதாய்க் களைஅகற் றிடுவார். 29

ஊடி னார்எறி தார்எனக் கஞ்சம்உற் பலம்தேன்
பாடும் ஆம்பல்வாய் விழிமுகத் துவமையும் பாரார்
நாடி யேயுடை யவன்பணி யால்பகை நாட்டிச்
சாடி யேகளை வார்உற வோர்ந்திடார் தகைத்தே. 30

வேறு

மள்ளர்தம் மிகுவெள் ளம்போல் வளர்முதல் வலையம் போலக்
கொள்ளவார் குரல்முன் தோன்றிக் குஞ்சரக் குழாத்தி னூடு
விள்ளிரதம் போல வாய்ந்து வெம்பரத் திரள்மு கம்போல்
தெள்ளுநெற் கதிர்க விழ்ந்து சிறந்தன சாலி யெல்லாம். 30

பேரின்பத் தமுதுண் பார்கள் பேணிய விளைவு போலும்
நாரியர் பருவம் கண்டு நசைஉணர் வகைந யப்பால்
சாரியும் ஈரைந் தாம்பூ ...விளை வறிந்து சார்ந்து
சேரின்ப விளைவும் போல விளைந்தன செந்நெற் சாலி. 31

வண்டொலி நீலம் ஆம்பல் வனசமும் படவ ரிந்து
கண்டரிச் சும்மைத் தாக்கிக் கதிர்வரை எனப்போர் செய்து
கொணடுவை களைய மேதி ஏறுடன் குமையத்தூற்றி
எண் தொகு சாலி பந்தி ஏற்றியே இல்லில் உய்ப்பார் 32

வண்டொலி நீலம் ஆம்பல் வனசமும் படவ ரிந்து
கண்டரிச் சும்மைத் தாக்கிக் கதிர்வரைஎனப்போர் செய்து
கொண்டுவை களைய மேதி ஏறுடன் குமையத் தூற்றி
எண்தொகு சாலி பந்தி ஏற்றியே இல்லில் உய்ப்பார். 33

புன்னில விளைவுள் ளிட்ட பொதும்பரின் விளைவுங் கானந்
தன்னிடை யவரை தோரை சாதிகள் உளது மற்றுங்
கன்னலு முதலிட் டெல்லாங் கரையிலா வளங்க ளாக்கி
பன்னும்நல் அறங்கள் செய்வார் பகரும் இல் லறத்தி னோரே. 34

அஞ்சுமா றாணை போக்கி அஞ்சுறா தவனி ஆளும்
மஞ்சுறா வுயர்த்த தொன்றற் கஞ்சிலார் என்று போக
வஞ்சுணா வறுசு வைத்தா லஞ்சுநீங் கிடுமூ வர்க்கு
மஞ்சுகா ரணர்க்கும் பூசை யன்புட னியற்றி வாழ்வார். 35

வேறு

சரிதை மெய்பெற நிலம்பெறத் தாழ்விலா தாற்றிக்
கிரிகை நன்முதற் குறுவிரைப் பூக்கிளர் யோகம்
புரிகை கால்வழி அன்பின்நீ ராற்புலங் கரந்து
வருகை ஞானம்போல் அமுதுண்டு மகிழ்சிறந் திடுவார். 36

வேறு

அன்பர்கள் உற்ற போதில் அடிபணிந் தஞ்சி யேசூழ்ந்
தின்பம்உற் றினியபேசி இன்சுவை அமுத ருத்தி
பொன்புனை ஆடை நல்கிப் போற்றுவார் பொருநை சூழ்ந்த
நன்பதி உற்ற மாந்தர் நாள்தொறும் நயத்தால் மாதோ. 37

வேறு

நீடு நல்அறம் இயற்றுவோர் நீள்மறு கெங்கும்
மாட மாளிகை உபரிகை மந்திர மகங்கள்
நாடு சாலைகள் நாவலோர் பட்டிமண் டபங்கள்
பீடு தங்கிய பெருமதிச் செல்வங்கள் பிறங்கும். 98

பொருள் இரண்டினில் அளகையோன் தேயலால் பொருள்கள்
வரும்இ ரண்டுமின் னாட்டுள மற்றிதற் குவமை
தெருளும் யோகரால் தேவரால் திரிபுவ னத்தும்
துருவி னும்கிடை யாதுற்றோர் புண்ணிய சுதரே. 39

மலைஒன் றேறிய வண்டுகள் பாடுவ மைந்தர்
கலைஒன் றேறிய கலவிகள் கழறுவ காதல்
வலைஒன் றேறிய மவுணரை நோக்குவ மாதர்
அலைஒன் றேறிய பாகுசெய்ப் பாய்ந்திடும் அயலே. 40

சோலைவளம் இது மாத்திரைப் பெருக்கம்

ஒன்று நீங்கிய மாகத்தை ஆற்றுவோர்க் குவந்தே
ஒன்று நீங்குகா னகம்தனை உதவிடும் கடுக்கை
ஒன்று நீங்கிய வாரியின் இசையினுக் குவப்பாய்
ஒன்று நீங்கிய மகரந்தம் தேமலர் உகுக்கும். 41

இது மாத்திரைச் சுருக்கம்

மருதம் மேவிய கிளிமறை ஓதுவ பூவை
சுருதி கூட்டுவ சொற்குயி லாம்எனச் சோலை
கருதி யேசிரம் கம்பிதம் செயஎனக் கண்ணீர்
சொரியும் வேங்கைகள் சொனம்தரும் செம்மலால் துணிந்தே 42

கோல மென்மலர்க் கொம்பராம் வனிதையர் குழைந்து
தாலம் பங்கயத் திலைகொடு தளிர்க்கையால் சார்ந்து
நீல நிம்பமுத் துடனிராஞ் சனங்கள்சென்னி ராடி
சாலும் போதுறு மணந்தவர்க் கியற்றுவ சாலை. 43

திங்கள்வெண் குடைநி ழற்றச் செறிகந்தி கவரிவீச
மங்கலம் குயில்இ சைப்பக் காமரம் இசைப்ப வண்டு
பங்கயங் களாசி ஏந்த முழவம்பைந் திரைகள் ஆர்ப்ப
ஐங்கணை வசந்தன் காவில் அரசுவீற் றிருத்தல் மானும். 44

வண்டு பாடுவ மயில்விரித் தாடுவ குயில்வாய்
விண்டு நேரிசை கூடுவ ஆம்பல்வாய் விள்வ
கெண்டை நேர்விழி உற்பலம் காட்டுவ கிளர்ந்து
கண்டெ னும்சொலார் பயில்அரங் கிசையுமக் காவே. 45

மலரின்தண் டலையை நோக்கி மன்னிய கருமே கங்கள்
கலைமதி முகத்தி னார்தம் கூந்தலைக் கவர்ந்தீர் என்னத்
தலைஅசைத் தன்னார் ஓதி தன்னைநீ ரேக வர்ந்தீர்
அலரென நாணம் உற்றே அந்தரத் தேகிற் றன்றே. 46

வேறு

வரைவளர் குறிஞ்சியும் வனம்கொள் முல்லையும்
கரைஇலா வளம்தரு மருதும் கம்பலைத்
திரைதரு நெய்தலும் செறிந்த தன்பொருள்
தரைஎலாம் மயங்கிய தன்மை சாற்றுவாம். 47

குறிஞ்சியின் தேன்களும் கொல்லை மூவினத்
துறும்ததி பால்களும் மருதம் ஓங்கியே
சிறந்திடும் கன்னலு மறத்திற் சிந்திய
நிறம்தரு நீர்களும் உவரி நீத்ததே. 48

தேனுடன் தினைகளும் செலுத்தி முல்லையிற்
கானவர் கொள்ளுடன் கள்ளும் கொள்வன
நானமும் தேரையும் நல்கி ஆயர்கள்
மானிலத் தெரிசனஞ் சென்னெல் மாறுவார். 49

பண்ணும் சந்தில்வாழ் அறுபதம் குறிஞ்சியாழ் பழனப்
பொன்ன லர்த்திய தாமரை வண்டுக்குப் புகன்று
துன்னும் கம்பலை யாழினைப் பயிலுவ தோகை
அன்ன பார்ப்பினுக் கடைகிடப் பனஅளிக் கயலே. 50

மேதி சாரலில் தினைதறித் தம்மடு மேவிப்
போது லாம்அறல் உழக்குவ போதகம் மருதில்
தீதி லாக்கழை குதட்டியே தேம்பொதி சோலைச்
சூதம் மேவியே முறச்செவி துளக்கியே துயிலும். 51

பாறு மேவிய பாலைமுல் லைச்சிறார் படர்ந்து
சூறை ஆடுவ குறிஞ்சியிற் சூறைமா ருதம்போல்
வீறு சான்றிடு மீளியும் விடலையும் நாகத்
தேறி யேபடர் கறியினை எறிந்துகுப் பனவே. 52

வேலை மேவிய துவர்க்கொடி சந்தன விருக்கத்
தோலை மேவியே படர்வன மருதமாம் துறையும்
சீலர் சாடிய சிற்றிலால் வெகுண்டழச் சிறுமின்
பாலர் மேல்அணி முகத்தினைப் பரிந்தெறி வனவே. 53

நெய்த லங்களிப் பரத்தியர் கொடிச்சியர் நேர்ந்து
துய்ய முத்தினுக் கெடைக்கெடை ஏனலைச் சொரிவார்
மைய ஓதிய உழத்தியர் முல்லைமா தர்பால்
தொய்யி லால்எழு துவமுலைச் சுவட்டினைப் பார்த்தே. 54

மாது எங்கனி விளத்தை மாதரார்
காது வேற்கண்ணி னைக்கவர்ந்த நீயென
ஓதிடில் ஆதனம் உனக்கும் உண்டெனத்
தாதுக நாணொடும் தலைக விழ்ந்ததே. 55

கும்பம் போன்ற காய்க்கு ரும்பையின் தாழையைக்
கூந்தல் என்றுயர் போந்த
அம்பல் பேசுவ கவர்ந்தனை யன்னலார்
முலையை என்றதை நாடிக்
கும்பம் என்றுயர் தாழையும் அவர்குழல்
கவர்ந்தும் கட்டறியாய் என்
றும்பர் ஓங்கியே தலைஅசைத்திடு
..வன ஓங்கியே உய்யாமை 56

வேறு

வரிச்சு ரும்பு வயிர்இசை வந்துலாய்
விரிக்குஞ் சாமர மேகம் எதிர்புகை
செறிக்குந் தோகை அரம்பையர் சந்தனக்
கிரிக்குள் ஈசன் பவனி கிளைக்குமே. 57

வேள்வி யின்புகை வேடர் புனத்தெறி
காழ கில்புகை கங்குலைக் காட்டுவ
நீள்சி னைப்பணை முத்த நெடுவரை
சூழ்ம ணிக்குலம் சொற்பகல் காட்டுமே. 58

அருவி ஓசையும் ஐவனம் தூற்றுவோர்
கருவி ஓசையும் கானம்செய் காமரம்
மருவி யாழ்செயும் ஓசையும் கண்டுவான்
உருமின் ஓசை ஒதுங்கிடும் உட்கியே. 59

கயிலைநா யகன்புடை மருதக் காவினில்
நயமுடன் இருத்தலால் நம்பன் வில்எனும்
வயமுறு மேருவே பொதியம் வந்திழி
பயன்மலி பொருந்தமே பரந்த கங்கையே. 60

அகத்தி யனிறை சாகத் தணிந்துறு
மகத்து வவான்நீர் வரும்பொ ருந்தமே
சகத்தியல் கடந்தவர் சாரும் நீர்மையால்
சிகைத்தனிப் பொதிகையே கயிலை செப்பவே. 61

அங்க் யற்கணாள் தனைப்பாணிப் பட்டதும் அமலன்
மங்கை யோடுயர் திருமணக் கோலத்தை மலையும்
தங்கு மாதவற் கருளிய தன்மையும் தமிழால்
பொங்கு வேதமும் பொலிந்திடு கிளர்ந்ததிப் புவியே. 62

மகத்து வம்பெறு பொதிகைநாட் டினுக்குப மானம்
சகத்தில் வேறிலை அதன்பயன் முழுவதும் சாற்ற
அகத்தி யற்கிணை யானபேர்க் கும்அரி ததனை
இகத்தில் யான்சொல முடியுமோ இயன்றவா றிதுவால். 63

-நாட்டுப்படலம் முற்றும்-
ஆகத்திருவிருத்தம் 137

நகரப்படலம்

பொதிகைநாட் டியல்பினைப் புகன்று மற்றதின்
அதிகம்ஆ கியதலம் ஆன பதிக்கிணை
மதிபுனை சோலைசூழ் மருத மாநகர்ப்
பதிவளம் இயன்றவா பகரல் உற்றனம். 1

புண்ணிய வனிதையும் புகழ்செய் மங்கையும்
தண்அளி அன்பெனும் சரதப் பேதையும்
பண்அமர் நீதிநூல் பருவப் பாவையும்
நண்ணிய தலம்மண நகரம் என்பவே. 2

கடல்நெடுந் துகில்உடைக் கன்னி நாடெனும்
மடமகள் தனவரை வயங்கு மாலையே
தடநெடும் பொருநையூர் சார்ந்த மாமணி
நடுமணி மருதமா நகரம் என்பவே. 3

சாகரம் வேலியாம் தரணி பொன்னிலம்
பூகதம் சூழ்வயல் பொருந்த நாடதில்
வாகுசேர் கன்னலாம் வளங்கொள் ஊரதன்
பாகுசேர் கட்டிமா மருதப் பாடியே. 4

பாருடைக் காஞ்சியே அறம்ப லித்தது
சீருடை அளகையே பொருள்சி றந்தது
தாருடை வானமே போகம் சார்ந்ததாம்
ஏருடை முத்திவீ டிவ்அ ருச்சுனம். 5

அத்தலம் மூன்றினும் அமைந்த தொவ்வொரு
வித்தகம் இந்நகர் விரும்பு வோர்பெறு
நித்திய அறம்பொருள் இன்ப நீர்மையும்
உத்தம மோட்சமும் உறுவ திந்நகர். 6

இந்நகர் சிவநகர் என்ப மானத
நன்னதி பொருநையே நதியின் பாங்கர்வாழ்
பொன்னணி கற்பகம் புடைஅ ருச்சுனம்
மன்னிய நாயகன் மருத வாணனே. 7

சொல்வளத் தாரகச் சுருதி வாய்மையும்
நல்வித சாதன நலத்தை ஈவதும்
கல்வியைத் தருவதும் கவலை தீர்ப்பதும்
செல்வம்மே வியபுடை மருதச் சேத்திரம். 8

செய்ய பூமகள் சேர்ந்தசெந் தாமரை
துய்ய பூமகள் சோதிஅம் போருகம்
சையம் ஈன்ற மகள்இம யாசலம்
வையம் ஏத்தும் மருதெனும் மாநகர். 9

படியில் மிக்க மருதெனும் பைந்தொடி
வடிவிற் சூழ்ந்திடும் காஞ்சிவ ளந்திகழ்
கொடியில் பூத்த குலமலர் கொய்தளிர்
கடிகொள் காவும் கழனியும் காட்டுமே. 10

ஆர ணத்தொடெண் எண்கலை ஆய்ந்திடும்
கார ணத்தரும் காமுகர் இன்பமும்
வாரி ண்க்கிய தனமட. வார்களும்
சீரி ணக்கிய செல்வரும் சேர்பதி. 11

எங்கும் செல்வம் நிறைந்திடும் இல்களே
எங்கும் அன்னங்கள் ஈபவர் சாலையே
எங்கும் புண்ணியர் போற்றும் இடங்களே
எங்கும் உத்தமர் எண்ணிலர் என்பவே. 12

வீதி தோறும் விழாஅணி காளையர்
போது சாந்தம் புனைந்துயர் பொன்எனும்
மாதர் மைந்தர் மகிழ்ந்தினி தாய்உறை
ஏதம் அற்றவர் வாழ்பதி எங்கணும். 13

வேறு

ஆரண விதிகளும் ஆக மங்களும்
காரண ஒழுக்கமும் கருணை அன்பினால்
ஓரணி மனைகளில் விருந்தி யற்றுவோர்
சீரணி முகமனும் சிறந்த வீதியே. 14

மணங்கள் எய்துவ காவும் மனைகளும்
அணங்கு செய்வத கங்களும் மாதரும்
வணங்கிச் சூழ்வன மைந்தரும் சாலியும்
இணங்கு வீதிகள் எங்கணும் இன்னவே. 15

சந்த னம்அகில் சண்பகம் தண்பலா
மந்த ரம்மகிழ் புன்னைநன் மாதவி
கொந்த லர்க்கொன்றை கோங்குடன் கூவிளம்
கந்தி பாடலம் காவுகள் எங்கணும். 16

புன்கும் புன்னையும் பூம்பொரி தூற்றுவ
நன்கு முப்பழ மும்தரு நல்குவ
வின்கு லைக்கமு கம்அரை ஏந்துவ
தென்த திக்குப சாரம்செய் சோலையே. 17

வனங்கள் எய்துவ தாமரை யாம்பலே
வனங்கள் எய்துவ தாமரை யாம்பலே
யனங்கள் எய்துவ சாலை யுவளக
மனங்கள் எய்துவ சாலை யுவளகம். 18

மாக மஞ்சிவர் மாளிகை மஞ்சியே
நாக மிஞ்சிய நன்புற மிஞ்சியே
சோக மிஞ்சிடும் சொல்லெழுத் தஞ்சினால்
மேக மஞ்சனம் வீசிய வீதியே. 19

தோகை வஞ்சி சுருங்கிடை வஞ்சியே
மேக மென்குழல் மின்னார மென்குழல்
பாக ணஞ்சனம் பானற்கண் அஞ்சனம்
வாகு டன்பயில் வீதியே போகமே. 20

அஞ்சு மாறுள தானில வஞ்சுமே
எஞ்சு மாறுமின் னார்இடை எஞ்சுமே
நஞ்சு மாறுமின் னார்விழி நஞ்சமே
கஞ்ச மாதலாத கடிநகர். 21

வளமு லாவு வனசத் திருப்பிதே
வளமு லாவு வனசத் திருப்பிதே
களம ரஞ்செய் கவிதைக் குரல்களே
களம ரஞ்செய் கவிதைக் குரல்களே. 22

அரசர்கள் நடத்துதேர் ஒலியு மன்னவர்
பரிதொடுத் திடுநடை ஒலியும் பாகர்கள்
கரிசெல நடத்துகம் பலையும் கஞ்சமார்
திருவளர் மங்கலம் சிறந்த வீதியே 23

மதிஉ லாவுவ சோலையும் மேலவர் மனமும்
துதிஉ லாவுவ பூகதர் புனிதர்வாய்த் தொகையும்
கதிஉ லாவுவ மருதமும் கந்துக நடையும்
நிதிஉ லாவுவ மனைவளர் நீதியின் நெறியே 24

கொடிஅனார் இடையும்மா ளிகையும் மென்கொடி
வடிவினார் ஓதியும் மறுகும் மாலையே
அடிகளும் மாடமும் அணியும் வெண்பொடி
புடவியர் புகழ்ந்திடு பொன்செய் வீதியே. 25

கானமார் சோலையும் தடமும் கந்தரம்
வானமார் காவும்நன் மனையும் கற்பகம்
தானமர் மேலவர் தையுந் தானநீர்
தூநலர் மேவிய மருதத் தொல்நகர். 26

வனசம் ஆம்பலம் உற்பலம் சைவலம் முகம்வாய்
முனைய வேல்விழி கூந்தலா முல்லையே கோங்கம்
சினைஅ ரம்பைமென் மூரல்தோள் செந்தனங்குரங்கா
நனைய சண்பகம் மேனியா மருதநா யகிக்கே. 27

மல்லிகை குவளைசெவ் வந்தி மாமருப்
பில்கிய பித்திகை வாச்சி பிச்சிமென்
முல்லை கேதகை வளைமுடித் துலாவிய
செல்வளர் சிகழிகை மருதச் செல்வியே. 28

பண்ணிய லாள்பயில் பதுமச் சேக்கைபொன்
மண்ணிய மேல்நிலைப் பதியின் மல்கிய
எண்ணிலாக் கொடிகளும் இலங்கி ஆடுதல்
விண்ணவர் கருடர்வ ழைக்கு மேன்மையே 29

பளிங்கி னால்செய்த பதியின்மேல் செம்மணிப்பத்தி
வளங்கொள் மேல்நிலை தனில்பயில் மகளிர்கள் வழங்கல்
தழங்கு நீரில்செந் தாமரை மலர்களில் சார்ந்து
விளங்கு கின்றசெந் திருக்கள்வீற் றிருப்பது விளைக்கும். 30

தழையும் கும்பமும் மாலையும் கயல்தருப் பணமும்
கழையும் சங்கமும் கொடிகளும் காட்டிய வீதி
குழைமென் கொங்கைமே கலைவிழ கொடிறுதோள் கண்டம்
இழைஇ லங்கிடை மங்கல மகளிரை இணையும். 31

விழவ றாதன வீதியும் சோபனம் மேவி
மழவ றாதசம் பன்னஇில் லங்களும் வயலில்
உழவ றாதபைம் போகமும் உலப்பிலா தோங்கு
முழவ றாதது முன்னவன் கோயில்அம் மூதூர். 32

தோரண நிரைகளும் துழனி ஆடுவோர்
காரண நிரைகளும் கந்து சீறிய
வாரண நிரைகளும் வாசிப் பந்தியும்
தேரணி நிரைகளும் சிறந்த வீதியே. 33

சொற்படு கலைகள்தேர் தொகையின் செல்வரும்
பொற்புடை நிதியரும் பொருந்தும் வேள்வியால்
அற்புடை ஆடவர் அன்றிச் சேர்கலாக்
கற்புடை மகளிர்வாழ் கவின்கொள் வீதியே. 34

விஞ்சையர் மகளிர்பால் வேசை மாதர்கள்
மிஞ்சிடப் பாடியே வீணை வெல்குவார்
வஞ்சியர் ஊடலால் அவுணர் மார்பமும்
குஞ்சியும் பஞ்சடிச் சுவட்டுக் கோலமே. 35

வேறு

மின்னுருப் பொலிந்த மங்கை யார்கள் வெம்மை மைந்தர்மேல்
கன்னல்வேள் சரங்களான கண்கள் மூரல் வதனமே
அன்னபோதி னால்அடர்த்தும் அனையர் கொங்கை யானையால்
துன்னுமார் பகம்பொரச் சுரந்த காமம் மூழ்குவார். 36

வேறு

மாதர் காம வலைப்படு மைந்தர்கள்
தூதி யங்கும் தொழிலரைப் போற்றுவார்
பேதை யார்பணி பேணுவர் பேதையார்
கோதை அங்கம் புகழ்வர்கொண் டாடுவர். 37

அன்ன மென்நடை யாருடன் ஆடவர்
மின்னு மேகமும் மேவின தொப்பவே
மன்னு தண்சுடர் முற்றமஞ் சத்தினில்
கன்னல் பால்கலந் தென்னக் கலப்பரே. 38

முத்தம் தாஎன மோகமின் னார்களைச்
சித்தம் ஒன்றிச் சிறுகலை பற்றியே
நத்தி நத்தி நயந்து நளினத்தில்
அத்தம் சேர்த்தி அணைகுவர் ஆடவர். 39

அன்ன பான்மையர் இன்னிசை யாழ்வலோர்
மின்ன னார்பயில் ஊடல் விலக்குவோர்
இன்ன லார்விடு தூதின் இயங்குவோர்
முன்னி ஆவணம் எங்கணும் முற்றுவோர். 40

வேறு

வேளை வென்ற மைந்தர் தம்மை விரக மான பார்வைசேர்
வாளை வென்ற கண்களால் வலைப்ப டுத்து மாதர்கள்
தோளை நவ்வி யேதி ரிந்த சுரதசீலர் கள்பின
னாளைஎன்றி ராதுசுனம் நாட்டுவார் அனேகரால். 41

விழவுகண்டு மைந்தர்மாதர் மிகமகிழ்ச்சி எய்துவார்
குழைகள் காஞ்சி பணிகள் இன்ன புதியகோல மேசெய்வார்
புழகிதம் கொளச்சுகந்த களபமும் புனைகுவார்
அழகம்நீவி ஆடிநோக்கி அழகுசெய்த மைப்பரால். 42

கோல வாய்முலை யும்கோவை முத்தமே
குமுத வாய்முலை யும்கோவை முத்தமே
மேலும் மாதர்கை வண்டுகள் ஆடுமே
விரிம லர்தொறும் வண்டுகள் ஆடுமே
சோலை யாவும் மயில்கள்உ லாவுமே
சூரர் கையு மயில்கள்உ லாவுமே
மாலை நேர்குழல் மாலைவ னங்களே
மருத மெங்கணு மாலைவ னங்களே. 43

சோலை யெங்கு மணியுங் குழைகளே
தோகை யாரணி யும்பொற் குழைகளே
ஏல வார்குழல் சாயல்க லாபமே
இலங்கு மின்னிடை மேலும்க லாபமே
காலி சைந்த சிலம்புப யோதரங்
கால சைந்த சிலம்புப யோதர்ஞ்
சாலுஞ் சீர்மலர் சூழு மருச்சுனச்
சம்பு மேன்மலர் சூழு மருச்சுனம். 44

மணந்த வர்வர நாட்டந் தழைத்திடு
மறுகி லக்கண நாட்டந் தழைத்திடும்
புணர்ந்த மாதர்கண் வேலைக் கடுக்குமே
போது லாங்குளம் வேலைக் கடுக்குமே
இணங்கும் யோகர்க்கு நண்பாந்த வந்தரு
..ன கிழைஞர்க்கு நண்பாந் தவந்தரு
மணங்க னாரித ழாம்பலந் தந்திடு
மரும கத்தினர்க் காம்பலந் தந்திடும். 45

கழனி மாதர் கமலங் களையுமே
கருது பாவங் கமலங் களையுமே
விழவ றாதன காவண மெங்கணும்
விரித லையதெங் காவண மெங்கணு
மழவ றாத வளங்கொள் மனைகளே
மகளி ராடு கழங்கம் மனைகளே
அழகு மேவிந் திரதரு வார்பதிக்
கன்பு மேவிந் திரதரு வார்பதி. 46

நலந்தரு வீதியின் நாள்தொ றும்புரி
பலந்தரு வளங்களைப் பகர்ந்த னம்இனிக்
குலந்தரும் அந்தணர் முனிவர் கொள்கைசேர்
தலந்திகழ் ஆவணப் பெருமை சாற்றுவாம். 47

வேறு

ஒருமை யாளர்இருபிறப்பர் உதவு மூன்று நூலினார்
அருமை நான்கு வேதம் ஓதி ஐயராகி அறுதொழில்
பெருமை யோர்கள் எழுகடற் புவிக்குள் எட்டு பிறைவையைத்
தருசு டர்க்க ருக்கியம்செய் சந்தியா பனத்தரே. 48

மகவ ளர்க்கும் நீரதென்ன மகம்வ ளர்க்கும் மாண்பினால்
அகன்நெ கச்செய் தவியைவா னவர்க்க ருத்தும் அன்பினார்
பகவ னுக்கு வந்து பூசை செய்கு வோர்கள் பதுமன்நன்
முகம திற்பி றந்து வாழும் முனிவர்வீதி இவணதே. 49

முஞ்சி நாணர் தோல ணிந்த நூலர்முண்ட கத்தொடைக்
குஞ்சி வாய்ந்த குடுமியார்கள் குரவ னைப்ப ணிந்துபின்
அஞ்சி நூல்ப யின்றட ங்கி ஆர ணப்ப குப்பினை
விஞ்சு சந்தை கூட்டி ஓதி மேவி டங்கள் எங்குமே. 50

குண்டி கைக்கை முண்டி தத்தர் கோல நீறு தாங்கியே
புண்ட ரத்தர் மணிஅ ணிந்த புனைகல்லாடை தாங்குவோர்
தண்டில் வைத்த கோவ ணத்தர் தரணி விட்ட ரன்தனைக்
கண்டு பெற்ற மவுனம் உற்ற காட்சி யாரும் அவணதே. 51

முற்று றந்த மோன யோகர் முழுதும் வைதி கத்தினார்
கற்ற நூலர்க் கன்பு வாழ்வு கந்த போதர் காலினைப்
பற்றி யேஅ டக்கல் உற்ற பரிவுகண்ட ரன்தனைப்
பெற்று வேறு காண்கி லாத பெருமை யோரும் இவணதே. 52

வேறு

சரிதையே முதல்இ யற்றிச் சாயுச்ய வாழ்வு பெற்றோர்
விரதியர் ஐந்தும் வென்றோர் கோபத்தை வெறுத்த மெய்யர்
பருதிபோல் இருள கற்றிப் பரப்பிய யோகச் சோதி
மருவிய மாண்பின் மிக்கார் மன்பதை ஒத்து வாழ்வார். 53

வேறு

அந்தணர் முனிவரர்க் கமைந்த வீதியின்
சுந்தரம் உரைத்தனம் வாகை யந்தொடைச்
சந்தமார் புயமுடை சத்தி ரிக்குலம்
வந்தமன் னவர்திரு மறுகு சாற்றுவாம். 54

வேறு

உலக நீதிமன் னவர்கள்செங் கோல்முறை உய்க்கும்
அலத ராதல மன்னர்கப் பங்களும் பன்னூல்
கலைகள் ஆய்ந்தவர் கல்வியின் செல்வமும் காக்கும்
அலகி லாதநல் அறங்களும் மந்திரர் அமைச்சும், 55

ஆட கம்பயில் சாலையில் அம்புநேர் விழியார்
நாட கம்பயில் நூல்முறை நாட்டிய சிறப்பும்
நீடு மாந்தரும் நிதிக்குவை அடுக்கலும் நெறிநூல்
பீடு சான்றவர் சூழும்அத் தரணியில் பெருகும் 56

சிலைப யின்றிடு கழகமும் சேர்படைக் கலத்தால்
கொலைப யின்றிடு வென்றியும் வீரர்கள் குழுவும்
மலைப யின்றதேர் நடத்திடு மைந்தரும் வாரி
அலைப யின்றெனும் துரங்கசா லையில்அணி வகுத்தே. 57

மனமெ னச்செலும் வாசியைச் சாரியால் கதியால்
வினையி னால்பரி வேடம்ஒத் திடவிளை யாடி
முனைய வெலவார்..............................க முனைப்போர்
தனைஉ ஞற்றுவார் வாரணம் பெருதிடத் தளைவார். 58

கூற்றெ னச்செலும் கறையடி உகைக்கமேல் கொதித்துக்
காற்றெ னச்சுழல் புழைக்கையால் முகிலினைக் கசக்கி
ஏற்றநன் னீர்குடித் துக்களி மும்மதம் எய்து
தூற்று மாவினை நடத்துவோர் வீரமும் தயங்கும். 59

இத்த கைத்தரு மறுபுலச் சொல்அரும் இயற்சொல்
முத்த மிழ்க்குல வேந்தர்களுடன் குழுவுடன் மொய்த்த
பித்தி கைத்திரு மாடமும் கூடமும் பிறங்கும்
சத்தி ரிக்குல மன்னர்கள் ஆவணச் சார்பே 60

வேறு

முன்னைமாற் றவள்பழித்த மொழிபழுதாய் அவள்நாண
வன்னியுடன் கிணறுலிங்கம் மதுரைதனில் அழைப்பித்த
பொன்னையாள் அவதரித்த புகழ்ஓங்கும் வணிகர்குல
மின்னுமா ளிகைசெறிந்த வீதியினை விளம்புவாம். 61

வேறு

மின்திகழ் மணிப்பூண் நாய்கர் வெறுக்கையின் மணிகள் வேறு
துன்றுபல் வண்ணத் தூசு சுவைதரும் பொருள்கள் ஈது
சென்றுகொள் பவர்கட் குள்ளம் செவிகளில் அமுதம் ஊறத்
துன்றிய பரிசு கூறிச் சொல்லினும் இலாபம் கொள்வார் 62

மன்றல்ஆ வணம்எலாம் கரும வார்த்தையே
தென்றலான் கணைபொரச் செல்வழிப் ....
பொன்திகழ் முலையினார் புணர்ப்பின் ஆடல்போல்
சென்றகண் பொருளின்மேல் திரும்பி டாதரோ. 63

வேறு

ஐந்திணை நிலத்தில் உள்ள அரும்பொரு ளான யாவும்
சுந்தர வளம்சேர் மாடம் துன்னிய உடுக்கள் போலும்
சந்தமார் மணியின் கோவை சார்ந்தொளி வீசு கின்ற
திந்திர வில்லின் தோன்றும் வைசிகர் வீதி ஈதால். 64

அறையும்ஈ றாரீ ரெட்டால் ஐந்துறா தவனி காக்கும்
இறைஇறை போக நின்ற ஏர்வளப் பொருள்கள் எல்லாம்
முறைஒக்கல் பிதிர்த்தான் தெய்வம் முனிவரர் விருந்துள் ஆர்க்கும்
குறைவிலா தளிக்கும் வேளாண் குலத்தவர் மறுகு ரைப்பாம். 65

செயல்வினை உழவின் வேளாண் செய்கையின் திறத்தி னாலே
இயல்புடை மூவர் தம்முள் இருபிறப் பாளர் தம்மைத்
தயவினால் அறுதொ ழிற்கும் தவறிலா காத்தி றைக்கும்
புயல்என ஈந்து காத்தும் புவியினை வளர்க்கும் நீரார். 66

வணிகர்க்கு வாணி பம்செய் வகைப்பொருள் ஈந்து காத்தும்
பணிதக்க பெரியோர் தம்மைப் பரிவினால் பாது காத்தும்
மனிதர்க்கா பரணம் என்ன இரும்புகழ் தரித்தே அன்பாய்த்
துணிவுற்ற அரசற் கான மந்திரித் தொழிலும் செய்வோர் 67

பொருவிலார் உற்ற போதில் பொள்ளென எழுந்தி ருந்து
பிருதுவி மீதில் தாழ்ந்து சூழ்ந்துபே ரின்பம் எய்தி
வரும்இவர் நம்மைக் காக்கும் மாதொரு பாகன் என்றே
அருமையால் அன்னம் சொன்னம் அளித்தவர் ஆசி ஏற்பார். 68

இருக்கறை விதியை நீங்கா தியற்றுவோர் இல்து றந்த
கருத்தரைக் காக்க இல்லம் கருதுவோர் கைம்மா றின்றி
வருத்தம்உற் றாலும் ஈவோர் வணக்கத்தார் வாய்மை காப்போர்
அருத்திஇவ் வண்மை யானோர் வீதியின் அணிகள் ஈதால். 69

வேறு

பண்ண யந்த ரப்ப கர்ந்து பாடு கின்ற பந்தமும்
உண்ண யந்த ரக்க னிந்து லாவு கின்ற உவகையும்
கண்ண யந்த ரக்க லந்த காதல் உண்மை காட்டியே
நண்ணும் வேசை மாதர் மேவு நளின வீதி நவிலுவாம். 70

சித்தி ரத்தி னும்செ றித்த தெற்றி வைத்த பாவினும்
பத்தி ரத்தி னும்க லந்த பாவை யாரும் மைந்தரும்
முத்தம் வைத்தி டப்பொ றித்த முன்றில் கண்ட மோகர்கள்
வைத்த சிந்தை ஈர்ந்தி டச்செய் மாதர் மாடம் எங்குமே. 71

ஆசை வைத்த மைந்தர் தம்மை ஆடை ஊட்டி அந்நலார்
பாசம் வைத்த இவர்எனப் பரிந்த சிந்தை யோடழாய்
நேசம் வைத்த காமிகத்தர் நிலவு சொர்க்கம் இதனிலும்
பேசி டச்சி றந்த சொர்க்கம் எதுஎ னப்பி தற்றுவார். 72

சூதம் மேவு சோலையில் சுலாவு கின்ற தீயளிச்
சூதம் நேரும் விழியி னார்கள் தோள்ந யந்த கேள்வர்பார்
சூத னுந்த னங்கள் ஈந்து சுகமுறும்த னத்துடன்
சூதி ணங்க ஆடி வென்று தொகைபடும்தனங்கொள்வார். 73

வேறு

அலகிலா துலகில் சாதி நான்கில்அவ் வருக்கம் இன்றி
நலமிகும் உயர்ந்த சாதிக் கிழிந்தபெண் நலிந்த ஆணுக்கு
இலகிய உயர்ந்த மாதர் ஏற்பவும் இரண்டும் கூடி
நிலவிய பலவாஞ் சாதி நெறிகொடு நிகழும் மாதோ. 74

அந்தந்தப் பகுதி அன்றி ஆச்ரமம் நான்க தாகி
பந்தமாய் உறைவோர் எய்தும் பதிகளும் உளது பாரில்
இந்திர லோகம் என்னும் எழில்புடார்ச் சுனத்தின் கீர்த்தி
தந்துமுற் றுரைக்க நானோ வல்லவன் சாற்றும் காலே. 75

-நகரப்படலம் முற்றும்-
ஆகத் திருவிருத்தம் 212

தலவிசேடம்

அம்பரம் அம்பர மாகச் சூழ்கின்ற அம்புவியில்
உம்பர் தொழும் புகழ்உடுத்த தமிழ்நாட்டில் உயர்ந்(த)நறும்பூங்
கொம்பர்சூழ் புடைமருதம் குலவிவளர் புண்ணியமே
விம்பமுறு தலவிசேடப் பெருமை விளம்புவாம் 1

ஆதியில் ஒருகா லத்தில் அவனியே முதல யாவும்
ஓதமாம் கடலில் மூழ்க உகமுடி வுற்ற காலைச்
சீதமார் பிரள யத்தில் சிதைவிலா தித்த லத்தை
நாதன்கைச் சூலம் தன்னில் நாட்டினான் வேத நாடன். 2

நாதன்தன் இடத்தொ டுங்கும் நாரணன் முதலோர் தம்மில்
போதனை அழைத்து முன்போல் புவிகளைச் சிருட்டி என்ன
வேதனும் படைக்கல் உற்றான் மேதினி முதல யாவும்
ஈதனில் முனிவோர் தோன்றி இருவினைக் கெண்ணில் தோற்றம். 3

வந்திடும் அவாவும் சாதி நான்கில்ஆண் பெண்மற் றுள்ள
தந்திடும் குலம்அ னேகம் சார்ந்திடும் உயிர்கட் கெல்லாம்
பந்தமாம் தொழிலும் மற்றைப் படைத்திடு நூலும் அன்றி
முந்தும்ஆச் சிரமத் தோர்க்கு முறைதரும் விதிவி லக்கும், 4

தருவது வேதம் அன்றி வேறில்லை என்று தாம்செய்
தருமமும் நூலே அந்த மறைதனைக் கருதிக் காணத்
துருவிடும் போதில் எங்கும் தோண்டிடா வகையினாலே
பரமன்பால் கயிலை தன்னில் பவுடிகம் பெறுமோ மென்றே. 5

தவத்தினைப் புரிந்தார் ஈசன் முனிவர்பால் சார்ந்து நீவிர்
புவிக்கணே வேதம் நான்கும் புடார்ச்சுனம் முதலாய் நின்று
நவிக்கரன் தனைப்பூ சித்து நண்ணிய ததனை அந்தச்
சிவத்தலத் தினிலே சென்று பெறுகெனச் சித்தர் எல்லாம், 6

பூதலம் அதனில் வந்து புடைமரு தரனைப் போற்றி
வேதம்நான் கினையும் பெற்று வியந்தனர் முனிவர் என்று
சூதமா முனிவன் சொல்ல முனிவர்கள் துதித்துப் பின்னும்
நாதனை வேதம் போற்றும் நலத்தினை விரிப்பாய் என்றார். 7

வேறு

ஆதியில் கிருத யுகத்தினில் இருக்கும்
வேதம்மெய் அருச்சுனம் ஆகி
நீதியால் பணிந்தும் திரேதநீள் உகத்தில்
நிமலனைத் தயித்திரிய மதமா
வேதமே ஆம்பிர விருக்கமாய்த் துதித்து
மேயது வாபர யுகத்தில்

ஓதிய சாம வேதவெண் சம்பாய்
உறுதிகொண் டுழைநின்று பணிந்தும். 8

சீர்தர மூன்று யுகத்தினும் போற்றும்
செயலதாம் பொய்செறி கலியாம்
போர்தரு யுகத்தும் அவ்வகை யான
பின்ஒரு வேதமும் முறையே
நீர்தரு வேணி நிமலனைச் சூக்க
உருவினால் பணிவதா நிறைந்த
ஏர்கொள்முத் தருவில் இந்திரன் முதலா
எண்ணிலார் இருந்தவம் புரிந்தார். 9

இவ்வகைத் தாய மூவகைத் தருவும்
பிறப்பிறப் பின்றிஎக் காலும்
திவ்விய வடிவாய்ப் பணிபவர் தங்கள்
பிறவியை ஒழித்திடும் செயலாய்
நவ்விசேர் கரத்தார் அருளையே பொருந்தி
நாள்தொறும் வதிந்திடும் நல்த்தால்
அவ்வியம் அகற்றும் இத்தல மகிமை
யாவரும் அளந்திடற் கரிதால். 10

வேறு

இன்பமார் மருத நீழல் முத்திஎய் திடம தாகும்
அன்பினால் அதனை ஈவோன் அருச்சுன வாண னாகும்
தென்புவிக் கங்கை கூடும் திருவேணி தீரம் ஆகும்
நன்பத வியதாம் இந்த நகர்த்திரு நாமம் சொல்வாம். 11

வேறு

சிவநகர் தென்கயிலை சீவன்முத்தி புரம்மணம்சேர்
அவனிதனில் இந்த்ரபுரி ஆம்பிரபதி ஆதிபுரி
தவநகர்தென் பால்காசி தாரகே சுரம்மருதென்
றுவமைஇலாப் பூதிநகர்க் கோதுவர்இன் னும்பலவே. 12

வேறு

பாவமோ சனம்செய்து பரத்தை ஈதலால்
சீவன்முத்தி யைத்தரும் சேத்திரம் ஆதலால்
ஆவுடை யாள்எனும் அமலை மேவலால்
பூவில்இத் தலத்தினோர் புகலல் பாலதோ. 13

ஆணவம் முதலிய அகற்றும் சீலினி
மாணும்இத் தலத்துமுத் தருக்கள் மற்றிதைக்
காணுவோர்க் கின்பமா ஞானக் கண்ணினால்
பேணுவோர்க் கானந்தம் பெருக்கும் என்பவே. 14

புண்ணியர் சேரும்இத் தலத்தில் போந்திட
எண்ணியே ஓர்அடி எடுக்கில் ஓர்பரி
பண்ணிய யாகத்தின் பயன்உண் டாம்பதி
அண்ணினோர் பெறும்கதிக் களவின் றால்அரோ. 15

வேறு

பிறவி சாகரப் பெருவெள்ளம் கடப்பவர்க் கிந்த
நறைத ரும்புடார்ச் சுனம்புணை அதிலுறை நாதன்
அறம தாகிய காலினால் செலுத்தியா றரந்தைச்
சிறையை நீக்கியே முத்தியாம் கரையினில் சேர்க்கும். 16

பாவகா ரியர்கட் கெய்தா திப்பதி வதிய முன்னந்
தாவிலாத் தருமச் சார்பால் சார்பவர்க் கெய்தும் முத்தித்
தேவுயர் தலத்தை உன்னிற் செய்பவந் தீரும் சேர்ந்தார்க்
காவன அனைத்தும் நல்கும் அருங்கதி அளிக்கும் மாதோ. 17

இத்தல மகிமை ஓர்கால் இமையவட் கிறைவன் சாற்றும்
உத்தமம் உரைப்பாம் அண்டம் புருடன்தன் உருவம் தன்னில்
தைத்தலம் காசி காஞ்சி காளத்தி அவன்சு வாச
மத்திக ளடுக்கல் மூன்றாம் அருச்சுனம் அவன்கண் ணாமால். 18

இதனில்வண் பொருநை சூழ்ந்த எழில்புடை அருச்சு னந்தான்
முதல்வன்வ லக்கண் ஆகும் மொழிந்தமெய் அவய வத்தில்
அதிகம்நேத் திரமே என்ன அறைவர்அத் தன்மை யாகிப்
பதிதனில் மேன்மை யான இத்தலம் பரமத் தானம். 19

சிமையம்ஆர் கயிலை மூலம் திங்களூர் தினக ரேசம்
அமைதரு அரன்கண் தில்லை தெரிசனைக் கருளுங் கற்போர்
தமைஅருள் காள கததி தாணுவே அருணை தாலத்
திமையவ ருதிப்போா ஆரூர் இலிங்கம்நீ ரானைக் காவே. 20

இவ்வகைத் தானம் எல்லாம் எமதட்ட மூர்த்தம் இந்தத்
திவ்விய முத்தித் தானம் திகழ்உப தேசச் சேத்ரம்
எவ்வம்இல் மருதம் நாமே எனச்சிரம் சாய்ந்து காட்டி
அவ்வகை இருப்போம் காண்போர்க் கடையாள மாகத் தானே. 21

திருவளர் சீவன் முத்தி அருச்சுனம் தெரிசிப் போர்க்கு
கருதுவ எய்தும் சோரக் கலிகவர்ந் திடுமுன் கன்மம்

வெருவுறு மயக்கம் தீரும் விலங்குபேய் பிணிவிலங்கும்
பெருமகிழ் வெய்தும் இம்மைப் பிறப்பின்நல் பேற தாமால். 22

இத்தல மகிமை இவ்வா றறிந்தவர் இடைவி டாமல்
நித்தனை வழிபட் டேத்தி நெடுங்கிரி வலங்கொண் டுள்ள
சித்தம்அ தான மோன சிந்தனை உடைய ராகி
முத்தியை எய்தி நின்றார் பெறுபலன் மொழியற் பாற்றோ. 23

என்றிறை அருளிச் செய்த எழில்புடை மருதம் என்னும்
நன்றிசை பெற்ற மூதூர்க் குவமையா தென்று நாடில்
மன்றல்அம் போதனாலும் வழுத்துதற் கரிய தான
மின்திகழ் மாடம் ஓங்கும் சிவன்நகர் என்பர் மேலோர். 24

கருமத்தால் பாடல் ஆடல் காட்சியால் கலவி மாதர்க்
கொருமித்த மனத்தால் வெய்யோன் உமிழும்ஆ தவத்தால் பெய்யும்
வருடத்தா லேனும் இந்த மருதில்மாத் திரைப்போ தேனும்
நிருமித்து வதியப் பெற்றோர் நிருமலன் கயிலை நீங்கார். 25

பொன்னினைக் கொடுவந் தேனும் புண்ணியம் விரும்பி னோர்கள்
இன்னல்கூர்ந் திருந்தானாலும் ஏவல்யார்க் கியற்றி யேனும்
துன்னிய சுமைஏற் றானும் சூழ்ந்தையம் ஏற்றா னாலும்
மன்னுதா ரகத்தை நல்கும் இந்நகர் வதிய வேண்டும். 26

பன்னிஇத் தலத்தில் செய்த பாவபுண் ணியம்இ ரண்டும்
தன்னிலே மிகுதி யாகும் வேறொரு தலத்தில் செய்த
துன்னிய பாவம் இங்குத் துகள்கண்ட சூறை போலும்
மன்னுவோர் வினைகள் ஓட்டும் தண்டத்தின் மகிமை தானே. 27

காசியே அயோத்தி மாயை முதலிய கதிசேர் கின்ற
வாசமார் பதிகட் கெல்லாம் மகிமையாய் வளம்பெற் றோங்கி
நேசமாய் அருள்சேர் கின்ற நிருமல உலக மான
பேசுவோன் நகரம் ஈதைப் பேசுவோர் பிறப்பற் றோரே. 28

வேறு

பத்தி யும்தரும் பண்பும் பரிவும்நல்
புத்தி யும்தரும் புன்மை அகற்றிடும்
சித்தி யும்தரும் சீவன் மருவிய
முத்தி ஆன புரம்இதை முன்னிலே. 29

இத்தலத்தில் யார்ஒருவற் கேனும் அன்னம்
ஈதல்ஆ யிரம்எதிகட் கீந்த பேறாம்
நித்தமும்எத் தலத்தினிலும் வதியும் பேறோர்
நிசியில்இவண் வதிபலனாம் இங்கு நீங்கா
உத்தமநல் உயிர்மற்றும் இலிங்க ரூபம்
உரைசெபமாம் உலவுநடை வலம்அ தாகும்

வித்தகர்க்கூண் செயல்வேள்வி விருந்து காப்போர்
விரும்பும்உப சாரம்எலாம் விமலன் பூசை. 30

பொருநையில்இந் திரமோட்சம் படிந்துபுடர்ச் சனம்பரவிப்
போந்து கோயில்
மருவிவலம் செய்துமையை மழுவலா னைப்பணிந்து
மனுவை ஓதிக்
கருதிவரு பெரியோர்கள் உடன்கூடித் துதிகூறிக்
கணப்போ தேனும்
மருதமுத்தித் தலத்துறுவோர் வானமுத்தித் தலம்நீங்கா
மகிமை யோரே

-தலவிசேடம் முற்றும்-
ஆகத் திருவிருத்தம் 243

தீர்த்த விசேடம்

முத்தலத் தினுக்கு முதல்தலம் சீவன்
முத்திய தானஇத் தலத்தின்
உத்தமம் உரைத்தாம் முத்தர்கள் வலமாய்
உலவியே உயிர்களுக் கினிதாய்ச்
சித்திதந் தடைந்தோர் செய்வினைப் பவங்கள்
அனைத்தையும் சிதைத்தருள் சிறந்த
வித்தகப் பொருளை விளங்கிய தீர்த்த
விதிவிசே டத்தினை விரிப்பாம். 1

ஆதியில் புடைசேர் அருச்சுனத் தரனை
அரிஅயன் முதலினோர் கண்டு
நாதனைப் பரவிப் புகல்வர்இக் குறியை
நறும் புனல் மலரினால் நாங்கள்
காதலால் போற்றக் கருதிஇங் கடைந்தோம்
கங்கைஒன் றருள்எனக் கருதி
வேதநா யகனும் அவர்க்கருள் சுரந்து
விருப்புடன் இன்னன விளம்பும். 2

அகத்தியன் கடத்துப் புனிதநீர் இங்ஙன்
அடைந்திடப் புரிகுதும் அதனால்
சகத்தினில் நீவிர் பூசனை புரிவீர்
என்னவே சங்கரன் சாற்றி
மகத்துவ முனியான் நதிவர நினைந்தான்
வான்நதி மழைமுழக் கெனவே
இகத்தவர் புகழ எழுந்துடன் ஏக
இவர்கண் டின்பம்எய் தினரால். 3

ஈசனைத் தொழுதெவ ரும்நதி மூழ்கிக்
கடன்முடித் திறைவனுக் கிந்த
வீசுநீர்க் கங்கை மஞ்சனம் ஆட்டி
விரைமலர் தூவியே பழிச்சி
நேசமோ டெளிதாய் வரங்கள்பெற் றிருந்தார்
நிறைபுனல் இதனிடை நிலத்தே
வாசவன் முதலோர் ஓடிட அடையும்
வளங்களும் மகிமையும் வகுப்பாம். 4

மண்பரவும் புடைமரு தூரிலே
மன்னும் உத்தர வாகினி தீர்த்தத்தில்
பண்புடன் படியப் பலன் ஒன்பது
பான்மை உள்ள கிறுச்சனம் நல்கிடும்
எண்ப தோடொரு நான்கு கிறுச்சனம்
இந்திர மோட்சம் படிபவர்க் கெய்திடும்
விண்பரவுந்தைப் பூசந்துலா
விடுமேட நலவிடு மிக்க பலன்களே. 5

தோன்றும் பாதல கங்கை பொருநைநீர்
சுல்வு கின்ற கடனை நதியுடன்
மூன்றும் கூடித் திரிபத கைப்பெயர்
முத்தி நல்கிடும் மடுவினில் மூழ்கு
கீன்றி டும்பலன் என்பான் கிறுச்சனம்
இவைதண்டா யுததீர்த்தம் இதன்கீழுக்
கான்ற மாண்ட வியாசன் தீர்த்தமோ
டைந்தும் ஆட ஐங்குற்றம் அகற்றுமே. 6

மாற்றம் உள்ள மற்றுள தீர்த்தமுன்
வந்து தோய்ந்த வளம்பெற்ற வளம்தரு
நாற்றி சைப்பதி போற்றும்இத் தீர்த்தத்தில்
நாளும் மூழ்க நலம் தரும் உண்மையாய்ப்
போற்று வோர்க்குப் புதல்வ்ரும் செல்வமும்
புந்தியில் சிந்தை செய்பொரு ளும்தரும்
கூற்றம் சீற்றம் கொடுவினை கொண்டநோய்
குற்ற மும்தவிர்த் துக்குணம் நல்குமே. 7

எங்கும்வாழ் தீர்த்த மான சேனைகட் கிறைவி யாகும்
மங்கள தீர்த்தம் என்னும் பொருநையாம் கங்கை மாது
பங்கினன் சிரத்தில் உற்றும் பாகமும் வேண்டி யன்றோ
இங்குயர் வலம தாகம் எய்திடும் இயல்பு தானே. 8

இப்பெரும் தீர்த்தம் தன்னை ஆடினோர் இறைஞ்சி னோர்பின்
இப்பெரும் தீர்த்த மேன்மை உரைத்துளோர் இசைந்து கேட்போர்

இப்பெரும் தீர்த்தம் ஈசற் கியற்றுவோர் இயற்று விப்போர்
இப்பெரும் தீர்த்தம் கொள்வோர் இறைசிவ லோகம் நீங்கார். 9

இச்சிவ தீர்த்தப் பான்மை இசைத்திடில் பரத்துக் கேணி
இச்சிவ தீர்த்தம் காண்பார்க் இறையில னயனும் கங்கை
இச்சிவ தீர்த்தம் யார்க்கும் பவித்திரம் இயற்ற லாலே
இச்சிவ தீர்த்தம் தார கத்தினை இயற்றும் அன்றே. 10

செப்பருந் தீர்த்தம் ஆடிச் சிவபரன் தன்னைப் போற்றி
முப்பெருந் தேவர் வாழும் முத்திமண் டபத்தில் எய்தி
மெய்ப்படு சுத்த பஞ்சாட் சரத்தினை விளம்பப் பெற்றோர்
கைப்படு கனிபோல் முத்தி எய்துவர் கதிசேர் வாரே. 11

எங்கும்வாழ் தீர்த்தம் எல்லாம் தம்இடத் தெய்தி ஆடும்
அங்கவர்க் கருளி அன்றோர் பவங்களைச் கிரிகித் தந்தப்
பொங்கிய தவந்தாந் தீரப் புடைஅருச் சுனத்தில் எய்தி
மங்கள தீர்த்தம் ஆடி வரங்களும் பெற்று மீளும். 12

புண்ணிய இத்தீர்த் தத்தில் புன்மையோர் பொருந்தி னாலும்
பண்ணிய பவங்கள் போக்கிப் பரகதிப் படுத்தி விக்கும்
திண்ணமீ தென்னை என்னில் தெருப்புறக் கழிவு நீரும்
கண்ணக நதியிற் சேரிற் கங்கை நீரான வாபோல் 13

வேறு

இருக்கில் உரைத்த விதிகருதி இருக்கும் மேலோர் தமக்கீந்து
முருக்குஞ் சாப மதியாட முருக்குஞ் சாப வினைநீங்கும்
பெருக்கு மயனத் தினில் ஆடப் பிறவி நீங்கும் பிழைநீங்கும்
அருக்க உதயத் தினில்ஆட வருக்க முடன்நற் கதிஅடைவார். 14

தீர்த்தம் இதன்பால் செயும்யாகம் தென்பால் உற்ற பிதிர்யாகம்
தீர்த்தம் இதன்பால் சிவபூசை யனப்பூ சைதெ சதானம்
தீர்த்தம் இதன்பால் இருமுகிசேர் கோதா னங்கள திருமேவும்
தீர்த்தம் இதன்பால் செயில்ஒன்றுக் கனந்த பலனாய்ச் சிறந்திடுமே15

ஆண்டொன் றுக்கிந் நதிமூழ்க அசுவ மேத யாகம்ஒரு
தாண்டும் தொண்ணூ றியற்றுபலம் தரும்நித் தியமும் சார்வோர்க்கு
வேண்டும் பலனும் இம்மையிலே விளையும் பலனும் மேதினியில்
ஈண்டும் பலனும் சாயுச்யம் எய்தும் பலனும் இயற்றிடுமே. 16

தென்பால் காசிக் கங்கைதனைக் காணத் தீண்டச் சிந்திக்க
அன்பால் துதிக்க நீராட அவலம் களையும் கவலையறும்

இன்பா சுரியம் மிகஉண்டாம் இனிய சுபசோ பனம்எய்தும்
வன்பால் செய்யும் பவம்நீங்கும் வாணாண் நீங்கும் வினைபோமே 17

கண்ட பொழுது மகிழ்வுற்றாங் கலந்தால் தேகம் புனிதம்உறும்
அண்டர் தொண்ட ருடன்ஆடும் அதனைக் காண ஆகம்எலாம்
கொண்டால் எய்தும் பயிர்என்னக் குழைந்து ரோமக் குச்செறிந்து
பண்டை வினைகள் தமைஒழிந்தார் வருவார் தாம்ப்ர பன்னியையே.18

விண்ணவன் பிரம தோடம் வேதியன் நீச கத்தி
திண்ணிய மறையோன் தேவி செய்திடும் பதிய கத்தி
அண்ணிய திதிஅ கற்றி அலகையோ டரக்கி தீர்ந்த
புண்ணிய இத்தீர்த் தத்தின் புகழ்மையார் புகழற் பாலார். 19

உத்தம இத்தீர்த் தத்தில் உற்றவர்க் கொவ்வோர் காலம்
வித்திய பவங்கள் நீக்கி மெய்க்கதி உதவும் தானம்
இத்தென உரைப்பாம் தென்பால் இபம்தனக் கருளும் தீர்த்தம்
நத்தணி கரத்தோன் தீர்த்தம் நாரணன் கோயில் மேல்பால். 20

அதன்வடக் கான முன்றீ சுரத்தன்ஆ லயத்தின் மேல்பால்
நதியின் முன் றீச தீர்த்தம் நவகன்னி மாதர் தீர்த்தம்
இதன்வடக் கெண்பான் விற்கோல் எய்திய இடத்தில் தானே
மதிமுடி ஈசன் ஈந்த மணிகர்ணி தீர்த்தம் மாதோர். 21

வேறு

பொதிகை முனிவர்க் கருள்தீர்த்தம் புனித வாம தேவர்க்குக்
கதிநல் கியதோர் பிரயாகைத் தீர்த்தம் கடந்தப் பால்வடபால்
நதியில் ஈரெண் பான்விற்கோல் நாலும் கடந்து நாப்பணுறும்
விதிசேர் திரிவே ளியில் ஐந்து தீர்த்தம் முன்பு விரித்தனமால். 22

இதற்கு வடபால் ஈரைந்து தனுவி னுபமன் னியதீர்த்தம்
இதற்கு வடபால் ஈரைந்தில் ததீசி தீர்த்தம் இந்திராணி
இதற்கு வடபால் இருமூன்று தனுவிற் குலடி போசனமாய்
இதற்கு வடபால் இருங்கமலை கலைமான் இவர்கள் தீர்த்தமதால். 23

இதற்கு வடபால் தனுவொன்றாய் எண்ணில் திருமூ லத்தானம்
இதற்கு மேற்குக் கவுதமராம் இதற்கு மேற்குக் குறுமுனிவன்
இதற்கு வடக்கு நந்திகளாம் இதற்குக் கிழக்கு மகதிமுனி
இதற்குக் கிழக்கு மித்ரமுனி இதற்கு வடக்கெண் கணன்தீர்த்தம். 24

இதற்கு மேற்குச் சிவதீர்த்தம் இதற்கு மேற்குப் பரைதீர்த்தம்
இதற்கு வடக்குப் பிறியமக ரிதற்குக் கிழக்கெண் வசுதீர்த்தம்
இதற்குக் கிழக்கில் அவிர்த்தானன் இதற்கு வடக்கிந்திரமோட்சம்
இதற்கு மேற்கு வசிட்டமுனி இதற்கு மேற்கில் இருக்காமால். 25

இதற்கு வடபால் அரக்கியுரு ஏகல் இதன்கீழ் அலகைவிடல்
இதன்கீழ் இபமா முகன்தீர்த்தம் இதற்கு வடபால் ஏகசுதர்
இதற்கு மேல்பால் ஆதிமனு இதற்கு மேல்பால் அலதந்தன்
இதற்கு வடபாற் புறமதந்தீர்ந் தினிய சைவ தீர்த்தம்அரோ. 26

இதற்கு வடபால் ஈரெண்கோல் எய்தும் அதினில் கருவூரான்
மதிக்குந் தீர்த்தம் அங்ஙன்எழு மாதர் தீர்த்தம் வடமேல்பால்
பதித்த சாலைத் தடம்அங்ஙன் பதுமன் ஓர்கால் பரமனுக்காய்
விதித்த யாகத் தீர்த்தம்அவை சாலா தீர்த்தம் விளங்குமவண். 27

வேதி மிருததீர்த் தம்படிய வேதை மிருத்து முதல்நீங்கும்
சீத நதியின் தீர்த்தமெலாம் திளைத்தார் பேறு செப்புவதோ
பூதி தீர்த்தம் மருதினில்தென் கீழ்பால் பூதி எடுத்தணிய
நீதி தருஞா னப்பேறா நிருமித் தனநித் தியம்பெறுவார். 28

இந்தத் தீர்த்தம் நாற்பதுடன் ஐந்தாம் இதற்குப் பொதுப்பெயர்தான்
எந்தை ஞானம் தருதீர்த்தம் இனிய தார கத்தீர்த்தம்
கந்த மருத வனத்தீர்த்தம் தென்பால் கங்கை நதித்தீர்த்தம்
நந்தி தீர்த்தம் சிவதீர்த்தம் நளின தீர்த்தம் இதன்நாமம். 29

-தீர்த்தவிசேடம் முற்றும்-
ஆகத் திருவிருத்தம் 272

மூர்த்தி விசேடம்

புடைஅ ருச்சுனம் மேவிய புண்ணிய மடுவில்
கடனை தண்பொரு னாநதி கங்கைஇம் மூன்றும்
உடன்நி றைந்ததீர்த் தத்திரு மகிமையை உரைத்தாம்
விடைய வன்திகழ் மூர்த்திவி சேடத்தை விரிப்பாம். 1

பொதிகை யிற்படர் பொருநைசூழ் புவிகளிற் புனித
நதிஅ ணிந்தவர் தானத்தில் அறுபத்து நான்கு
முதிய என்பதாம் அதனில்மூ எட்டில்முன் தோன்றும்
அதிகம் இத்தலத் தமர்குறி என்பர்கள் அறிஞோர். 2

அந்த நாள்அயன் அரிஅரன் ஆதி அநாதி
விந்து நாதமே சிவம்சத்தி விதிவழி ஒடுங்கும்
முந்து தத்துவங் களில்அவை கடந்திடும் முடிவில்
தொந்த மேசெயும் ஒருவன்இச் சுடர்க்குறி யாமால். 3

ஈறி லாதவன் எங்குமாய் நின்றவன் என்றும்
மாறி லாதமெய் அன்பர்கள் மனத்துளான் மருதின்
பேற தாயினோன் பேருல கீன்றருள் பேதை
கூற தாயினோன் குடிலையாய் நிறைந்ததிக் குறியே. 4

கோதி லாதஎண் குணத்தவன் கொண்டிடும் கோலம்
பூத லம்புனல் பொங்கழல் வாயுவான் பொலிந்த

ஆத வன்மதி இயமானன் அட்டமூர்த் தமதா
ஓத நின்றிடும் ஒருவன்இம் மருதினில் உறைவோன். 5

பேசு கின்றநான் மறைக்கும்எட் டாத்தவ பிலத்தால்
பேசி யேஅழைக் கின்றமா தவருடன் பெட்பாய்ப்
பேசு கின்றவர் மனுவொடும் பேசிய குணத்தால்
பேசு கின்றநா யகர்எனப் பெயர்படைத் தனரே. 6

இரங்கும் ஓர்சொலை வாகனம் ஆகவும் இனிதாய்
வரந்த ரும்பரை யாகவும் வைத்தவர் முடிமேல்
தரங்க நீர்எனும் தாமரைத் தொடையலாள் தனது
புரஞ்சு லாவுறும் வளத்தினர் பூதிவித் தகரே. 7

வேறு

தலமதில் மேன்மை பெற்ற தண்மரு துறைவோர் தம்மைக்
குலவரை என்ன ஓங்கு கோபுர தாப ரத்தை
நலமுடன் கண்டோ ரேனும் சாய்ந்தநா யகரைப் போற்று
மலபரி பாகம் உற்ற மாதவர் ஆவர் அன்றே. 8

புலனுடன் பொறிக லங்கும் போதுயிர்க் கபயம் நல்கி
வலதுசோத் திரத்தில் தார கத்தினை வழங்கி முத்தி
நிலமதில் அருளும் இந்த நின்மல மூர்த்தி மூஎட்
டிலகிய மூர்த்திக் காதி எப்படி போலும் என்னில், 9

கலைகளில் வேதம் போலும் கவிகையில் கனமே போலும்
சிலைதனில் மேருப் போலும் திருவிற்றே நிதியம் போலும்
அலைபுனல் அதனில் கங்கை ஆவினில் காம தேனு
நலமலி புண்ணி யத்தின் நாயகன் பூசை போலும், 10

புவியினில் மருதம் போலும் பூவினில் நாறும் பூவே
தவமதில் உயிர்கட் கன்பு சார்ந்திடும் தன்மை போலும்
கவைகொள்பா தவத்தில் தாரு உறுப்பினில் கண்கள் போலும்
நவைஇலா இன்பம் தன்னில் பேரின்ப நன்மை போலும், 11

தானத்தில் அதிகம் அன்ன தானமாம் தரணி யோரில்
வானத்த ரவரில் மிக்கோர் வானநா யகரே வான
மீனத்தில் சோமன் போலும் வேள்வியில் துரகம் போலும்
மோனத்தால் அரனைக் காண்பார்க் கிக்குறி முதலாம் அன்றோ. 12

ஆதியும் நடுவும் ஈறும் அல்லதோர் அதீதம் ஆகும்
பேதமும் பிணிப்பும் ஆகும் அல்லவாம் பிரமம் ஆகும்
போதமும் கடந்த நாத பூரண புனிதம் ஆகும்
ஓதிடும் அளவுக் கெட்டா ஒருவன்இம் மருது ளானே. 13

வேறு

காண்பானும் காட்சியுமாய்க் கள்ளமனம் இல்லார்க்குப்
பூண்பானும் பூணுமாய்ப் புண்ணியமும் புகழுமாய்
ஆண்பாலாய்ப் பெண்பாலாய் அவைகடந்த அப்பாலாய்
மாண்பான மருதீசன் தனக்குவமை வகுக்குங்கால், 14

வேறு

மேருவுக் குவமை அந்த மேருவே வேலை சூழ்ந்த
பாரினுக் குவமை பாரே பள்ளநீர்க் குவமை மற்றே
காரினுக் குவமை காரே கருதின்சிந் தாம ணிக்குச்
சீர்பெறு நிதியம் என்பா ரானபோல் சிறப்பு வாய்ந்த, 15

திருப்புடை மருதில் வாழும் செல்வனுக் குவமை அந்த
விருப்புடை யோர்கட் குண்மை விமலனே ஆகும் வெற்பார்
அருப்புடைத் தனத்தி யோடும் அருள்வழி நடத்தும் செய்கை
உரைத்திடில் உதவு நட்புக் கொற்றுமை போலும் அன்றே. 16

எள்ளிடை எண்ணெய் போலும் இரவியும் சுடரும் போலும்
வள்ளலும் புகழும் போலும் மலரும்வா சனையும் போலும்
ஒள்ளழல் வெதுப்பும் போலும் உதகமும் குளிரும்போலும்
பள்ளநீர் உருவம் போலும் பாகுறும் இரதம்போலும். 17

மருவிஇங் குறைந்து வாழும் அவர்களைப் பணியப் பெற்றோர்
விரவிய பாவம் எல்லாம் வெவ்வழல் பட்ட பஞ்சாம்
பரிதிஎன் றூழைக் கண்ட பனிஅதாம் பரந்து சூழும்
உருமனைக் கண்ட பாம்பாம் உலவையைக் கண்ட தூளாம். 18

அரிகண்ட வேழம் போலும் அஞ்சுறா அதனைக் கண்ட
வரிகொண்ட சிறுமீன் போலும் மாதவர் தம்மைக் கண்ட
பெரியதீ வினைகள் போலும் பிழம்புறும் சுடரைக் கண்ட
இருளது போலும் பாரில் இட்டுணார் செல்வம் போலும், 19

அன்பிலா தவரைக் கண்ட ஆதுலர் போலும் இல்லோர்க்
கின்பம்எய் திடவே நின்ற துன்பம்அ திரியல் போலும்
வன்பிணி மருந்தைக் கொண்ட வாறெனும் மழையைக் கண்ட
கொன்பயில் கோடை போலும் குலைகுலைந் தோடும் மாதோ. 20

விதிப ராவு புடார்ச்சுன நாயகன் மேலோர்
இதயம் மேவும் இலேபன சுந்தர இறையை
உதய காலத்தில் உமையுடன் இறைஞ்சிட உலகில்
புதல்வர் பேறுடன் பொருள்களும் மகிமையும் பெறுவார். 21

சீல மாகவே கடும்பகல் போற்றச்செங் கோலால்
தாலம் மூன்றையும் புரந்திடும் தகைமைசேர் மாலை
மூல லிங்கம்ஓர் ஆயிரம் மூர்த்தியை உன்னிச்
சால வும்தொழும் பலன்தரும் யாமத்தில் சார்ந்தே. 22

துதிசெய் வோர்கள் நாற்பயன் பெறுவார் சுருதியினால்
நிதமும் போற்றுவோர் தேவரே நிருமலன் பணியைக்
கதியை வேண்டியே செய்பவர் கணங்களே வழுவா
விதியை உற்றவர் விமலராய் வீற்றிருப் பாரே. 23

பக்கம் தன்னில்பன் மூன்றினும் பருவத்தும் பணிய
மிக்க செல்வமும் கல்வியும் ஞானமும் விளையும்
செக்கர் அஞ்சடை நாயகன் நிசிதனில் செய்ய
நக்க பங்கயம் போற்றுவோர் நாதர்ஆ குவரே. 24

சாய்ந்த நாயகன் சந்நிதா னத்தினில் தீபம்
பாய்ந்த லோகத்தால் பாத்திரம் பட்டுடை வருக்கம்
காந்தி சேர்நவ மணிப்பணி கற்பணி கவிகை
வாய்ந்த வாசனைத் தீம்புகை ஆடல்வாத் தியங்கள், 25

மாலை சந்தனம் மஞ்சனம் ஆட்டநெல் மதுத்தேம்
பாலோ டன்னநல் வருக்கம்வேள் விகள்பல .... னில்
ஏலு மாறுப கரிப்பவர் அணுஒன்றுக் கெண் ....
சீலம் ஆகிய கற்பங்கள் சிவபதம் சேர்வார். 26

தென்பால் காசிநாதர் சிவக்கொழுந் தீசுரர் தென்கயிலை
பொன்பாய் புடைமா மருதீசர் பூதி வரதர் நாறும்பூ
இன்பர் சாய்ந்த இலிங்கரி லேபன சுந்தரர் பெ..
என்பர்க் கருளும் முத்தீசர் அரியதார கேசுரரே. 27

வேறு

வேத நாதர் புனிதேசர் மித்தி ரேசர் விதியுடனே
சீத ரேசர் மனுநாதர் சித்த நாதர் அகத்தீசர்
கோத மேசர் மூலேசர் குடிலே சுரராம் பிறவ .....
போத வாணர் சம்புவனர் புகளை யைந்தாய்ப் 28

தீர்த்தம் ஆடி நீராடிச் செய்ய அக்கு வடம் புனைந்து
மூர்த்தி வாழும் புடைமருதில் முத்தி மாமண்டபம்எய்தி
சேர்த்த பஞ்சாட் சரம்இயன்ற சத்தி செபத்துச் சரிப்போர்தம்
கீர்த்தி பேசுவோர் மகிமை எம்மால் கிளக்க முடியாதே. 29

-மூர்த்தி விசேடம் முற்றும்-
ஆகத் திருவிருத்தம் 301

1. நடம்புரி படலம்

சூதயோகியரை எய்தி துடக்கறு முனிவர்....ல
பாதங்கள் பரவி மேற்சொல் தொகையினில் படன மேசெய்
தாதரம் பெருக விண்ணோர்க் கருளிய வகையை யெங்கட்
கோதுதல் வேண்டும் என்ன முகமலர்ந் துரைக்க லுற்றார். 1

ஆதியில் கயிலா சத்தில் அன்றுதைப் பூசந் தன்னில்
வேதனும் மாலும் வேள்வி நாதனும் விண்ணு ளோரும்
நாதனை எய்திப் போற்ற நலமிகு நடனம் அன்னோர்க்
காதரம் பெருகக் காட்ட அடியிணை பழிச்சு கின்றார் 2

புண்ணிய முதலே போற்றி பூதநா யகனே போற்றி
விண்ணவர்க் கிரங்கி நஞ்சம் உண்டருள் விகிர்தா போற்றி
அண்ணலே போற்றி எங்கள் அற்புத நாதா போற்றி
தண்ணளி யான ஞானத் தற்பரா போற்றி போற்றி 3

முற்றுணர்ந் தவனே போற்றி முடிவில்இன் புடையாய் போற்றி
உற்றதன் வயத்தாய் போற்றி உணர்வியற் கையனே போற்றி
மற்றியற் பாசம் நீங்கி வரம்பிலா ஆற்ற லான
பற்றுதூ யுடம்பாய் போற்றி பரம்பொருள் உடையாய் என்ன, 4

அளவிலாத் துதிகள் செய்தார் அவர்கள்பால் அன்பு கூர்ந்து
வளமிகு செயலால் வேண்டும் வரம்பெறு வீர்கள் என்ன
நளிர்புனல் தரித்தோன் கூற நற்பதம் பணிந்து மாயோன்
முளரியோன் முதலோர் கேட்போர் முத்திநா யகனே இந்த, 5

நடத்தின்நற் செயலும் தீர்த்த நன்மையும் திருநாள் வாழ்வும்
துடக்கறுத் தவர்கள் செய்யும் துதிகளும் பொருந்தும் இந்த
இடத்தினில் பணிந்தி ருக்க எங்களுக் கருள்வாய் என்னப்
படத்தர வசைத்த நாதன் நந்தியைப் பார்த்துக் கூறும் ; .6

தலத்துயர் முத்தி நல்கும் தானமாய்த் தார கத்தின்
குலத்துயர் பதியாய் வேதக் குடுமியாய்க் குடிலை யான
நலத்ததென் மருதில் நாமே நடனம்கொண் டருள் வதாலே
பலத்துயர் பரமர் நித்ய சபைஎனப் பகர லாமே. 7

தரைக்கணில் அதிகத் தெய்வத் தானங்கள் அனந்தம் தன்னில்
உரைத்திடத் தரணி லிங்கம் உற்பவம் முத்தி நல்கும்
பிருத்துவி ஆரூர் ஆகும் பேசிடில் அப்பு லிங்கம்
திரைப்புனல் பொன்னி சூழ்ந்த தென்திரு ஆனைக் காவே. 8

வதிபவர்க் கெய்தும் முத்தி வன்னியாம் சோதி லிங்கம்
நிதிபெற நினைக்க முத்தி நீடுகா ளத்தி வாயுப்
பதிஅதன் பெருமை கேட்கப் பரகதி நடனம் ஓங்கும்
கதிதரு வான லிங்கம் கருதியே தரிசிப் போர்க்கே. 9

இறக்கமுத் தியதாம் காசி எழில்புடை மருதக் காசி
சிறக்கும்இ ரத்னம் ஓங்கித் திகழ்சபை திருஆ லங்கா
நிறக்கன கத்தால் மேவும் நெடுஞ்சபை தில்லை யாகும்
துறக்கநா டென்னும் கூடல் இரசத சபையாய்த் தோன்றும். 10

பொருநைசூழ் தீர்த்தம் தன்னில் பூந்துறை நெல்லை மீதில்
தருவளர் பணைசேர் கின்ற தாம்பிர சபைய தாகும்
திருவளர் திருக்குற் றாலம் சித்திர சபைய தாகும்
மருதமா பதிதான் நித்ய சபைஎன வழங்கும் மாதோ. 11

உதித்திடக் கருதக் கேட்க உண்மையாய்க் காணப் போற்ற
வதித்திட இறக்க முத்தி வழங்கிடு மகத்வம் நல்கும்
கதிக்கிட மான தென்பால் காசிக்கா சினிபோல் மூன்றாய்
விதித்திடும் உலகில் இல்லை தெரிசிக்க வேண்டு வோர்க்கே. 12

பூமியில் முத்தித் தானம் புடைமரு தென்னும் காசி
நேமிதென் கயிலை யாகும் நீங்கிடா ததனில் நித்தம்
வாமமே கலையாள் காண மகரபூ சம்போல் என்றும்
சேமநல் நடனம் செய்து திருவிழாக் கொள்வோம் அங்ஙன் 13

துத்தியம் உதவு மின்னோர் தங்கட்குச் சுதின நித்த
முத்திசேர் கின்ற சீவன் முத்திஅம் பலம தான
நித்திய சபையில் ஈவோம் அவன்வர நிகழ்த்து கென்றான்
இத்திற வசனம் நந்தி இவர்கள்பால் இசைக்க லுற்றான். 14

கேட்டுள்ளம் மகிழ்ச்சி எய்தி கிளர்நந்தித் தேவைப் போற்ற
சேட்டவர் பரவுந் தெய்வத் திருக்கயிலாயத் தண்ணல்
பாட்டளி முரலும் கஞ்சப் பாதங்கள் பரவி ஏத்தி
நாட்டம்பெற் றிடும்பே றெய்தும் இத்தலம் நண்ணி னாரே. 15

பூசம்சேர் மகர மாதம் பொங்கிய புடைசேர் கின்ற
வாசமா மருதில் ஈசன் மகிழ்விழாக் கண்டு மன்னி
நேசமோ டுவந்து போற்றி நித்திய பரமா னந்த
ஈசநா ரும்பூ நாத என்றுபன் முறையால் ஏத்தி, 16

பூசித்து மலரால் போற்றிப் புனிதமா தவங்கள் செய்தார்
காசிக்கோன் விடைமேல் தோன்றிக் காட்சிதந் தவரை நோக்கி
மாசற்றீர் வம்மின் வம்மின் மன்னிய நடனம் காண்பீர்
தேசற்ற வளிவி லாத இத்தலம் சேரப் பெற்றீர். 17

தன்னில்ஆ னந்த மான தாண்டவம் புரிவோர் நீவிர்
துன்னியே பணிவீர் என்று சுதினநல் வரங்கள் நல்கி
அன்னடம் புரிந்தான் எங்கோன் அம்பலம் அதனில் போற்றி
மன்னினார் மாயோன் ஆதி மாதவர் மகிழ்ந்து போற்றா, 18

கண்ணகன் ஞாலமும் கற்ப கந்திகழ்
விண்ணுடன் யாவரும் விரும்பு லோகமும்
புண்ணியர் எண்ணிலார் பொருந்து பூமியும்
மண்ணில்வாழ் மருதம்என் றறைந்திட் டார்அரோ. 19

ஆதவன் கண்டதா மரையின் அன்னதாம்
போதக முகமலர்ந் தின்ன போற்றுவார்
நாதனே நித்திய சபையில் நாடக
பாதனே பரைஉமை பாக போற்றியால் 20

இப்படி யேபுகழ்ந் தேத்தும் மேலவர்
மெய்ப்படு புகழுமாய் விருப்ப மோடெழீஇ
மைப்படி கண்டனை வணங்கி வாழ்த்தியே
ஒப்பிலா தளவளாய் உவந்தி ருந்தனர். 21

நடம்புரி படலம் முற்றும்
ஆகத்திரு விருத்தம் 322

2. விருத்திர வதைப் படலம்

விடையவன் கடவு ளோர்கள் விரும்பிட நடன சேவை
புடைஅருச் சுனத்தில் ஈந்த புகழ்இது புனித நாதன்
அடல்செயும் அசுரை வென்ற பழிதனை அகல வேண்டி
இடமதில் மருதோ டொன்றித் தவம்செயும் இயல்பு சொல்வாம். 1

மாதவர் யாரும் போற்றி மலரடி வணங்கிக் கேட்பச்
சூதமா முனிவன் சொல்வான் தும்பையோ டறுகு வேய்ந்த
பூதநா யகன்வ ரத்தால் புவனமும் யாவும் ஈன்ற
காதலா கமலப் புத்தேள் காசிப முனியைத் தந்தான். 2

காசிபப் பிரமற் கான கற்புடை அதிதி என்னும்
பேசிய திதிமி னென்னும் பெண்கள்ஓர் இருவர் தம்மில்
ஆசில்சீர் அதிதி பெற்றாள் அமரரை; அசுரர் தம்மை
நேசமோ டுவந்து பெற்றாள் திதியவள் நிகழும் நாளில், 3

அந்தரர் அசுரர் தாயா தியர்களாய் அகங்கா ரம்கொண்
டுந்தவே ஒன்றுக் கொன்று வீறுடன் ஒன்ன லாராய்
வந்திகல் புரிந்த காலை அசுரரை மாய்த்தோர் விண்ணோர்
இந்தவா றசுரை ஈன்ற திதிஅறிந் திரங்கி நின்று, 4

உளந்தடு மாறி என்செய் குதும்என உன்னி ஆசான்
விளங்கிய பதம் பணிந்து வேண்டுகோள் விளம்பி ஐய
வளங்கொள்எம் மக்கள் ஆன அசுரரை மாய்த்தார் விண்ணோர்
அளந்தறி காலம் பார்த்தே எனஅழு தழுங்கி னாளே. 5

நின்னருள் வரத்தால் தந்த நிருதரை நிருமித் தென்றன்
இன்னல்தீர்த் தாள்வாய் என்றே இறைஞ்சுவாட் கிரங்கி வெள்ளி
மன்னவன் புகல்வான் உன்றன் மனத்துயர் தீரும் வண்ணம்
நன்னல மாகச் செய்தும் நடுக்குறேல் நங்கை என்றான். 6

திதியுறு வருத்தம் தீரச் செப்புவான் திங்கட் செல்வன்
அதிதிகா சிபன்இ யற்று ம்அருமகத் துறுவோம் நீயும்
கதியுடன் வருதி மாறு காட்டிய சமிதை நெய்யால்
விதியுடன் இயற்றில் அந்த வேள்வியின் விருத்தியாக, 7

அசுரனும் மைந்த னாக அவதரித் திடுவான் அன்னோன்
விசுவமாய்ச் சுரரை வெல்வான் என்றவட் குணர்த்தி வெள்ளி
வசுவினுக் குதவும் யோக வானிட முற்றித் தன்மைக்
கசிவுடன் உரைக்க மாதும் காசிபற் றொழுது நின்றாள். 8

சுக்கிரன் வேள்வி நண்ணிச் சொற்பெறு முனிவ னோடு
அக்கினிக் குதவும் போழ்தில் அருள்எனத் திதியும் கூற
மிக்கவள் உரைமேல் உள்ளம் மேவிடச் சுரபே தத்தால்
அக்கணம் பழுவென் றோரா தாகுதி மனுவால் ஆற்றி, 9

வேறு

நோக்கினன்அவ் வன்னிதனை நோக்கஒரு பானு
ஆக்கினை யினால்அழிவில் வந்தவத ரிப்பான்
பாக்கியம் இவர்க்குவரு பாலகன் எனத்தான்
தாக்கியகொல் கொண்டசுரர் தாம்மகிழ் வுறத்தான். 10

செந்தழல் அழன்றசிறு குஞ்சியொடு சீறு
மந்தழ குன்றிநிகர் அம்பகமும் வீர
தந்தமுறு மந்தநகை கொண்டுதரு வாழும்
இந்திரனோ டந்தரரும் ஏகிட உதித்தான். 11

வந்ததொரு பாலகனை மாதவன் வழங்கச்
சிந்தைகொடு வாங்கிஅவர் சேவடி பணிந்தே
உய்ந்தனன் எனத்திதியும் ஓகையுடன் எய்தி
எந்தைபுகர் முன்பணிவித் தேதிதி இசைப்பாள். 12

மிக்கமக வுக்குறுதி செப்பென விரும்பிச்
சுக்கிரனும் அன்பொடு சுதற்குவகை யாலே
இக்கனலில் எய்துதலின் எக்கியவி யோனி
தக்கதென வேபெயர் தரித்தனன் அதன்பின் 13

ஆசிபல நல்கினன் அரும்புதல்வ னுக்கு
காசிபன் மிகுந்தகரு ணைத்திருவு ளத்தால்
வீசுபுகழ் எய்துவரம் மேன்மைகள் அளிப்பான்
ஆசொழிக என்றசுர மைச்சனருள் செய்தான். 14

மைந்தனுறு வாலுழைய சிங்கம்என வேவந்
தந்தமிகு வீரமுடன் அன்னையை வணங்கி
விந்தைஅசு ராதிகளின் மேன்மைபெறு வண்ணந்
தந்தருள் எனக்கழறி யேசரணம் உற்றான். 15

உற்றதொரு பாலனை உவந்தனை மகிழ்ந்தே
எற்றுகடல் சூழ்புவி எவைக்குமர செய்தி
பற்றலர் இகந்துபரி வெய்துவை பராவி
அற்றமுனி காசிபர் அருள்பெறுதி என்றாள். 16

புத்திரனும் அன்னைவச னம்தலை புனைந்தே
அத்தருள் காசிபரை எய்திஅடி போற்றி
இத்தரணி யேமுதல யாவும்அர செய்த
வித்தகம தாகஅருள் செய்என விளம்ப, 17

மைந்தனை வியந்துமுனி வாஎன அழைத்தே
புந்தியுரை செய்துவளர் பொன்மயவ னத்தெம்
தந்தையை மனத்தில்உனி யேதவம் முயன்றால்
விந்தைமலர் அம்புயன் மிகுந்தவரம் நல்கும், 18

அன்னவரம் எய்திஅசு ராக்குமுத லான
மன்னவனும் ஆகிவளம் எய்துவை வரத்தால்
முன்னியன யாவும்முடி யப்பெறுவை என்னச்
சொன்னமுனி யைப்பரவி யேசுதனும் வந்தான். 19

வேறு

முன்னிய யாவும் எய்த ஆசிகள் மொழிந்த வாறே
மன்னிய முனிவர் போற்றி மனுஉப தேசம் பெற்றுப்
பொன்மய வனத்தில் போந்தே தவத்தினைப் புரிவான் போவான்
சொன்னஅவ் வனத்தில் சேர்ந்தான் எக்கிய யோனித் தோன்றல். 20

சாற்று கின்றமெய்த் தவத்தினைக் கருதியே சார்ந்தான்
சீற்றம் மிக்கதோர் அரிகரிப் பகைத்திறம் ஒழியா
மாற்றம் இல்வரைச் சாரலில் குற்றிபோல் வதிந்தே
ஏற்ற நற்றவம் செய்தனன் கண்டவர் இரங்க. 21

விஞ்சை கொண்டெழு நாவெரி விதியினால் சொலித்த
அஞ்சு தீயின்மேல் ஆறையும் அவித்தவன் அருளால்
உஞ்சல் ஆடிய சிக்கமே வறிதிகொண் டேறிக்
கஞ்ச நாள்மலர்க் கடவுளைக் கருதியே நோற்றான். 22

யோகம் மேவியே விழியினை அந்தரத் துய்த்து
வேகம் ஆகிய காலினை அடக்கிமெய் அங்ஙன்
சோகம் அற்றனன் உணர்வன்றிச் செயலன்றிச் சுரர்கள்
வேகம் அற்றிட இப்படி நோற்றனன் வெகுநாள். 23

அரிய நற்றவம் ஆண்டுநூற் றிருபதின் அளவும்
புரிய எக்கிய யோனிதன் தவாக்கினி பொங்கி
விரியும் வையகம் விண்சுவர்க் கத்தினும் மேவி
எரிய தென்னவே வெம்மையை இயற்றிட இதுதான், 24

யாதெ னச்சுவர்க் கத்தினர் முதலியர் யாரு
ஏத வெம்மை வாட் டிடும்இவை எக்கிய யோனி
பூத லத்தினில் புரியும்த வாக்கினி போந்து
வேதை செய்வதென் றுணர்ந்தவர் ஆற்றலர் வெருண்டு, 25

சத்திய லோகம் சார்ந்து தாமரை வாணன் தன்னை
துத்தியம் செய்து பாதம் பரவியே தொழுது நின்றார்
அத்தனே அசுரன் செய்யும் தவாக்கினி யான வெம்மை
எய்த்திடத் தாகச் சோகம் இயற்றிட யாங்க ளெல்லாம் 26

அஞ்சியே உனைஅ டைந்தேம் அடைக்கலம் என்று தாழ்ந்தார்
கஞ்சநாண் முகத்து வேதா கடவுளர் தமக்கி ரங்கி
அஞ்சல்என் றபயம் தந்தே அனத்தினை உகைத்த கன்றே
மிஞ்சவே தவம்செய் எக்ய யோனிபால் மேவி னானே. 27

மேவிய வேதன் முன்பு தவத்தினான் விழித்தெழுந்து
பூவலர்ப் பாதம் போற்றிப் புண்ணிய முதலே பூவில்
நாவினாள் பாகா போதா நான்முகத் தொருவ வானோர்
தேவனே போற்றி என்று தோத்திரம் செய்து நின்றான் 28

நின்றவன் தன்னை வேதா நோக்கிநீ தவம்செய் நீர்மை
நன்றென நின்க ருத்தே தெனவினாய் நவிற்று கென்னத்
துன்றுமற் றவன்ப ணிந்து சொற்றுவான் சுலவு பாரில்
பொன்திகழ் உலகில் சொர்க்க புவனத்தில் உள்ளோர் தம்மால், 29

சூலம்மழு வாட்படை தோமரம் முசலம்
வேலம்பி தனால்எனை வென்றிடா வரமும்
ஞாலம்முத லாயின புவனமும் யானே
கோலின்வழி யாளவும் தந்தருள் கூர்வாய் 30

என்ன துள்ளத்தில் எண்ணிய யாவையும் எய்த
மன்னு மேனிகாத் திரமதாய் நாள்தொறும் வளர
அன்னை அத்தன்நீ யாவையும் படைத்திடு மலரில்
துன்னு நான்முகத் தொருவனே இத்துணை வரமும், 31

தந்த ளிக்கெனப் போதனும் தயவினால் தந்தே
மைந்த என்றனன் எக்கிய யோனிஇவ் வரங்கள்
இந்த வண்ணமே பெற்றனன் துதித்தனன் எழில்சேர்
சந்த வேதனும் சத்திய லோகத்தைச் சார்ந்தான். 32

ஏட விழ்ந்தமா மலரவன் ஈந்திடும் வரத்தால்
நாடொ றுமிவங்க மிக்கென வளாந லத்தால்
சேடர் யாவரும் ஓங்குமெய் விருத்தியால் சிந்தை
நீடி யேவிருத் தாசுரன் என்னவே நிகழ்த்தி. 33

பெயர்வி தித்தனர் விதிதர மேற்பெறும் வரத்தால்
புயல்நி றத்தவன் எனப்புவி அந்தரம் பொருந்தும்
வயமு டைத்துயர் தேகத்தன் மன்னுமூ வுலகும்
சயம்ப ரத்தினி ஆண்டனன் பூண்டிடும் தருக்கால். 34

அழுந்து நேசமொ டசுரரை உயர்த்திட அமைந்தே
எழுந்து வானுளோர் தங்களைப் பொருவதற் கெண்ணி
தொளுந்தன் தானைகள் சூழ்வரப் போந்துவெங் கதந்தான்
கொளுந்த வேவிருத் தாசுரன் சுரர்கள்மேல் கொதித்து, 35

போந்து வான்வழி பொருந்திட விண்பதி புகுவான்
பாய்ந்து சென்றிடும் பரிகரி தேர்படைக் கலங்கள்
வேய்ந்த மள்ளர்கள் வெள்ளமும் பள்ளிநீர் விரியச்
சாய்ந்து சூழ்வரத் தருக்குடன் சூறைபோல் சார்வான். 36

வேறு

அதிர்ந்து வரும் ஆக்கிரம வீரன்அவன் முன்னே
எதிர்ந்தசரம் மற்றசரம் யாவும்இரி வெய்தி
ஒதுங்குற உயிர்ப்பில்வரு சூறைஉல வைக்கே
அதுங்கவிழி மாவடவை யாம்எனவும் மேவா. 37

அண்டமுக டுந்தமுடி அடிகொடகி லந்தான்
விண்டிட நடந்தசுரன் மேவிட விரைந்தே
கண்டவர்கள் ஓடவளர் கைகள்திசை மேவக்
கொண்டல்உரு முக்குரல் கொதித்தமுளை வாயால், 38

விண்ணவர்கள் மன்னபொர வாஎன விளித்தான்
துண்ணென எழுந்தமரர் சூழ்படை திருத்தி
அண்ணல்அயி ராபதனம் அமர்க்களம்அ துற்றே
எண்ணமொடு போர்வினை இயற்றிட எதிர்ந்தான். 39

வேறு

தேவ வீரர் ஆர்த்தெழுந்து சிலைகள் கோடி மெய்திரிந்து
ஆவ மீதினில் தெரித்த னேகவாளி அவுணர்மேல்
ஏவி டக்க னன்றோனார் எதிர்த்துவாளி மாறியே
தூவி டச்சி வந்த மாகர் தோல்கைவாள் சுழற்றினார் 40

தான வீரர் ஆயிரம் தருக்கு வாளி ஏவிட
வான வீரர் ஆயிரம் மறுத்து வாளி தூவினார்

சோனை என்ன எய்தவாளி சொல்லுகின்ற இருவகைச்
சேனை வீர ரும்கலந்து செருவி ளைத்து நின்றனர். 41

வேறு

கோலம்பு முள்வா யம்பு கோடம்பு பிறவா யம்பு
வேலம்பு விடவா யம்பு மிகுகனல் வடவா யம்பு
சூலம்பு சுழல்வா யம்பு சுரிகைவாய் அம்புள் ளிட்ட
மாலம்பி னாலும் மாறி மாறிவந் தடுபோர் செய்வார். 42

தேரு கைத்த வயவ ரோடு தேரு கைத்த வயவரே
கோர முற்ற பரிய ரோடு கோர முற்ற பரியரே
வாரணத்த ப்ாக ரோடு வார ணத்த பாகரே
போரில் உற்ற வீர ரோடு போர்வலத்தர் பொருவராய், 43

மல்லரோ டெதிர்த்த மள்ளர் வாள ரோடு வாளரே
வில்லரோ டெதிர்த்த வில்லர் வேல ரோடு வேலரே
சொல்லரோ டெதிர்த்த சொல்லர் சூல ரோடு சூலரே
வெல்லு மள்ளர் ஆர்ப்பெ ழுந்து மிகுசமர்ப் பொருதரோ 44

வானம் ஒத்த யானை யில்பெய் வாளியேஉடுக்கணம்
மீனமற்றி லாழி தைத்து விடுதல் மேக நுழைசுட
ரான தப்பு றத்தெழும் பலகவு சொரி யந்தி பான
றானை யிற்செ றுத்த வின்ன சமர்செய் கின்ற தளமரோ 45

கொள்ளி கொட்பு றுத்தசாரி கோலெ னச்செல் வேகமா
வெள்ளம் உற்ற கடலும் வானும் விரிய முற்று தூள்எழ
பள்ளநல் தரங்கம் ஒத்த பாயுமா அனேகமா
வள்ளி லைக்கை வேலயத்த வாசிவெள் ளச்சுமால் 46

வாழி யெட்டு மலையி னோடு மற்று முள்ள வரையதோ
ஏழி சைத்த அரியினோடு எழுந்த பானு இரதமே
ஆழியிற்செ றித்தபா றடுக்கும் ஆர்க லித்திரள்
பாழி மொய்த்த பாகர் உய்த்த பாண்டில் வைய மீண்டதே. 47

கந்து கச்சி ரிப்பின் ஓசை கவிழ்ம தக்களிற்றின்ஓசை
தந்திரத் தேரின் ஓசை சங்கின் ஓசை எங்கணும்
வந்து ரத்த வயவர் ஓசை வாள்படைக் கலத்தொலி
அந்தரத்தர் நாடு முட்டி அப்புறத்தெ ழுந்ததே 48

சாரி சுற்றி மாரி எற்றி நேர்ள திர்த்த தானவர்
வீரி யத்தர் வீற டக்கி வெற்றி பெற்ற வென்றதம்
தாரி சைத்த தோள்பு டைத்த தறுகண் வீரர் மறுகவே
வாரி எற்றி வாரி எற்றிவல்ல போர்ம லைந்தனர். 49

இத்திறத்த போர்வி ளைத்தி றந்து ளோர்கள் எண்ணிலார்
தைத்த வாளி யோடி ழிந்து சாய்ந்து ளோரும் எண்ணிலார்
மைத்த குஞ்சி தாரி னோடு மாண்டபேர் அனேகரால்
மெய்த்த மார்பில் நேமிதைக்க வீய்ந்தவெங் களத்தரே. 50

கால்சி தைந்த நீர ருங்கோல் கரிசிதைந்த பாகரும்
மேல்சி தைந்த போர ருஞ்சொல் வெகுளிசிந்து வீரரும்
தோல்சி தைந்த தோள ருங்கை வாள்சி தைந்த சூரரும்
பால்சி தைந்த தார ருஞ்செய் பைங்க ளத்தி றந்தனர். 51

மொழிசி தைந்த பாக ரோடு மூரி வையமற்றன
சுழிசி றந்த துரக மோடு சூரர்வேகம் அற்றன
அழியும் வெம்ப டைக்க லத்தோ டாண்மை யற்ற வங்ஙனம்
விழியி னோட றுங்க பந்தம் வெங்களத்தில் ஓடவே. 52

செந்நி லத்திறந்து ளோர்கள் சோரி யாறு செல்லவே
பன்னி ணத்த குவியல் மீது பாரி டங்கள் கூளிகள்
கன்னி யைத்து தித்திறைஞ்சி உண்ணவே களிப்புடன்
துன்னி ஆடல் பாடல் செய்து தொகுபிணம் சுவைக்குமால். 53

காக மோடு பாறும் வேறு கழுகினங்கள் கவ்வியே
வேகமற்ற பிணம லைத்து மேதை சுற்று மூளைவாய்
யாக முற்ற வேசு ழற்ற அதனொடுங்கு றைத்தலை
மாக முற்றி வீழ்வ தற்ற வாரியொத்த களரிவாய். 54

மயங்குவீரர் மயல்தெளிந்து வல்ல போரில் முற்றியே
பயங்கொளார் மலைந்திடார் பணைத்ததோள் புடைத்துடன்
வயங்கொள் வெஞ்சி னத்தராகி மதியினைப் பிளந்தெனத்
தயங்கும் வக்ர தந்தவாய் மடித்துமென்று சாடுவார். 55

தகுவ வீரர் தேவ வீரர் சாரி மாறி வேல்பிடித்து
எஃகம் உற்ற வெழுவெ டுத்த இருதிறத் தலைவரும்
வெகுவி தந்த போர்வி ளைத்து வீரர்சாய . . . .
தகவனும் பொன் நாடனும் தனித்தெழுந்து சமர் செய்வார். 56

சுரர்பதி வருண பாணம் தொடுத்தனன் அசுரன் துள்ளி
எரிசரம் தொடுத்துச் சீற்றம் தணிந்தனன் இமையோர் வேந்தன்
பரிதிஅத் திரம்கொண் டெய்தான் பதிகனும் சசிவிட் டார்த்தான்
அரிஅரிக் கணையை விட்டான் அவுணன்சிம் புள்ளால் அட்டான் 57

நாகர்கோன் சூறை ஏவ நாகமாப் படைவிட் டார்த்து
வேகம் தகற்றக் கள்வன் வெள்ளைவா ரணத்தி னானும்
மோகமாப் படைவிட் டார்த்தான் தகுவனும் முயன்று ஞான
வாகைவா ளியினால் எய்தான் வான்உளோர் யாரும் அஞ்ச. 58

இவ்வகைத் தேவ பாணம் எய்தபின் எழுவி னாலே
மைவண அசுரன் வென்றான் வாசவன் புறகிட் டோடத்
தெவ்வினை அட்டோன் வாகை சூடினான் செழுங்கோ டேங்க
கைவினை அதனால் தேவர் பொருள்எலாம் கவர்ந்தான் மன்னோ. 59

வானமும் திசையும் பாரும் மற்றதில் உள்ள வான
தானமா நிரையும் பாய்மாத் தரங்கமும் தடந்தேர் யாவும்
கானமும் மணியும் பொன்னும் காமதே னுவும்கால் கின்ற
மேனிதி களும்கைக் கொண்டான் வேதியன் வரத்தினாலே. 60

புரந்தரா தியர்ம றைந்தோர் எங்ஙனம் புகுவோம் என்ன
இரங்கிட அகப்பட் டோரைச் சிறையினில் இட்டான் அன்ன
அரம்பையர் இடுக்கண் எய்த ஆண்டனன் அசுரன் இன்னல்
கரந்திட உருவம் மாறி மகபதி கருது கின்றான் 61

புந்தியில் எண்ணி இன்ன புதழ்தரு மதிஎன் றோர்ந்தே
இந்திரன் தேவ ரோடும் சத்திய லோகத் தெய்திக்
கந்தமா மலரில் மேய கடவுளைப் பணிந்து நின்று
வந்தவே தனைகள் தீர முறையிட்டார் வணங்கி னாரே. 62

கமலமா மலரில் மேய கடவுளே கருணை மூர்த்தி
தமலம்நீங் கியவே தாவே சகலபல் லுயிரை ஈன்ற
அமலனே வாக்கின் செல்விக் கன்பனே அயனே என்றென்
றிமையவர் முதலோர் போற்ற இவர்தமை நோக்கி வேதன். 63

பகருவான் முகம்பு லர்ந்து பருவர லுடன்இங் கெய்தும்
தகமைஏ துரையும் என்னச் சாற்றுவார் விருத்ரன் என்னும்
இகல்புரி அசுரன் செய்த இடுக்கணால் அவதி எய்திப்
புகல்இலா துனைஅ டைந்தோம் புரந்திட வேண்டும் என்றார். 64

செங்கையால் அமைத்து நீவிர் அஞ்செலீர் என்றான் தேவர்
தங்குறை புகல்வார் எங்கள் பொருள்எலாம் தகுவர் கொண்டார்
பொங்கிய பகையைப் போக்கிப் பொன்நகர் எங்கட் கீவாய்
பங்கய முதலே என்று பரவினார் பணிந்து நின்றார். 65

விண்ணவன் தன்னை நோக்கி வேதநான் முகத்தோன் கூறும்
எண்ணிலா தவங்கள் முன்னம் இயற்றினோன் எச்ய யோனிக்
கண்ணிகழ் பெயரோன் ஓங்கு காயத்தால் விருத்ர காலன்
தண்ணளி இல்லான் மேலாம் காசிபன் வேள்வி தந்தோன். 66

வன்னியை நிகர்வோன் சுக்ரன் வழங்கிடும் வரங்கள் பெற்றோன்
உன்னரும் திறலோன் தன்னை வெல்லுதற் குறுதி ஒன்று
மன்னிய யாகம் தன்னில் சுரபேத மந்தி ரத்தால்
துன்னினோன் அதனால் அற்ப வாழ்வினோன் சுகுணம் இல்லோன். 67

விண்ணவர் பகையாய் வந்த விறலினோன் வேண்டப் பெற்ற
எண்ணிய வரத்தி னாலே இளம்பிறை எனவ ளர்ந்து
நண்ணிய பருமத் தாலே விச்சுவம் நயந்து நின்ற
திண்ணிய புயத்தி னானைச் செயித்திடச் செய்வ தொன்று 68

வேறு

உன்னுடை வச்சிரம் உவனை வென்றிட
முன்னிய மழுங்கிய முனையில் மொந்தையான்
துன்னிய அவையவம் துண்டம் செய்திட
மின்னிய கூர்மையால் வேறு வேண்டுமால் 69

வேண்டுதற்கு யோசனை விரித்து மேருப்பால்
ஆண்டுயோ கம்புரி ததீசி அந்தணன்
காண்தகு மெய்முது கென்புகை கவர்ந்து
ஈண்டுவச் சிரம்செயில் இவனை வெல்லலாம். 70

என்றுநான் முகன்இசைத் திருடி எய்திடம்
சென்றும திடர்சொலில் தீர அம்முனி
நன்றென ஈகுவன் நடமின் நீர்என
மன்றலம் தருஉறை மன்ன னேமுதல், 71

அமரர்கள் அனைவரும் அயனைப் போற்றியே
சிமயமா மேருவின் பக்கம் சென்றுநாம்
தமைநிகர் முனிவனை அடைந்து சாற்றியே
எமதுயர் நீங்கலாம் என்று போயினார். 72

வழிகொடு போந்தனர் வான்உ லாவிய
தழைஅவிழ் சந்தனம் செருந்தி சண்பகம்
குழைநிறை பனசமாம் கோங்கு பாடலம்
கழைவளை காஞ்சியும் கலந்த காஎலாம். 73

விண்தொடு யூகமும் வேள்விச் சாலையும்
பண்தரு மறைவலோர் பன்ன சாலையும்
கொண்டல்ஆர் சோலைசூழ் குவளை வாவியும்
கண்டுகண் களிப்புறக் கருதிப் போந்தனர். 74

வானவர் அனைவரும் ததீசி மாமுனி
தானுறை இருக்கையைச் சார்ந்து தண்ணளி
மோனம தாகிய முனியை வாழ்த்தினார்
மானத மவுனயோ கத்தை மாற்றியே. 75

முனிவனும் விழித்துமுன் எய்தும் விண்ணவர்
தனைஉப சரித்துநன் முகமன் சாற்றிப்பின்
அனைவரும் இமையவர்க் கரசும் இங்ஙனம்
மனுவதென் என்றுரை வழங்கி னான்அரோ. 76

அந்தரத் தசுரன்வந் தடர்செய் போரினில்
இந்திரன் என்னையும் இமையர் யாரையும்
சிந்திட அவன்செயும் தீமை ஆற்றலால்
எந்தைஉன் இடந்தனில் எய்தினோம் என்றார் 77

ஆற்றலம் அசுரன்செய் அவதி நீங்கிட
மாற்றம்இ லாதஎம் வருத்தம் நோக்கியே
நீற்றினால் அழகிய முனிவ நின்அருள்
தோற்றிடச் செய்தெம துயரம் நீக்குவாய் 78

பங்கயன் வரம்பெறு பதகன் மாய்ந்திட
எங்கள்தம் உலகினில் யாங்கள் எய்திட
அங்கதற் குறுதியும் அருள வேண்டுமால்
துங்கமா முனிவனே எனத்து தித்தனர். 79

விசுவமாய் வந்திடும் விச்சு வாசுரன்
நசியவே அவன்தனை நாங்கள் வென்றிட
உசிதமாய் வச்சிரம் ஒன்று செய்திடக்
கசிவுறும் அன்பனே கருதி வந்தனம் 80

என்னெனில் நின்உடம் பினில்இ ருப்பது
தன்னிகர் முனிவஎம் இடர்த விர்ப்பது
பொன்எனப் போற்றிவிண் குடிகொள் பொன்நகர்
தன்அர சளிப்பது தருக என்றனர். 81

சாற்றுதும் நின்முது கென்பு தான்அது
ஆற்றிய முனிவனே அருளிச் செய்எனச்
சேற்றிதழ்த் தாமரை வாச செங்கதிர்
தோற்றிய தெனமுனி மலர்ந்து சொல்லுவான் 82

இன்னலம் தான்பெற இடுக்கண் மற்றையோர்
துன்னுதல் தேர்கிலார் தொன்மை என்னவே
என்னுயிர் கவர்வதற் கிவண்வந் தெய்திநீர்
நன்மையே புகன்றனர் நன்று நீர்அரோ. 83

யாவதா கிலும்இரப் பென்ன எய்தினோர்க்
கீவதே இசைபடல் இலைஎன் றேசொலல்
சாவிலும் இழிவிலும் சழக்கென் பார்களே
ஆவுடன் ஈதலே அழக தாகுமால் 84

வேறு

வானவர்க் கரசை நோக்கி மாமுனி அருளிச் செய்வான்
தேனவிழ் தாரு நாட்டில் திரைக்கடற் புவியிற்செல்லா
தேனைய திசையிற் போகா என்உடம் பெய்தும் என்பு
தானதென் றதற்குக் கைம்மா றியாதெனச் சாற்றினானே. 85

பூதமும் நோயும் பேயும் புள்விலங் கந்தியாய
பேதமும் பெற்றோர் தாமும் பிருதுவி தானும் பேசில்
வேதனும் சலிக்கத் தோற்றி அழிந்திடுமெய்யில் வந்த
ஏதமும் தீரும் காலம் இமையவர் எய்தி னாரே. 86

சீயுறு நாற்றம் பற்றும் ஊனுடல் செறிந்த என்பின்
காயமும் வழும்பு மூளை இறைச்சியும் கதுவ ஒன்பான்
வாயுறு மலமும் ஐவர் வருத்தமு மாறும் வேளை
மீயுறு தேவர் யாரும் விருந்தென மேவினாரே. 87

மன்றலம் தாரு நாடர் மகிழ்வுற அசுரன் தன்னை
வென்றிட இமையோர் எல்லாம் விண்குடி யேற வானில்
ஒன்றிய குலிசம் ஆக உறுசெயல் உலகம் யாவும்
நின்றிடப் புகழைப் பெற்றுப் பொன்றுநான் நீங்கு வேனால் 88

புகழுடம் பதனைப் பெற்றுப் பொய்யுடல் நீத்தும் என்னா
அகமகிழ்ந் தட்ட மூர்த்தி அடியிணை மனதில் உன்னிப்
தகைமைசால் கரணம் ஒன்றித் தத்துவம் கடந்து நின்ற
சுகநெறி அடைய நின்றான் சோதிமா முனிவன் தானே. 89

சுயம்பிர காசம் எய்திச் சுழிமுனை ஆதா ரத்தில்
வயம்பெறு பிரம ரந்த்ர வழியுறும் வளிமேற் செல்ல
நயம்பெறு நிட்டை ஒன்றி நாதபூ ரணத்தில் ஞான
சயம்பெறக் கபாலம் கீண்டு விமானத்தில் சார்ந்தான் மன்னோ. 90

ததீசிமா முனிவன் விண்ணில் சார்ந்திடச் சதவேள் விக்கோன்
முதலிய தேவர்அந்த முனிவரன் முதுகின் என்பைக்
கதியுற வாங்கித் தேவ கம்மன்கைக் கொடுப்ப அன்னோன்
விதிபெறக் குலிசம் செய்தான் விண்ணவர் தலைவற் கீந்தான். 91

சதமுளச் சதமுள் வேய்ந்த தபனன்ஒத் திலங்கச் செய்த
விதவினைப் படையை மேலோன் தாங்கிட விறல்இ ழந்தான்
மதனைவென் றவனை உள்கி வணங்கியே மலரி னாலே
சுதினமாய் வழிபா டாற்றித் தொல்வலி பெற்றான் அன்றே. 92

இந்திரன் வயிர வேலை இறைஞ்சிப்பூ சித்தெ டுத்தான்
கந்தர மின்னின் தோன்றும் காட்சிபோல் களிப்பின் ஓங்கி
அந்தரர் யாரும் போற்ற அவனிஉண் டவன்போல் நின்றான்
முந்திய பகையை வெல்ல முன்னினான் அனிகம் மொய்ப்ப. 93

தானைவன் முனைமேல் செல்லச் சாரணர் தமக்கு ணர்த்தி
வானவற் றலைவர் சூழ வயப்பரி வீரர் வீழத்
தானமாப் பாகர் சூழத் தடந்திகழ் இரதம் சூழத்
மானவெண் களிற்றில் ஏறி மல்பொரு களத்தில் வந்தான். 94

படைக்கலம் பதினெட் டான ஆயுதம் படைத்த செங்கை
யுடைத்தறு கண்ணர் ஆர்ப்புக் கேட்டெழுந் தொன்னலார்கள்
வடைச்சிலைத் தெழுந்தால் என்ன விதுப்பிளந் தனைய வாயிற்
கடைப்படும் எயிற்றர் மிக்க கோபாக்னி கண்ண காலர் 95

வன்பட்ட வாட்கை வீரர் மடித்தவாய் உருமுச் சொல்லர்
கொன்பட்ட பகழி வில்லர் கொட்புற்ற பரியின் பாகர்
முன்பட்ட போரில் மூண்டு தேவர்மேல் முனைத்து நின்றார்
மின்பட்ட குலிச வேலைத் தகுவன்மேல் இமையோர் வேந்தன், 96

விடுத்தனன் அதுபோய் வென்று விருத்திரா சுரன்தன் மெய்யை
வடுப்பட அவன்சி ரத்தை வதைத்திட வருடம் ஒன்றின்
இடைப்படு நாள்கள் முற்றும் இவன்உடல் ஈர்ந்து துண்டம்
படச்செய்து குறைத்த தாகப் பதகனும் மாண்டு போனான். 97

விருத்திரன் தன்னை வென்று விண்ணவர் தலைவன் வாகை
தரித்தனன் இமையோ ரெல்லாம் சதமகன் தனைவ ணங்கத்
திருத்தகு தவிசில் எய்திச் சிறந்தினி திருந்தான் தேவர்
வருத்தம்அ தகன்றார் வான லோகத்தில் வந்து சார்ந்தார். 98

மருக்கமழ்ந் தலர்ந்த தாரு மந்தர வளத்தில் மேவும்
தருக்குமால் யானை யுச்சி இச்சிர சயிந்த வங்கள்
குருக்கிளர் பதுமம் சங்க நிதியம்மா மணிக்கு லங்கள்
பெருக்குமற் றுளவும் எல்லாம் பெரிதுவந் திட்ட தன்றே. 99

அண்ணலார்க் குடையோர்க் குற்ற தடுத்தவர் உறுவார் என்றே
பண்ணவர் பழமை கூறும் பான்மையத் தன்மை யாதர்
திண்ணமே ப்னிதன் உற்ற தீவினை உற்றார் தேவர்
விண்ணவன் மகிழ்ச்சி எய்த வியந்தனர் மேலோர் எல்லாம். 100

வாசவன் உற்ற காலை அசுரன்ன உதைத்த சாயை
நேசமாய்த் தன்னைப் பற்ற நிறம்குன்றி புந்தி மாழ்கி
ஆசுகொண் டவலம் உற்றே அந்தர நாடன் விம்மா
மாசுறா நகையா வாடா மம்மரின் உழக்கு மாதோ. 101

இம்என வாய்ம டிக்கும் இடர்உறும் எங்கும் சோரும்
வம்என ஓடும் மீளும் மாழ்குறும் சிவதா என்கும்
தும்மிடும் சோரும் வாயைச் சுவைத்திடும் சுழற்றும் கண்ணை
விம்முறும் விழிக்கும் வேர்க்கும் வெடிபட விரட்டும் விள்ளும் 102

இத்தனிச் சாயை செய்யும் இன்னலால் இந்தி ரன்தான்
வைத்தசோர் வயர்ச்சி யாலே வருந்துற வானோர் எல்லாம்
எய்த்திடும் மனத்தர் ஆகி இவைகழிந் திடவே எண்ணி
வித்தக வியாழன் முன்பு விளம்பிட வேண்டும் என்று, 103

சென்றவன் அடியில் வீழ்ந்து தேவர்மன் னவனுக் குற்ற
துன்றுறும் இனைய துன்பம் சொல்லியே தீரும் வண்ணம்
நன்றருள் புரிவாய் என்ன நாகர்தம் குரவன் கூறும்
பொன்றுபா வங்கள் புத்தி பூருவம் அபுத்தி பூர்வம் 104

இவைகளால் வந்த பாவம் இயம்புதும் யாவர்க் கேனும்
நவைபுரிந் திடுதல் செய்யும் நன்றியைக் கோறல் நல்லோர்க்
கெவையவம் புரிதல் மூவர்க் கிடரினால் ஈறு செய்தல்
அவைதரும் அத்தி தோடம் ஆகிய பாவந் தன்னில் 105

விரைத்தகொன் றையன்து ரோகம் அன்றியே விளையும் பாவம்
தரைக்கணில் அனுபவத்தால் சார்ந்திடும் பரிகா ரத்தால்
புரைப்பட நீங்கும் அன்றிப் புல்மரம் புள்வி லங்காய்த்
திரைப்படும் துரும்ப தென்னத் திரிந்திடும் செனனம் தோறும். 106

விரித்திடில் மிகுதி யாம்வெவ் வினையினால் உழல்மே லோனை
வருத்திய பாவம் நீங்க மரமதாய்ச் செனித்து மண்ணில்
தரித்தவர் இழைப்பு நீங்கச் சாயையாய் இருக்கில் தீரும்
கருத்தனால் உரைத்த நூலில் காட்டிய விதியி னாலும், 107

குரவனால் தீரும் என்று குறித்துவந் திடுவ தாலே
மரமதாய் வரினும் மிக்க மகத்துவம் உளது மண்மேல்
பரமதாய் உறுதி யான புகழ்மையும் பதவிப்பேறும்
வரமதாய் எய்தும் என்று வழங்கினான் மறைவல் லோனே. 108

பகைத்தவன் தன்னை வெல்லின் பாவங்கள் உளதோ என்று
சகத்திர நயனத் தண்ணல் தன்உல கத்தோர் கேட்ப
மிகப்படு குரவன் கூறும் மெய்த்தவ விளைவி னாலும்
மகத்தினில் பிறத்த லாலும் அவன்தனை வதைத்த சாயை, 109

பொதிகைசூழ் தென்றல் நாட்டில் பொருநைசூழ் புடைசேர்கின்ற
கதிதரும் மருதில் ஒன்றித் தவத்தினைக் கருதிச் செய்யில்
புதியஇப் பாவம் தன்னைப் பூதிநா யகனே தீர்ப்பான்
நிதிதரும் மருதின் மேன்மை யாவரே நிகழ்த்தற் பாலார் 110

எனஉரைத் தருத்தி யோடும் இமையவர் வேந்தை நோக்கி
மனத்தினில் அச்சம் கொள்ளேல் என்றருள் வழங்க லோடும்
புனிதனுக் குற்ற பாவப் புரையணு அகன்று புந்தி
கனிதரப் போற்றி நின்றான் இன்னமும் கழறும் மாதோ. 111

மருதினில் வதிவாய் வேறு மரமதாய் நிற்கில் மற்ற
நிருதர்கள் ஊறு செய்வார் நீசிவ மருதில் ஒன்றிப்
புரிகுவை தவத்தை என்றான் புகன்றிடும் குரவன் தன்னை
மருமலர்ப் பாதம் போற்றி விடைபெற்று வணங்கிச் சென்றான். 112

சகந்தனில் உயர்ந்த தெய்வத் தன்மரு ததன்பால் மெய்யாம்
மகங்களும் பொழிலும் தீர்த்த மகிமையும் பொருந்தும் இந்த
அகந்தனில் உருவம் மாறி அருச்சுன மாகத் தானே
புகன்றிடும் படியாய் நின்றே அரிதவம் புரிய லுற்றான். 113

-விருத்திர வதைப்படலம் முற்றும்-
ஆகத்திருவிருத்தம் 435

3. இந்திரன் பழிதீர்ந்த படலம்

விருத்திரன் தன்னை வென்று விண்ணவன் மருதாய் மேவும்
சரித்திரம் உரைத்தும் அன்னோன் தவத்தினுக் கிரங்கிச் சாய்ந்தோர்
அருச்சுனத் திடையில் தோன்றி அவன்பழி யதனைப் போக்கிக்
கருத்துறக் காட்சி நல்கிக் கதிதந்த கதையைச் சொல்வாம். 1

மருதமாய் உருவம் மாறி மகபதி மனம்மெய் வாக்காம்
திரிகர ணங்கள் ஒன்றித் தேசிகன் விதித்த வாறே
அரியவாய் எவர்க்கும் தோற்றா தாரையு மடக்கி யங்க
தருவினால் சிவத்தை உன்னித் தவத்தினைப் புரிந்த காலை, 2

தருவுறை கின்ற தெய்வத் தரணிமன் னவனுக் குற்ற
பிரமதோ டம்தான் நீங்கப் பிருதுவி மீதில் தானே
மரமதாய் எய்தவேண்டும் வழிஎவன் வகுப்பீர் என்னக்
கருதிய முனிவர் கேட்ப முனிவரன் கழறல் உற்றான் 3

செனனகா ரத்துக் கேது திரிவித கரணம் ஆன
மனமொடு வாக்குக் காயம் மூன்றினில் வந்த பாவ
வினையது நினைக்கும் பாவம் விதிதவ றாக நின்று
நனிவரு பாத கம்செய் நீசமாய் நடத்தும் மாதோ. 4

வாக்கிற் றருபாவம் விளைந்திட மாக்களாகும்
நோக்கிற் றிகழ்காய மதாற்செயும் நோய்க்குப் பாவம்
தூக்கிற்றருவாகி உதிக்குமிதிற் சொல்மேலோ
னாக்கைக் கையினா லசுரன்றனை யட்டதாலே 5

விண்ணம் திகழ்தாருவின் நீழலில் மிக்க வேந்தன்
கண்ணம் புவி மீது ககத்தரு வாகி நின்ற
வண்ணம் இவைஎன்று வழங்கினன் மாதவத்தோன்
நண்ணும் வினைதீர்வது கேட்க நவிற்று கென்றான். 6

இமையாத நாட்டத் திறையோன் தவம் எய்தமற்றை
இமையோர்கள் வேந்தை இமையோருட யிந்திராணி
இமையாள் தலங்க எமுதமூன்றினுநேடியெய்தா
திமையா சலத்தி இறைதன்னை இதயத்துன்னி. 7

வேறு

மீண்டுதம் இருக்கை எய்தி விண்ணவர் குரவன் ஆன
மாண்டபீ தகன்முன் பெய்தி வந்தனை புரிந்து மங்குல்
ஆண்டவர் இன்றி அந்த காரத்தில் அடைந்த விண்ணும்
சேண்திகழ் பொருளும் யானும் என்றிவை செப்பி நின்று. 8

பணிந்திடும் சதியை நோக்கி பகருவான் குரவன் மாதே
அணங்குறேல் மகவான் இங்ஙன் அணைந்திடப் புகல்தும் என்றோன்
மணங்கமழ் பொதிகைக் கீழ்சார் மருதினில் தவம்செய் கின்றான்
இணங்கிய தேவ ரோடும் எய்திநீ அவனைக் காண்பாய் 9

ஏகுதி அமர ரோடும் இறைவளர் மருதின் சீர்த்தி
ஆகிய சிறப்புச் சொல்லில் மிகுதியாம் அதினின் உண்மை
தோகையே சிறிது ரைத்தும் சுவர்க்கநாட் டினிலும் மேலாம்
மேதினிச் சிவலோ கம்தான் வேண்டிய வரங்கள் நல்கும். 10

திருவளர் கலைமான் ஞானச் செல்வியும் தவம்செய் கின்ற
அருமைய பதிஅ தன்பால் அளவிலார் பேறு பெற்றோர்
பொருநைசூழ்ந் திடுவ தாலே புண்ணியக் காசி யாகும்
தருஎனும் மருதக் காவே சம்புவாய்த் தழைக்கும் தானே. 11

திவ்வியப் பதியைச் சூழ்ந்த தென்திருக் கங்கை நீரில்
பவ்வியம் இலர்க ளேனும் படிந்திடில் வேண்டும் பேறும்
அவ்வியம் அகற்றி ஞானத் தருள்வழி நடத்தும் பேறும்
நவ்வியம் கடவுள் பாதம் நணுகிடும் நலனும் எய்தும். 12

குய்யத்தில் குய்யம் ஆகும் கோமளை யுடனே வாழும்
மெய்வளர் அதீதம் ஆன புடார்ச்சுன விமலன் தன்னை
எய்தியே பணிகின் றோர்கள் இருமையில் வேண்டும் பேறும்
உய்வகை அருளும் மேலைப் பதவியும் உறுவர் அன்றே. 13

இந்தநன் மகிமை சேர்ந்த மூவகைச் சிறப்பும் எய்தி
உய்ந்தவர் எண்ணி லாதார் நீயும்அத் தலத்தை உற்றுச்
சுந்தரன் அருளி னாலே சுவர்க்கநா யகனைப் பெற்றே
இந்திர லோகம் மேவி இனிதுவீற் றிருப்பாய் என்றான். 14

என்றதே சிகனைப் போற்றி விடைபெற்றுச் சசிஎன்றோதும்
மன்றலம் குழலாள் மேலை வானவ ருடனெ ழுந்து
பொன்திகழ் தருவை நீங்கிப் பூவுல கதனில் எய்திக்
குன்றமார் இமயச் சார்பில் குணமுடன் எய்தும் ஏல்வை, 15

கவல்கரந் திடவே அங்ஙன் கமலைவெண் கமலை மேவும்
தவளமா திவர்கள் தம்மைச் சசிஉளத் தெண்ணலோடும்
அவர்கள்அங் கடைந்து மானே அமரரோ டெய்தி இங்ஙன்
சவலம்உற் றாற லைந்த தன்மைஏ தெனவி னாவ, 16

நடந்திடும் செய்கை எல்லாம் நவிற்றுவன் நாக லோக
மடந்தையர்க் கரசி போற்றி மலர்மகள் இருவர் தம்பால்
அடங்கலர்ச் செற்ற பாக சாதனர்க் கடுத்த துன்பும்
இடந்திகழ் குரவன் கூறும் இயற்கையும் இசைத்தாள் பின்னும். 17

புடைமரு தெய்தி அங்ஙன் புனிதனைக் காண்பான் வேண்டி
நடையுறு தேவ ரோடு நணுகினன் நளினத் தெய்வ
மடநலீர் மூவி சேடம் மன்னிய பதியில் எம்மை
உடையவன் தனையும் காண உதவிசெய் திடுவீர் என்றாள். 18

சொற்றஅப் படியே மாதர் சுந்தரி யுடன்இங் கெய்தி
நற்றவ மித்ர யோகி தவம்செயும் நதிஓ ரத்தில்
உற்றவர் தம்மைப் போற்ற உவந்திவர் தம்மை நோக்கி
அற்றவன் உரைப்பான் இங்ஙன் அவம்செயல் அறையும் என்ன, 19

அருந்தவா தேவ லோகத் தயிராணி இவள்உன் பாதம்
திருந்தவே தொழஅ ணைந்தாள் என்றிரு மாதர் சொல்லக்
கருந்தடங் கண்ணி உன்றன் கணவன்இங் குற்றான் நீயும்
பெருந்தவம் புரியிற் காண்பாய் பேதைஇத் தீர்த்தம் பேணி, 20

ஆடியே ஐமுகனை உள்கிப்பூ சனைஆற்றி
அன்பில் தானே
நீடுமா பதிவிரதம் நீபுரிவாய் எனச்செப்ப
நின்ற மாதும்
கூடிஇரு மாதருடன் முனிவனைத் தாழ்ந் தவ்விரதம்
குறித்துச் செய்யப்
பீடுதரும் விதிஉரைக்க வேண்டும்என மற்றதவைப்
பிதற்று மாதோ 21

கன்னிமதி தனில்அமர பக்கமதில் பதினான்கு
காறு நோற்கும்
முன்னியநல் விரதம்இவை முதற்பக்கத் தட்டமியே
முதல வாக
மன்னியமூ ஏழ்வைகல் வதனமிவை வருடமதி
நாள்மூன் றொன்றாம்
இன்னபடி யேவகைஇவ் விரதவிதியால்
இசைக்கல் உற்றாம். 22

திங்களெனும் கன்னிதனில் சொன்னதிதி முதல்நாளில்
சிறந்த வேழத்(து)
ஐங்கரனைப் பூசித்து வரம்பெற்றுச் சங்கற்பித்
தனிக்கை எய்திப்
பொங்கழலைப் பூசித்துப் புனிதநூ லோற்கியன்ற
புரிந்து மேலோர்

தங்களுட னேகஅச னம்பொசித்துச் சிவசரிதை
தன்னைக் கேட்டு, 23

உமைபதியைத் தகட்டெழுதி உமைலிங்கக் கும்பதா
பனம்முன் னாக
அமையநிறு விப்பூசை ஆகமத்தால் இயற்றிஅம்பொன்
வள்ளம் மீது
குமையுறுபஞ் சானனமும் கோதிலாப் பண்ணியமும்
குளம்பால் அன்னம்
அமையநெய் வேதனம்அ ருத்திஅடைக்காயும் அருக்கியமும்
அமைய நல்கி, 24

சிவனைஉமை யவளைவழி பட்டுக்கன்னிகைநோற்ற
சிறந்த நூலால்
தவமிகுந்த இருபானோர் இழைமுடிந்த சூத்திரநாண்
தழைத்துக் காப்பு
நவமிகவே வலக்கைதனில் புருடருக்கு நாரியருக்
கிடக்கை நாடி
உவமையில ராத்தரித்துத் தருப்பைநுனிப் புல்அருந்தி
உறுக மாதோ 25

மூவேழென் றுரைத்தநாள் முழுவதும்பால் பழம்பொசிக்கும்
முறைமை ஒன்று
தாவாஇத் தொகைப்பணிய ரந்தினம்ஒன் றாம்இவைகள்
தன்னை நீத்தா
காவாரும் பலம்பொசிக்க நலமாகும் வேறொன்றைக்
கருதல் ஆகா
ஓவாதே அரன்நாமம் சிந்தித்தே இவ்விரதம்
உஞற்ற வேண்டும் 26

விரதமுடி வினும் முன்போல் விளைத்துத்தெம் பதிபூசை
விதியின் ஆற்றி
இரதலிங்க பூசனையும் இயற்றிப்பா ரன்மாற்றி
இடுக இந்தப்
பரவுதிரு விரதத்தைப் பார்ப்பதியும் பிருங்கிருடி
பான்மை யாலே
கருதிநா யகன்மேனி அகலாது பெறுதும்எனும்
காப்ப தானாள். 27

கேதாரம் தனில்இந்த வகைஇயற்றிப் பெற்றாள்உன்
கேதம் தீர
ஆதாரம் தரும்இந்த வரியரவி தந்தன்ன
அதிகம் ஆன

மாதானந் தனில்இயற்ற வரும்மிக்க பலன்என்பார்
மாதே இந்தப்
போதாரும் சம்புவனத் திடை இயற்றிப் புனிதனொடும்
பொலிவாய் என்றான். 28

சுந்தரி நீ இத்தலம்போற் றிடச்செய்யும் தவம் யாதோ
சுவர்க்கம் மேவும்
அந்தரரும் வெகுதவத்தால் அணுகுவர்இத் தலத்துண்மை
அறையல் பாற்றோ
முந்தையருந் தவம்இயற்றி முனிவர்களும் வதிகின்றார்
மூன்று பூவில்
இந்தவளங் கிடையாதால் இவ்விலிங்கம் பணிவோர்கள்
இறைஆ வாரே 29

ஒருநாள்இத் தலம்வசிக்கில் சோடசதா னப்பலனை
உதவும் இந்தப்
பொருனாந திக்கணிலும் படிந்திடுவோர் பவம்போக்கிப்
புனிதம் நல்கும்
திருமாலும் திருமாதும் திசைமுகனும் கலைமாதும்
சிறந்த இந்த
மருதான வனமகலா மகிமைசொல முடியாதால்
மாதே என்றான். 30

இவ்விடத்தில் இவ்விரதம் நின்கவலை ஒழித்தின்பம்
நல்கும் என்று
செவ்வியமா முனிகூறும் திடம்தேர்ந்து சசிவிரதம்
செய்தா ளாக
மைவளரும் கண்டர்தமை வானவர்கள் தனித்தனியே
வணங்க இங்ஙன்
எவ்வம்அற இலிங்கம்தா பித்தினிய பூசனைகள்
இயற்றி னாரே. 31

முனிவர்உரைத் திடும்படியே சசிஇயற்றிப் பூசனையும்
இயற்றிப் பின்னும்
கனிவரும்இவ் விரதமொடு கட்டளைமுற் றிடஅங்ஙன்
கலந்து சேரும்
துனிவகற்றும் கன்னிபதி னான்கன்றி மதிதோறும்
சுதினம் ஆக
மனுமுறையா கம் இயற்ற அரனருளால் ஒரு தினத்தில்
வானம் மீதில். 32

சத்தம்முழங் கினதொன்று சசிநீசெய் தவத்தினுக்குத்
தழைந்தோம் என்று

நித்தனார் ஆகாய வாணியால் இந்திரனை
நீசேர்ந் தின்பம்
துய்த்திடுவாய் ஐயுறேல் எனமொழியத் துதித்திரும்பூ
தெய்தி மிக்க
சித்தம்மகிழ்ந் தயிராணி பணிந்தெழுந்து சிவன்அருளே
என்று தேறி, 33

வான்மொழியால் அரன்அருளிச் செய்தவச னம்கேட்டு
மகிழ்ச்சி எய்தித்
தேன்மொழியால் தோத்திரம்செய் திறைஞ்சினாள் அன்பென்னும்
வலையில் சேரும்
மான்உறுகொன் றைக்கடவுள் சசிகாண அருச்சுனத்தில்
உதயம் ஆகித்
தான்அரிய கோடரத்தில் சிவலிங்க வடிவாகத்
தான்கண் டாளே. 34

கண்டவுடன் பணிந்தெழுந்து கைதொழுது சிவனைஇங்கு
காண என்ன
மண்டுதவம் புரிந்தேன்நான் எனமகிழ்ந்து பரவசமாய்த்
துதிகள் வாயால்
விண்டுபுள கிதம்உறவே ஆனந்த மாரிஇரு
விழிகள் சேரப்
பண்டைவினை ஒழிந்தின்பப் பயன்பெற்றேன் புடைமருதப்
பரனே என்று, 35

சுந்தரனை வழிபாடு செய்திடவேண் டுவனஎலாம்
துருவி யேற்றி
எந்தையைப்பூ சனைதொடங்கி இறைவிதியி னால்பரவி
இறைஞ்சித் தேவர்
சிந்தனைக்கும் எட்டாத சிவானந்தப் பேரொளியே
தெளிவார் உள்ளத்
தந்தம்இலா மறைப்பொருளே அகண்டபூ ரணவாழ்வே
அமலா என்று, 36

வேறு

பணிந்தனள் சிவலிங் கத்தி னின்றொரு படிவம் கொண்டே
அணிந்தவெள் விடைமேல் ஏறி அந்தரம் அதனில் ஐயன்
இணங்கிய தேவி யோடும் இனிதெழுந் தருளி வானோர்
கணங்கள்மந் தார மாரி பொழிந்திட இயங்கள் ஆர்ப்ப. 37

அந்தர மகளிர் ஆட ஆகர முழக்கம் கொண்டே
சுந்தர முனிவர் ஏத்தச் சுயம்பிர காசம் ஆக

இந்திரை காணக் காட்சி இனிதளித் திறைஞ்சி நின்ற
பைந்தொடி அவளை நோக்கி வேண்டுவ பகர்தி என்றான். 38

துதித்துநின் றிதனை வேண்டிச் சுந்தரி புகல்வாள் ஐய
நிதிப்பெரு வளம்உ லாவும் பொன்னகர்க் கிறையும் நீங்கா
மதிப்பெரு வானோர் தாமும் மலைந்திடச் செயித்தான் வானோர்
பதிக்கொரு பகைவன் யாவும் படைத்தவன் வரத்தி னாலே. 39

தடிந்தனன் அவனை வானோர் தலைவனும் பிரமச் சாயை
தொடர்ந்திடக் குரவன் கூறும் சொற்படி இந்தக் காவில்
படர்ந்தனன் அந்தப் பாவம் தடிந்துபார்த் தருளி னாலே
திடம்தர வேணும் என்று சுந்தரி செப்பி அங்கண், 40

வந்தனை புரிந்து தாழ்ந்தென் மனத்துயர் நீங்கும் வண்ணம்
இந்திரன் தன்னை ஈவாய் இறைவனே என்று போற்றச்
சுந்திரிக் கபயம் நல்கித் தும்பையோ டறுகு வேய்ந்த
சந்திர வேணி நாதன் இந்திரன் தன்னைக் கூவா 41

ஒப்பருந் தவத்தோன் எங்கோன் உதவிய வசனம் கேட்டு
மெய்ப்படு விரவி னொல்லே வெள்ளநீர்ப் பள்ளம் கண்ட
அப்படி ஓடித் தாழ்ந்தே அன்புளம் ததும்ப நின்று
செப்புறழ் தனத்தி பாகச் செல்வனை விடைமேல் கண்டான், 42

அப்பணி அரனை வேந்தன் அன்பொரு வடிவம் ஆக
இப்படி தன்னில் கால்அற் றிடுமரம் என்ன வீழ்ந்து
முப்புரம் செற்றார் தம்மைப் பணிந்தனன் முகம லர்ந்து
வைப்பிலான் கண்ட தொத்து மனம்மெய்வாக் கொன்றி மன்னி, 43

வணங்கிஅஞ் சலித்து நின்று வாய்புதைத் தமல போற்றி
குணம்கடந் தருள்மெஞ் ஞானக் கோலமே போற்றி மேரு
இணங்கிய சிலையாய் போற்றி இறைவனே போற்றி ஏல
மணங்கமழ் குழலி பாக மணாளனே போற்றி போற்றி 44

காலனை உதைத்தாய் அன்று கான்முளை தன்னைக் காக்க
வேலனைப் பெற்றாய் சூரர் வீறடங் கிடவே வெல்ல
ஞாலம தினனல் தீரப் புரத்தினை நகைத்துச் செற்றாய்
தாலமா மசுரைக் காய்ந்து தாலந்தற் காத்தாய் போற்றி 45

காரணா சரணம் வானோர் கர்த்தனே சரணம் கங்கா
தாரணா சரணம் திங்கள் சடையினில் நிலாஅ ணிந்த
பூரணா சரணம் அன்பர் புண்ணிய சரணம் பூண்ட
ஆரணா சரணம் வேதத் தருச்சுன வாணா என்று 46

துதித்துநின் றிந்தி ராதி பண்டைநாள் அமுதம் துய்க்கும்
மதித்தொரு கடல்க லக்க வாசுகி மந்தி ரத்தால்
விதித்திடும் போதில் நஞ்சம் அமரமேல் வெள்ளம் போலக்
கொதித்திடக் கண்ட விண்ணோர் குலைகுலைந் துனைஅ டைந்தே,47

அஞ்சினம் என்றார் அப்போ தபயம்தந் தவரைக் காத்து
நஞ்சினை உவந்து கண்டத் தணிந்திடு நலம்பொலிந்த
வஞ்சனைக் கொன்ற பாவம் மாற்றியே யாங்கள் உய்யத்
தஞ்சம்நீ சரணம் என்றான் தருவுறை மகவான் தானே. 48

எனத்துதித் திறைஞ்சி நின்ற இந்திரன் இந்தி ராணி
தனைத்திருக் கண்ணால் நோக்கிச் சங்கரன் அருளிச் செய்வான்
வினைத்துயர் தீர்ந்த திங்ஙன் இத்தல விசேட மான
அனைத்தையும் புகல்வாம் என்றான் அனைத்துமாய் நின்ற அண்ணல்49

வேறு

எண்ணிலாத தோர்கிரேத முதல்யுகம் நான்கும்இவை
அண்ணியதோர் சதுர்யுகம் அவை இரண்டா யிரம்கொண்டு
நண்ணும்யுகம் நான்முகனுக் கொருநாளாம் நளினமலர்ப்
புண்ணியனோர் கோடிஅழிந் திடுங்காலம் புவிகேள்வன், 50

தனக்களந்த நாள்ஒன்றாம் அதுநிற்கச் சதுமுகனும்
மனத்தொகையில் அளவுபடா மாயனும்வா னவர்க்கரசாம்
இனத்தொகையில் பத்திலக்கத் தெண்பதினா யிரவர்களும்
வினைத்தொகையால் இவ்விலிங்கம் தனைப்பரவி வேண்டும்வரம்,51

பெற்றார்கள் நீயும்பூ சனைசெய்து வரம்பெறுவாய்
அற்றால்இத் தீர்த்ததலம் மூர்த்திஅநா தியதாக
உற்றதால் இவ்விலிங்கம் தனக்குவமை உலகத்தில்
மற்றுவே றில்லைஇந்த வையகத்திற் சிவத்தலந்தான், 52

ஆயிரத்தெட் டெனஉரைப்பர் அவ்விலிங்கத் தெரிசனத்தின்
தூயபலன் ஓர்இரவு தெரிசிக்கும் துணையாகும்
மாயிருஞா லம்தன்னில் மற்றும்உள தலம்தீர்த்தம்
போயாடி வதிபவர்இப் புனிதநதித் தலந்தன்னில், 53

ஓர்காலம் மூழ்குபலன் ஓர்பொழுது வதிந்தபலன்
தேர்வார்க்கப் படியாகும் யாதென்னில் சித்தி புரம்
பார்மீதில் சிவலோகம் பத்திருநான் கினில்முதலாம்
சீர்சால்இத் தலம்உறைவோர் சீவன்முத்தர் இத்தலத்தில் 54

மரம்முதல மண்வரையும் சிவலிங்க வடிவாம்இத்
தரையில்ஒரு பணிதருமம் ஒன்றனந்த மாய்ப்பொலியும்
விரையார்கற் பகநாடவேதம்நம துருஎன்னும்
மருதிதனின் மகிமைஇனும் மகிழ்ந்துகேள் எனவகுக்கும் 55

காரணன் மருதிதன் படைக திக்கிட
மாரணங்கொடு களபதன மதனவளர்
ஏர்பெறு சாய்கைதோ லிலைகள் சத்தமா
சீர்பெறு கோடிமந் திரங்கள் சேகெலாம் 56

மந்திரம் புவனம்பூ தத்துவங்கள் காய்
முந்திய தளிரதன் ஓசை முச்சியே
தந்திரஉச்சியாம் வேர்கள் சத்தமே
இந்தவாக் குதவிய நிழவிரக்கமே 57

புடையது பிரணவம் புனித இத்தரு
விடையினின் றவத்தினால் உன்னை எய்திய
படுபழி அகன்றிடப் பகர்தும் பாவங்கள்
உடைபட நான்குகூ றாக உன்னியே 58

மண்மரம் மாதர்நீர் மற்றும் நால்வர்பால்
திண்ணிய புவிக்குவா மரத்தி னில்பிசின்
பண்மொழி யார்தம்மேல் பூப்புப் பாணியில்
தண்நுரை யாகவே சார்க ஏவினார். 59

நால்வரும் இப்பழி நாங்கள் ஏய்திடும்
சால்பெனில் பெறுபலன் தருக என்றனர்
ஆல்வதங் களுக்கமையும் நல்வரம்மேலவர்
மேலவன் ஈந்தனன் விதியின் என்பவே 60

மாதர்க்குறு கருஉற்பவ வரையும்கண வன்தோள்
நீதத்துறு முறைசேருக நீருக்கிறை வையினாற்
சீதத்துட னேஊறுக சிதைபட்டிடு மானுக்
கோதப்பல தழைவெய்துக வடுஉற்றிடும் புவிக்கே 61

அதனால்அஃ தமைவெய்திட அருள்செய்துபின் அமலன்
சதவேள்விய எனநோக்கி உனைச்சார்ந்திரும் சாயை
நிதம்ஆகிய மருதில்தவம் நீசெய்தத னாலும்
சுதனாம்உனை நோக்கும் செயலாலும்துகள் அற்றே 62

நீங்கும் பிரமச் சாயை தனக்கின் னிலைசெய்தோம்
ஓங்கும் வரங்கள் என்றலும் உயர்இந் திரன்வணங்கி
ஈங்குற்றதோர் தீர்த்தம்தனக் கேஇந்திர மோட்சம்
பாங்குற்றஇந் நகர்இந்திர புரியாகவும் பணிப்பாய் 63

வரனின்பெயர் புனிதேசுவரன் எனவும்மரு திந்திரத்
தருவாகவும் பணிப்பாய்தரை எங்கும்புகழ்ந்தென்றும்
பரவத்திரு அருள்செய்குவை எனச்சாய்ந்தருள் பரமன்
மருவிக்கிரு பையினாய்மிக மகிழ்ந்தீந்தனம் என்றான். 64

தினம்பூசனை செய்யும்பலன் திகழ்சித்திரை விடுவில்
மனம்பூருவத்துடன் போற்றிட வருடப்பலன் நல்கும்
அனம் சூழ்நதி நீராடிஇவ் வரனைப் பணிந் தரசே
கனம் சூழ்குழல் அயிராணி யுடன் காவலர் சூழ 65

வானோருடன் விசும்பெய்திஅம் மந்தார நிழல்கீழ்
ஏனோர்பணிந் தரியாசனம் இடமீதிறை கொண்டே
தானாள்குவை எனவிண்ணவர் தலைவற்கருள் செய்தே
மேனாடி மறைந்தான்அருள் விடையோன்குறி யிடையே 66

துகள்நீங்கிடு மணியேஎனத் தோன்றிச் சுரசிங்கம்
திகழ்வுற்ற சுரச்சாயை துறந்தா றுதிசெய்தான்
அகம்நெக்கிட நதிஆடினன் அமலன்தனை அன்பால்
தகநக்கலர் திருமஞ்சனம் சார்ந்தங்கனி அமுதம், 67

மற்றும்உள உபசாரநல் வகைசெய்து வணங்கிப்
பற்றுந்திட வேபூசனை பரிவிற்செய்து பரனைக்
கற்றன்புறும் வகையால்மரு தக்காஉறை கடலே
சொற்றந்தரு விடையாய் மதிக்கோவேசரண் என்றான் 68

விண்ணவர் தலைவா போற்றி மித்திரர் பரவ நின்ற
புண்ணிய முதலே போற்றி புரங்கள்மூன் றெரித்தாய் போற்றி
துண்ணெனக் கயமா வீழத் தொலைத்ததன் தோலை வாங்கித்
திண்ணிய கலையாய்ப் போர்த்த சிவக்கொழுந் தீசா போற்றி 69

விருத்திர பிரமகத்தி எனைவிடுத் தேகச் செய்த
அருத்தனே போற்றி இந்த அருச்சுனப்புடையில் தோன்றித்
திருத்தமாய் உமையா ளோடும் செங்கண்மால் விடையில் ஏறிக்
கருத்தனான் காண வானில் காட்சிதந் தளித்தாய் போற்றி 70

என்னா இறைஞ்சி மிகமகிழ் வெய்தி இந்திரனும்
இமையோரும் இம்மருதில்வாழ்
மின்னாரும் வேணிதனில் மதிசூடும் நாயகனை
விடைபெற்று விண்ணுலகத்தில்
பொன்னார்வி மானமிசை ஏறிப்பொ லிந்தினிது
பொன்தருவை எய்திஅங்கண்
நன்னாக மேதினிஉ ளார்பரவ முறைசெய்து
பேரின்பம் நண்ணி னானே. 71

அன்றுதொட் டாதிஅருச் சுனநாதன் அருளிய
படியந்த விறையோன்
ஒன்றிய மேட விடுத்தொறு மெய்தி
உமையொரு பாகனை வணங்கக்
கொன்றைவைத் தவனும் கோமதி யுடனே
குடிஞையாம் மந்திர மோட்சத்(து)
என்றும்அவ் விடைமேல் காட்சிதந் தருள
இருந்தன சராசர மெல்லாம் 72

-இந்திரன் பழிதீர்த்த படலம் முற்றும்-
ஆகத் திருவிருத்தம் 507

4. சீதரப் படலம்

விடையவன் அருளி னாலே விண்ணவர் தலைவன் பாவம்
புடைஅருச் சுனத்தில் போக்கி நெறிதந்த புகழ்ஈ தைய
நெடியமாற் கருள்பு ரிந்து நிறைமரு தினில்மற் றோனால்
கடகரி தன்னைக் காத்த கதையினைக் கழறல் உற்றாம். 1

அம்முனி அருளிச் செய்வான் அருந்தவர்க் காதி நாளில்
தம்முனோர் சகரர் உய்யப் பகீரதன் தவத்தி னுக்காய்
நம்மைஆ ளுடைய நாதன் நல்கிய தெய்வக் கங்கைச்
சும்மையங் குடிஞை மேவுந் துவாரகை மூலந் தன்னில், 2

சுதனந்த மாயன் அங்கோர் லிங்கம்தா பித்துத் தூய்நீர்
சதமலர் சுகந்தம் சாந்தம் சருவினாற் பூசை செய்தான்
விதம்பெறச் சாற்றும் போது கழிக்கநீர் வழிமி திந்த
பதம்தனில் புலிக்கால் பெற்ற பண்ணவ னான மேலோன், 3

கண்டனன் தானும் பூசை செய்திடக் கருதி எய்தித்
தொண்டுசெய் பவரை நோக்கி துவாரகை தனில்தூ யோனை
விண்டுபூ சித்த போது வெள்ளத்தில் வருவ தாகும்
மண்டும்அப் பூவை வாரி வருகெனப் பணித்தான் மன்னோ. 4

பணித்தலும் அந்தச் சீடன் பகருவான் பணிந்து நின்று
பிணித்தலில் வியாக்ர பாதப் பெரியமா முனிவன் ஈன்ற
குணத்துப மனிய மேலோய் கொடுவரிற் குற்ற மாகும்
மணித்தலை அரவப் பாயல் மாயன்பூ சித்த மால்யம் 5

இந்தநன் மலர்கள் என்றார் இவன்சிவ தீக்கை இன்றி
கந்தநாண் மலரால் பூசை செய்தது களிக்க லாகா
உந்துபூ என்றான் தொண்டர் உதவின்ஆர் அதனை மாயோன்
புந்தியால் உணர்ந்து நொந்து முனிவன்பால் போந்தான் மன்னோ.6

வந்தனை செய்து நின்று வழுத்தினான் அவனை வந்த
சிந்தையா தெனவி னாவச் சிவகுரு வாகி இப்போ

எந்தைஎற் குபதே சம்செய் தருள்என இறைஞ்ச லோடும்
உந்திபூத் தவனுக் கன்பாய் உபமனி உபதே சித்தான். 7

பூசனை புரியும் வாறும் புகன்றனன் புந்தி யார
நேசமோ டுவந்து பெற்று நீலமா மேனி அண்ணல்
தேசிகற் போற்றிப் பின்பு சிந்தையின் ஆர்வத் தாலே
ஆசிலாக் கிரிகை தன்னால் மனுவினால் அரற்பூ சித்து, 8

வாசமாய்ச் சிலநாள் வைகி மன்னிய கங்கை சூழும்
காசிவிட் டகன்று மாயை கடந்துகா உயர்ந்து சால்பாய்
மாசிலாத் துவரை யெய்தி மாயவன் மதுரை தன்னில்
ஈசனைப் பூசித் தேத்தி இருநிலம் புரக்கும் நாளில், 9

கிட்டின தீர்த்தம் தன்னில் கிட்டிண மதுரைக் கோயில்
நட்டனை நாள்கள் தோறும் பூசிக்கும் நலத் தினாலே
இட்டமாய் ஒருநாள் தன்னில் இயற்றுபூ சனைக்கு வந்தே
சுட்டவெண் நீறு பூசும் தோன்றல்முன் தோன்றினானே 10

பூசனை உவந்த வள்ளல் புவனம்உண் டோனை நோக்கி
ஆசிலாய் நினக்கு வேண்டும் வரம்எவன் அளிப்ப என்னக்
கேசவன் பணிந்து நிர்த்த தெரிசனம் கிடைக்க வேண்டும்
மாசுடல் தோற்றம் நீங்கி வரதநிற் பணிய வேண்டும் 11

என்னவே வேண்டும் மாயோற் கிறையவன் அருளிச் செய்வான்
முன்னிய பெறுதி நம்பால் முதன்மையாம் தொண்ட நீயே
மன்னிநாம் வதியும் தென்பால் மருதினில் வருதி மற்றைத்
தென்னிலப் பொதியச் சார்பில் தென்கயி லாயம் ஆகும். 12

அன்னகர் சீவன் முத்தி தரும்அலால் அதனில் மாய்வோர்
பொன்னடி எய்தத் தார கப்பொருள் உபதே சிப்போம்
தன்னிகர் சாருபத்தை எய்திச்சா யுச்யம் செய்வார்
மன்னிய செனனம் நீங்கும் வந்தவண் வதிகு வோர்க்கே. 13

ஆதலால் சிரீத ராநீ அவ்விடத் தெய்தில் உன்தன்
காதலின் படியே நிர்த்தக் காட்சிதந் தருள்வோம் என்று
வேதஆ கமங்கட் கெட்டா மெய்ப்பொருள் ஆகி நின்ற
சோதிஈ துணர்த்தி மாயோற் கின்னமும் சொல்லும் மாதோ 14

வெண்ணாவல் உவந்து வாழும் மிக்கநந் தனத்தில் எய்தி
கண்ணால்நற் காட்சி கண்டு களிப்புடன் கவுரி யான
பெண்ணாவ லுடனே சேரும் பெரியநம் குறியைப் பேணித்
தண்ணார்பூங் கமலச் செல்வி தன்னுடன் சாரும் நாளில், 15

ஆனைஒன் றெழுந்து வந்தே அறலினை அணையும் அங்ஙன்
மீனுலாம் கயத்தில் வாழும் வெங்கராம் ஓடி வந்து

தானம தொழுகும் வேழம் தனைப்பிடித் திடஅத் தந்தி
ஊனம்அ தெய்தா ஆதி மூலம்என் றோலம் செய்யும், 16

அப்பொழு ததனைக் காக்க அருள்உனக் களிப்போம் என்று
செப்பியே மறைந்தான் எங்கோன் திருவளர் மார்பன் அந்தம்
ஒப்பிலா மருதம் எய்தி உடையநா யகனைப் போற்றித்
துப்புறழ் சடையோன் தன்னைத் தோத்திரம் செய்கின் றானால் 17

புடைமரு தரனே போற்றி புண்ணியப் பொருளே போற்றி
விடைஉயர்த் தவனே போற்றி விண்ணவர் தலைவா போற்றி
மடல்அவிழ் கொன்றை வேய்ந்த மதிச்சடை முடியாய் போற்றி
கடல்விடம் உண்ட நாதா காரணா போற்றி போற்றி 18

இப்படித் துதிப்ப முன்நாள் அருளிய படியே எங்கோன்
முப்படி பரவும் தெய்வ முத்திஅம் பலத்தில் தானே
மைப்படி உருவன் காண வழங்கினன் நடன சேவை
கைப்படி கனிபோல் கண்டு கருணையங்கடலில் ஆழ்ந்தேன், 19

துண்டவெண் பிறையும் பாம்பும் தும்பையும் தொண்டர் சாத்தும்
இண்டையும் கங்கை யாறும் இதழியும் இணங்கச் சூடி
அண்டம்மூ தண்டம் ஆட ஆடிய அழகா போற்றி
கொண்டலை நிகர்த்த கூந்தற் கோமளை பாகா போற்றி 20

அண்டர்நா யகனே போற்றி எனப்பணிந் தகிலம் உண்ட
விண்டுமெய் புளகம் உற்றே மெய்மயிர் சிலிர்ப்ப வேர்வை
கொண்டுநாத் தழுத முப்பக் குழைந்துகை குவித்து நாதன்
புண்டரி கத்தாள் போற்றி போர்விடைப் பாகா என்றே, 21

துதித்தடி பணிந்து போற்றிச் சுந்தரன் தனைப்பூ சிக்க
நதிப்புனல் சாந்தம் வில்வம் நறுமலர் கனிவர்க் கம்பால்
மதுத்ததி வருக்கம் ஆதி வகைவகை இயற்றி மல்க்
விதிப்படி அமைத்துப் போற்றி வீற்றினி திருக்கும் வேளை, 22

தடம்அதில் முதலை வந்த தன்மையும் தந்தி அந்த
மடுவினில் வந்த வாறும் வன்கராம் பிடிக்கக் கூவும்
கடகரிக் களித்த வாறும் இடங்கரைக் காய்ந்த வாறும்
நெடியமால் நின்ற வாறும் நிகழ்த்தென முனிநி கழ்த்தும். 23

பூதிநா யகனை நித்தம் பூசித்துப் புடவி பூத்த
வேதன்தன் உலகும் வெள்ளி வெற்பும்விண் ணவர்கள் வாழும்
பீதமார் உலகும் வைகுண் டப்பெரு நகரும் எல்லாம்
ஈதெனக் கண்டு மாயோன் இன்புற இருக்கும் ஏல்வை, 24

தேவுல கினில்வாழ் வாம தேவமா முனிவன் என்போன்
மாவெலி இடத்தில் வந்து மூஅடி மண்இ ரந்த

காவலன் பாதம் சேரக் கருதியே காசி என்னும்
தாவிலா வளங்கொள் மூதூர் தன்னிடத் தெய்தி அங்ஙன் 25

திரிபத கையினில் மேவித் திசைமுகன் தன்னை நோக்கி
வரம்அளித் திடுவாய் என்று தவம்செய மலரோன் தோன்றிப்
பரவிய முனியை நோக்கிப் பலபகல் தவம்செய் கின்றாய்
பெரிதுநாம் உவந்தோம் வேண்டும் வரம்எவன் பேசு கென்றான். 26

மாமுனி வாம தேவன் மாயவன் மலர்த்தாள் சேரப்
பூமனே அருள வேண்டும் எனஅவன் புகலும் போதில்
தாமரைக் கிழவன் சாற்றும் தக்கண காசி என்னும்
மாமதி தவழும் சோலை ஆம்பிர வனத்தில் வந்து, 27

தென்திசைக் கங்கை ஆடித் திகழ்புடை மருதில் எய்திக்
கொன்றைவே ணியனைப் போற்றிக் கோதிலாத் தவம்செய் என்ன
மன்றலார் வனச வேதா வாய்மலர்ந் தருளிப் போனான்
நன்றெனத் தாரு நாட்டு நல்தவ முனிவன் தானே, 28

ஆம்பிர வனத்தில் எய்தி அனத்தினான் உரைத்த வாறே
தாம்பிர வன்னி ஆடிச் சாய்ந்தநா யகனைப் போற்றி
மாம்பல நறுந்தே னூறும் கரையில்வன் மீகத் துள்ளே
பாம்பணைத் துயிலும் மாயன் பதம்பெற இருந்து நோற்றான். 29

ஒப்பிலான் தவம்செய் காலை உற்றகந் தருவர் தம்மில்
செப்பிலா ஊவன் என்போன் திருநதி ஆட வந்து
விப்பிரன் தவம்செய் புற்றில் ஏறியே விளையாட் டெய்தி
அப்பினில் குதித்து மீண்டும் அப்படி யாவூ வன்தான் 30

ஆடிடப் பதநீர் சிந்தி அருந்தவன் சிரசில் வீழச்
சாடினான் தன்னை நோக்கித் தவத்தினுக் கூறு செய்த
கேடனே எனமொ ழிந்தான் கேதுறு முதலை யாய்நீர்
நாடியே கிடப்பாய் என்று கோபத்தால் யோக நாதன், 31

சவித்தலும் அறிவு குன்றி இடங்கராய்ச் சார்ந்தான் பின்பு
பவித்திர வாம தேவன் தவத்தினுக் கிரங்கிப் பார்மேல்
அவித்தன்பா சத்தன் காணத் தோன்றினான் அவனி உண்டோன்
குவித்தகை முனியை நோக்கி வேட்கையா தென்று கூற, 32

நின்பதம் அடைய வேண்டும் என்றனன் நெடியோன் இந்த
இன்பமூன் றீசன் பாகத் திருக்கின்றோம் இவன்தாழ் சோதி
அன்பனே என்று நல்கி வைகுந்தம் அடைந்தான் தேவர்
பொன்பதி முனிவன் தானும் பொற்பதம் பொருந்தி னானே. 33

அந்தரன் முனிவன் பெற்றிக் கதைஇது ஆகூழ் என்றான்
வந்தொரு முதலை யான வண்ணமும் சொன்னோம் வண்மை

இந்திர சும்ம ராசன் இபராசன் ஆகி ஆம்ப்ரச்
சந்தமார் காவில் வந்து சாபம்நீங் கியதும் சொல்வாம். 34

இந்திரை வாழும் மார்பன் இருநிலத் தெதிர்ஒன் றில்லான்
இந்திர வியைநேர் கண்ணான் எழில்சிட்டர் துட்டர் தம்பால்
இந்திரன் முடித கர்த்த இறையவன் வங்கி சேசன்
இநதிர சும்மன் என்போன் இப்புவி புரக்கும் ஏந்தல், 35

மனுமுறை நடத்தும் செங்கோல் வழுதிமன் னுயிரை எல்லாம்
தனதுயிர் போலக் காக்கும் தன்மையான் தரும சீலன்
பனுவலின் துறைகள் ஆய்ந்தோன் பருவத்தின் மழைநேர் கையான்
இனியன்யா வர்க்கும் சாலி மணப்படை எய்தும் வேந்தன், 36

செவ்விய னேனும் நூலோர் சிவன்அன்பர் தம்மைப் போற்றான்
பைவளர் அரவப் பாயர் பரனைப்பூ சிப்பான் ஆக
எவ்வெவர் வருகி லேனும் பூசனை அமைய என்றே
அவ்வவர் தமக்கு ரைத்தே அமைவுறு முகமன் மற்றும், 37

வேண்டிய செய்கை யாவும் விசாரித்து விடுமின் என்ன
ஈண்டுமந் திரர்கட் கோதி இச்சையில் இருப்பான் தன்னைத்
தூண்டிமன் செயலை நாடிக் குறுமுனி சோதிப் பான்போல்
ஆண்டுவந் தனன்வ ணங்கி ஆசனம் ஈந்த மைச்சர், 38

முகமன்நன் குரைத்தார் வேந்தன் வந்திலான் எனமு னிந்தான்
தகவுடன் முனியைப் போற்றிச் சாற்றுவார் வழுதி தம்பால்
புகல்கின்ற வகைஉ ரைத்துப் பூசிக்கும் அமையம் ஈதால்
வெகுளியாம் அவன்பால் செப்பில் என்றனர் முனிவெ குண்டான், 39

சிவமுனி அழைக்கும் செய்தி சாற்றிடில் செழியன் சீறும்
தவமுனி வசனம் தப்பில் சபித்திடும் தன்னைத் தப்பும்
உவமையில் விதம்எவ் வாறென் றொருதலை துணிந்து மன்னன்
நவமலர்ப் பாதம் போற்றி முனிவந்த செயல்ந வின்றார். 40

குடமுனி என்ப தேரான் தாபதர் குறுகி னாரேல்
இடும்உப சாரம் என்றே உரைத்திட எய்திச் சொல்லும்
கடனிலை எனமு னிந்தான் முனிவனும் கறுத்தான் என்றால்
படும்வகை அறியான் செவ்வி இலைஎனப் பகரும் என்றான். 41

மன்னனால் முனிவற் காவ தென்என்று மதிவல் லோர்கள்
பன்னகம் பூண்ட கோலப் பரன்அன்பர் தம்மால் ஆகும்
என்னவும் முனியில் எல்லாம் இடரதாம் இவைஎண் ணாத
தென்னனுக் குரைக்கில் தீதாம் செயல்வினை தெரிவோம் என்று, 42

நிகழ்கின்ற பருவம் நொந்து நின்றனர் முன்வெ குண்டான்
நகமுனி வெகுளி கேட்டு நணுகினான் மன்னன் தன்னை

அகலிடம் விட்டுக் கானில் ஆனைஆ கெனச்ச பித்தான்
சகம்எலாம் புரக்கும் கோனும் நடுக்குற்றுச் சலனம் எய்தா, 43

முனிபதம் பணிந்து நின்று பழிச்சிமுன் னவனே இந்த
துனிவினை அகற்றி நான்செய் துன்பிழை பொறுத்துத் துய்ய
கனிவிலேன் ஏற்ற சாபம் கழிந்திடக் கருணை செய்கென்
றினியநல் வசனம் கூற இரங்கியே முனிஇ சைக்கும். 44

மதத்தினால் கரியேஆகி மனுமுறை மையினால் நீசெய்
விதத்தினால் மதிக்கே டின்றி வனங்களில் மேவிச் சார்வாய்
இதத்தினால் பதவி தன்னை எய்துவாய் என்றான் மேலோர்
அகத்திடில் புகல்ஒன் றில்லை யாவர்க்கும் கருதும் காலே. 45

ஆண்டுநூ றகன்ற காலை ஆம்பிர வனத்தில் நீயே
ஈண்டுவாய் வழிபா டாற்ற இருந்தீர்த்தம் ஆடப் போவாய்
நீண்டகார் முதலை உன்னைப் பிடித்திட நீஅந் நேரம்
ஆண்டகா ரணனைக் கூவ அருச்சுனன் அருளி னாலே, 46

கேசவன் ஓடி வந்து கேதம்அ தகற்றும் சாப
மோசனம் ஆகும் என்று முனிவரன் உரைத்துப் போனான்
காசினி காக்கும் மன்னன் அப்படி கரியாய்க் கானில்
பாசடை பறித்துப் போற்றிப் பலபகல் திரியும் நாளில், 47

சிந்துர வனத்தைப் போற்றித் தென்னரு கெய்தி அங்ஙன்
சிந்துநீ ராடும் போதில் திண்கராம் பிடிக்கச் சீறிச்
சிந்துர வேழம் ஆதி மூலம்என் றோலம் செய்யா
சிந்தையில் உணர்ந்து வேதச் சிரப்பொருள் அந்த வேளை, 48

பொன்மலர் கொண்டு தன்னைப் போற்றுபொற் புயத்து மாயோன்
தன்னைஉள் கிடவே ஓடிச் சார்ந்தரன் பதம்ப ணிந்தே
பன்னகா பரணா நான்செய் பணிஎவன் பகர்தி என்ன
மன்னும்இவ் வாவி தன்னில் வந்ததோர் வார ணம்தான் 49

நீர்படிந் திடும்அவ் வேளை அம்மடு நிலவு கின்ற
சூர்உடல் கராம்எ ழுந்து தும்பிதன் கையைப் பற்றிப்
பேரிடர்த் துயரம் செய்யப் பேதுறா அதனை இன்னே
சாரஇக் கணத்தில் சென்று தந்தியைக் காப்பாய் என்றான். 50

மாயவன் கணத்தில் போந்து மடுவினில் எய்தி வன்மீன்
மாயவே சக்க ரத்தை வலம்திரித் தெறிந்து மாற்றி
மாய்வுறா யானை இன்னல் மருதநா யகன்வ ரத்தால்
மாயமா என்றோன் கைமத் தகத்தில்வைத் தபயம் என்றான். 51

விடையின்மேல் உமையா ளோடும் விளங்கியே மருத வாணன்
புடைஎழுந் தருளிச் செய்து போதகம் தனைப்பு ரந்த

மடல்அவிழ் துளவி னாற்கும் வாரணன் தனக்கும் அன்பு
கடல்என ஈந்தான் தேவர் கடவுளர் யாரும் போற்ற. 52

அப்பொழு தரியை நோக்கி அடுகராம் தன்னை மாய்த்துச்
செப்பரும் யானை காத்த செயலினால் யானை காத்த
மெய்ப்பொருள் என்று ரைத்தார் விண்ணவர் மலரின் மாரி
துப்புறத் தூவி ஆர்த்தார் துந்துமி ஐந்தும் ஆர்ப்ப. 53

ஆனையின் வடிவம் நீங்கி அரசனும் அரன்தாள் பெற்றான்
மோனமா முனிவர் யாரும் முதலையை அட்ட தாலே
தானம தடுகை என்று சாற்றினார் தண்து ழாயோன்
வானவன் தன்னைப் போற்றி மலரடி வணங்கி னானே. 54

மருதநா யகன்மா யன்பால் மகிழ்ந்திந்த வாவி என்றும்
தருகய மோக்க தீர்த்தம் சார்ந்தவர் இடுக்கண் தீர்க்கும்
மருவினோர் பவங்கள் மாற்றும் என்றுரை செய்து மார்பில்
திருவளர் மார்பன் தன்னைத் தென்னரு கிருத்தி னானே. 55

மாதவன் மகிழ்ந்து முந்தை வாக்குரைப் படியே இந்த
நீதமும் தந்தாய் என்று நிருத்தனைப் பூசித் தன்பாய்ப்
பாதங்கள் பணிந்து போற்றிப் பங்கய மாதி னோடும்
ஆதர வுடனேஅங்ஙன் ஆலயம் அமைத்தி ருந்தான். 56

தெய்வஇத் தீர்த்தம்ஆடு கெந்திரு முதலை செய்த
எவ்வம்அ தகன்ற துண்டோ எனவினா வியபோ தற்கிங்
குய்திறன் அருளிச் செய்தார் உம்பல்வேந் தவனி தன்னில்
மைநிற முதலை தாம்ப்ர நதிவழி வந்து சேர்ந்து, 57

செக்கர்மெய் சாய்ந்தோன் தன்னைச் சிறிதுமுன் புண்ணி யத்தால்
எக்கரின் உணர்ந்த போதில் இறையவன் அருளி னாலே
சக்கர வாணன் மூன்றீ சுரனுடன் சார்ந்த ளித்துத்
தக்கபா சறையிற் காக்க உய்ந்தெனச் சாற்றி னாரே. 58

சொற்றஇத் தலத்தில் செய்த தோடம்இங் ஙனம்தீ ராதால்
மற்றொரு தலத்தில் தீர்க்கும் மற்றொரு தலத்தில் செய்த
பற்றுறு பாவம் இந்தப் பதியினில் தீரும் என்று
கற்றவர் முன்பு ரைத்த காரணம் இதுவாம் அன்றே. 59

-சீதரப் படலம் முற்றும்-
ஆகத் திருவிருத்தம் 566

5. ஆதிமனுப் படலம்

மருத்துவ மருத நாயகன் அருளால்
மாயவன் முதலையை மாய்த்து
வெருக்கொள்வா ரணத்தைக் காத்திடும் செயலை
விரித்தனம் மேல்ஒரு மனுவின்

அருத்திசேர் மருமான் அயோத்தியம் பதியான்
ஆதிமா மனுஎனும் அரசன்
திருத்தகும் இந்தத் தலத்தினில் எய்திச்
சிவன்அருள் பெற்றதைத் தெரிப்பாம். 1

முனிவரர் கேட்பச் சூதமா முனிவன்
மொழிகுவான் முன்ஒரு யுகத்தில்
தனிஇரா தந்த்ர கற்பகா லத்தில்
தாமரை மலரினான் தனது
புனிதமாம் வலது புயத்தினில் பிறந்த
புங்கவன் எனும்சுவா யம்பு
மனுஎனும் தலைவன் வரத்தினால் உதித்த
மைந்தனாம் மகபதி நிகர்வோன், 2

பூ மகன் படைத்த புவிபுரந் திடுவோன்
புனிதவத் திரன்எனும் விரத
மாமனு இவன்சேய் அங்கிதீ ரக்கோ
மன்னுமே தாதிமென் பவுட்டுச்
சேமசோ திட்டு மனுத்திகழ் துதிமான்
திருமனு வவ்வியன் சவனக்
கோமனு எழுவர் இவர்எழு வேலைக்
குவலயம் புரந்திடும் குரிசில் 3

இவரில்முன் வந்த வங்கிதீ ரன்தான்
நுவல்கடற் புவிக்கிறை இவன்சேய்த்
தவம்திகழ் பரதன் தழைத்தகிம்புருடன்
தான்அரி கேதுமால் பத்ரா
சுவதாமனனனிளா விரதக்கோ
சொலுமிர வியன்இர ணியனே
நவம்திகழ் குருவன் எனும்நவ கண்ட
நரபதி இவரில்முன் வந்த, 4

பரதகண் டத்துப் பார்த்திபன் ஈன்ற
பாலர்இந் திரன்கசே ருகனாம்
நரபதி தாம்பிர பன்னியன் கபத்தி
நாகனே சவுமியன் நலம்சேர்
மருவுகந் திருவன் வருணனே என்னும்
மன்னவர் எண்மர்கள் மகளோர்
தெரிவையாம் குமரி இவர்கட்குத் தனது
செகத்தினை ஒன்பதாய்த் தெரித்தான். 5

நவம்நிகழ் கண்டம் தனையர்தம் பெயரால்
நாட்டினன் அவ்வுரை நலம்சேர்
இவர்களில் வருணாங் குலமனு ஈன்றோன்

இறையெனும் ஆதிமா மனுவாம்
தவம்உயர் வேந்தன் தந்தைதன் புவியும்
குமரிதன் கண்டமும் தாங்கி
உவமையில் செங்கோல் செலுத்தியே புரக்கும்
ஒருதனி வேலுடை உரவோன், 6

மன்னும யேந்த்ர மலையமே சையம்
முதலிய மலைகளும் காவும்
பொன்னியே கங்கை பொருநையே முதல
புண்ணிய நதிகளும் பிறவும்
அந்நதி தீரத் தணிசிவ நகரும்
அதனுறு விசேடங்கள் அனைத்தும்
தன்னதாம் புவியில் சார்ந்திடப் பெற்ற
தண்அளி மேவிய தவத்தோன் 7

தவங்கள்ஓர் உருவாய்ச் சார்ந்திடும் தக்கோன்
தருமம்நீள் சத்தசா கரம்சூழ்
புவனமத் தியில்வாழ் கின்றபூ சக்ர
வாளபூ தரவரை ஓங்கும்
சவுரிய புகழான் மேருவின் குவட்டில்
சாற்றிய வலம்தரு கொடியான்
கவனவாம் பரித்தேர் கரிபரி வெள்ளக்
கடல்அனீ கம்செறி கதிரோன் 8

வேறு

கற்றவர்க் குரிய கண்ணான் கரியலாக் கரிய கண்ணான்
உற்றவர்க் கினிய சொல்லான் ஒன்னலர் வணங்கும் தாளான்
செற்றவர் புரங்கள் செற்ற செஞ்சடை யுடையான் தாளைப்
பற்றிய மனபா கத்தான் பண்புயர் பான்மை யுள்ளான் 9

வருணம் நான் கதனில் வந்தோர் தம்மை ஆச்சிரமம் நான்கிற்
குரியவர் தம்மை வேதத் துறுதியாம் மார்க்கம் தன்னைத்
தரணியைச் செலுத்தும் நீதித் தன்மையாம் சக்க ரத்தை
விரியவே காத்தெந் நாளும் வளர்த்திட வந்த வேந்தன் 10

வாவியின் உகழ்ந்து வாளை வானமீ துயர்ந்த தெங்கில்
தாவிஅப் புறத்தில் வான்மீன் தனைப்பொரும் தாவி லாத
ஓவியப் புறத்தில் தோன்றி உம்பர்நா டிழிந்த தென்னக்
காவுயர் அயோத்தி என்னும் கடிநகர் தன்னில் வாழ்வோன் 11

தக்கவே தாக மங்கள் சாத்திரம் உணர்ந்த சான்றோன்
மக்கர்சிங் களர்பாஞ் சாலர் மாளவர் முதலாய் உள்ள
மிக்கமன் னவர்கட் கெல்லாம் வேந்தன்வேள் வனப்புவாய்ந்தோன்
சக்கரம் நடாத்திக் கோலால் தராதலம் பரிக்கும் தக்கோன் 12

சாரங்க வல்லி என்னும் தன்திருத் தேவி யோடும்
சீரங்க வளங்க ளோடும் இல்லறம் செலுத்தும் நாளில்
பாரங்கம் பரிக்கும் பாலன் பயந்திடும் பருவந்தாழ்க்க
நேரங்கள் தோறும் சிந்தை நிறைந்திலர் நிறைந்தசெல்வர் 13

எண்ணிலாப் பொருள்பெற் றாலும் இந்திர திருப்பெற் றாலும்
மண்ணெலாம் ஒருங்கு போற்றும் வாழ்வுடன் மதிபெற் றாலும்
பண்ணமர் கலைபெற் றாலும் பயில்மனைக் கழக தான
புண்ணியப் புதல்வர் இல்லா வாழ்க்கையும் புன்மை என்றே, 14

பருமத்த யானை வேந்தன் காசியம் பதியில் எய்தித்
தருமத்தின் வழியே நின்று சங்கரன் பாதம் போற்றி
ஒருமித்த கருத்தி னாலே உறுமகப் பெறுவேன் என்று
நிருமித்த படிஅங் கேக நினைந்திது செய்வ தானான் 15

முன்னிய படியே போத மந்திர ருடனே முன்னித்
தன்னிலத் திருத்து வோரை நிறுவிப்பின் றக்கோர் சார்வாய்
நன்னிதிப் பொதியும் கொண்டு நால்வகைத் தானை சூழத்
துன்னிய பாகர் உய்க்கும் பொன்னணி துரகத்தேரில் 16

தாரணி வேந்தன் தேவி தன்னுடன் எழுந்து போந்து
காரணன் உறையும் தானம் கருத்துறப் பணிந்து சென்று
சீரணி காசி எய்தித் திகழ்கின்ற கங்கை யாடி
நீரணி மேகம் என்ன நிதிமழை நெடியோற் கீந்தான். 17

வரநதிக் கரையில் எய்தி மந்திரம் அடைந்து மன்னன்
புரகரன் தன்னை ஏத்தித் தான்ஒரு புனித லிங்கம்
விரைவுடன் அமைத்துப் போற்றி ஆலயம் விதித்தெங் கோனைப்
பரவினன் பரனை நோக்கித் தவம்செய்யும் பான்மை பூண்டான். 18

கந்தடு கரட நால்வாய்க் கறையடி யானை வேந்தன்
எந்தையை மனம்மெய் வாக்கில் இருத்தியே ஒருமித் தெய்திச்
சிந்தனை தெளிந்தி ருந்தான் சிலபகல் கழிந்தோர் நாளில்
நந்திஅவ் விலிங்கம் நின்று நரபதி கனவில் தோன்றி, 19

ஆதிமா மனுவே நீசெய் பூசனை அதிக யோக
நீதியில் இயற்று பான்மைக் குவந்தனம் நினக்கு வேண்டும்
பூதலம் புரக்கும் மைந்தன் புடைஅருச் சுனத்தில் ஈவோம்
மேதினி அவண்நீ எய்திப் பணிசெய்வாய் அவ்வி சேடம் 20

மங்குல்ஊர் தியன்சேர் கின்ற மருதவை வழுதி நாட்டில்
தங்கமாம் பொதிகைக் கீழ்பால் துகளிலார் பரவு கின்ற
திங்கள்ஊ டேகும் சோலைச் சிந்துர வனம்சேர் கின்ற
கொங்கிவர் சம்பு மேவும் குவலயம் தென்பால் காசி, 21

பொருநையும் கடனை யும்சூழ் புண்ணியச் சங்க மத்தின்
திருநதி வலம்அ தான தென்புவிக் கயிலை என்னும்
மருமலர்த் தடம்சூழ் கின்ற வளந்திகழ் வனப்பு வாய்ந்த
பெருமைசேர் அருச்சு னந்தான் பிறைதரித் தவனைப் போலும், 22

வேறு

பதிஎத்தலத் தினும்மேன்மைய பரன்தாரக மனுவைக்
கதிபெற்றிட உயிர்க்கந்திய காலத்துப தேசம்
விதியிற்செயு மதன்உண்மைகள் விளங்குங் குறுவன
பொதிகைத்தலத் துரைசெய்திடும் உனக்கென்று புகன்றான். 23

பின்னும்உள தீர்த்தம்தலம் பேசும்அதில் பெரியோர்
துன்னும்இடம் நீகண்டவண் துலங்கும் பணிசெய்ய
மன்னுமரு தில்தோன்றிஉன்மனத்தின் வழிஅருள்வோம்
என்னும்சிவன் அருள்செய்தனன் இறைவன் பணிந்தெழுந்தான். 24

அறைந்தங்ங னம்உறைந்தான் அரன்அருளக் குறிஇடையே
மறைந்தான்விழித் திதுநன்றென மகிழ்ந்தான்பின் துதித்தான்
நிறைந்தான்சக லதும்ஆகிய நிருத்தன்பணி நிகழ்வால்
சிறந்தேவிடை பெற்றேகினன் திகழ்காசியி னின்றும். 25

மதுராபுரி மாயாபுரி வரணாசிவண்குமரி
கதிசேர்வந் திகைகாஞ்சி மெய்க் காளத்தி இறைஞ்சித்
துதிசெய்து கழுக்குன்றுடன் சோணாசலம் போற்றி
அதிகைப்பதி வீரட்டம் அணைந்தங்கு பணிந்தே, 26

பொன்பாய்பொது இறைஞ்சிப்புனல் சூழ்வீதி பணிந்தே
அன்போடிறை வன்காவிரி நதிஆடினன் அங்கண்
மின்பாய்சடை யான்ஆலயம் எல்லாம்மிகத் தொழுது
தென்பால்திரு ஐயாறுசி ராப்பள்ளி பணிந்தே, 27

சோணாடு கடந்தேமதி தோயும்பொழில் சூழும்
சேணாடெனும் தமிழ்மீறிய தென்நாடதில் உற்றான்
பூணாய்அர வம்தாங்கிய புனிதன்உறை கூடல்
தூணாயதில் அரியாய்இர ணியற்காய்ந்தவன் துதிக்கும், 28

கடல்சூழ்பதி பணிந்தேகறைக் கண்டன்உறை கோயில்
இடம்எங்கணும் தொழுதேவையை இரும்பூவணத் தெய்திப்
படவாள்அர வம்தாங்கிய பரமன்உறை கோயில்
வடிவாக இயற்றிப்பணிந் தேவந்தனன் மன்னன். 29

கொடிசேர்மதில் கருவைப்பதி குறுகிக்குழ கற்கே
படிஇல்லதோர் பணிசெய்து பணிந்தான்பரன் எய்தும்
தடமாம்திரி கூடாசலம் தனைப்போற்றினன் சார்ந்தான்
கடமாமுனி உறைசந்தனக் காவார்வரை கண்டான். 30

முக்கள வைத்தெரி சித்தி னுள்ள முகுர்த்தங்க
ளொக்களையும் பணிவுற்றனன் அங்கண்உறை சோலை
மிக்குயர்தண் டலைசிந்தலர் கொண்டலைமேல் ஓங்கிப்
பக்கம் உறுந்திரள் முத்தலை வந்து படிக்கேறும், 31

தண்பொரு னாநதி கண்டு மகிழ்ந்து தடஞ்சாரல்
திண்சிலை மேல்அணி மஞ்சு படிந்த திறத்தாலே
கண்சின வேழம்மு ழங்கிட ஓடு கருங்கொண்டல்
விண்புக நீள்கை பிசைந்தறல் மென்று விரிந்தாரும், 32

தன்நிகர்மா மலைஉந்திய தேனொருசார் வோடும்
பன்மலர்நீ டருவிப்புனல் சாடொலியுற் பாங்காக்
கன்னிலம்மீ துயர்சந்தன முந்தகிலுங் கானந்
துன்னிய ழாய்வரு தென்றல் இளங்குளிர் தோய்ந்தங்கண், 33

மன்னவர் மன்னன் வளங்கள் புகழ்ந்து மகத்துக்கள்
தன்னில்வ ளர்ந்து தவம்புரி சாலைகள் தனில்வெய்தி
மின்னிரு டிக்கண் மாதவ ரைத்தொழு தேமேவத்
தன்னிகர் வோர்முக மன்புக லச்சர ணம் பெற்றே, 34

கண்டு மகிழ்ந்தவன் எல்லை கடந்து கடம்பொங்கும்
தெண்டிரை மானதி வானவர் ஆடு திறங்கண்டான்
விண்டுயர் சந்தம் உறும்குவ டெய்திய மேலோனை
அண்டர்கள் போற்றி மங்கண கன்றப்பால் 35

மன்னும் உலோபா முத்திரை அந்தண் மலர்ப்பாதந்
துன்னும் இடந்தொ ழுதேமுனி வோர்தொகை தான்சூழ
மின்னும் வியாக்கிர வாசன மேவி வியந்தன்பாய்த்
தன்னிய மங்கொடி ருந்துறை யுந்தவ னைக் கண்டான். 36

கண்டனன் அன்பு கசிந்திட வந்து கனிந்தோகை
மண்டுமெய் மண்துகள் கொண்டிட உண்டுறை வண்டாடும்
புண்டரி கப்பதம் முன்பு பணிந்து புனைந்தேநா
விண்டு தழைந்து மகிழ்ந்து வியந்து துதிக்கின்றான். 37

குன்றை அடர்த்தருள் கொண்டுயர் குன்றே குரைநீரைப்
பொன்ற அயின்றிடு போதா வாதா வியினோடும்
துன்றிய வில்வல னைத்தெறு தூயோய் துகள்இல்லா
மின்திகழ் வேணி விளங்கிய மாதவ னேஎன்று, 38

நின்று பணிந்திடு ம்ன்னனை மாமுனி நேர்நோக்கித்
துன்று புவிக்கர சேமனு நீதி துலங்கச்செய்
தென்றும் நிறுத்திய வண்புக ழாய்இம யச்சாரல்
குன்றுடை யோன்என மிக்க தவம்செய் குணத்தோனே 39

வேறு

என்னவே முகமன் கூறி இங்குநீ வரல்யா தென்ன
மன்னவன் முனியைப் போற்றி மகவினை வேண்டிக் காசி
நன்னக ரிடத்தில் சென்று நாதனைப் பூசித் தேனால்
முன்னவன் கனவில் தோன்றி முனிவரன் பொதிகை நண்ணி, 40

குறுமுனி வனைப்ப ணிந்தான் கோவுறை மருதின் சீர்கள்
அறைகுவன் அதுகேட் டங்ஙன் எய்துவை அவண்உன் னாலே
நிறைதிருப் பணியும் கொண்டு நினதுளம் மகிழ்ச்சி எய்தப்
பெறுவரம் அளிப்போம் என்று பிஞ்ஞகன் அருளிச் செய்தான். 41

அப்பணி ஈசன் சாற்றும் அப்பணி கொண்டிங் குற்றேன்
திப்பிய வரையில் வாழும் சிவம்உணர் முனியே என்றான்
துப்புறழ் வேணி அண்ணல் கூறிய சுதின வாக்கு
மெய்ப்புக ழான்இம் மன்னன் இங்குற்ற வியப்பு நோக்கா, 42

அதிசயம் அடைந்தான் எங்கோன் அருளினை உவந்தான் ஆதி
மதிதரு மனுவே என்று மலர்முகம் மகிழ்ச்சி எய்தி
விதியுறு முனிவன் தானும் வேந்தனுக் கிருக்கை நல்கத்
துதிகொடு முனியைப் போற்றித் தோன்றலும் இருக்கும் ஏல்வை, 43

அப்பொழு தகத்தி யன்பால் அம்புய மலரின் மூன்று
துப்புறழ் மலர்கள் பூத்த தூய்மைபோல் முகத்தில் தோன்றிச்
செப்பிள கொங்கை தோன்றச் சிறுமியாய்ப் பொருநைச் செல்வி
ம்மைப்படி கூந்த லாள்ஓர் வாலையாய் வந்து நின்றாள் 44

மனுஇவள் தன்னை நோக்கி மற்றிவள் யார்கொல் என்ன
முனிவனை வினவ லோடும் மொழிகுவான் முன்னோன் தன்பால்
பனிமலைச் செல்வி தந்த பங்கய மாலி நீராள்
தனியருள் தரங்கவல்லி தாம்பிர பன்னி என்பாள், 45

அறைகுதும் அவள்தன் செய்கை அதில்இந்த வரையின் மேன்மை
இறையவன் கயிலைக் கொப்பாம் எப்படி யென்னில் அங்கு
நிறைகலை நூற்றுப் பத்து நிலவும்இவ் வரையில் அன்றிக்
குறைவிலாத் தென்ற லாலே உயிர்க்கின்பம் கொடுக்கும் மாதோ. 46

இறையவன் உயிர்கட் கின்பம் என்பதும் இவையே ஆகும்
முறைதனில் பொதியக் குன்றும் கயிலையும் முதல்வற் கென்றும்
உறையிடம் ஆகும் என்றே உரைத்திடப் பட்ட திந்த
நறைகமழ் வரையில் நாம்வந் திடுசெயல் நவில்வல் உற்றாம். 47

ஆதியில் இமய ராசன் அருமகப் பேறு வேண்டி
கோதையாள் மேனை யோடும் கூடியே தவம்செய் காலை
மாதவ உருவாய் அன்னோர் தமக்கொரு மகளாய்த் தேவி
சாதகி யாய்வ ளர்ந்து தவம்செய்தாள் அரனை நோக்கி. 48

மாதிவள் தவத்துக் காக வரதனும் வந்து நோக்கிப்
பேதைபால் ஒருமுத் தாரம் பெட்புடன் தரித்தான் அன்னாள்
பூதநா யகனைப் போற்றிப் புண்டரி கத்தார் பூட்டி
நாதநீ என்னை வேட்க நற்றவம் புரிந்தேன் என்றாள். 49

என்றிடு மொழிக்கி சைந்தே இறையவ ளுடனே எங்கோன்
வென்றிசேர் இமய ராசன் விதித்தமண் டபத்தில் எய்த
மன்றலந் திருவி ழாவின் மணத்தினைக் காண்பான் போந்தார்
பொன்திகழ் அலங்கல் மார்பன் பூவுறை பிரம தேவன், 50

மன்றலந் தாரு நாடன் முதலிய வானோர் ஏனோர்
துன்றிய உருத்தி ராதி தொகுகணத் தார்கள் மேலை
நின்றுழல் உருத்தி ராதி நீலலோ கிதர்கூர் மாண்டர்
மின்திகழ் மேனி அண்ணல் மெய்அருள் பெற்று வாழ்வோர் 51

ஆடகே சுரர்வ சுக்கள் அட்டமூர்த் தங்கள் அந்தார்
சூடிய கேத்ர பாலர் துகையிலா அண்டந் தோறும்
நீடிய கடவு ளானோர் நிருதர்விஞ் சையர்கள் அன்றிக்
கூடிய திக்கில்உள்ளோர் முனிவர்கள் குவல யத்தோர் 52

மற்றுளோர் யாரும் தங்கள் மரபுளோர் மாதர் மைந்தர்
சுற்றுசே னைக ளோடும் சுலவுவி மானத் தோடும்
கற்றன கழறிப் போற்றிக் கடவுள்கல் யாணம் காண
உற்றனர் தங்கள் தங்கள் ஊர்திகள் உகைத்துப் போந்தார். 53

கந்தமோ டுருவு தாங்கிக் கானமும் மலையும் மற்றும்
இந்திர மாவுங் கோளும் நாள்களும் உடுக்கள் யாவும்
சிந்தையோ டெய்த அங்ஙன் யாவரும் செறித லாலே
இந்தமே தினிஉ யர்ந்த திமயமால் வரைதாழ்ந் தன்றே. 54

நிற்பது கண்டு வானோர் நிமலனைப் போற்றி அந்தப்
பொற்புயர் வரையில் வந்தோர் யாவரும் புந்தி மாழ்கிச்
சொற்பல முறையோ என்றார் நேர்பட அருள்வாய் தொல்லை
அற்புத என்று தாழ்ந்தார் அரன்அதற் கருளிச் செய்வான் 55

அப்பொழு தெனைஅ ழைத்தே அன்பன்நீ எனக்கொப் புந்தன்
மைப்படி கூந்தல் செவ்வாய் மாதுநம் உமைஒப் பிந்த
வெற்புநேர் அமையத் தென்றல் வெற்பினுக் கேகுவாய் என்
றிப்புவி மகிமை எல்லாம் இயம்பினன் உரைக்க டங்கா. 56

அதுநிற்க பின்னும் ஈசன் அற்புத மணக்கோ லத்தை
புதுமலர்ச் சோலை சூழ்ந்த பொதிகையில் காண்பாய் என்று
மதிவைத்த சடையோன் கூறி வனசத்தார் இவளை ஈந்தான்
நதிஉற்ற கடத்தில் ஏந்தி வந்ததை நவிலல் உற்றாம். 57

இமையமால் வரையில் எங்கோன் ஈந்திடும் இவள்தன் னோடும்
உமையவள் கணவற் போற்றி விடைபெற்றவ் வோங்கல் நீங்கிச்
சிமையமால் வரையாம் இந்தப் பொதிகையில் சேருங் காலைச்
சமையகல் யாணக் கோலம் சங்கரன் தரப்பெற் றுய்ந்தோன், 58

அற்புதம் அடைந்தேன் எங்கோன் அருளிய வனசத் தாராம்
பொற்புடைக் கண்ணி தன்னைப் பொதிகைநா யகற்குச் சாற்றிப்
பற்பல துதிகள் செய்தென் பதுமமா லிகைஇம் மங்கை
சிற்பரன் அருளி னாலே சிறந்திடு நதியாய்ப் போந்தாள். 59

வாலைதன் செயல்இ தாகும் மன்னர்கள் மன்ன காசி
நீலமா மிடற்றோன் வாக்கால் அருளிய நிமலன் வாழும்
கோலமா மருதே தென்னில் குவடிதன் கீழ்சா ராகச்
சாலும்இந் நதிசூழ்ந் தோங்கி இருப்பது சாற்றக் கேளீர் 60

இந்நதி சூழ்ந்த காசி எழில்புடை மருதின் மேன்மை
தன்னிகர் புருடன் கண்ணாம் தாரக முத்தி நல்கி
மன்னிய உயிர்கட் கிம்மை மறுமையு மகத்வம் நல்கிப்
பொன்நக ரத்தின் மேலாம் சிவபுரம் புகுத்தும் மாதோ. 61

புடைஅருச் சுனமே சத்தி புடைஅருச் சனமே நாதன்
புடைஅருச் சுனமே நாதம் புடைஅருச் சுனமே விந்து
புடைஅருச் சுனமே வேதம் புடைஅருச் சுனமே போதம்
புடைஅருச் சுனத்தின் பூவே புடைஅருச் சுனற்கு நாமம். 62

ஆதியில் கற்ப கம்சேர் பொன்நக ரத்தில் பாக
சாதனன் பரவும் இந்தத் தலத்தினில் போக்கிப் பின்னும்
நீதிநல் வரமும் பெற்றான் நீயும்இத் தலத்தில் வேண்டும்
காதலின் நினைந்த எல்லாம் கருத்துறப் பெறுவாய் என்றான். 63

அப்புடை யருச்சுன மதுத்தர முகத்தநதி
அப்பதிய தென்றுமுனிவன்
செப்பிஅ வணிற் செலுதி திங்களொடு கங்கையணி
செம்மல்அருள் செய்ததனிலே
மெய்ப்புகழ் உறும்பணி விருப்புடன் உனைக்கொடு
விதித்திடுவன் என்று மனுவுக்
கொப்பில்சிவ மந்திரம் உரைத்துறுதி செப்பிஅவன்
ஒல்லையில் விடுத்தனன் அரோ. 64

அன்றுமுனி வந்தனை வணங்கிவிடை கொண்டுவகை
ஆகிஅர சன்னபொழுதே
குன்றதனி னின்றும் வழி கொண்டுறு குழாத்தினொடு
கோதைஅரு விப்புனல்உலாய்
மன்றல்தரு முக்களவில் மங்கலை யுடன்பரமன்
வண்கழல் இறைஞ்சி மகிழ்வாய்த்

தென்றல்உறு சோலைதிகழ் கின்றபதி யும்தொழுது
சிந்தைகொடு வந்தபொழுதில், 65

சாதிமகிழ் சந்தொடு தழைந்தபொழில் சூழவளர்
தண்மருதி தென்று பெரியோர்
ஓதவெகு வாய்அளவி லாதமகிழ் வுற்றுமெய்
உளந்தருசொ லொன்றிபொரு மித்
தேதம்அக லக்குட நதிக்குடக மேவுகரை
எய்திஇறை போற்றிஇனிய
சீதநதி யுற்றதனில் ஆடிநிய மஞ்செய்து
திருப்புடை நகர்க்கண் உறுவான். 66

அருச்சுன நவ்வல் எய்தித் தவத்தர்ஆச் சிரமங்கள் போற்றி
அருச்சுனன் புயங்கள் ஓர்ஆ யிரம்அரிந் தவனும் காணா
அருச்சுனப் புடையில் மேவும் அமலமா இலிங்கம் தன்னை
அருச்சனை செய்ய எண்ணி ஆவலோ டணையும் போது, 67

குழைத்துவிண் படரும் கோட்டுக் கொழுநிழல் மருதத் தாருத்
தழைத்திடும் பசிய தோற்றம் தண்துழாய்ப் படலைத் தாரோன்
றிழைத்திடப் புவனம் மூன்றும் மூன்றடி அளந்து செவ்வே
மழைத்தபைங் கிரிபோல் நின்ற வண்ணம்ஒத் திருந்த தன்றே. 68

விளங்கரை பருமம் மேவும் விரிமுடி மஞ்சு மேவும்
இளங்கனங் குடைஉ லாவும் இயல்நிறம் பசுமைகாட்டும்
வளந்திகழ் காமன் யோக மருதனும் மனுவாம் தாரு
களங்கனி அனைய கண்டன் கற்பினாள் போலும் அன்றே. 69

நதிசுலா மருதைக் கண்டு நாடியே நயந்து சென்று
துதிகொடு செயநின் றேத்தப் புடையில்வாழ் சுயம்பு தன்னை
மதிமுக மாதர் மூவர் வணங்கிடக் கண்டு வந்தான்
புதியன மனுவைக் கண்டு கன்னியர் புடையின் மேவ. 70

அருகினி லெய்த அங்குப் பரவிடும் அந்நல் லாரை
விரைவினில் காணான் ஆகி வந்தவன் வியந்து பின்பு
மருதினில் புடைவி லுற்று மன்னுமா இலிங்கம் தன்னை
பரவிடப் பார்க்கும் போதில் காண்கிலன் பழங்க ணுற்றான். 71

நிருமலன் அருளால் உற்றேன் நெறிதவ றினனோ என்று
பரதவித் தவத்தி பூர்வ பாவங்கள் உளதோ அன்றிக்
குருமொழி தவறுற் றேனோ எனப்பல சூழ்ந்து கோமான்
பரமனை உளத்தில் எண்ணித் துதித்திடும் பான்மை பூண்டான். 72

நித்தனே பத்தி இல்லேன் நெறியிலேன் பொச்சாப் புற்ற
எத்தன்என் றிகழ்ந்தாய் ஆகில் என்செய்வேன் இமய மாதுக்
கத்தனே யானே செய்வ தறிகிலேன் அருள வேண்டும்
கர்த்தனே என்று நைந்து கவன்றனன் கருது கின்றான் 73

மாதர்கள் போற்றி நின்ற வரதன்இங் ஙனம்மறைந்தே
பாதவத் தொழித்த தென்னோ பழவினைப் பகுதி தானோ
வேதனை யான இந்த விடக்கினைச் சுமந்தேன் வீணே
ஆதலால் இந்த யாக்கை அகற்றுதல் துன்பென் றெண்ணி 74

எனஉளம் ஒருமித் தேந்தல் இங்ஙனம் மருதில் தானே
தனதுகை ஞாங்கர் வேலைத் தாக்கிஅவ் வேலின் தாளின்
மனவயிர் சத்தாற் பாய மதித்திந்த வழிய தாக
உனிநெடு வேலை வாங்கி ஓச்சினான் மருதில் ஊறாய் 75

உய்க்கின்ற பசு மரத்தில் ஊன்றிய ஆணி என்னத்
தைக்கின்ற வெற்பு றத்தில் சாடியே மாய உன்னி
மைக்குன்ற வேழத் தின்பால் மடங்கல்பாய் வனவே போல
எய்க்கின்றோன் உன்னும் வேளை ஈசன்அப் பொழுதில் தானே, 76

எய்ப்பிடத் தினில்வைப் பென்னும் இறைஇலிங் கமதாய்த்தோன்றி
பைப்பணி அணிந்தோன் ஓர்கை நீட்டிப் பார்த்தி பநில்என்று
செப்பியே தடுத்தான் அங்ஙன் திருமகன் கேட்டுக் கண்டு
தற்பர வசத்தன் ஆகித் தன்வினை மறந்து தாழ்ந்தான். 77

பணிந்தவன் எழுந்து நின்று பரமஇலிங் கத்தைப் பார்த்தான்
குணங்குறி கடந்தோன் மேனி வலப்புறங்குருதி பொங்கி
நிணங்கிளர் வதனைக் கண்டான் நிலத்தினில் வீழ்ந்தான் சோக
அணங்கினை உற்றான் முற்ற அதுதெளிந் தரசன் பின்பு. 78

எழுந்தனன் நிலத்தில் பாய்ந்தான் ஈசன்நின் உருவில் சோரி
வழும்பதாக் கின்னான் என்று மனமெலாம் உருக மாழ்கி
அழுங்கினன் சோர்ந்தான் என்செய் குதும்என அழிந்தான் நின்று
பழங்கண்உற் றானே நான்செய் பாதகம் தவிர்ப்பாய் என்றான். 79

கரும்போன்செய் பிழையும் அன்றிக் காலன்செய் பிழையும் பார்த்தன்
அரும்பிழை தனையும் மாறன் அடித்திடும் பிழையும் காத்தாய்
குரும்பைவெம் முலையாள் பங்கா அறிவிலாக் கொடியேன் செய்த
பெரும்பிழை பொறுத்துக் காப்பாய் பிஞ்ஞகா சரணம் என்றான். 80

என்றுளம் வருந்திப் போற்றும் இறைமகன் தனைப்பு ரப்பான்
கொன்றைவே ணியன்முன் போலக் கோடரத் தூடா காயம்
ஒன்றிய வாணியாலே உரைத்தருள் புரிவான் ஒல்லை
நன்றுநின் செய்கை எல்லாம் நயம்என்று நவில்வான் பின்னும். 81

மருதிவை சிவமே என்று மலயமா முனிவன் கூறக்
கருதுநீ வேலால் இந்தக் ககத்தினில் ஓச்ச லாலே
திருவுரு நமது மேனி வலப்புறம் சினவேல் தைக்க
இரணமாம் சோரி சோரக் கண்டனை இதற்குத் தீர்வு, 82

துன்றுசெந் நீர்பாய் புண்ணில் பூதியைச் சொரிவா யாகில்
நின்றிடும் சோரி அந்த நீர்மையால் பூதி நாதன்
என்றபேர் நமக்கெப் போதும் இயல்பதாம் இன்னும் அந்த
வென்றிவெற் புடையான் நாமம் புடைஅருச் சுனம்என் பாரே. 83

வலப்புறம் வழும்பா யென்று தோற்றியே வைய மீதில்
உலப்பிலான் உறுவை வேலால் உறுகணோய் நீசெய் தற்கு
குலத்தசாந் தாதி கூட்டுந் தைலத்தாற் குளம்பால் ஆட்டி
நலத்துடன் வருவாய் என்று நாயகன் நவிலக் கேட்டு. 84

வரன்திரு வலது மெய்யில் வடுவுறுஞ் சோரி நீங்க
அரன்அருள் செய்த வாறே அயில்படு சோரி மாறன்
விரைகமழ் பூதி அப்ப நிற்பது கண்டு வேந்தன்
புரகரன் தனைத்து தித்தான் புளகிதம் உற்று நின்றான். 85

முனிவரர் அரஎன் றார்ப்ப முகைஅவிழ் கற்ப கத்தின்
பனிமலர் விண்ணோர் தூற்ற பஞ்சநா தங்கள் ஆர்ப்ப
இனியவீ பூதி நாதர் இவர்என இயம்பி மேலோர்
கனிவுள மகிழ்வால் ஏத்தக் காவலன் துதித்துள் அன்பாய், 86

இரங்கினன் இவர்தாம் செய்த திருவிளை யாடல் எண்ணி
புரந்தருள் மனுப் பணிந்தே புரகரா அடியேன் செய்த
அரும்பிழை பொறுத்தாய் அந்தோ அம்பிகை பாகா என்று
வரம்பல எய்த நின்றோன் வரதனை வணங்கிப் போற்றி, 87

வந்தனை செய்தெங் கோனைப் பூசிக்க மஞ்ச னாதி
சந்தன மலர்கள் வில்வம் தருநெய்வே தனம்அ டைக்காய்
கந்தம்ஆர் தூப தீபம் கனிவுடன் இவைக ளாலே
சுந்தரன் தனைப்பூ சித்து வணங்கியே துதிக்கின்றானால். 88

புரகரா போற்றி வேதப் புடைஅருச் சுனத்தில் வாழும்
கரமதா சலத்தோல் போர்த்த கண்ணுதல் போற்றி கங்கை
அரவுடன் மதிஅ ணிந்த அமலனே போற்றி அன்பர்
பரவிட அருள்சு ரக்கும் பரமனே போற்றி போற்றி. 89

செழுந்தரு எறிந்த வேலால் தேவனே தினக ரன்போல்
எழுஞ்சிவ லிங்கத் தூறாய் இயற்றியே என்னை ஆண்டாய்
உழுந்தள வாக்கி நஞ்சம் உண்டுவிண் ணோரை அன்று
கொழுந்தரு வேற்றிக் காத்த குழகனே போற்றி போற்றி. 90

காமனைக் காய்ந்தாய் போற்றி கனல்விழிக் கனலே போற்றி
மாமனை வேள்வி தன்னில் மாய்த்தவ போற்றி மாறாம்
பூமனைக் கண்டி மீதில் பூமுடி அரிந்தாய் போற்றி
தாமமா யவன்சி ரத்தைத் தடிந்ததற் பரனே போற்றி. 91

சாக்கியன் எறிந்த கல்லும் திண்ணன்தாட் செருப்பி னாலே
நீக்குமா லியமும் வேடன் நிசியினில் இட்ட வில்வக்
காக்கிளை இலையும் மிக்க காதலால் இவைகள் எல்லாம்
பாக்கிய மாகக் கொண்டீர் அதனொடும் பரிவி லாதேன். 92

எறிந்தவேல் படுந்த மும்பும் அணிந்தெனை ஆண்டு கொண்டு
நிறைந்தவெம் பிழைபொ றுத்த நிமலனே போற்றி போற்றி
மறிந்தபுண் தனக்குப் பூதி மருந்தென மதித்த ணிந்து
சிறந்தஅப் பெயரும் பூண்ட சிவபரம் பொருளே போற்றி. 93

எனத்துதி செய்து நின்றான் இழந்தவன் பொருள்கண் டென்ன
மனத்துறும் இன்ப வெள்ள மறிகடல் மீது வாழ்ந்தான்
அனைக்குநே ரான எம்மான் அருள்பெற வேண்டும் என்று
மனுப்பணிந் தன்பால் போற்றி வதிந்துநோற் றிருந்தான் மன்னோ.94

ஆதிமனுப்படலம் முற்றும்
ஆகத்திருவிருத்தம் 660

6. ஆலயம் காண்படலம்

மனுபதி வனிதை யோடு மருதினில் எய்தி வைகி
முனிவன்சொற் படிஎங் கோனைப் பூசனை முடித்தல் ஈதாம்
இனிஅவன் தனக்கு நாதன் இலிங்கத்து நின்று தோன்றி
நனிவரம் உதவப் பெற்றுப் பணிசெய்த நலம்உ ரைப்பாம். 1

ஆதிமா மனுத்தான் பின்னர் அரன்அருட் செயலை நோக்கி
நீதியால் துதிகள் கூறி நிருமலன் தாளை உன்னிச்
சோதியாற் கால யந்தான் செய்திடச் சூழ்ந்து பார்த்தே
கோதிலாப் பணிகள் செய்யக் கருதியே குறித்துத் தேர்வான். 2

புடைமரு துற்றார் மற்றைப் புடையெலாம் நதியாய் ஓங்கி
இடையெலாம் சரிவாய் உற்ற திவ்விடைப் பணிசெய் தாலும்
உடையவற் குறுவி மானம் செய்திடல் உறாதென் றுன்னி
விடையவன் அருள்எவ் வண்ணம் விதிக்குவ பெறுதும் என்னா, 3

கருதினன் கதிகொ டுக்கும் ககநிழல் உற்று நோற்பான்
திரிபத கையில் மூழ்கித் திருவெண்ணீ றணிந்து தெய்வ
விரைமலர் முதல வான வேண்டுவ வருத்தி வேந்தன்
மருதினான் தனைப்பூ சித்து வணங்கினான் வழுத்தி வாழ்த்தி, 4

வந்தனை செய்து தாழ்ந்து வானவர் தலைவா போற்றி
இந்திரன் பழிதீர்த் தாண்ட ஏறுயர்த் தவனே போற்றி
கொந்தலர் இதழி வேய்ந்த கோமளை பாகா போற்றி
பொந்துசேர் மருதம் மேவும் புண்ணிய புராண போற்றி. 5

அருத்திசேர்ந் தையம் நீங்கும் அடியவர் வேண்டு கின்ற
கருத்தினை முடிக்க வல்ல காரணா போற்றி உன்றன்
உருத்தெளி வித்துக் காட்டி மறைந்தற் கொறுக்க உன்னும்
வருத்தம்அ தகற்றி என்னை ஆண்டருள் மருதா போற்றி. 6

எண்ணிய கருமம் முற்ற யான்உனை எய்தி னேன்அவ்
வண்ணமே முடிக்க வந்து வரம்அளித் தருள வேண்டும்
பண்ணவர் பரனே பானுப் பாகவன் மதிஇம் மூன்று
கண்ணினால் உலகம் காக்கும் கருணையங் கடலே போற்றி. 7

சரதநா யகனே போற்றி எனத்துதி சாற்றிப் பின்னும்
விரதமாய் வேந்தன் அங்கன் சாந்திரா யணம்விதித்துக்
குருவச னத்தின் மேவிக் குசதுனி யறல்பொ சித்து
பரவியே தவம்இ யற்றும் பரிவுகண் டகத்தில் உன்னி, 8

ஆடல்ஏ றழகன் தானே அரசனுக் கருள்வான் ஆகக்
கோடரத் தமர்ந்த சோதி இலிங்கத்தில் அங்கு ரித்தே
தேடிய இருவர் காணாத் திருவளர் கமலப் பாதம்
சூடிடச் சமயம் என்று சுருதிபா துகையாய்த் தாங்க, 9

செக்கரஞ் சடையும் காள கண்டமும் திகழ்முந் நூலும்
முக்கணும் நான்கு தோளும் மொய்ஒளி விளங்கு நீறும்
அக்கர வார்த்த வேங்கை அதளுடை அரையும் தேவி
பக்கமு மனுமை நோக்கும் பார்வையு மாகத் தோன்ற, 10

அப்பொழு தமலன் தன்னை யானும்இ றைஞ்சி அன்பாய்
மெய்ப்புகழ் கூறித் தேகம் விம்மிதம் உற்றான் கீர்த்தி
செப்பியே மலரின் மாரி தேவர்கள் தூவி ஆர்த்தார்
துப்புறு கண்ணீர் மாரி துளும்பியே வேந்தை நோக்கி, 11

மருதினான் அருளிச் செய்வான் மனுவழி வந்த மன்னா
பரவிநீ நமக்கு வந்த பூசனை ஆற்றிப் பண்பாய்
விரதமும் ஆற்றி நம்மைத் துதித்தனை மிகம கிழ்ந்தேம்
புரவல நினக்கு வேண்டும் வரம்எவன் புகல்தி என்றான். 12

பணித்தலை உலக மன்னன் பணிவுடன் வணங்கிக் கேட்பான்
குணித்திவன் வந்து தோன்றும் குறிதனக் கால யந்தான்
கணித்திடும் படியே செய்யக் கருதினன் கருத்துக் கேற்ப
இணக்கமாய் அருளவேண்டு பரகதி எனக்கு வேண்டும், 13

புடைமரு துற்ற தாலே பொங்கிய கோயில் செய்ய
இடமிகல் போதா என்செய் குதும்என ஈசன் சாற்றும்
தடநெடும் புயத்தாய் இந்தத் தண்மரு தின்கீழ்ச் சார்பாய்
நடுவுற இலிங்கம் தோன்றும் நலம்பெறக் காண்பாய் அங்கன், 14

மயன்தனை அழைத்துச் சிற்ப நூலினில் வகுத்த வாறே
இயல்புடன் ஆல யந்தான் இயற்றுதி பணிகள் எல்லாம்
முயலுதி முற்றும் வண்ண மின்னின்றுன் கருத்துக் கேற்ற
செயல்வழிக் கூட்டு கேம்என் றருளினான் சீத ரேசன். 15

அனைக்குநே ரான எங்கோன் அம்பிகை பாகத் தண்ணல்
நினைத்திடற் கரிய நாதன் நின்றகோ லத்தி னோடே
பனித்தவான் வழிம றைந்தான் பார்த்திபன் பணிந்து போற்றி
மனத்துறு மகிழ்வால் அங்ஙன் வதிந்தினி திருக்கும் எல்வை. 16

அரசன்மெய் அன்புக் காக அரன்வெளிப் பட்ட செய்கை
தரையெலாம் தெரியும் வண்ணம் மேருவைச் சார்ந்து சூழ்ந்து
முரசறை விப்பான் போல முளரியை அலர்த்தும் செங்கேழ்
இரவியோன் எழுந்து மேலைத் திசைவழி ஏகி னானே. 17

பகற்பொழு திறைவற் கீசன் பாலித்த கோலம் என்னும்
அகத்தினில் உவகை எய்தக் காட்டுதற் கணைவான் போல
சிகைத்தனிப் பிறையும் தோன்ற செக்கர்வான் மேனி தோன்ற
முகத்துடு முறுவல் தோன்ற வந்தது முளரி மாலை. 18

இருட்கலி துரந்த மன்னன் இகத்தவர்க் கின்பம் தோன்ற
அருட்கணால் நோக்கிச் சீத மதிக்குடை யதனால் தானே
தெருட்பெறுபுகழை மூன்று செகத்தினும் பரப்பல் போல
மருட்படு மாலை நீங்கி மதியவன் உதயம் செய்தான். 19

புண்ணிய மன்னன் கோயில் கண்டிடப் புடையி னின்றும்
வண்ணமெய் மருதின் கீழ்சார் வந்திடும் சுயம்பு தன்னைக்
கண்ணினால் இன்று யானும் கண்டருள் பெறுவேன் என்ன
எண்ணியே எழுந்தான் போலும் இரவிவந் துதயம் செய்தான். 20

காசர்கள் உள்ளம் போன்ற கனைஇருள் அகன்று ஞான
நேசர்கள் உள்ளம் போல விளங்கின நேமி வையம்
தேசுடைப் பருதி தோன்றும் முன்அர செழுந்து செய்யும்
மாசுதீர் கடன்மு டித்து வந்திடும் போதில் அங்ஙன், 21

அருச்சுனப் புடையில் உற்ற இலிங்கத்தைக் காணா தன்பன்
வருத்தமாய் மயங்கி நிற்ப மற்றதன் கீழ்சார் பாகக்
கருத்தன்பொற் கோயில் ஊடே தோன்றிடக் கண்டா னந்த
நிருத்தம்ஆ டினன்பே ரின்ப நிறைகடல் மூழ்கி னானே. 22

மருதடி இருந்த வண்ணம் மற்றதன் கீழ்பால் கோயில்
கருதிய நூறுக் கெற்பக் காரணன் சுபேட்சை யாலே
பருதிபோல் விளங்கி வைகப் பரமனைக் கண்டு போற்றிப்
புரவலன் மகிழ்ச்சி கூர்ந்து போற்றினன் புளகம் உற்றான். 23

நாயகற் குறையு ளான கோயில்நற் சூத்தி ரத்தால்
வாய்மைசேர் சாத்தி ரத்தால் வகுத்திட மயனைக் கூவி
தூய்நிலம் குறித்தி லங்க சோதனை வகையும் தூக்கி
நேயமோ டுவந்து செய்ய நிருமித்தான் நிருபன் மன்னோ. 24

ஓரைகொண் டனிக்கை செய்து சிற்பநூல் உரைத்த வாறே
சீர்பெற மயன்வி தித்த ஏவலோர் சிவனைச் சூழ்ந்த
பாரினில் வாணங் கண்டு பணிசெய்வ தற்கு வேண்டுஞ்
சார்புக ளுடனே கூடச் சமைந்தனர் வினையின் தக்கோர். 25

பரைதரும் யோகா சத்தி யாதரம் பதும பீட
நிரைதரும் மதலை போதி நிலவிய வட்டம் பட்டம்
மரைதிகழ் மேரு என்னு மதில்கவு தகமே வாரி
உரைதரு பால்வி மான மாளிகை உஞற்றி னாரே. 26

கற்பம்நீ டியவி மானம் அடிமுதல் முடியின் காறும்
சிற்பநூல் இருபான் கோலால் செய்ததில் சிறப்ப தாகப்
பற்பல விதித்த ருத்த மண்டபம் பாங்கி னூடே
விற்பொலி மாயன் வேதா விண்ணவன் முதல்விண் ணோரே, 27

அட்டதிக் கினும்இ யற்றி ஆமைமேல் பதுமம் ஆதி
பட்டம்எட் டெட்டின் கீழே பாணிவட் டத்தின் மேலே
எட்டிய நாகம் பூதம் இடையிடை விமான சிங்கம்
வட்டனை யாழி மேலே வானவர் வருக்கம் மல்க, 28

நந்தியா வர்த்தம் வாணி பத்திர நாக பீடம்
விந்தைசேர் சிறியா வர்த்தம் விருத்தம்எண் பத்து நாலாம்
பந்திசேர் வீர பீடம் பத்திர பீடம் பாலிற்
கந்திரு வோர்சூழ் கின்ற காமரு பீடம் மாதோ, 29

இந்திர திசையில் பானு நந்திமா காளர் இந்து
வந்திடும் அனந்தர் நந்தி வளர்கின்ற பூத பீடம்
தந்ததென் பால்சீ கண்டர் சத்தமா தர்களங் காரன்
சிந்துர முகன்மேல் சிங்கா தெண்டமுண் டியரே கந்தா, 30

உத்தரம் பிருங்கி துர்க்கை விசையன்ஒண் திருக்கள் வாணி
சத்ததே சிகரே காளி கண்டிஈ சானம் காரி
மத்தியில் சாத்தன் இந்த வகைப்படி பரிகா ரத்தர்
மெய்த்தவர் பாணத் தின்பால் விதித்தனர் விதியி னாலே. 31

மாகமோ டுயர்ந்த மாமண் டபம்சபா மண்டபம்சீர்
ஆகம பீடம் குண்ட மண்டபம் அடியார் போற்றும்
போகமண் டபம்உள் ளிட்ட ஒன்பது முகிற்தம் கொண்ட
ஏகமண் டபம்இ யற்றி நந்தியை எதிர்வி தித்தார், 32

வாகுசேர் அறுகால் பீடம் மணிஅணி மண்ட பம்சொல்
தோகையர் நடன மாடம் சுரர்பயில் மண்ட பம்சீர்
யாகமண் டபம்பு ழைக்கை யாழித்தூண் நிறுவி ஓங்கு
மேகம்வந் துறுச தாமண் டபம்மடைப் பள்ளி வேறு, 33

சுற்றுள தேவர் தான மதிற்புறஞ் சோதி யாடற்
குற்றஅம் பலம்உ யர்ந்த கோபுர மியங்க ளோங்கு
மற்றமண் டபம்து ளைத்த வரையிணை என்னும் வாய்தல்
நற்றவர் சுற்றும் வீதி கூபநான் கெல்லை வீதி, 34

திருமதில் இவைகள் எல்லாம் சிறப்பதாய்ச் செய்து தேவி
உருவினை நிறுவ எண்ணி யுதற்கரன் அருள்எவ் வண்ணம்
புரிவது தெரிய ஈசன் தனைஉள்கிப் போற்றி நின்றான்
பரைஉருக் காண எங்கோன் பார்த்திபன் தனக்கு நல்கும். 35

வேறு

மனுவின் செவிபெற மதிதங் கியமுடி
வானவா ணியினால் மனுவே நாம்
உனைஇவ் விடம்அதில் மிகவும் பணிகொள
உறும்அன் பொடுமிக வருபோதே
தனுவென் றிடுநுதல் உமைஉன் தனைநிகர்
தலம்ஆ கியபுடை மருதத்தை
இனமும் கண்டிட அடியே னுக்கருள்
என்றாள் பின்தொடர் கின்றாளே. 36

அப்போ தவள்தனை அங்கண் நிறுத்தி
அவட்கு மொழிந்த தருட்செய்தி
தப்பா தொன்றது மனுநாம் வதிவ
தனுக்கா கும்பணி தான்செய்தே
துப்பா கும்இதழ் உன்னையும் நிறுவத்
தொழும் அப்பொழுதினில் நினைவோ நீ
இப்பால் வந்திட நந்திக் கருள்வோம்
என்றப் படிசொனம் இது போதே. 37

சிமையக் கயிலையில் வளர்சத் திகள்பணி
திருவுரு அருளே திகழ்வான
உமையைத் தருகுவம் நிறுவக் கோயில்செய்
துய்வாய் எனஅரு ளினன்ஒல்லை
குமைவுற் றுளவொடு அரனைத் துதிசெய்து
கொண்டே வலமதில் அன்பாக
இமையப் பாவையும் உறையப் பணிசெய்
தியற்றப் பரைவரும் எழில் சொல்வாம். 38

முன்னவன் விசுவ கன்மனை உள்க
முந்திவந் தடியிணை வணங்கிப்
பன்னகா பரணா எனைஅழைத் திட்ட
பணிஎவன் கூறெனப் பகர்வான்
மன்னவன் செய்யும் பணியினில் பரையை
வதிட்டைசெய் திடஅளித் திடவே
தன்நிகர் இமயக் கோமதி என்னும்
கொடுமுடித் தானம்ஒன் றுளதால். 39

அதனில்வாழ் சிலையால் நிகரிலா உருஒன்
றமைத்திவண் தருகென அவனும்
நதிஅணி பரனைத் தருட்பணியை 40

திருவுரு இங்ஙன் உறுவது தெளிந்து
தெண்ணிலா மதிநதி புனைந்த
மருமலர் வேணி வானவன் நந்தி
வரதனைப் பார்த்துமை யவளைத்
தருகுவை அழைத்தி என்னலும் நந்தி
சங்கரன் அடிதொழு தகிலம்
புரையிலா தோங்க விரைவினில் சென்றான்
புனையிழை வனிதைபோந் திடவே. 41

கயிலையை அடைந்து கவுரிதாள் பணிந்து
கங்கைநா யகன்பணித் தருளும்
செயலினை மொழியத் தேவியும் ஈசன்
முன்னருள் திறத்தினைத் தெளிந்து
பயிலும்நன் மருதக் காவுயர் சோலைப்
பழம்பதி வளம்எவன் பகர்தி
தயவுள நந்தித் தவத்தனே என்னச்
சங்கரி தனைத்தொழு திறைஞ்சி, 42

சாற்றினன் வேதப் புடைமரு தின்பால்
தவத்தர்வாழ் பதிகளும் சம்பு
மாற்றமில் வனமும் ஆம்பிர வனமும்
மலர்த்திரு வாணிஇந்த் ராணி
போற்றிய தவமும் பொருநையின் வளமும்
புரந்தரன் பாவத்தைப் போக்கி
ஏற்றமாம் சிவனை வழிபடு தவமும்
இறையவர் இடங்களும் மற்றும் 43

உரைத்திடற் கரிய வளமெலாம் அங்குண்
டுமையவ ளேஅவண் மனுவாம்
தரைக்கொரு வேந்தன் பணியெலாம் செய்தான்

சங்கரி உனக்கும்ஆ லயந்தான்
பரைக்குயர் நூலால் வகுத்தனன் அவனைப்
பரித்திடு தற்கும்அப் புவனம்
விரைத்திடு தற்கும் அருளிப்பா டென்று
விளம்பியே வேண்டினன் விடையோன். 44

இமையவள் கயிலை நீங்கி இப்புவ னத்தை உன்னி
நமையெலாம் புரக்க இங்கு நண்ணுவா ளாக நங்கை
உமைதனைச் சூழ்ந்து போதும் உருத்திர கன்னி மார்கள்
அமையன தடந்தோள் ஓங்கு மேழுவா னனைஆ ராதித்தாள். 45

பன்னியர் திசையின் பாலர் பன்னியர் பதுமம் மேவும்
கன்னியர் அரம்பை மாதர் கவின்பெற யாரு மேவல்
முன்னர்நின் றியற்றி மானஞ் செலுத்திட முதன்மை யோருந்
துன்னிய பேதை யோரும் சூழ்வர எழுந்தாள் மன்னோ. 46

மரைகள்பிச் சங்கள் பீலி ஆலவட்டம் பணிகள் மாற
விரைமலர் விண்ணோர் தூற்ற வியங்களும் விம்மி ஆர்ப்பத்
தரையினில் இழிந்து போந்து தக்கண காசி மேவித்
திரைதரு கங்கை யாடித் திருப்புடை மருதம் எய்தி, 47

வலங்கொடு மகிழ்ந்து வந்து மந்திரம் எய்திச் சூழ்ந்தே
இலங்குநுண் ணிடையாள் ஈசன் முன்பெய்தி இறைஞ்சி ஏத்த
நலங்கனிந் தருளும் எங்கோன் நாயகி தன்னை நோக்கிக்
குலந்தரும் இமய மாதே குவலயத் திந்த தானம், 48

சத்திபீ டங்கள் தம்மில் தாரக சத்தி பீடம்
முத்திநன் னெறியைக் காட்டும் முதற்சத்தி பீடம் இந்த
உத்தம மருதம் ஆகும் யோகமா தர்களும் போற்ற
நித்தியம் விளங்கும் மாதே நீஇந்தப் பீடத் தெய்தி, 49

வலதுபால் உற்றெந் நாளும் வதிந்திட மனுவுங் கோயில்
இலகவே செய்தான் இங்ஙன் விசுவனால் இயற்று நீலச்
சிலையுரு எய்தி வாழ்வாய் திருமகன் வதிட்டை செய்ய
நலமுடன் உறுவாய் என்று நாதமுற் றிருப்பாய் என்றான் 50

இன்னகர் கயிலை ஆகும் இறைவியே நீயும் நாமும்
இன்னகர் வதிவோர் சீவன் முத்தராய் இயற்றி வாழ்வோம்
இன்னகர் சீவன் முத்தி புரம்இதில் எய்தப் பெற்றே
இன்னல்தீர்ந் திடஇ றப்போர்க் கிறுதியில் அவர்பால் எய்தி, 51

தாரக உப்தே சத்தை மற்றவர் செவியில் சாற்றித்
தாரகம் கொடுத்து நம்பொன் உருவினைத் தருதல் செய்வோம்
தாரணி மகுடம் சூட்டி நம்உல கதனைச் சாரத்
தாரகை ஒளிபோல் வைப்போம் தணந்திடா திருப்போம் என்றாள். 52

தேவியும் அரனை நோக்கிப் பணிந்துநின் றிதனைச் செப்பும்
தாவிலா மயனால் செய்த உருவினில் சார்ந்தெந் நாளும்
மேவுவன் மனுவி தித்த கோயிலில் வியந்து வாழ்வேன்
ஆவிநீ அளித்த வாறே அல்லாதென் சுயம்வே றாமோ 53

ஆகிலும் உருத்தி ராதி யாவர்க்கும் அருளிச் செய்யும்
பாகம்அ தளிக்க வேண்டும் என்னஅப் படியே நல்கி
ஏகனும் உருவை நோக்கி மயனுக்கும் முகமன் ஈந்து
தாகம்உற் றிடும்உள் ளத்து மனுவின்கண் சார்ந்து சாற்றும். 54

வாரிசூழ் புவிக்கு மன்னன்நீ வகுத்த
வல்லிதன் கோயிலில் மயனால்
ஆரிய உமையாள் சிலைவகுக் கெனவே
அமைத்தஅத் திருவுரு நமது
சீரிய சனிதா னத்திருப் பதனை
தேவிதன் ஆகமப் படியே
ஏர்பெறக் கொடுபோய்ப் பிதிட்டைசெய் எனவே
இசைத்தனன் கனவினில் எங்கோன். 55

அதுஉணர்ந் தரசன் அஞ்சலி முகிழ்த்தே
அகமகிழ்ந் தமைச்சர்பால் இயம்பிக்
கதும்என எழுந்து கருணையம் கடலைக்
கருத்துடன் போற்றிஆ லயத்தில்
பதுமமண் டபத்தில் சேர்ந்தருள் உருவைப்
பார்த்திலக் கணம்எலாம் பரவி
மதிநிறை நூலோர் மறைவழி இமய
மாதுரு நன்கென வணங்கா, 56

ஆகம முனிவோர் தம்மையும் வரித்தே
அயன்முடி விடவரை ஆய்ந்த
யோகநாள் செய்த ஓரையில் உமையை
யோகபீ டத்தினில் உய்த்து
தோகைதன் நாமம் கோமதி வனிதை
சுந்தரி எனப்பெயர் சாற்றிப்
பாகநூல் அமைந்த வண்ணமும் சொன்ன
தானமும் யாகமும் பன்னி. 57

மனுமகிழ் வுற்றுக் கவுரியை அழைத்து
வந்திடு நந்தியை வதிட்டை
முனம்நிறு வியபின் கயிலையைச் சூழ்ந்த
மூரிநந்திகளினாலவர்களு
மனைவிமா னத்தைச் சூழ்ந்துவந் தனரால்
வரையுமான விமானஞ் சூழ்ந்

தினிதுட னிருக்க னியற்றின னிருந்தார்
யாவரும் போற்றிட என்றும் 58

பிறியா வுடையாள் தன்னையும் ஈசன்
தன்இடப் பாகத்தில் பிதிட்டை
மறிவாழ் கையான் அருளினால் அம்பொன்
மன்னிய திருவுரு அமைத்து
முறையால் நிறுவி உருத்ரமா தர்களும்
மொய்ம்புடை யோகமா தர்களும்
நறையார் மொழிஅட் சரவனி தையரும்
நயந்திட நிறுவினன் பணிந்தான். 59

கோமதி பாதத் துணைமலர் போற்றிக்
கோமளக் கொவ்வைவாய்க் கோதாய்
பூமக ளுடனே பார்மகள் பரவும்
புண்ணியப் பொற்றொடிப் புனிதாய்
வாமமே கலையாய் மதிமுக மானே
மருதினில் வளர்மனோன் மணியே
சேமதா ரணியே திவ்யபூ ரணியே
தேவிநின் சிலம்படிக் கபயம், 60

பூரணி புனிதை புண்ணிய வனிதை
புங்கவர் பரவுபொற் பாத
நாரணி அகில காரணி இமய
நங்கைஅஞ் சுகமொழி நாரி
வாரணி தனத்தி வாதிஆ வுடைய
வல்லியே கோமதி மாதே
ஆரணி அமிர்த ரூபிஆ னந்தி
அம்பிகை நான்உன தபயம், 61

எனத்துதித் திறைஞ்சி இமயவள் பாகத்
திறைவனை யேறணி குடியாய்
தனுத்திகழ் மலையாய் அருள்எனும் கடலே
சங்கரா தாணுவே சசிவாழ்
புனல்சடை முடியாய் பொங்கர வணிந்த
பூதநா யகபுராந் தகனே
அனல்கண்நெற் றியினாய் அருச்சுன வாணா
அகிலகா ரணஉன தபயம், 62

மற்றும்இம் முறையால் மனுக்குல வேந்தன்
வணங்கிமா மதிலுடன் வசந்தம்
பெற்றமண் டலமும் இருபிறப் பாளர்
பெருமைசேர் வீதியும் பிறவும்
நற்றவர் இருப்பும் நறுமலர் வனமும்

நாற்பெருந் தெருவும்நா னிலத்தோர்
உற்றஆ வணமும் சோலைஉய் யானமும்
உவகையால் சூழ்தர இயற்றா, 63

கீட்டிசைக் கரிய சாத்தனும் தென்பால்
கிஞ்சுக வில்வநாண் மலரின்
தோட்டிதழ் அன்னை வனிதையும் மேல்பால்
தும்பிமா முகத்தனும் வடபால்
பாட்டளி துதையும் பாடலங் கடந்தற்
பாலையின் கன்னியும் பணைசூழ்
நாட்டவர் பரவு நான்குவீ தியினும்
காவல ராகநாட் டினனால். 64

ஆலயத் துறுப்பும் அணிஅலங் காரத்
தைவகைப் பொருள்உலோ கமும்பொன்
காலுயர் மணியால் அமைத்தஆ பரணம்
கவின்கிளர் சின்னம்எண் வகைய
நீலகண் டரைப்பூ சிப்பவர் முதலா
நிறுவியே நித்யநை மித்யம்
சீலநல் திருநாள் வாகனா திகள்தேர்
தீர்த்தமா மண்டபச் சிறப்பும், 65

இவ்வகை பலவாம் பணிகளும் இயற்றி
ஏறுயர்த் தவரையும் எதிர்வாழ்
கவ்வையாம் பதத்து நந்தியார் தமையும்
கவிர்எனக் கவின் கொளும் அதரத்
திவ்விய சாயல் அன்னைஎம் அன்னை
தன்னையும் செழுமல ராலே
பவ்விய முடனே பூசனை செய்து
பத்திசேர் மனவழிப் பற்றால், 66

சாரங்க வல்லி யானதன் தேவி
தன்னுடன் தரைபுகழ் மன்னன்
நேரங்கள் தோறும் பணிந்தெழுந் தன்பாய்
நேசனே போற்றிநின் மலனே
காரங்கொள் களத்தாய் கதிர்இளம் பிறையின்
கண்ணியும் பாம்புடன் அறுகும்
நாரமும் புனைந்த சடையனே மருத
நாதனே சரண்என நவின்றே, 67

நாடொறும் பூசித் தன்பாய் நலம்பெறு பணிகள் செய்து
வீடுசேர் மன்னன் வாழ்வு பெற்றினி திருக்கும் போது
சேடவர் பணியும் தெய்வ மனுவின்தே சிகர்வ சிட்டர்
கூடிய முனிவ ரோடும் கோவுறை மருதம் உற்றார். 68

வேறு

மந்தா கினிஆ டிவளந் திகழும்
கொந்தார் மருதின் குவைமே வியசீர்
எந்தாயை வணங்கி இணங்குநிலை
யந்தா னரனுக் கரசாற் றுபணி 69

கண்டே மனம்எய் துகளிப் பினொடும்
வண்டே மலர்மாலை வனைந்த நெடுந்
திண்டோள் மனுவைச் செறியத் திருவார்
விண்டோ வியமா ளிகைமே வினனே. 70

வசிட்டன் வருசெய் தியைவா யில்உளோர்
உசித்தம் பெறுமன் னனிடத் துரையா
பசிக்கும் பொழுதில் பதம்உற் றதெனாக்
கசித்தன் போடெ திர்ந்துகலந்தனனே. 71

வேறு

பாதங்கள் பரவி ஏத்திப் பரஞ்சுடர் அருளைப் பெற்ற
போதங்கொள் முனிவா நீஎன் புன்குடில் இதனில் எய்த
ஏதங்கள் தீர்ந்தன் புற்றேன் இங்கெழுந் தருள என்னா
மாதங்க மன்னன் போற்றி மகிழ்ந்திட முனிவன் சாற்றும். 72

எழில்செறி வளங்கள் ஓங்கும் இப்புடை மருதின் சீர்கள்
அழிவிலான் அருளிச் செய்ய அனைத்தையும் அறிந்தாய் அந்தோ
பழியுறு மகவான் போற்றிப் பவம்தவிர்த் தனன்பின் வேண்டிக்
கழிவிலாப் பதம்அ டைந்து கடவுளர்க் கரசன் ஆனான். 73

இப்பதி போல்மற் றெங்கும் இலைஎன இயம்பி எந்தை
செப்புதற் கரிய சீர்த்தி செப்பியே அளவ ளாய்மீ
விப்பிர முனிவன் மன்ன னுடன்எழீஇ விமலற் போற்றத்
துப்புறழ் வேணி அண்ணல் ஆலயம் சூழ்ந்து போந்து, 74

துதித்தடி பணிந்து போற்றிச் சோதியான் தனைப்பூ சிக்க
விதிப்படி வேண்டும் எல்லாம் அமைத்துமெய் விமலற் கன்பால்
ததிப்படி அபிடே கத்தால் சந்தனக் குழம்பால் ஆட்டி
நதிப்புனல் ஆட்டி நன்பட் டாடையும் நகைத்தன் போதும், 75

சாத்திச்சந் தனம்கற் பூரம் தகரம்குங் குமமே கோட்டம்
சேர்த்திமா மதம்உள் ளிட்ட சிறந்தலே பனத்தால் மட்டித்
தாத்திதா ரோனை நோக்கி அழகிதென் றமலர்தம்மை
ஏத்திலே பனமா தேவ சுந்தரா எனத்து தித்தார். 76

சங்கரா சரணம் மூலச் சம்புவே சரணம் பாதித்
திங்களும் புனலும் வேய்ந்த தேவனே சரணம் மாலும்
பங்கயத் தவனும் தேடப் பருப்பதச் சுடராய் நீண்ட
பொங்கழல் உருவம் ஆன புண்ணியா சரணம் போற்றி. 77

எனத்துதித் திறைஞ்சி நின்ற இருவருக் கெதிரே ஈசன்
சினப்பொரு விடைமேல் தேவி பக்கமும் திங்கள் வேய்ந்த
தனிச்சடை முடியும் காள கண்டமும் தவள நூலும்
அனல்கணும் புயங்கள் நான்கும் அபயம்செய் கரமும் ஆக, 78

தோன்றினன் செயலற் றங்ஙன் துதித்தனர் கண்டு போற்ற
ஈன்றஆன் கன்றை நோக்கும் இயல்பென மனுவை நோக்கி
வான்றவம் நீசெய் கின்ற மந்திரப்பணிக்கு வந்தோம்
சான்றவ ருடன்நீ சாற்றும் இலேபன சவுந்த ரப்பேர் 79

நண்ணின நினக்கும் பெயர் நாட்டினம் நாடாள் கீர்த்திப்
புண்ணியப் புதல்வர் ஈந்தோம் புவிதனில் இன்னும் பன்னாள்
எண்ணிய போகம் மூழ்கி எம்உல கடைவாய் உன்பேர்த்
தண்ணளித் தீர்த்தம் தோய்வோர் சந்ததிப் பேறும் சார்வார், 80

திரம்என விடையோன் கூறத் தேவர்கள் ஆக்கங் கூறத்
தரைபுகழ் மன்னன் போற்றித் தாழ்ந்தனன் எங்கோன் அங்ஙன்
பரம்அதாம் சிவலிங் கத்தில் புகுந்தனன் பண்பு சான்ற
அரையன்மெய்ப் புளகம் உற்றே அளவிலா மகிழ்சி றந்தான். 81

வேறு

அண்ணல் எதிர்ந்தருள்நல்கிய தன்மை அகத்துவ கைக்கிணையாய்
எண்ணிய ஏற்றனம் என்ன மகிழ்ந்தியல்பான விழிக்குருடன்
கண்ணை விழித்திடல் பெற்றன போலும்இலோன்மிகு கைப்பொருளை
மண்ணிடை பெற்றனன் போலும் /வியந்தனன் மாதினுடன் பணியா,82

பெற்றம் உவந்தருள் நாய கனைப்பணி வுற்றருள் பெற்றபினும்
நற்றவ நீத வசிட்டரும் மன்னவனுக்குயர் ஆசிநலம்
உற்றிட நல்கி உவப்பொடும் ஏகிட உண்மையுடன் பணியா
அற்றவர் ஆசி அடுத்தனம் என்றாக எய்தினன் அவ்வளவே. 83

வேறு

மலர்முக மன்ன வன்தான் மன்பதை காத்து வாய்மை
மலர்மகள் என்ன வாய்ந்த அணங்கினோ டளவு நீடி
நலம்மலி வுற்றி ருக்கும் நாடனி லங்கை யால
விலையெனும் வயிற்கருப்பம் எய்தினள் மதிஈ ரைந்தில். 84

ஆன்றவ ரளக்கும் நாளில் அமைந்திடு மோனந் தன்னில்
தோன்றுபுத் திரற்கு நாமம் சுந்தர மனுஎன் றிட்டுச்
சான்றநன் மைந்த னுக்குத் தன்முடி தரித்து வையம்
மூன்றையும் புரக்கும் கீர்த்தி முறைபுரிந் திருந்தான் மன்னோ. 85

தருசிவ தருமன் தண்மரு துற்றோன்
தனகா ரியமே சார்வாய்
இரவும்நண் பகலும் இடைவிடா தியற்றி
இம்மையில் பெற்றவன் இனிய
கரைஇலா இன்ப பூரண ஞானக்
கதிஅடைந் தான்கழல் பாத
விரைகமழ் மலரின் வண்டெனப் பொருந்தி
விரவினன் மனுகுல வேந்தன். 86

மைநிகர் கூந்தல் அன்னைகோ மதித்தாய்
வதிந்திட மயன்அளித் திட்ட
மெய்யர்வாழ் மருதில் இந்திர நீலம்
விளங்கிய திருவுரு இன்னாட்
பொய்யுகத் தவர்க்குத் தக்கதாம் நிறமாய்ப்
பொலிந்தினி திருந்தனள் புனிதை
துய்யகோ மதிஅக் குவடதா யினதால்
சுந்தரிக் கப்பெயர் சொற்றான். 87

மருதினான் மேனி மன்னன்வேல் எறிந்த
வடுவினால் வலப்புறம் வழும்பாய்க்
கருதிட இன்றும் என்றும்யா வர்க்கும்
காட்டியே இருந்தனன் கசிவாய்ப்
பரவிடு வோர்க்குப் பங்கயன் முதலோர்
தங்கட்கும் இரங்கியே பரிவால்
அருள்திரு உருவே ஆவுடை மாதாய்
அரன்தர உமையவள் அமர்ந்தாள். 88

துகள்இலா வசிட்ட முனியுடன் மன்னன்
தூரியும் நானமுன் புழுகும்
அகம்மகிழ் வுடனே சந்தன களப
மணிந்ததால் அருச்சுனன் தனக்குத்
திகழலே பனசுந் தரன்என என்றும்
திருப்பெயர் சிறந்தன செல்வ
நிகழும்நா யகன்பேர் துதிப்பவர் என்றும்
நித்யகல் யாணர்ஆ குவரே. 89

-ஆலயம் கண்ட படலம் முற்றும் -

ஆகவிருத்தம் 749

7. சதுமுகப் படலம்

புனிதவத் திரன்பூ பாலன் புடைமரு தீசர் வைக
நனிய ஆலயம்செய் வித்து நன்பொருள் பெற்றல் சொற்றாய்
இனிஅம்போ ருகனார் எய்தக் காசிஇத் தலமே என்று
மனியசோ தனையால் கங்கை வழித்தண்டம் வருதல் சொல்வாம். 1

அத்திசூழ் புவிகள் எட்டும் அவனிசூழ் கரிகள் எட்டும்
துத்திசேர் நாகம் எட்டும் சொல்லிய வரைகள் எட்டும்
இத்தெலாம் பிரள யத்தில் இறந்திடும் காலத் தேயும்
நித்தியன் ஒருவன் போல நின்றிடும் காசி என்றே, 2

முத்தொழில் புரியா நின்ற மூவரில் முன்னூல் வேதன்
அத்தனைப் பரிவி யாகம் செய்திட அத் தலத்தில்
மெய்த்தவ வழியால் போந்து விமலனைப் பூசித் தேத்த
நத்துறு கங்கை ஆடி நதிக்கரை ஏறி அங்ஙன், 3

தன்பெயர் இலிங்கம் ஒன்று தாபித்துத் தனக்கு வேண்டும்
இன்பம்எய் திடவே பூசை இயற்றியே தவம்பு ரிந்தான்
அன்பினுக் கிரங்கி எங்கோன் அவ்விலிங் கத்தி னின்று
மின்புரி சடையும் காள கண்டமும் விளங்கு நீறும், 4

முக்கணும் நான்கு தோளும் மூரிஏ றதனில் தேவி
பக்கமும் ஆகித் தோன்றிப் பங்கய நீசெய் கின்ற
மிக்கநல் தவம்வி யந்தோம் வேண்டிய வரம்கேள் என்றான்
நக்கபொன் முளரி பூத்த நான்முகன் தொழுது நின்றே, 5

உன்னைப்பூ சிக்க வேண்டும் உனதுகு லத்தால் தாங்கும்
இன்னக ரத்தில் யாகம் செய்திட வேண்டும் என்றான்
அன்னது கேட்டு நாதன் அதிகம் இத்தலத்தி லேயும்
நன்னல முத்தி நல்கும் நகர்ஒன்று நவிலக் கேண்மோ 6

தெய்வதா ருவிற்சி றந்த பூதரம் என்ன ஓங்கி
ஐவரில் முதலாம் சோதி ஆரண வடிவ மான
திவ்வியப் புடைசேர் கின்ற அருச்சுனம் சிறந்து வாழும்
உய்பவர்க் கதுபோல் வேறே உலகினில் இல்லை மாதோ. 7

பொதிகையின் சார்பில் ஓங்கும் புண்ணிய புவனம் தன்னில்
அதிகம்ஆ கியத லங்கள் அனந்தம்உண் டதனில் கங்கை
நதியெனும் பொருநை சூழ்ந்த நகர்புடை மருதம் ஆகும்
துதிபெறும் அதனில் வாழும் உயிரெலாம் சுரர்கள் ஆகும். 8

சிவகண நாதர் வாழும் தெய்வஅத் தலத்தில் நம்பால்
தவமுடன் பூசை செய்து யாகமும் செய்து தந்த
நவமலர் அயனே போற்ற நலம்பெறு வரங்கள் ஈவோம்.
புவனியில் கயிலை அந்தப் புடைமரு தினில்ஏ கென்றான். 9

போதகன் பணிந்து ரைப்பான் புண்ணியம் செறிஇக் கங்கை
நாதனே அங்குண் டோதான் நயந்தருள் செய்வாய் என்னச்
சீதநீர் வேணி இந்தத் திருவேணி அதனில் உன்தன்
காதையை அமிழ்த்தல் செய்வாய் காட்டுதும் சோத கந்தான், 10

கங்கையின் சோத கந்தான் கண்டிட உன்கைத் தண்டம்
இங்குயர் திரிப தாகைச் சங்கமம் இதனில் தானே
முங்கிட அமிழ்த்தின் தண்டம் முளைக்கும்அ தெவ்வி டந்தான்
அங்கது தென்பால் காசி ஆகுமாம் அந்தத் தண்டம், 11

அமிழ்த்திடில் அதுபா தாள கங்கைஆ றாகச் சென்று
தமிழ்த்திசை யினில்உ ரைத்த கடனைசேர் சங்க மத்தில்
இமைப்பிலார் ஆடும் தாம்ப்ர நதியினில் எழும்பும் ஆங்கே
அமைக்கென தண்டம் தன்னை எனஅரு ளினன்ம றைந்தான். 12

ஈசனைப் பணிந்து வேதன் இணையிலாத் தண்டம் தன்னைக்
காசிவே ணியில்அ மிழ்த்திப் படிந்தவன் கரையில் உள்ள
நேசனைப் போற்றி அன்பால் நெகிழ்திருச் சயிலம் போற்றி
வாசவன் மாயன் போற்றி வழிபடும் கோயில் வாழ்த்தி, 13

வாயுலிங் கம்பூ சித்து மாவின்கீழ் இருந்த கோவைத்
தாயுமை பூசை செய்த தளியையும் தாழ்ந்து போற்றித்
தேயுவாம் மலையைப் போற்றித் திருக்கழுக் குன்றம் போற்றிப்
பாயுமுத் தாறு சூழ்ந்த பழமலைப் பதியைப் போற்றி, 14

அந்தர லிங்கம் போற்றி வாழியி லானைப் போற்றிச்
சிந்துர முகவன் போற்றும் திருப்பதி போற்றித் தெய்வப்
பந்தணை நல்லூர் முத்தம் குடந்தைஆ ரூர்ப ணிந்து
சந்திரன் போற்றும் கோயில் ஐயாறு தனைப்ப ணிந்தே, 15

மற்றுள தலமும் போற்றி ஆனைக்கா வணங்கி மூன்று
நற்றவர் பரவும் வெற்பை நண்ணியே பூசித் தேத்திக்
கற்றவர் மதுரை போற்றிக் கடல்இரா மீசம் மற்றும்
முற்றுற வணங்கி வேழம் முளைத்தவன் தன்னை முன்ன, 16

வணங்கியே குற்றா லத்து வன்பலா இறைஞ்சி மற்றும்
அணங்கர வசைத்தோன் வாழும் பதிபணிந் தடவி சூழும்
மணந்திகழ் மருதை மேவி வணங்கியே பொருநை ஆடி
இணங்கிய கடனை கூடும் சங்கமம் எய்தி அங்கண், 17

வந்திடும் போதில் தண்டம் எழுந்தது கண்டு மாயோன்
தந்திடும் புதல்வன் உள்ளத் ததிசயம் எய்திச் சார்ந்தான்
அந்தரத் தமரர் போற்ற அரவிந்தன் தண்ட தீர்த்தம்
இந்தமுக் கூடல் என்றே இறைஞ்சினார் ஏத்தி னாரே. 18

போதினான் நதிஇ ரண்டும் பொழிந்தமத் தியினில் கங்கை
சோதனை யாகத் தோன்றும் வேணியில் தோய்ந்தான் அங்கண்
மேதினி மணாளன் தோன்றச் சாட்சியாய் விதிதண் டத்தை
நீதமாய் எடுத்துக் கொண்டு நிகர்இலா மகிழ்சி றந்தான். 19

தண்டசோ தனையால் கங்கை சார்ந்தது கண்டோம் என்றே
அண்டர்கோன் மோட்ச தீர்த்தத் தருகினில் ஆடி ஏறிப்
புண்டரி கத்தோன் சென்று புழைக்கைமா முகனைப் போற்றி
முண்டகப் பதம்ப ணிந்து முன்னவன் தன்னை உள்கி, 20

பிரமமாய் நின்ற வேத விருக்கமாய்ப் பிறைசேர் கின்ற
மருதமும் அதன்பால் வாழும் மாதவர் வதியும் பண்பும்
சுருதிகூ றியபுள் வாழும் சோலையு மாலை நீடும்
திருவளர் சிறப்பும் தெய்வத் தானமும் திசையோர் வாழ்வும் 21

கண்டிறும் பூது கொண்டே கடவுளர் பரவும் தெய்வ
விண்டலர்த் திருவின் மேலாம் விடையவன் மருதைச் சூழ்ந்து
தண்டலை சூழும் கோயில் மருந்தினைத் தாழ்ந்துள் எய்தி
வண்டலர் கொன்றை வேணி வரதனை வணங்கி நின்றே, 22

பூசனை இயற்ற வேண்டும் பொருள்களும் அமைத்து வல்லே
ஈசனுக் குவப்ப தாக எண்கணன் தீர்த்தம் ஆடி
ஆசிலாக் கடன்மு டித்துச் சங்கற்ப மாற்றி யக்கு
மாசிலா நீறு தாங்கி அன்பொரு வடிவம் ஆகி, 23

கங்கைமஞ் சனத்தி னாலும் காமதே னுவின்ஐந் தாலும்
ஐங்கனி அமுதத் தாலும் அளவிலா வருக்கத் தாலும்
சங்கரர்க் குவந்த சந்த னாதியால் அபிடே கித்து
மங்கல உபசா ரத்தால் வான்பரி வட்டம் சாத்தி, 24

கற்பக மலரால் கன்னி களபம்சேர் சந்த னாதி
அற்புத மான தொங்கல் ஆபர ணாதி யங்கம்
பொற்பணி மணிக ளாலே புனைந்தலங் காரம் செய்து
பற்பல மனுவால் ஏத்திப் பாத்தியா சமன மாற்றி, 25

வானுயர் அமுதம் கன்னல் வளம்படு கனிவர்க் கம்பால்
தேனெய்பண் ணியம்அ டைக்காய் திருமுன்நே வேதித் தன்பாய்
ஏனைய தூப தீபம் இனியசோ டசம்இ யற்றி
கோனமார் வில்வம் சாத்திக் கடவுளுக் குவப்ப தாக, 26

மந்திர புட்பம் சாத்தி அரன்எழில் நோக்கி நின்று
புந்தியால் இறையைப் போற்றப் புரிந்ததெத் தவமோ என்று
சுந்தரன் தன்னைச் சூழ்ந்து பணிந்துநா ஆரும் சொல்லால்
சிந்தனை செய்து முன்பு சேவையால் பணிந்து நின்றே, 27

சங்கரா சரணம் மூல சம்புவே சரணம் மங்கை
பங்கனே சரணம் நீற்றுப் பரமனே சரணம் நெற்றிச்
செங்கணா சரணம் எங்கள் தேவனே சரணம் செங்கைப்
புங்கவ சரணம் பூத நாயக சரணம் போற்றி 28

வேறு

சரணம் மாமரு தீசனே நின்அடி சரணம்
சரணம் ஆவுடை யம்மைதன் மணாளனே சரணம்
சரணம் மால்அயற்கரிய தீச் சயிலனே சரணம்
சரணம் மங்கலம் ஆகிய தனிமுதல் சரணம். 29

தெக்கண காசி காட்டித் திரிவேணி இதனில் தானே
முக்கணா பிரம தண்டம் முளைத்திடக் காட்டு மூவேல்
மிக்கவ சரணம் வெள்ளை விடையவ சரணம் என்று
செக்கர்முண் டகத்தோன் போற்றிச் செய்தனன் திளைத்து நின்றான். 30

அப்பொழு தமலன் அந்த இலிங்கத்தில் அங்கு ரித்தே
எப்பெருந் தேவும் போற்ற இமையவ ளுடனே தோன்றிச்
சுப்பிர மடந்தை பாகா சுருதிமா மனுவால் நம்பால்
ஒப்பிலா தியற்றும் பூசைக் குவந்தனம் உனக்கு வேண்டும், 31

உத்தம வரம்கேள் என்றான் உந்தியில் உதித்தோன் போற்றிப்
பத்தியாய்ப் பணிந்து. காசிப் பதிஇதன் சோத கந்தான்
மெய்த்ததண் டதனால் காட்டி வித்தனை வேணிக் கங்கை
மத்தியில் தண்ட தீர்த்தம் இவைஎன வழங்க வேண்டும் 32

இத்தலத் துன்னை என்றும் பூசிக்க வேண்டும் இந்த
முத்தியாம் பதிக்கும் இந்த மூர்த்திக்கும் தீர்த்தத் துக்கும்
நித்தம்என் பெயர்து லங்க நின்அருள் செய்ய வேண்டும்
மத்தநின் பதவி வேண்டும் என்றடி பணியும் போதில். 33

இன்னன தந்தோம் யாவும் படைத்திடும் இயல்பு தந்தோம்
மன்னுதண் டத்தை இங்கு வதிட்டைசெய் ததைப்பூ சிப்பாய்
பின்னும்உன் தனக்கு வேண்டும் பதவியும் பெறுவாய் என்று
மின்அவிர் சடையான் கூறி இன்னொன்று விளம்பு மாலோ. 34

வேறு

அம்போ ருகநீ செய்திடும் பூசைக் குவந்தோமால்
தம்போ லவும்மிகு வானவர் தாம்உண் ணுதற்கினிய
நம்பூ தரவட மேல்திசை நாடித் திகழ்யாகம்
எம்பால் உறச்செய் வாய்என இசைத்தான் அரவசைத்தான். 35

நாட்டம் திகழ்நுத லான்அருள் நாட்டம் கொடுமறைந்தான்
ஏட்டம் மலரோன் போற்றினன் இறைஈந் திடுமொழியைக்
கேட்டன் பொடுவட மேல்திசை தனிலே கிளர்யாகம்
வேட்டன் பொடுவிரை வில்செய எழுந்தே அவன்விதித்தான். 36

மகம்செயும் சாலை கோலி அசுவமா மேத யாகம்
சகம்தனில் இன்பம் எய்தத் தாருநாட் டவர்க ளோடும்
உகந்திறை யவனுக் கன்பாய் உஞற்றியே உதவு நீரால்
அகந்தவா நெறியி னாலே ஆற்றிஅந் தரர்கட் கீந்தான். 37

வேறு

சந்நிதி யின்கீழ் சார்பில் தண்டமும் பதிட்டை செய்து
பன்னரும் பூசை ஆற்றிப் பண்புறச் சாறும் ஆற்றிக்
கன்னலை நிகர்த்த சோதிக் கடவுளைப் பரவிப் போற்றி
இந்நிலத் தின்பம் பெற்றுத் தன்அர செய்தி னானே. 38

வேறு

அழியாப் பதிநிதிச் சங்கம தீர்த்தத் தவதரித்தே
தெளிவெய் திடத்தண் டந்தரு திரிவேணி சங்கமமா
மொழியிற் பலன்என் பான்கிறுச் சனமூழ் கிடஎய்தும்
எளிதில் பலன்பெறு வாரிம தண்டங் களும்இலரே 39

வேறு

வெம்பரி யாகம் செய்த சாலையில் மேவும் தீர்த்தம்
இம்பரிற் சாலா தீர்த்தம் இதில்படி வோர்கள் மேலை
உம்பர்வாழ் பதவி சேர்வார் உடன்உறை சாலை நாதன்
அம்பகம் போற்று வார்கள் அரன்பதம் அடைவ ரன்றே. 40

வேறு

பொன்பாய் புடைமா மருதமிதை
பூவின் உறைவோன் சோகத்தால்
தென்பால் காசி இதுஎன்று
திகழ்கைத் தண்டம் கங்கைவழி
அன்பாய் எய்த அதற்கென்றும்
சாட்சி யாக அச்சுதன்தான்
இன்பமாக என்றும்இருந்
திசைப்போர்க் கினிதாய் எய்தினனால். 41

-சதுமுகப் படலம் முற்றும்-
ஆக விருத்தம் 790

8. பதியத்தி தீர்ந்த படலம்

தலமதில் தென்பால் காசி தண்டசோ தனையால் கண்ட
அலரவன் வழிபட் டேத்திப் பெற்றதை அறைந்தாம் ஆங்கே
மலடியாம் பெயரை மாற்றி மகவளித் திடும்தீர்த் தத்தில்
குலடிசெய் பாவம் போக்கிக் கதிபெற்ற குணன்உ ரைப்பாம். 1

சீர்திகழ் கண்டல் சூழ்ந்த வாரிசேர் தீரம் தன்னில்
ஏர்திகழ் பதியில் வாழ்வோன் இருபிறப் பாளன் எஞ்சா
நீர்திகழ் மதியோன் இல்வாழ் நேரிழை இரதி போல்வாள்
கூர்திகழ் வேற்கண் மங்கை குலடிஎன் றுரைக்கும் பேராள். 2

கண்டபேர்க் கணங்கொப் பாவாள் கணவனுக் குரிமை இல்லாள்
உண்டியும் உதவாள் கள்ளக் காதலற் குள்ளம் வைத்து
மண்டியே பூசல் செய்து மணந்தவற் றணந்தெந் நாளும்
கொண்டவற் கிடரே செய்யும் கருத்துடைக் கொடிய பாவி, 3

உள்ளக்கா தலினால் காமம் துய்த்திட உன்னி வந்த
கள்ளக்கா தலன்பால் சேர்ந்து கலக்கும்நாள் ஒருநாள் தன்னில்
எள்ளத்தாம் அளவும் குற்றம் இன்றிய கணவன் கண்டு
விள்ளத்தான் இழிபென் றெண்ணி மெள்ளத்தான் ஒதுங்கிப் போனான்.4

பொறுமையால் மனத்துள் கொண்டு புகன்றிடா நின்ற வேத
அறுதொழில் ஆட்சி யானை அழிதகை யவளும் கண்டு
மறுமணத் தவனைத் தான்சேர் வகையினை அறிந்தான் என்று
கறுவுறு வானை யன்னாட் கொன்றிடக் கருதி வந்தாள். 5

அரையிருள் அற்றம் பார்த்தே குலடிஈ தமையம் என்றே
உறுதுயில் கொள்ளும் போதில் ஓங்குகூன் வாளி னாலே
மறுஇலான் தனைஅ ரிந்து வதைத்தனள் மனம்வே றாகி
இறைவனாம் பிணம்ஒ ளித்தே இல்அகன் றேக உன்னி, 6

அழிதகை அவளுக் கான அன்புளான் தன்பால் கூடி
வழிகொடு வேற்றூர் போக மனத்தினில் எண்ணி வந்து
மொழிதடு மாறி வேண்டும் பொருள்களு முகந்து கொண்டு
பழிதனக் கஞ்சா வேதப் பன்னிஅப் படியே சென்றாள். 7

இல்அகன் றிருள்யா மத்தில் ஏதிலா னுடனே வேற்றூர்
செல்லும்கான் அதனில் வேடர் செயிர்த்திடச் சேர்ந்தான் ஓட
வல்லிசேர் இடையாள் கையிற் பொருளினை வலிந்து கொண்டு
கல்லிடைச் சோரர் ஓடக் காரிகை தனித்தாள் மன்னோ. 8

துணைஇன்றி வனத்தில் எய்த்து நின்றிடும் துணைவி சோர்வைக்
கணவனாம் மறையோன் பார்த்துக் காரிகை தனைச்சேர்ந் தென்ன
மணமகன் பிரம கத்தி வடிவமாய் மனையைப் பற்றிப்
பிணியுறும் வங்கைச் சேர்ந்த உடும்பெனப் பிடித்த தன்றே. 9

பதிஅத்தி பிடித்த லைப்பப் பங்கமாய்ப் பேய்கோள் பட்டு
நதிஉற்ற வரையும் கானும் நகரியும் இடங்கள் எங்கும்
கதிஅற்ற மதியால் சூறைக் காற்றுழல் காசை வீப்போல்
கொதிஉற்ற உலைபோல் வெம்பிக் குலடியும் அலைவ தானாள். 10

கொன்றிலான் தனைஒ ழித்துக் கைக்குள பொருளும் கொண்டு
சென்றய லுடன்வேற் றூர்போய்ச் சேர்குதும் என்னும் செய்கை
ஒன்றுதான் நினைக்கத் தெய்வம் வேறொன்றை உதவும் என்ப
தின்றிவள் தன்னால் காணப் பெற்றனர் இரும்பூ தெய்தா. 11

பூவினில் பொன்னே போல்வாள் பொங்கழல் படும்பூப் போலாய்
ஆவென அலறும் சோரும் அழும்விழும் அந்தோ அச்சோ
பாவமோ சிவதா என்கும் தாகத்தால் பாணி தேடும்
நோவுறும் விம்மும் வல்லே விழித்திடும் நொய்யும் சோரும். 12

தனக்கன்பன் அந்த ணாளன் தனைக்கொன்று சோர இன்பம்
மனத்துறச் செய்கை யான பாவத்தின் வழக்கி னாலே
சினத்துடன் செல்வர் எள்ளத் திரைத்துரும் பெனவே சென்று
வனத்துறும் அலகை போல மாய்ந்திடா தெளியை ஆகி, 13

அலைந்திடும் நாளில் மூப்பும் அணைந்திட அவலம் உற்றே
உலைந்திடக் கூர்மம் குட்டம் உறுபிணி வருத்தத் தாலும்
அலைந்திடும் குலடி இந்த வனத்திடை வரும்அவ் வேளை
துலைந்திடப் பாவம் நீங்கும் அதிசயம் சொற்றக் கேண்மின். 14

பிச்சைபுக் குழன்று வாடும் பேதையாள் கணவன் தன்னை
நச்சவே கொன்ற பாவி என்உரைத் திடந லிந்தே
அச்சம்உற் றுழல்வாள் முன்னை அணுவினல் வினையால் இந்த
உச்சியிச் சிரவன் போற்றும் தலத்தினை உற்றாள் மன்னோ. 15

வந்திடும் பொழுதில் புத்தி மயக்கமும் வினையும் நீங்க
விந்தைநன் மருதைக் கண்டாள் இடர்களைந்தின்பம் உற்றாள்
கந்தமார் பொருநை என்னும் கங்கையின் நீரைக் கண்டு
முந்துதா கத்தால் ஓடி நீர்குதடித் திடவே முன்னி, 16

திருமகள் வாக்கின் செல்வி தீர்த்தத்தின் அருகில் திங்கள்
மருவிய குடையால் காக்கும் மனுபதி தீர்த்தத் தென்பால்
பெருகிய நதிஇ டத்துப் பெட்புடன் நீரை மொண்டு
பருகிடக் குனிந்த போதில் பெருவெள்ளம் பரப்பி ஓங்கி, 17

வந்திடச் சலத்தி முக்கிக் குலடியும் வனத்தில் வாழ்ந்தே
உந்தவே சுழிப்பட் டுழின் சுழிப்படர் அகன்று ழன்ற
முந்திய பாவம் நீங்கச் சிவசிவ எனமொ ழிந்தே
எந்தையைத் துதித்தி றந்தாள் மரணசந் தியினில் எங்கோன். 18

விடையின்மேல் உமையா ளோடும் விண்ணினில் காட்சி நல்கிப்
புடைமரு தீசன் இந்தப் புவியினில் யாரும் கேட்கக்
கடைகொள்பார்ப் பனிசெய் பாவம் கற்பங்கள் நரகுற் றாலும்
விடும்அல இத் தலத்தை மேவிஇத் தீர்த்தம் தன்னில், 19

மேவிடப் பெற்ற தாலே வினைஎலாம் ஒழிந்தாள் இங்குப்
பாவங்கள் ஒழித லாலே பாபவி நாச தீர்த்தம்
பூவினில் இவைஎன் றெங்கோன் புகன்றுபோர் விடையி னின்றும்
தாவிப்பார்ப் பனிதன் காதில் தாரக மனுவை ஓதி, 20

அறந்திகழ் தேவி யோடும் அமலைசா ரூபம் ஈந்தான்
கறங்கிசை நாதம் ஐந்தும் ஆர்த்திடக் ககன விண்ணோர்
நிறந்தரு மலர்கள் தூவ நிருமலன் இலிங்கத் துற்றான்
இறந்தபார்ப் பனியும் சாரு பத்தினை எய்தி அங்கண், 21

நின்றிட விமானம் கொண்டு விண்ணவர் நிறைந்து நேர்ந்து
பொன்திகழ் குலடி என்னும் புண்ணிய மனையாள் தன்னை
மின்திகழ் விமானத் தேற்றி விடையவன் கயிலை மேவச்
சென்றிடக் கண்டார் யாரும் திளைத்தனர் இன்ப வெள்ளம். 22

வான்வழி விமான மீதில் வந்தபார்ப் பனிமின் னாளும்
கோன்உறை கயிலை எய்திக் கொண்டல்ஊர் இமய வல்லி
தேன்அலர் மலர்த்தாள் போற்றிச் சிலதியாய் ஏவல் செய்யும்
தூனலார் தம்மில் மேன்மை பெற்றனள் சுதினம் உற்றாள். 23

-பதியத்தி தீர்ந்த படலம் முற்றும் -
ஆக விருத்தம் 813

9. அவிர்த்தானப் படலம்

பதியத்தி குலடி தன்னைப் பற்றிய பாவம் தீர்த்த
கதைமுற்ற உரைத்தாம் இன்னும் கல்யாண புரத்தில் தானே
விதிஉற்ற பிரம சாரி அவிர்த்தானன் வினையைத் தீர்த்து
மதிபெற்ற கதியைத் தந்த வகையினை வகுத்து ரைப்பாம். 1

சுந்தர முனிவர் கேட்பச் சூதமா முனிவன் சொற்று
முந்திய கற்பம் தன்னில் மொய்த்தபா தவங்கள் சூழ்ந்த
உந்திசூழ் புவனம் தன்னில் ஒருபதி உம்ப ரோடு
நந்தியார் மருவு கின்ற நந்திமால் வரையின் பாங்கர், 2

புனந்திகழ் மகத தேசம் தனில்ஒரு புரத்தில் உள்ளான்
வனைந்தபுண் டரிகத் தாமன் மறையவன் வயங்கு நூலான்
கனந்தவ றாத நான்கு கலைமறை கற்ற வல்லான்
சினந்தவிர் புந்தி யான்அங் கணன்எனும் பெயர்சி றந்தோன். 3

நம்பனைத் துதித்தெந் நாளும் நலம்பெறு நன்மை உள்ளான்
உம்பருக் கவிஅ ருத்தி உறுபலன் பெறுதும் என்றே
இம்பரில் விதியால் யாகம் இயற்றுதற் கிசைவால் வேள்வித்
தம்பம்ஒன் றமைப்பான் எண்ணிச் சார்ந்திடும் சீடர் தம்முள், 4

அந்தணன் பிரம சாரி அவிர்த்தானன் தனைஅ ழைத்தே
மந்திர யாகம் செய்யக் கருதினன் மகத்தி னுக்குத்
தந்திரப் படியே யூகம் சமைத்திடத் தருவாய் என்னப்
புந்தியில் உணர்ந்து மிக்கோன் விடைபெற்றுப் போதும் எல்லை, 5

வினைஞரோ டேகி ஆசான் விதித்திடும் பணிமேல் கொண்டு
சினைசெறி காவு சூழ்ந்த செறிவனம் தன்னில் எய்திக்
கனைசெறி முகில்சூழ் கின்ற வரைகளும் கலந்து நாடி
முனைவன்நூல் சொன்ன வாறே முயலுவார் முற்ற எண்ணி 6

விதிப்படி எக்யதாரு வேண்டியே வனங்கள் தோறும்
மதிப்புடன் வினைஞர் போக மறையவன் தனித்தான் காகம்
கொதிக்கநீர் வேட்கை உற்றே கொடுவெயில் சோகத் தாலே
நதிப்புனல் தேடிக் காணா மூர்ச்சித்து நலிவான் அங்ஙன், 7

மள்ளியாம் புலைஞர் வாழும் வனம்என அறியா தேகிக்
கள்ளியின் சூழல் தன்னில் களைத்தனன் உற்றான் மேலோர்
எள்ளிய சாதிக் குண்ட கேதுவா மீதா னின்ற
துள்ளிய கயல்போல் கண்ணாள் தோகைகந் தற்பமானி 8

என்னும்ஓர் தையல் அங்ஙன் எய்தினள் இந்தச் சார்பில்
துன்னிய பிரம சாரி சுந்தரன் மதனன் போல
மன்னினோன் தன்னைக் கண்டாள் மாரனோ வானோர் தம்மில்
பொன்னிநா டிழிந்து போந்த புனிதனோ இவன்தான் என்ன, 9

மின்னிடை யாள்கண் டாவி சோர்ந்தனள் விரகம் உற்றே
என்னிவன் செயல்தான் என்னே என்றுநைந் திவனைச் சேர
முன்னியே அவன்பால் எய்தி முன்நின்றாள் அயர்ச்சி யானோன்
இன்னல்தீர்ந் திவளை நோக்கி யார்கொல்என் றெண்ணி இந்த, 10

வரைஅர மகளோ கானில் வழங்கிடும் தேவோ என்னப்
பிரமசா ரியில்மிக் கோனும் பிரமையால் இவளை நோக்க
மருவுதற் கமைந்த நீராள் வனத்திடை வரும்நீ யார்என்(று)
உரைசெய்தாள் தகையால் வாடி உற்றனன் என்று சொற்றான். 11

பின்அவன் புலைஞன் மாதைப் பேதைநீ யார்இங் குற்ற
தென்என ஐயோ னும்இங் குற்றபு லைஞர்க் கெல்லாம்
மன்னவன் ஈன்ற கன்னி யான்என்றாள் மறையின் வாய்மை
முன்னவன் அயர்ச்சி நோக்கித் தீர்ந்திட முன்னிச் சொல்வாள் 12

அரம்பையின் கனியும் தேனும் அளிக்குவன் அயின்ற யர்ச்சி
கரந்திடு வாய்என் றோதக் காளையாம் மறையோன் சொல்வான்
வரம்பிலாப் புலைஞர் தம்பால் வாங்குதல் கூடா தென்றான்
விரும்பிஆ வத்து வேளைக் காம்என்றாள் விடாய்மிக் கானும், 13

வாங்கியே புசித்துக் காட்டு மடுவில்நீர் பருகி அங்ஙன்
தேங்கிய மயக்கம் தீர்ந்தான் தென்றலான் தெறும்அம் பாலே
பாங்கினில் யாரும் இல்லாப் பதமும்ஒத் திருந்த பண்பால்
கோங்கிள முலையாள் நின்ற குறிப்பினைக் குறித்து நோக்கா, 14

வேறு

ஏந்தெழில் அமுதம் உமிழ்முலைப் பணைப்பும்
ஈர்ங்கனித் தொண்டைஅம் துவர்வாய்ச்
சேந்திதழ்த் துடிப்பும் சிறந்தமென் குழலும்
சேலென கண்களின் றொழிசங்
காந்தளம் கையும் கலைநெகிழ் இடையும்
கண்மணி நகைஇளங் கதிரும்
வாய்ந்திடு மயிலார் சாயலும் ஆக
நின்றிடும் வனிதையை மறையோன், 15

கண்டுளம் மயலால் கருதிவிள் ளாது
வைதிகக் கருத்தினால் கவர்ச்சி
கொண்டிடும் இவளைக் கூடிட முயன்று
கொம்பரின் அசைந்துகூர் விழியாம்
வண்டெனும் பகழி ஏவியே அவன்தன்
மனத்தினைக் கவர்ந்தனள் வாய்ந்த
ஒண்தொடி சாடை உரையினால் மருவ
ஒல்குவிட் டுடம்படல் உற்றான். 16

புலைஞன்மா துடனே புலைஞனாய்க் கூடிப்
போகம்உற் றுறவுடன் பொருந்தி
நலங்கெட மூவரு டம்நண் ணியபின்
நாளில்நீ சத்துவம் மூடி
அலந்தர மனம்வே றாகிஉள் இல்லா
ஆனைஉண் கனிஎன அயர்ந்து
சலந்தரு குறைநோய் சயமுட னிழல்
சார்ந்திடப் புலைச்சியும் தள்ள, 17

சரத்தினால் வாடி அவ்விடம் பிரிந்தான்
துயரம்உற் றுறுகண்நோய் துன்பம்
வருத்திட அரவம் வுளைந்திடு மதிபோல்
மயங்கிவாய் குதட்டியே மாளாக்
கருத்தவ லம்அதாய் அலகைகோள் பட்ட

கவலனாய்ப் பசியுடன் காடும்
விருத்தமும் நாடும் நகரியும் கடந்தான்
வேர்வையும் தாகமும் மெலிவும், 18

கொண்டுசண் டாள வடிவமாய்க் கோஊன்
கொண்டிடும் கோதனை எதிரே
கண்டபேர் ஓட மதுவுடன் கள்ஊன்
அருந்திய கயவனைத் துயரம்
மிண்டுசெய் குணத்தால் யாவரும் இரங்க
வெறியனாய்த் திரியும்நாள் இவற்குப்
பண்டை நல் தவம்ஓர் அணுஎனும் பயனால்
பாதகம் நீங்கிடல் பகர்வாம். 19

ஆறலைந் துற்றோன் வரும்பொழு திந்த
அருச்சுனப் பதியினில் கங்கை
மீறிய நதியில் தீர்த்தம்கொண் டாட
விண்ணவர் மண்ணவர் விரவி
ஏறதே றுவந்த இறையவன் கீர்த்தி
இயம்பியே ஏகுவா ருடனே
மாறிலா துற்றான் வருபவர் தம்மை
வினவியே மருதினில் வருவான். 20

மூவகைச் சிறப்பும் பொருந்தும்இவ் வெல்லை
காண்டலும் முனியும்நீ சத்வம்
தாவிடச் சற்றே மயக்கமும் தெளியத்
தன்அறி வெய்திடச் சம்போ
தேவனே சிவனே சிவசிவ என்று
சிந்தனை செய்துதோத் தரித்தான்
பாவகன் இவன்செய் பாதகம் நீங்கப்
பரமனை நினைந்திது பணிக்கும். 21

வேறு

வேறொரு கதியும் இன்றி வீழ்ந்திடக் கடவன் பாவம்
மாறவே தீர வேண்டி வரதனும் இரங்கி வல்லே
ஏறின்றி உமையாள் இன்றி எதிஎன எழுந்து தோன்றி
வீறுசெய் பாவம் தீர வேதியன் தனைவி ழித்தான். 22

பார்வையால் வசனப் பண்பால் பாதக வினைகள் நீங்க
வேர்வைசேர் இவனை நோக்கி மெலிவுற இவண்நீ வந்த
யார்என வரவே தென்ன அறைகுவான் அடியேன் கஞ்சத்
தாரவன் ஈன்ற மைந்தன் சார்ந்தனன் வனத்தில் ஓர்நாள், 23

யூகம்கொள் வதற்காய் உற்ற பொழுதினில் ஒருத்தி நீச
தேகம்கொண் டவள்என் சிந்தை கவர்ந்திடத் தியக்கம் எய்தி

மோகம்கொண் டாளைக் கூடி முயங்கியே நீசம் உற்றேன்
ஆகையால் இனிமேல் இல்லா அவதியும் பட்டேன் ஐயா 24

பொங்கரும் காடும் நாடும் பொருப்பினும் புகுந்த. லைந்தேன்
எங்கணும் திரிந்தேன் இப்போ திங்குற்றேன் எளியை ஆகித்
துங்கமா மருதில் வந்தேன் என்றவன் உண்மை சொல்லி
மங்கைபா கம்கரந்த முனிவரை வணங்கிப் பின்னும், 25

எய்ப்பிடத் தினிலே என்னை ஆளுதற் கெதிரே தோன்றி
வைப்பென வந்தீர் என்பால் வலிசெயும் வாதை யான
மெய்ப்பிணி நீங்கும் வண்ணம் விளம்பிட வேண்டும் என்னப்
பைப்பணி கரந்த யோகர் பாதங்கள் பரவி நின்றான். 26

இரங்கினன் திருவுள் ளத்தில் எம்பிரான் இவனை நோக்கி
வரம்பிலா தியற்றும் நீஉன் வல்வினை மாய்வ தெங்ஙன்
அரம்பையின் கனியால் வந்த அவதிஎன் றறைந்து நீயும்
புரந்தருள் மருதம் எய்தப் பெற்றதால் புகல்வோம் கேண்மின் 27

கொலைசெயப் புரியும் தேறல் கொண்டிடச் செயும்கு லந்தான்
நலிதர இயற்றும் கேண்மை நன்றியைக் கொல்லும் நல்ல
புலன்அறி வினைக்கெ டுக்கும் பொன்கள வுடன்பொய் புல்லும்
இலைஎனும் காமம் துய்ப்போர் எய்திடா நரகம் இல்லை. 28

வேறு

பலகற்பமும் பலநாள்களும் பதைப்புற்றிடக் கொடிய
மலம்முற்றிய நரகத்திடை மன்னிக்கிடந் தாலும்
கொலைமுற்றிட வேசெய்துறு கோஊனை அருந்தும்
புலைபற்றிய நீயும்கரை ஏறும்புகல் இலதால். 29

நீசத்திதன் மோகத்துற நீசத்துவம் ஆனாய்
பேசிற்பிழை யாம்உன்பெயர் பிதற்றப்பிணி உற்றே
பாசத்தொடு நரகெய்திய பதிசேருவர் பாப
நாசப்படும் உனைச்சேர்த்திட நரகங்களும் நடுங்கும். 30

வேறு

பாதகத் துருவம் நீஇப் பதிவிசே டத்தி னாலே
ஏதம்அ தகலும் வண்ணம் இயம்புதும் இன்னல் ஆன
வேதனை யாவும் தீர விதிதீர்த்தம் இதன்மேற் பாலில்
சீதநீர் ஆடில் உன்றன் தீவினை தீரும் கீழ்பால், 31

வான்கங்கை சூழும் இந்தத் திருப்பதி வணங்கி மன்னி
நான்கெல்லைப் புறத்து நாமு லிருதர நசையிற் சூழ்ந்து
தேன்தங்கு மருதைப் போற்றிப் புறத்தொட்டித் தீர்த்தம் ஆடிக்
கோன்தங்கு கோயில் சுற்றுப் பணிசெய்து கொண்டு பின்னும், 32

சிவன்அடி யார்கட் கேவல் செய்துதீ வினைஅ கற்றும்
அவன்கண்ணின் மணியும் நீறும் அணிந்தரன் தன்னை உள்கி
இவன்உறில் வரும்தைப் பூசத் தினத்திந்தத் தீர்த்தம் ஆடில்
பவம்அறும் வினைஅ கன்று பவித்திரம் எய்திப் பண்பால், 33

குருஉப தேசம் பெற்றுக் குலத்தில்உத் தமனும் ஆகிப்
பரனையும் வழிபட் டிந்தப் பதியினில் வதிவாய் பன்னாள்
மருவிய மணம்மு டித்து மனையுடன் மகங்கள் செய்தே
இருநிலத் தின்பம் எய்தி இறுதியில் இங்குற் றானே. 34

கார்கெழு கூந்த லோடும் கறைக்கண்டன் எழுந்து காட்சி
நேர்தரப் போற்று வாய்நின் உயிர்உடல் தன்னை நீங்கிப்
பேர்தரும் போதில் இங்ஙன் பேசுநா யகன்உன் காதில்
தாரக மனுவை ஓதப் பெற்றுச்சா ரூபம் சேர்வாய் 35

வேறு

என்று சித்தர் இயம்பி மறைந்தனர்
நன்றிங் குற்றவர் நாதன்என் றெண்ணியே
கொன்றை வைத்தவர் என்னையும் ஆட்கொள
இன்றிங் குற்ற அதிசயம் என்கொலாம். 36

பாதமும்முடி யும்பணி யப்பண்டு
வேத னும்திரு மாலும்விண் பாதலம்
மோதி எய்த்தனர் காண்பரு முன்னவன்
பேதை யேற்கெளி வந்ததெப் பெற்றியோ. 37

தேனலங் கொன்றை திங்களும் சூடிய
வான நாயகன் மாமரு தத்தில்வாழ்
கோன வனெனை ஆளக் குறிப்புடன்
ஈன னுக்கெளி வந்ததெப் பெற்றியே. 38

வேறு

எனத்துதித் திறைஞ்சியே
கனக்குழற் கணவனார்
தனக்குரைத்த தகைமைதான்
மனத்துறத்தண் மருதநீள், 39

கரையில் வந்து கம்பலைத்
திரைஅலம்பு சிந்துபார்
பொருநை பொங்கு புனலினில்
விரைவில் மேவி மூழ்கியே, 40

மாலைபெற்ற மருதையே
சாலவும் பணிந்து சார்ந்
தாலயத் தரன் பணிக்
கோலர் வீதி குறுகியே 41

வேறு

நித்தியம் இருபால் நான்கு நெறிவிதப் படியே சூழ்ந்து
புத்தியும் வீடும் நல்கும் புறத்தொட்டித் தீர்த்தம் கொண்டு
சுத்திசெய் தரசைச் சூழ்ந்து சுற்றுள பணியும் செய்து
பத்தியால் அன்பர்க் கேவல் பரிவுடன் இயற்றிப் பண்பால், 42

புகழ்தரும் ஐயம் ஏற்றுப் புசித்திரு போது நீங்கா
அகம்நெகிழ் வுறச்செய் போதில் அணைந்தலும் மகர பூசத்
தகைமைசேர் நாள்வந் துற்ற தரணியோர் இமையோர் யாரும்
தொகைகொடு தீர்த்தம் ஆடத் தோன்றினார் சுதினத் தாலே. 43

மகவினை வேண்டி நன்கு மனம்விளை வதனை வேண்டிப்
புகழினை வேண்டி இன்ப புவனபாக் கியங்கள் வேண்டி
நகைமணி நகையா ரோடு நண்ணினோர் கதியை வேண்டி
இகமகன் றவரும் யாரும் எய்திட இத்தி னத்தில், 44

நாயகன் தீர்த்தம் நல்க ஞாலத்தோர் யாரும் நண்ணிப்
பாய்புனல் தீர்த்தம் ஆட அவருடன் பாவம் நீங்கும்
தூயவன் தானும் ஆடத் துகள்தரு நீச மெய்போய்த்
தோய்பவர் காணச் சொன்ன தேகமாய்த் தோன்றி னானே. 45

யாரும்கண் டதிச யித்தார் யாவன்இம் மகன்தான் என்னாக்
காரடர் நிறத்த மெய்போய்க் கனகமாய்த் தோன்றக் கண்டு
சீரவன் தன்னை உற்று வினவிடத் தெளிந்தார் கொன்றைத்
தாரவன் தீர்த்தம் இந்தத் தன்மைய தென்று போற்றி, 46

துதித்திட விடையின் மீது தோகைகோ மதிஓர் பாலாய்
மதிச்சடைக் கடவுள் தோன்றி காட்சிதந் தன்ன வானோர்
பதிப்பல குலத்தி னோதம் பாலிட அவிர்த்தா னன்தான்
கதிக்கடல் அனையான் தாளில் கம்பித்து வீழ்ந்தெ ழுந்து, 47

புரகரா சரணம் வேதப் புடைமரு ததனில் வாழும்
கரமதா சலத்தோல் போர்த்த கடவுளே சரணம் கங்கா
தரசடா டவியல் திங்கள் தழைத்தவ சரணம் சாய்ந்த
பரமனே சரணம் தேவி பாகனே சரணம் போற்றி 48

நீசமாம் துடக்கில் எய்தும் என்னையும் நின்தாள் போற்றும்
பூசுர ருடன்சேர்த் தாண்ட புண்ணியா சரணம் பூவில்
வாசவற் கருளும் தெய்வ மருதநா யகமா தேவ
ஈசனே சரணம் என்றே இறைஞ்சினன் இருபி றப்பான். 49

விடையினில் காட்சி தந்த விமலனும் இலிங்கத் தெய்த
உடையநா யகனைப் போற்றி அவிர்த்தானன் உவந்து கோயில்
புடைவலம் கொண்டி றைஞ்சிப் புனிதநா யகனைப் போற்றிச்
சடையவன் அருளைப் பெற்றுத் தாபதன் இருந்த போதில், 50

இருபிறப் பாள னேல்ஏம் இருக்கினுக் குரியான் என்று
மரபினாற் றெண்ணம் கொள்ள வாய்மையால் மறைநூல் ஓதக்
குரவனால் பெற்றுப் பூணல் நூல்கடி முடித்துக் கொண்டு
பொருநைசூழ் மருதின் மேன்மை யாவையும் புகலக் கேட்டு, 51

சிறந்தபார்ப் பனவன் ஆனோன் திகழ்புடார்ச் சுனபு ரத்தின்
அறந்தரு மகிமை எண்ணி அரனருட் படியே இன்பம்
நிறைந்திட மணமும் செய்து நிலவிய யாகம் செய்தே
உறைந்தனன் பன்னாள் பின்னாள் இறுதியில் உமையோர் பாகன், 52

அந்திய சந்தி யத்தில் அந்தர ருடன்எ முந்தே
வந்தவிர்த் தானன் காதில் மனுவினை உபதே சிக்கப்
பந்தம்அ தகன்று மேலைப் பதவியை எய்தி னானால்
இந்தநன் மகிமை கேட்டோர் இன்பவீ டெய்து வாரே. 53

திகழ்அவிர்த் தானன் பவத்தினை அகற்றும்
தீர்த்தத்தில் ஆடுவோர் செய்யும்
துகள்பெறு நீசத் துவம்முத லான
துன்பமும் தீருவார் துகள்தீர்
புகழ்பெறு முனிவர் சூதரை வணங்கிப்
புனிதநா யகன்கதை இன்னும்
மகிழ்வுடன் உரைப்பீர் என்றலும் முனிவன்
வழங்கிடும் செயலினை வகுப்பாம். 54

-அவிர்த்தானப் படலம் முற்றும்-
ஆகவிருத்தம் 864

10. வால சதானந்தப் படலம்

மறைஅவிர்த் தானன் பாவம் மாற்றிய திதுமேல் வாச
நறைஇத ழியனைப் போற்றும் நாரதன் செய்கை யாலே
பிறியமா தவன்சேய் வால சதானந்தன் பிழையை நீங்கி
இறையருள் பெற்று வாழும் தன்மையை இசைக்கல் உற்றாம். 1

நாரத முனிவன் ஓர்கால் நாகலோ கத்தை நண்ணக்
கார்கெழு பரியோன் போற்றி வினவிடக் கங்கை நீத்தே
சார்வதென் றுரைக்கக் காசி தனில்நிகழ் தன்மை கேட்கப்
பூரணன் தன்னைப் போற்றிக் கங்கையின் புகழைச் சொற்றான். 2

அப்பொழுது அந்த ரத்தோர்க் கதிபன்நம் மகதி வீணை
விப்பிரன் தன்னை நோக்கி மேதினி யுறுதி போலும்
இப்புவிக் கில்லை என்றான் இசைத்திடில், ஆண்டுக் கங்கை
மெய்ப்பதி தனிலும் மேன்மை உடையது வேறொன் றுண்டால். 3

அதுபுடை மருதக் காசி ஆம்பிர வனம்சூழ் கங்கை
நதிவரு பொருநை அங்கண் நண்ணுவோர் புனித சீல
விதிஅவர்க் கிறுதி காலம் மேவிடில் விமலன் அந்தப்
பதியினில் தார கத்தை அருளியே பதவி நல்கும். 4

அதனிடை எனக்கு வந்த அரும்பழி தீர்ந்த தந்தோ
கதிதரும் கங்கை என்று சோதகம் காட்டக் கண்ட
விதிமுதல் ஆனோர் போற்றி வேண்டிய வரங்கள் பெற்றார்
மதிஎன மகிமை கேட்ட முனிவரன் வையம் எய்தி, 5

சங்கரற் பரவி நைமி சாரணி யத்திற் கர்க்கன்
அங்கிரர் முதலோர் போற்ற அவ்விடை வதிந்த போதில்
புங்கவன் சூத யோகன் புடைமரு ததனின் மேன்மை
உங்களுக் குரைத்த காதை உண்மையா தெனஉ ரைப்பார். 6

புவிக்கொரு திலகம் ஆகும் புடைமரு தின்சீர் சொல்லில்
அவத்தநோய் வினைகள் தீர்க்கும் அவ்விடை வதியப் பேரும்
தவித்திடும் உயிர்கட் கந்திச் சந்தியில் அன்னை கூட
நவிக்கரன் எழுந்து தார கத்தினை நவிலும் பின்னும். 7

வேண்டிய வரம்கொ டுக்கும் விளம்பிடில் அத்த லத்தின்
காண்டகு மகிமை சொல்லக் கணக்கினில் அடங்கா தென்றார்
மாண்டவி யாச ரோடு மகதிமா முனிவன் போந்தே
ஈண்டுதென் மருதைக் காண வந்தனர் பொதிகை யின்பால். 8

முனிவனை வணங்கிக் கங்கை சூழ்புடார்ச் சுனத்து முன்னி
மனுவினால் செய்த கோயில் மகத்துவம் கண்டு வானோர்
தனிமுத லோனைப் பூசை செய்திடச் சங்கற் பித்தே
கனிவுடன் பணிந்து சூழ்ந்து கதிதரும் பதியில் உற்றார். 9

மன்னிய மருதை நோக்கும் போதினில் வளங்கொள் சோதி
துன்னிய தென்னத் தோன்ற அதிசயம் மனத்தில் தோன்றச்
சென்னியால் வணங்கிக் கங்கைத் திருநதி ஆடி ஏறிக்
கன்னிஓர் பாகன் முன்பு பணிந்தனர் காத லோடும். 10

ஆலயம் எய்தித் தாழ்ந்தே ஆவர ணத்தில் உற்ற
வேலுடைக் கடவுள் கோட்டு வேழமா முகன்உள் ளிட்ட
பாலரை வணங்கி ஈசன் தனைப்பரி வுடனே பூசை
ஏலவார் குழலா ரோடும் செய்திட இயல்தீ பங்கள், 11

விடையினில் காட்சி தந்த விமலனும் இலிங்கத் தெய்த
உடையநா யகனைப் போற்றி அவிர்த்தானன் உவந்து கோயில்
புடைவலம் கொண்டி றைஞ்சிப் புனிதநா யகனைப் போற்றிச்
சடையவன் அருளைப் பெற்றுத் தாபதன் இருந்த போதில், 50

இருபிறப் பாள னேல்ரம் இருக்கினுக் குரியான் என்று
மரபினாற் கெண்ணம் கொள்ள வாய்மையால் மறைநூல் ஓதக்
குரவனால் பெற்றுப் பூணல் நூல்கடி முடித்துக் கொண்டு
பொருநைசூழ் மருதின் மேன்மை யாவையும் புகலக் கேட்டு, 51

சிறந்தபார்ப் பனவன் ஆனோன் திகழ்புடார்ச் சுனபு ரத்தின்
அறந்தரு மகிமை எண்ணி அரனருட் படியே இன்பம்
நிறைந்திட மணமும் செய்து நிலவிய யாகம் செய்தே
உறைந்தனன் பன்னாள் பின்னாள் இறுதியில் உமையோர் பாகன், 52

அந்திய சந்தி யத்தில் அந்தர ருடன்எ ழுந்தே
வந்தவிர்த் தானன் காதில் மனுவினை உபதே சிக்கப்
பந்தம்அ தகன்று மேலைப் பதவியை எய்தி னானால்
இந்தநன் மகிமை கேட்டோர் இன்பவீ டெய்து வாரே. 53

திகழ்அவிர்த் தானன் பவத்தினை அகற்றும்
தீர்த்தத்தில் ஆடுவோர் செய்யும்
துகள்பெறு நீசத் துவம்முத லான
துன்பமும் தீருவார் துகள்தீர்
புகழ்பெறு முனிவர் சூதரை வணங்கிப்
புனிதநா யகன்கதை இன்னும்
மகிழ்வுடன் உரைப்பீர் என்றலும் முனிவன்
வழங்கிடும் செயலினை வகுப்பாம். 54

-அவிர்த்தானப் படலம் முற்றும்-
ஆகவிருத்தம் 864

10. வால சதானந்தப் படலம்

மறைஅவிர்த் தானன் பாவம் மாற்றிய திதுமேல் வாச
நறைஇத ழியனைப் போற்றும் நாரதன் செய்கை யாலே
பிறியமா தவன்சேய் வால சதானந்தன் பிழையை நீங்கி
இறையருள் பெற்று வாழும் தன்மையை இசைக்கல் உற்றாம். 1

நாரத முனிவன் ஓர்கால் நாகலோ கத்தை நண்ணக்
கார்கெழு பரியோன் போற்றி வினவிடக் கங்கை நீத்தே
சார்வதென் றுரைக்கக் காசி தனில்நிகழ் தன்மை கேட்கப்
பூரணன் தன்னைப் போற்றிக் கங்கையின் புகழைச் சொற்றான். 2

அப்பொழுது அந்த ரத்தோர்க் கதிபன்நம் மகதி வீணை
விப்பிரன் தன்னை நோக்கி மேதினி யுறுதி போலும்
இப்புவிக் கில்லை என்றான் இசைத்திடில், ஆண்டுக் கங்கை
மெய்ப்பதி தனிலும் மேன்மை உடையது வேறொன் றுண்டால். 3

அதுபுடை மருதக் காசி ஆம்பிர வனம்சூழ் கங்கை
நதிவரு பொருநை அங்கண் நண்ணுவோர் புனித சீல
விதிஅவர்க் கிறுதி காலம் மேவிடில் விமலன் அந்தப்
பதியினில் தார கத்தை அருளியே பதவி நல்கும். 4

அதனிடை எனக்கு வந்த அரும்பழி தீர்ந்த தந்தோ
கதிதரும் கங்கை என்று சோதகம் காட்டக் கண்ட
விதிமுதல் ஆனோர் போற்றி வேண்டிய வரங்கள் பெற்றார்
மதிஎன மகிமை கேட்ட முனிவரன் வையம் எய்தி, 5

சங்கரற் பரவி நைமி சாரணி யத்திற் கர்க்கன்
அங்கிரர் முதலோர் போற்ற அவ்விடை வதிந்த போதில்
புங்கவன் சூத யோகன் புடைமரு ததனின் மேன்மை
உங்களுக் குரைத்த காதை உண்மையா தெனஉ ரைப்பார். 6

புவிக்கொரு திலகம் ஆகும் புடைமரு தின்சீர் சொல்லில்
அவத்தநோய் வினைகள் தீர்க்கும் அவ்விடை வதியப் பேரும்
தவித்திடும் உயிர்கட் கந்திச் சந்தியில் அன்னை கூட
நவிக்கரன் எழுந்து தார கத்தினை நவிலும் பின்னும். 7

வேண்டிய வரம்கொ டுக்கும் விளம்பிடில் அத்த லத்தின்
காண்டகு மகிமை சொல்லக் கணக்கினில் அடங்கா தென்றார்
மாண்டவி யாச ரோடு மகதிமா முனிவன் போந்தே
ஈண்டுதென் மருதைக் காண வந்தனர் பொதிகை யின்பால். 8

முனிவனை வணங்கிக் கங்கை சூழ்புடார்ச் சுனத்து முன்னி
மனுவினால் செய்த கோயில் மகத்துவம் கண்டு வானோர்
தனிமுத லோனைப் பூசை செய்திடச் சங்கற் பித்தே
கனிவுடன் பணிந்து சூழ்ந்து கதிதரும் பதியில் உற்றார். 9

மன்னிய மருதை நோக்கும் போதினில் வளங்கொள் சோதி
துன்னிய தென்னத் தோன்ற அதிசயம் மனத்தில் தோன்றச்
சென்னியால் வணங்கிக் கங்கைத் திருநதி ஆடி ஏறிக்
கன்னிஓர் பாகன் முன்பு பணிந்தனர் காத லோடும். 10

ஆலயம் எய்தித் தாழ்ந்தே ஆவர ணத்தில் உற்ற
வேலுடைக் கடவுள் கோட்டு வேழமா முகன்உள் ளிட்ட
பாலரை வணங்கி ஈசன் தனைப்பரி வுடனே பூசை
ஏலவார் குழலா ரோடும் செய்திட இயல்தீ பங்கள், 11

வேண்டிநின் றருளைப் பெற்று வேண்டிய மஞ்ச னாதி
ஆண்டவற் குவப்பச் சந்த னாதிசேர் தயிலக் காப்போ(டு)
ஈண்டிய பாலோ டைந்து கவ்வியம் இளநீர் கன்னல்
காண்டகும் அமுதம் ஐந்து கனிமது வருக்கத் தாலும் 12

ஆட்டியே உதகம் சாந்தம் அருக்கியம் ஆடை வில்வம்
பூட்டும்ஆ பரணம் சாந்தம் சுகந்தத்தால் புனிதன் மெய்யில்
தோட்டிதழ் மலரால் இண்டை சுருக்கணி துதிக்கை மாலை
நீட்டிய பத்திக் கண்ணி தொத்தலர் நெருங்கு மாலை, 13

வகைவகை யாகச் சாத்தி வான்பெறும் அமுதம் மற்றால்
மிருநெய்வே தனஞ்செய் திட்டம் வேண்டியே மகதி நாதன்
அகமகிழ்ந் தரனை நோக்கி அழகிதென் றலரால் தோன்று
திகழுரு அற்பு தத்தைத் தெரிசித்தான் சிந்தித் தானே. 14

வேறு

விடையவன்தன் மேனிஅலங் காரம் நோக்கி
விளங்குநா றும்பூவின் விமலா என்று
படர்ஒளிசேர் நாயகனைப் பழிச்சும் போதில்
பண்ணவர்யா வரும்மகிழ்ந்து பரனுக் கிந்தத்
தொடையதனின் காரணமாய் உற்ற நாமம்
துகளிலா மூவுலகும் துதிக்க என்றே
கடவுளர்தோத் திரம்செய்தார் மகதி வீணைக்
கருணைமுனி பணிந்தெழுந்து கரங்கள் கூப்பி, 15

புரகரநா யகபோற்றி பூத நாத
புண்ணியபூ ரண போற்றி பொங்கு கங்கை
அரவிதழி ஆமைதும்பை அறுகு வேய்ந்த
அமலனே போற்றிஅச லத்தை வில்லாய்
மருவியகா ரணபோற்றி மருதம் மேவும்
வாரணத்தோல் போர்த்தவரைப் புயனே போற்றி
நரைவிடையின் மீதேறு நங்கை பங்கா
நாறும்பூ நாயகநின் நளினம் போற்றி. 16

என்றுபணிந் திறைஞ்சுநா ரதன்தான் காண
இறைமருத நாயகன்வெள் விடையின் மீதே
மன்றலங்கொள் கூந்தல்ஆ வுடைத்தாய் கூட
மன்னிஎழுந் தருளிவா னவர்கள் சூழக்
கொன்றைஅணி வேணியும்முந் நூலின் மார்பும்
கொண்டல்அன கண்டமும்குண் டலம்சேர் காதும்
என்றுமுத லாயினமுக் கண்ணும் ஆக
எதிர்காட்சி கொடுத்தருள இறைஞ்சி னானால். 17

வேறு

மெய்மயிர் சிலிர்த்துக் கண்ணீர் விள்ளவேர்த் தகம்நெ கிழ்ந்தே
பைஅரா அசைத்தோன் தன்னைப் பணிந்தெழுந் தன்பி னாலே
கைகொடு சிரமே கூப்பிக் கசிந்திடும் போதில் ஈசன்
நைகருத் துடையோன் தன்னை நாரத முனிவன் என்றே. 18

அருளினால் நோக்கி வேண்டும் அன்புதந் தனம்நீ இந்த
மருதிடத் திருந்து நம்பால் மகதியாழ்ப் பணிசெய் வாய்என்(று)
அரன்அளித் திடவே தாழ்ந்து வாய்புதைத் தடியேன் என்று
புரையிலான் போற்ற ஈசன் இலிங்கத்தில் பொலிந்தான் மன்னோ. 19

சங்கரன் அருளைப் பேணி நாரதன் வியந்து சார்ந்தே
எங்கணும் கடையா திந்தத் தலத்தினில் இறைவன் நல்க
மங்கலம் பெற்றோம் என்றே மனமகிழ்ந் திருந்து வீணை
செங்கையால தடவிப் பாடிச் சிவனுக்கற் புதம்அ தாக. 20

பணிசெய்து யோகத் தெய்திப் பரனைப்பூ சித்து நாளும்
மணிகண்டன் தன்னைப் போற்றி மருதமர்ந் திருக்கும் போதில்
அணுகிய முனிவர் இந்த அரன்தரு செயலை எல்லாம்
குணமுடன் மகிழ்ந்து கூறக் கேட்டுளம் கொண்டு கூர்ந்தே. 21

முன்பாய் உற்றோர் தமைநோக்கி
முனிவன் உரைப்பான் மூலம்உறும்
தென்பால் தோன்றும் ஆச்சிரமம்
யாதென் றிடலும் செப்புவார்
வன்பார் முனியே பிறியமகர்
ஆற்றும் இடம்என் றறைந்திடலும்
தன்பால் எய்தா விதம்தெளியக்
கருத்தை உணர்வான் சார்கின்றார். 22

சான்றோற் போற்ற மிகும்
ஈன்ற பிரிய மகமுனிபால்
மகதி வீணை முனிஎய்தத்
தேன்தங் கியநன் மலர்தூவி
முகமன் உரைத்தே திருமுனிவர்
ஆன்ற தவத்தாய் எவணின்றும்
போந்தசெயல் என் றறைந்திடலும், 23

மகதி வீணை முனிஉரைப்பான்
வான்தங் கியகற் பகநிழலும்
தொகைகொள் தேவ கன்னியரும்
சுரர்கள் வாழ்வும் சொலற்கரிய
தகைமை உடைய சிவவாழ்வும்

தவத்தோர்க் கெய்தும் அப்பதிபோல்
மகிமை உளதோ எவ்வுலகும்
வான்நாட் டருமை வரம்புடைத்தோ. 24

பணியும் கலையும் அருள்புரியும்
பஞ்ச தாரு வின்பான்மை
உணவி னாறு வகைஉதவும்
உம்ப ராக்கள் உயர்செல்வம்
மணிகள் உதவும் வான்பரியும்
அயிரா பதமும் வானவள
நணிய களகந் தருநகரும்
நலங்கொள் மேனை உருவசியும், 25

மணியார் கொங்கைத் திலோத்தமையும்
வாரி க்கடைந்து வரும்அமுதும்
தணிவில் பொருளும் முப்பான்முக்
கோடி தேவர் தாழ்ந்துநிதம்
பணியும் வகையும் சிவிகையினைச்
சத்த முனிவோர் பரிப்பதுவும்
அணியும் போக மடவாரும்
பயில்அந் தரநா டதுதன்னை, 26

கண்டு மகிழ்ந்தோம் உமக்குரைக்கக்
கருதி வந்தோம் எனக்கழறிக்
கொண்டல் பயிலும் பொதியமலை
குறுகச் சென்றான் அதுநிற்க
அண்டர் நாட்டுக் கதிபதிதான்
ஆகப் பிரிய மகற்காசை
மண்டத் தவங்கள் செய்துபெற
மதித்தே தென்பால் வந்தனனால் 27

புனிதன் முதல்எத் தேவர்களும் பொருந்தி முனிபால் போந்தவர்கள்
தனது குறைபா டதுதீர்க்கும் தவத்தைப் போலும் மகத்துவந்தான்
உனில்வே றுளதோ தனைநிறுத்தி உயர்ச்சி அகற்றி எளியதுக்கே
கனியும் அவர்போல் பிரியமகர் கருதி யோகம் தனைச்செய்தார் 28

பொதிகை அகன்று நாரதனும் பொன்னா டெய்திப் புனிதன்பால்
விதிசேர் மகத்தால் பொன்உலகம் வேண்டிப் பெற்றாய் இவைவேண்டிப்
பதியிற் பிறிய மகமுனிவர் தவம்செய் கின்றார் எனப்பகர்ந்தான்
மதிவைத் திடுமா முனிவரனே உன்னால் அறிந்தேன் எனவாழ்த்தி, 29

தேவேந் திரன்இச் செயல்நினைந்து தேவ ராகி எம்பதவிக்
கேவ ரேனும் முயன்றிடில்வந் தேதம் அவர்பால் இயற்றிமிகத்
தாவில் வேணித் தவமுனிவர் தவத்தர் ஆனாற்(கு) இதுதகுமோ
பாவு தவத்தை அழிப்பன்என எண்ணி இந்தப் படிசெய்வான், 30

நறிய தாரு நிழல்பிரியா நலம்கொள் அரம்பை நாரியரில்
கிறுதா சிப்பெண் தனைஅழைத்துக் கேதம் ஆன தவம்இயற்றும்
அறவோன் தவத்தைப் புவியினில்சென் றழித்து வாஎன் றிடஅவளும்
பிறிய மகர்தம் தவச்சாலை சேர்ந்த பீத நாடிழிந்து. 31

அணிபெறும் அரம்பை மாதும் அமுதயாழ்ப் பயிற்சி யாலும்
மணிவளர் இடையைச் சூழ்ந்த வனத்துகிற் சாயலாலும்
கணிகையின் பருவத் தாலும் காமப்பார் வைக ளாலும்
பணிகொள்பந் தென்னும் கொங்கைப் பணைப்பிறு மார்பி னாலும். 32

இவ்வுலகோர் உயிர்உண்ண ஏமனுரு மாறாடிச்
செவ்வியஅம் புயமலரின் தேன்உண்ணும் தேன்எனவே
நவ்விவிழி யால்முனிவன் நல்லகருத் தைக்கவர்ந்தாள்
மைவிழியார் மயல்உற்றார் தமக்கும்ஒரு மதிஉண்டோ. 33

காமவலை யிற்கலந்து கருத்துவே றுற்றிடவே
தேமொழிஇங் கிதத்தாலும் சோமரச வகையாலும்
தாமவள்கொங் கைக்குவடே சார்வாகத் தவம்செய்தான்
மாமன்னு தவத்தோனும் மயங்கில்எவர் மயங்காரே. 34

கன்மம்விடு மோயார்க்கும் ககனபுவ னம்போந்த
பொன்அனைய கிறுதாசிப் பூசையுட னேபொருந்தி
நன்னலங்கொண் டேசிலநாள் கழிந்ததன்பின் னால்நினைந்த
தன்மையதொன் றேநடந்த தகைமையதொன் றெனத்தணந்தார். 35

வேறு

பிறர்பால் பொருளுக் காசையுறின் பேணும் பொருள்போம் எனப்பெரியோர்
உறவே உரைப்பார் அதுதவறோ உம்பர் அரசற் குடையதெலாம்
திறமாய் எய்த இயற்றுதவம் திறம்பத் தவம்போய்த் தேவரசன்
உறவும் போன புல்அறிவென் றோர்ந்து மலய மலை உற்றார். 36

பிறிய மகர்தம் பிழைநினைந்து பிரிந்த பின்பு தெய்வப்பெண்
பிறிய மாட்டா உளத்துடனே பிறைசேர் இமய வரைநண்ணிப்
பிரிய முடனே தவர்அளித்த பிள்ளை தனையும் பெற்றதனைப்
பிரியக் குவட்டின் புடைவைத்துப் பேதை வான நாடுற்றாள். 37

மாகம் உயர்ந்த பொதிகைமலை மன்னு கின்ற முனிசெய்யும்
யாகம் தனக்கப் பொழுதினிலே யாரு முனிவர் செல்லுனரில்
மோகம் முனிந்த கவுதமரும் முனிவன் பன்னி அகலிகையும்
தாகம் ஆக வருமார்க்கத் திமய வரையின் சார்வுற்றார். 38

உமையாள் உதிக்கப் பெற்றதவத் துயர்ந்த கனகத் துறுகின்ற
இமய மலையின் கற்புடைக்குள் இளஞ்சேய் இரங்கும் குரல்கேட்டு
நமைஆ ளுடையாள் உதித்ததுபோல் நலங்கொள் குழவி க்குரல் என்னத்
தமைஆ தரிக்கும் தவத்தோர்கள் தாம்அங் குற்றார் தாம்கண்டார். 39

உதய காலத்தெழும்கதிர்போல் உற்ற சிறுவன் தனைஎடுத்துக்
கதம்நீங் கியமெய்க் கவுதமரும் கருதி இரங்கி மகிழ்ந்திந்த
விதம்ஏ திவண்மே விடும்சேய்தான் வேறன் றோதி விழைவாலே
பொதிகைக் கேகும் பிரியமகர் புதல்வன் இவன்தான் எனஓர்ந்து. 40

வேறு

பாலகன்தன் னைப்புல்லிப் பன்னிதன்கை யில்கொடுத்து
வாலராய் இவனை உன்தன் மகவதாய் வளர்த்தி என்ன
நீலம்நேர் விழியினாளும் நேசமோடிச் சேய்தன்னைக்
கோலமாய் வளர்த்து வந்தாள் கோதமன் மகிழ்ச்சி கூர்ந்து. 41

வாலராய் வளர்ந்த இந்த மைந்தனைக் கண்டா னந்தம்
சாலஎய் திடவே வால சதானந்தன் எனப்பேர் சாற்றிச்
சீலமாய் இவர்க ளோடும் தென்தமிழ்ப் பொதிகை சேர்ந்தான்
மேலவர்க் கமுதம் ஊட்டும் யாகத்தின் விழவு நோக்கா, 42

முனிவரன் கூட்டம் தன்னில் முயங்கிய பொழுதில் அங்கண்
நனிவரும் தவத்தின் மிக்கார் யாவரும் கலந்து கங்கைத்
தனிமுதல் ஈசன் கீர்த்தி சாற்றுவா ராகச் சாய்ந்த
புனிதன்தன் மகத்து வங்கள் பேசிடப் புளகம் உற்றே. 43

கேட்டவன் மருதை ஓர்ந்து கெவுதமன் கிடைத்தல் எண்ணி
வாட்டமில் முனிவு ரோடும் மலயவெற் பதனி னின்றும்
கேட்டவர் பரவும் சாய்ந்த சிவபரஞ் சுடரைப் போற்றப்
பாட்டளி முரலும் தெய்வ மருதமா பதியை நோக்கி, 44

எழுந்ததா வாம்பொழு தெதிர்ந்தவரை எய்தித்
தொழும்பிரிய மகரும்மிகு துதிசெய மகிழ்ந்தே
செழும்புதல்வன் உம்முடைய சேயும்இது என்னத்
தழைந்தமன தாய் நினது தனையன்அவன் என்றார். 45

கோதமனும் அன்னபடி கொண்டுகும ரற்கு
வேதமுத லாயின விளம்பிவிரை யார்தண்
சூதமலி வாழைபுடை சூழ்மருதம் ஓங்கும்
பூதலம்அ துற்றுவரு போதில்அவண் உற்றார். 46

மாதவர்கள் யாவரும் வந்தடி வணங்கக்
கோதமனும் மங்கலம் எனும்குல நதிக்கண்
நீதமுடன் ஆடிநிய மங்களும் முடித்து
வேதம்நிறை மாமருதை மெய்யுற வணங்கி, 47

மந்திரம் அணைந்துகுட வாயிலில் வரும்போ
தெந்தைதிரு ஆணைகொடு நின்றிரு புறத்தும்
சந்தம்நிறை வீணைகொடு சார்ந்துபணி வாசல்
கந்திருவர் கண்டுதடை செய்தனர் கணத்தோர். 48

கோதமர் வரும்செயல் குறித்தவனி கொண்ட
நாதர்அறி யும்படி நவிற்றஉயர் நந்தி
நீதனிடம் உற்றவர் நிகழ்த்தநிம லன்பால்
போதம்உணர் நந்திஇறை பொற்பதம் வணங்கி, 49

முனிவர்இவண் உற்றசெயல் முந்திமொழி கின்றான்
பனிமதி முடிக்கடவுள் பாலரில்முன் வந்த
கனிபெறு களிற்றுமுக னைக்கருத வந்தான்
தனிமகவை நோக்கிமுனி யைத்தருதி என்றான். 50

அன்னபடி மாமுகவன் ஆதியடி பேணித்
தன்உருவை மாறிஒரு தன்பிரம சாரி
என்னவடி வாகிவரு கோதமனை எய்தி
முன்னவன் அருட்படி முடிக்கஇது முன்னி, 51

வந்தமுனி வன்தனை வரும்செயல் வினாவக்
கந்திருவர் செய்ததடை கவுதமர் கிளத்த
இந்தஇடர் வந்தவகை இபமுகனை ஏத்தாப்
பந்தம்உறு குற்றம்என முனிவர்இது பன்னும் 52

முந்தைவரும் ஆச்சிரம முனிவரனை நோக்கி
எந்தையை வழுத்தமுனம் இபமுகனை ஏத்தும்
அந்தவய னத்தினை அறைந்திடுவை என்ன
இந்தமரு தப்புடையில் எய்திடுதி அங்கே, 53

நிருதிஉறை ஐங்கரனை நீவழி படற்கே
மருதடியில் மேல்புறம்அ தில்திகழ்வ ளம்சேர்
பொருநையினில் ஆடிநிய மம்செய்து புரக்கும்
கரிமுகனை எய்திவிதி யின்படி கருத்தால், 54

வேறு

பூசித்து வழிபா டாற்றப் புழைக்கைமா முகவன் தோன்றி
நேசித்த பேறு நல்கி நிருமலற் போற்ற ஏகும்
வாசல்பின் தடையும் தீர்த்து வரங்களும் அருளும் என்று
பேசித்தாம் எய்த அங்ஙன் பெட்புறு முனிவன் தானே, 55

விரதசா ரியள்சொல் போற்றி மெய்என்று கருதி இந்தக்
கரிமுகன் தீர்த்தம் ஆடிக் கடன்முடித் தனுக்கை பெற்று
நிருதிஐங் கரனை வேத விதியினால் நிகழப் பூசித்(து)
அருளுடன் பலவர்க் கங்கள் பண்ணியம் அமைய ஏற்றி, 56

அருச்சனை புரிந்து நின்றே அடிதொழு தன்பி னாலே
கருத்தனைக் குறித்து வேண்டக் கருணையாய் நின்ற வேதச்
சிரத்துறு பிரம சாரி திருவுரு மறைந்து தெய்வ
மருக்கிளர் கொன்றை யண்ணல் மகவென வடிவு கொண்டான். 57

அரவிந்த மலர்போல் தாளும் ஆனைமா முகமும் பேழைத்
தரமுந்து வயிறும் அங்கை தாங்குமோ தகமும் நூலும்
பருமம்சேர் கரம்ஓர் ஐந்து பந்தியும் படர்முன் கொம்பும்
வரமுந்து கருணை நோக்கும் வளிதரு முறம்சேர் காதும், 58

ஆகுவா கனமும் தோன்ற முனிவன்கண் டதிச யித்துத்
தாகமோ டடியேற் காகத் தான்ஒரு பிரம சாரித்
தேகம்அ தெடுத்து வந்த செயலினை அறிந்தேன் அல்லேன்
சோகம்அ தகறறி ஆளத் தோன்றுசுந் தரனே போற்றி. 59

ஐந்தொரு கரனே போற்றி அரவணி சடையோன் ஈன்ற
சிந்துர முகனே போற்றி தெய்வநா யகனே போற்றி
வந்தெனைத் தடுத்தாட் கொள்ள மலரடி காட்டி என்றன்
புந்தியைத் திருத்த வல்ல புனிதனே போற்றி என்று. 60

வணங்கிய முனிக்கன் பாக வரங்களும் நல்கிக் கோயிற்
கிணங்கிய வாயில் காவல் எய்தினோர் தடையும் நீக்கி
அணங்குடன் நிமலன் மேவும் ஆவர ணத்தைச் சூழ்ந்து
குணங்குறி கடந்த சோதிக் குழகன்முன் விடுத்தான் அன்றே. 61

அண்ணலைப் பணிந்தெ ழுந்தே அன்புறு முனிவன் போற்றிப்
பண்ணவன் தனைப்பூ சிக்கப் பரமதீர்த் தத்தில் ஆடி
உண்ணிறை அருளி னாலே உதகத்தால் மலரால் சாந்தால்
விண்ணுறை அமுதால் பூசை விதிப்படி செய்து பின்னும், 62

அண்ணலைப் பணிந்தெ ழுந்தே ஆயிரம் மனுவி னாலே
எண்ணிய வில்வம் சாத்தி இறைவனைத் துதிசெய் கின்றார்
உண்ணிறை அன்பி னாலே உமைஒரு பாகா போற்றி
தண்ணிலா முடித்த ருட்கோல் நடத்திய தலைவா போற்றி 63

வானவா போற்றி என்று வணங்கிடும் போதில் அங்஗ன்
கூனல்அம் பிறைத ரித்த கோமளை பாகன் எய்தி
மோனமா முனிவன் காண முன்நின்றான் முனிவா நீசெய்
மேன்மைஅர்ச் சனைக்கு வந்தோம் மிகுதியும் என்று கூறி, 64

திசைவளர் ஈசா னத்தில் திருமூல தீர்த்தம் ஆடி
நசையுடன் பிரம தண்டம் நாடிட நதிகள் கூடி
அசைவுறும் மடுவின் கீழ்பால் ஆகிய தீர்த்தம் கொண்டு
கசிவுடன் ஆட்டி நாளும் பூசிக்கக் கடவாய் என்று, 65

புகன்றுநம் வலப்பால் வாழும் புளிவிருக் கத்தில் மேவி
இகந்தனைக் கடந்தோய் யோகம் புரிதிஎன் றியம்பி ஈசன்
உகந்தவா விலிங்கத் தெய்தக் கவுதமன் உவந்து போற்றி
அகந்தவா நெறியால் எங்கோன் அருளிய படியே வந்து, 66

மூலதீர்த் தத்தில் ஆடி முளரியோன் தண்ட தீர்த்தம்
சாலவே கடத்தில் ஏந்திச் சங்கரற் காட்ட வேண்டிக்
காலங்கள் தோறும் மேல்பால் கணபதி தனைஇ றைஞ்சி
சீலமோ டனுக்கை பெற்றுச் சிவனுக்கற் புதம்அ தாக, 67

சந்தனம் சுகந்த மாலை சார்ந்தஆ பரணம் தூசு
கந்தமா பள்ளித் தாமம் கனிவர்க்கம் பஞ்ச கவ்யம்
இந்துவார் அமுதம் பால்தேன் இனியநெய் வேத னங்கள்
முந்துதூ பாதி மற்றும் உதவிய உபசா ரத்தால், 68

பூசித்துப் பணிந்து போற்றிப் புடைவலங் கொண்டு புள்ளித்
தூசற்குப் பூசைக் கான துகள்இலாப் பணிகள் செய்யும்
மாசற்ற சீட ரோடும் ஆம்பிர வனத்தில் எய்தித்
தேசுற்ற யோகம் செய்து முனிவரன் திகழும் நாளில், 69

மண்ணுளோர்க் கின்பம் நல்கும் வாவியும் சோலை மாடுந்
தண்ணிலா முத்து மாதர் தனங்களும் சந்த்ர காந்தக்
கண்ணகல் இடமும் தென்றல் காலும்பன் னீரும் சாந்தும்
உண்ணயந் திடவே சேரக் கோடைவந் துற்ற தன்றே. 70

வேறு

இளவேனல் இவள் ஆகம் தனம் எய்தும்பொதி யசலத்
தளவார்படர் மருமாலதித் தண்பந்தரும் சார்ந்த
வளமார்இளந் தென்றல்செறி வனகாலம கிழ்ந்தே
அளியார்தடம் காஎய்திஅப் பதியோர்உருப் பகலார் 71

வண்ணமென் கோவின் மாதர் மைந்தரம் மனம்உள் ளூற
அண்ணல்வேள் பகழி ஏவ அதிவிர கங்கள் மேவப்
பண்ணயம் தருவார் வீணை பயிலமாந் தளிர்கள் கோதிக்
கண்ணயந் தளிகள் பாடக் கோகிலம் கழறும் மாதோ. 72

மாதர்கள் துயிலைத் தென்கால் மறைத்தலை ஒழிக்கக் கொங்கை
தூதராய் மைந்தர் உள்ளம் சோர்தரக் கொண்டு சூதிற்
போதினில் உய்ப்ப அன்னார் புணையினால் சிக்க வார்ப்ப
வாதையால் மீட்கல் காணார் தென்றலை வந்திப் பாரே. 73

வேறு

வசந்தன் எய்திடில் முருக்கிதழ் புரசலர் மாவின்
அசைந்தி டும்தளிர் தழல்என அகன்றிட மயில்கள்

பசந்த காவினில் குயில்அழைத் திடக்கிளி பரிமேல்
இசைந்த காமனுக் கியற்றிய தீபம்போல் இசையும். 74

தேடியே கணவன் தன்னை விழைமினார் முகங்கள் செம்மல்
ஊடிட அலர்கள் தூற்றல் உலவையால் அலர்கள் தூற்றல்
கூடல்தேன் மலரிற் கூடல் கூட்டுதல் மதன்அம் பென்று
நீடிய மலர்கள் பூத்து நிறைந்தன நெடிய சோலை. 75

ஆடவர் உற்ற இன்ப துன்பமும் அன்னார் கற்பின்
நீடிய மாதர் எய்தும் நெறிஎன நின்ற காவில்
கோடையால் இலைஉ திர்ந்தே கொழுவிய கொடியும் அங்ஙன்
வாடிடத் தழைந்த போதில் வல்லியும் தழைந்த தன்றே. 76

காந்தள்கை கழைகள் மென்தோள் கண்கரு விளம்சொல் கன்னல்
சேந்திதழ் இலவம் நாசி குமிழ்களம் சிறந்த பூகம்
கூந்தல்நீள் கூந்தல் கோங்கம் கொங்கையாம் குறங்கு வாழை
மாந்தளிர் மேனி மென்கா மாண்இழை மடவார் போலும். 77

இவ்வகைத் தாய சோலை எய்திட வேடை என்னும்
அவ்வியம் அகற்றச் செல்வார் அணிஅலங் காரத் தாலே
செவ்விய திருஒப் பான தெரிவைய ருடன்செய் கோலம்
கவ்விய பரித்தேர் ஊர்தி ஏறியும் காவிற் செல்வார். 78

மாதவி சாதிமா மதுகம் மாதுளம்
தாதகி வேங்கைமந் தாரம் சந்துசூழ்
போதணி பாடலம் வகுளம் பூகம்நீள்
கோதைசேர் காவினில் குறுகல் மேயினார். 79

இலைஉதிர் கொம்பில் எய்தி இரங்கியே பேடைப் புள்ளின்
மெலிவகன் றிடமேல் ஆலும் சாவலை வியந்துள் ஊறிக்
கலைவளர் மாத ரோடும் கலந்துறும் கணவர் தென்கால்
உலவிய நீழல் கூடி உவந்துகண் களிப்பர் மன்னோ. 80

நாறிய தளிரைக் கோதிக் கோகிலம் நவிற்றக் காமன்
மீறிய கன்னல் கோட்டித் தும்பிநாண் விரையப் பூட்டி
ஊறிய விரகர் தங்கள் உள்ளம்ஊ டுருவ ஏவும்
தேறிய மலரை மூட்டிச் செயம்பெறும் தென்றல் காலம். 81

மங்கைய ருடன்க லந்து மகிழ்ந்துகை கோத்துக் கொங்கை
பங்கயம் என்ற போதில் பரிந்தும்அன் னவர்பால் ஊடிச்
செங்கயல் இனங்கள் சேப்பச் செய்பிழை பொறுப்பீர் என்று
தங்கரம் கொண்டு மேனி தைவரத் தழுவிச் சார்வார். 82

பிடிஎனச் செல்வர் மாதர் பின்தொடர் வேழம் போலக்
கடகளி றனையார் கூடிக் கலந்திட இந்த நீழல்

இடம்எனக் குயில்அ னார்கா எய்திய கனியை நோக்கக்
கொடிவளர் கனியை நோக்கும் குமரரை மருவல் செய்வார். 83

நறுந்தண்கா அதனில் மைந்தர் நயந்தமென் கனியை நாட்ட
மறிந்தசெல் மாதர்க் கீவர் வாசமெல் இலைஅ ருத்தி
நிறந்தமா மலரை நோக்கி நிறைமலர்க் காவு லாவிச்
சிறந்தபண் தருக்கள் பாடிச் செருந்தியின் நீழல் சேர்வார் 84

இந்தணிந்த எழில்வளர் சோலைசூழ்
கந்த நன்மரு தம்கமழ் காஎலாம்
கொந்து சேர்குழல் வல்லியர் கொய்மலர்ச்
சந்த மாலிகை மோந்து தரிப்பரால். 85

மின்ன னார்விரும் புமலர்க் கொம்பரை
மன்னர் கண்டு வளைத்த ளிக்க மணந்
தன்ன லார்களித் தைங்கணை யான்பொர
முன்னர் வந்திதழ் முத்தம் அருந்துவார். 86

சோலை வாணர்கள் சொல்வளம் காட்டலும்
காலும் தென்றலில் கம்பிதம் உற்றுவார்
சேலும் நீலமும் சேர்மதர்க் கண்ணினார்
மாலும் நேச மவுணரை மன்னுவார். 87

வேறு

குழைத்த கொம்பரின் மலர்கொய் யாதின் னொருகொம்பைத்
திழைத்து நோக்குவர் பிழையுண்டோ வெனவன்பன் றிகைக்கக்
கழையாா வாகை பற்றிப் பின்னொரு காவில்
தழைத்த கொம்பரின் மலரினைத் தாஎனத் தளர்வார். 88

கின்னரிக் குரல்வி ளைத்தும் கிளைக்குழக்கை ஓசைகேட்டும்
மன்னரும் மாதர் தாமும் மகிழ்ந்திட ஏவல் மாக்கள்
பன்மலர் நல்க வாங்கிப் பரிந்துமோந் தளக பாரம்
தன்இடை அணிந்து தோழி மாதர்க்கும் தழைய ஈவார். 89

வாழைமேல் தேன்கூ டென்பார் காணில்வாய் ஊறு வார்என்
தோழிஎன் கணவற் கன்றித் துய்த்திடல் பிறர்க்கெட் டாதென்(று)
ஏழையார் மொழிதல் நோக்கி இறையவர் மதன்அம் பாலே
காழ்மணித் தனத்தா ரோடும் கலந்துகண் களிப்பர் மன்னோ. 90

இலைஉதிர் மரத்தை நோக்கார் இயல்புளோர் இல்லோர் தம்மை
நலம்உறப் பாரார் போலும் செல்வரை நயப்பர் அன்ன
பலநற்காய் இலைபூ மொய்த்த பாதவந் தன்னைக் கூடிக்
கலமுற்று தனத்தார் கேள்வர் காலவே ணலைக்க ளிப்பார். 91

உளத்தினை முருக்கும் காலம் முருக்கலர் இவைஎன் றுன்னார்
கிளைக்கனி விகையினாலே கேள்வரைக் கடைக்கணித்து
விளைக்குமே சோகம் என்ற சோகத்தை வியவார் மேவி
வளைக்கையார் காவை நீங்கி வாவியில் சேரு வாரே. 92

வேறு

வாச மாமலர் வாவிநீர் படிந்திட வளையும்
நேச மாதர்கள் மவுணர்கள் நேர்ந்திட மொய்த்த
பாசி மேல்அனம் குரண்டம்நீர்ப் பறவைகள் இரியல்
தூசி மேல்அவர் துரந்திட ஓடல்ஒத் துளவே. 93

பகைஞர் மேலிடப் புறகிடா வீரர்போல் பயத்தால்
துகைஞர் மெய்நடுங் குவதெனச் சுழல்மரை நீலம்
தகைந்து மேவலர் சரத்தினால் கேடகத் தடங்கும்
வகைஞர் போலவன் கைதையுள் வாளைமொய்ப் பனவே. 94

வேறு

நேரிசை வண்டு மொய்த்த அரவிந்தம் நீலம் ஆம்பல்
வார்கலை என்னும் போலே வளைந்தலம் பிடுநீள் வாவி
காரிளஞ் சோலை மொய்த்த கரைஉலாம் கவின்கொள் பொங்கர்
நாரியர் கணவர் கூடி நல்விளை யாடல் செய்வார். 95

வாவியில் அடைந்து மாதர் தங்களில் மகிழ்ந்த ளாவி
மேவுறும் விரகம் பொங்க வேணிழை சிவிறி வீசிக்
காவிஅம் கண்கள் சேப்பக் கலந்தவர் ஒத்து நின்றே
ஆவியின் அரிய கேள்வர்க் ககம்நெக ஆடல் செய்வார். 96

மாணிழை மடநல் லாரும் மவுணரும் வரிசை யாக
வேணிழை சிவிறி வீசி மெய்புழு குற்ற தன்மை
கோணிலை திரியா ஏல்வை மின்னுடன் கொண்மூ ஓங்கிப்
பாணமும் சிலையும் வீசும் சாரலைப் பகர லாமே. 97

வதனமும் கமலமும் வாயும் ஆம்பலும்
சிதர்விழி நீலமும் செப்பில் ஒன்றின
விதம்அறி யாதுதேன் வீழ்ந்து மொய்ப்பன
மதிமுக வனிதையர் மேய வாவியே. 98

அரிசனம் சாந்தமை அளிகொள் காசறை
வரிதரு மல்லிகை மாலை மற்றெலாம்
விரிதிரை வாவிகட் கீந்து மின்அனார்
உரியவர் கைபிடித் துதகம் நீந்துவார். 99

கரையினில் ஏறிமெய் புலர்த்திக் கண்கவர்
அரவுரிப் பண்பினை அனைய வைவனத்
தரையினில் அரியதூ சணிவர் தன்கலை
நிரைதரப் பூட்டுவார் வஞ்சி நீவுவார். 100

அழகுறத் தலைப்பணி ஆற்றி மல்லிகை
குழலினுக் கணிந்துதம் கொழுநன் மெய்யெலாம்
புளகம்உற் றிடத்தன பாரம் போர்த்திடக்
களபமும் பூசுவார் கலன்கள் பூண்பரால். 101

அரைதரு கலைநெகிழ்த் தணிவர் அன்பர்மெய்
விரகமுற் றிடத்தனம் காட்டி வேலைநேர்
வரிவிழித் தொழிலுடன் மவுணர்க் கூடியே
உரைசிறந் திடமகிழ் வூட்டி ஒல்குவார். 102

கரையினில் அம்மனை கழங்கு பந்துகை
விரைதரு காந்தளால் விளைத்து விந்தையாய்
அருவிஒத் திடுமணி ஊசல் ஆடியே
மருவிய மாதர்கள் நறவும் மாந்துவார். 103

பாசனத் தடல்வாள் ஊன்றுந் தன்மைபோல் பருக வாக்கும்
வாசமுற் றியதேன் கொள்ள வாய்ப்பெய்தந் நிழலில் தோன்றும்
காசறைக் குழலும் கண்ணும் முகமும்நாக் கவரக் கண்டிவ்
வேசையர் யார்என் றுன்னி மின்அனார் வெகுண்டு நோக்கா, 104

மிச்சில்என் றகல்வார் ஊற்றம் வேறுகா ணாதொ ழிக்கும்
இச்சிறி யவள்எங் கென்னாக் காண்கிலா தின்னும் நோக்க
வச்சுவாய் அருந்தும் போதில் வதனவான் மதியும் தோன்ற
இச்சசி யினைத்தா என்ன அன்பனை இரப்பர் பின்னும். 105

இன்னமும் மதிநீ தேறல் எய்துபா சனத்தில் எய்தில்
மன்னனெற் பிரிந்த போது வகுத்துநீ அல்லை யோமான்
தன்னிடத் திருத்து நாதன் தலைக்கணி என்றும் பாரேன்
கொன்னிடல் செய்வேன் வாவா எனக்குறித் துரைப்பர் மாதோ. 106

ஏடிவா தோழி என்னைத் தேடித்தா என்னைத் தேடும்
ஆடவன் தன்னைத் தேடி அளித்திஎன் றறைவர் அன்பால்
பாடியே மகிழ்வர் வண்டைப் பதுமத்தின் கையால் ஓச்ச
நாடியே கழலிற் பாயப் பார்த்தரன் நலிகு வாரே. 107

இளையையாய் ஏடி நானோ அல்லனோ என்னைத் தேடி
விளைவுறும் அன்பன் தன்னை வெறுத்திலேன் எனவி ழித்தே
அளவளாய் அன்பால் கூடி ஆனனம் இணைத்தே அங்ஙன்
வளமுறு மதுவை நோக்க யாரவள் உடன்எம் மன்னன், 108

பொருந்துவ கெட்டேன் என்னப் பூசலால் ஊடி நீடி
விருந்தினர் ஊற்றம் காணாள் விரைநற வுணும யக்கால்
பருந்தெனச் சுழல்வர் வேர்ப்பர் பாகர்மேல் வீழ்வர் பண்பிற்
கருந்தடங் கண்கள் சேப்பக் கலந்தவர்க் காட்டுங் கள்ஊண், 109

மதுக்களிப் பகன்று தென்றல் மருவிய சந்த்ர காந்தப்
புதுப்புனல் பொழிய வானம் பொருந்துதண் சுடர்மேல் தோன்றப்
பதிக்கணில் உலவி வீணை பயின்றிடப் பந்தர் மேவித்
ததிப்பதம் அருந்திப் பாகம் சார்ந்தசீ தளநீர் மாந்தி, 110

சந்தன களபம் பூசித் தைவரு தென்றல் காலக்
கொந்தலர் சுகந்தம் வேய்ந்து குங்குமம் பன்னீர் வீசி
ஐந்தெனும் விடயம் நீங்கும் அவர்களும் மயங்க அன்பால்
மைந்தாக ளுடனே மாதர் மகிழ்ந்திடும் வசந்த காலம். 111

இவ்வகை வசந்த காலத் தினியசிந் துரத்தில் எய்தி
அவ்வியம் அகன்ற சிந்தைக் கவுதமன் அரிய யோக
நவ்விசேர் கரனை உள்கிச் செய்துநா யகன்பூ சைக்குச்
சைவவே டத்து வால சதானந்தர் தவிசுக் கேற்ப, 112

பணிசெயும் போதில் ஓர்நாள் பன்மலர் வனத்தில் எய்தி
நணியபூக் கொய்யும் போதில் நலந்திகழ் ஏக யோகத்
தணிவுடை உளத்தர் ஈன்ற தையலாள் பிறபா பத்தி
மணிமுகத் தனத்தாள் தோழி மாருடன் வனத்தில் வந்தாள். 113

வந்துபூக் கொய்து கானில் வசந்தவீ ணைகண் டாத்தி
இந்தெனும் முகத்தார் பாட இளையவர் தளவம் கோத்துத்
தந்திட வாங்கி மோந்து சார்ந்தவர்க் குதவித் தாழ்ந்தே
கொந்தளம் அதனில் சூடிக் கொம்பனார் விளையாட் டெய்தி. 114

வேறு

வரும்பொழு தறிகிலிகை மைந்தன் மாதினை
ஒருங்குற நோக்கியே உள்ம யங்கியே
கருந்தடங் கண்ணியை எய்திக் காமம்உற்
றருந்தினன் கண்களால் அளவில் ஆசையால். 115

நின்றிடும் மைந்தனை நெறிகொள் கூந்தலும்
துன்றிய விரகத்தால் சோகம் முற்றியே
மின்திகழ் வளைஉக வேனி லான்பொர
மன்றல்செய் திடவு மையல்பொ றாமலே, 116

மாதவிச் சூழலும் வல்லி மல்லிகைப்
போதுலாம் பந்தரும் பொருந்தி மேவிய
சீதள நீழலில் சேர்ந்து புல்லியே
ஆதர வுடன்அவண் அகன்று போயினார். 117

மனத்தினில் பயத்துடன் மாதை நீங்கியே
தினப்படி நியதிபோல் சிறுவன் தண்டலை
வனத்துள பலங்களும் குசையும் மாமலர்
இனத்துடன் கூடையில் எடுத்துச் சென்றனன். 118

சாலையில் எய்தினான் தவம்இ யற்றியே
சீலமா தவனிடம் சேர்ந்த போதினில்
காலம்மூன் றையும்உளம் கருதும் கோதமன்
வாலச தானந்தை மதித்துக் கூறுவான். 119

வேறு

வனத்திடை வேட்கை உற்று மாதரைக் கலந்து மாய
வினைத்தொழிற் குரியை நீயும் கொடுவந்த வேண்டும் எல்லாம்
அனைத்தையும் களைக மிச்சில் ஆனதென் றறைந்து மிக்க
சினத்துடன் எழுந்து கண்தீச் சிதறிடச் சீறிச் சொல்வான். 120

கேகத மாமுனிவன் ஈன்றபிறபா பதிபால்
சோகம்உறு நீயும்அவள் சோர்வினால் உனைமருவ
ஆகஇரு வரும்பிழைக்கும் காமம்எனும் அவத்தையினால்
தாகம்உற வேஅலகை ஆகஎனச் சபித்தனனால். 121

அப்பொழுது புகல்காணா தழுங்கிஅடி வீழ்கின்ற
விப்பிரனை மடவரலை வெகுளிதீர்ந் தரியமுனி
செப்புவான் முகம்நோக்கித் தென்பொதிய முனியாலே
இப்பிழைநீங் கிடும்அஞ்சேல் என்றருள இடர்ஒழிவார். 122

சபித்தமுனி சாபத்தால் பேயுருவே உதித்திடத் தணந்து
கவித்தபுதற் காடெலாம் கரைந்துகரைந் துலவைஇடைத்
துவைத்துளியும் பஞ்சுபோல் கழன்றுவினை யின்துடக்கால்
அவித்தயாக் கையர்இவர்கள் அலம்வரும்அந் நாள்தன்னில். 123

நாரதன் எழுந்து பொதிகையில் அடைந்து
நலந்திகழ் குறுமுனி தன்னை
வாரமாய்ப் பணிந்து கவுதமர் பூசை
மருநா யகர்க்கியற் றியதோர்
சீரையும் புகழ்ந்து தாரவன் றனாலேக
சுதமுனி ஈன்றசெந் திருவாம்

தார்கெழு கூந்தல் தன்னுடன் வால
சதானந்தர் சாபகா ரணத்தால். 124

அலகைஆ யினர்என் றறைந்தநா ரதனோ(டு)
ஆரம்மே வியமலை அன்பன்
பலகலை உணர்ந்தோர் தம்மொடும் போந்து
மருதமா பதியில்வந் தெய்தி
மலம்அகற் றியதீர்த் தம்குடைந் தன்பால்
வலங்கொடு மந்திரம் அடைந்து
கலைமதி வேணிக் கடவுளைப் போற்றிக்
கவுதமர் தம்மையும் கலந்தே. 125

அளவளாய்ப் போற்றி முத்திமண் டபத்தில்
அருச்சுன நீழலில் அமர்ந்தே
இளமதி முடியில் இழிந்தவன் னியின்நீர்
இருங்கரை மேவிய இயல்பாம்
வளம்உலா வியமெய்த் தலவளம் பேசி
மாண்டவி யாசமா முனியும்
விளைவினை முனியும் சுதரும்இங் கலகை
ஆயினோர் வினைஅகன் றிடவே. 126

கருதிடும் பொழுதில் சுருள்மயிர்ப் பகுவாய்க்
கறைஉரு அரக்கியின் வடிவாய்
உரும்என வெடித்த உரையொடும் உரோமம்
உலவிய உளியம்அ தென்ன
வரைஎன ஓங்கி வனத்திடை உயிரை
வாயிடைப் பருகிநெட் டுயிர்ப்போ(டு)
எரிதவழ் சூர நகையுடன் விரைவால்
எய்தினாள் இங்ஙனம் இருந்தோர். 127

யாவரும் வெருவி இவைஎன்கொல் என்னா
ஏகமா சுதமுனி இயம்பும்
பாவைதான் இவள்இ ராட்சதை முந்தைப்
பாவத்தின் வலியினால் பட்டுச்
சாவதா னதுமே அங்கிரா முனிவன்
சாபத்தால் வேந்தன்மா திவள்இப்
பூவினில் இந்தப் புன்மைநீங் கிடவே
போந்தனள் என்றனன் போதன். 128

விரியவே உரைப்பீர் என்றலும் விளம்பும்
மேகமார் சோலைசூழ் விந்த
வரையினுக் கருகோர் புவிபுரந் திடுவோன்
மனுகுல வண்மையான் வாய்ந்த
பருதிபோல் வருமி ரெட்சரா சன்கோல்

பரிந்திடும் சித்திர கேது
முருகலர் தாரான் மகள்தராப் பதிப்பெண்
முன்ஒரு காலங்கள் தன்னில். 129

அளவிலாச் செல்வ அமுதெனும் திருவாள்
அந்தரத் தோர்களும் புகழும்
இளமைசேர் பருவத் தெழிலுடை மடந்தை
இருங்கணை விழியினால் பட்டோர்
உளம்மிக உருகி உடைந்தவர் மிக்கோர்
உழையரோ டாடிட அணைவாள்
வளமிகு வனத்தில் மலர்கொய்து லாவி
வரும்பொழு தங்ஙன மல்கும், 130

மங்குலார் சோலை சூழ்ந்திடும் வனத்தில்
மவுனயோ கத்தினில் வதியும்
அங்கிரா இயற்றும் மலர்வனத் தெய்தி
அவர்சிவார்ச் சனைக்குறு மலரைச்
செங்கையால் எடுத்தே மோந்தனள் குழலிற்
கோத்தனள் அதுகண்டு சீடர்
புங்கவ முனிபால் உரைத்திட வெகுண்ட
போதினில் அவளும்அங் குற்றாள் 131

அங்கிரா முனிவன் அரிவையை நோக்கி
அர்ச்சனை மலர்கொய்தாய் அதனால்
தங்கிராப் பகலும் தனிமையாய்ச் சுழலும்
அரக்கிய தாகெனச் சபித்தான்
திங்கள்சேர் முகத்தாள் நடுங்கிஉள் உடைந்து
திருவடி பணிந்திவை தீரப்
புங்கவ நினது திருவுளம் இரங்கிப்
பொறுக்கெனப் பரவிடப் புகலும். 132

உருஎழில் நீங்கும் அரக்கியின் உருவம்
ஒருபதொன் பான்பத மொழிந்தால்
மருதிடை முனிவோர் வதிந்திடும் வனத்தில்
வந்திடும் வேளைமா தவத்தோர்
திருவிழிப் படுவாய் மோசனம் ஆகும்
என்றனன் திருந்திழை நீங்கக்
கருஉரு அடைந்தே அரக்கியாய்த் திரிந்தாள்
கவலைநீங் கிடவரும் வேளை. 133

இத்தலத் துற்றாள் இவள்என முனிவன்
இசைத்திட யாவரும் இரங்க
மைத்தவழ் கண்ணாள் பொருநையில் எய்த
வளர்அருட் கண்அளித் தருளிப்

பைத்தலை அர்வப் பரமனைப் போற்றும்
பருப்பதப் பொதியமா முனிவன்
வித்தக முனிவோர் தம்முடன் எழுந்து
விமலன்தன் மந்திரம் விளம்பி, 134

திருத்தம தான சித்ததீர்த் தத்தின்
தென்புற மடுவினில் அறலை
அரக்கியின் உருவம் அகன்றிடக் கையால்
அள்ளியே தெளித்தனன் அந்த
உருக்கெட முன்னை உருவுவந் தெய்த
உணர்வுடன் முனிவனைப் பணிந்தாள்
பெருக்குளோர் யாரும் அதிசயம் அடைந்தார்
பேசுவோன் பதியில்வந் துற்றார். 135

மோசனம் ஆன கன்னியும் எங்கோன்
முன்பணிந் தருளினை அடைந்தாள்
மாசக லாகதி மோசன தீர்த்தம்
ஈதென வழுத்தின வானோர்
ஆசைவல் வினையால் அலகைஆ யினரும்
உய்ந்திட அமையம்ஈ தென்றே
நேசமாய் ஏக சுதமுனி வன்தான்
நினைந்திது தீரஇந் நேரம், 136

ஆகிரு சனத்தால் அலகைஆ யினரை
அடைக்குவம் எனநொடித் தழைக்க
வேகமாய் அலகைச் சத்தம்ஒன் றெய்த
மிக்கவர் யாதென வினவ
ஏகமா சுதரும் இருவர்தம் செயலை
இசைத்திடக் குறுமுனி இரங்கி
வாகுசேர் கின்ற கோதமர் தம்மை
வணங்கியே அருள்என மகிழந்து, 137

பார்த்திட அலகை நீங்கியே பழைய
படிஉரு எய்தினார் அவரைத்
தீர்த்தம்ஈ தாடி வரஅருள் செய்யச்
செப்பும்அத் திறம்முடித் தடியில்
சேர்த்துறப் பணித்தார் முனிவர்கள் இறும்பூ
தெய்தினார் திகழ்குறு முனியைத்
தோத்திரம் உரைத்துப் பரவினார் மேலைச்
சுரர்களும் பூமழை தூர்த்தார். 138

வேறு

புகலரிய தீர்த்ததலம் மூர்த்திஇது போலும்
அகிலதலம் மீதரிது அளக்கில்அதன் உண்மை
சகம்உதவு வோனும்அறி யாதசய குய்யம்
திகழுவதெ னக்கழறி மலயமுனி செப்பும். 139

ஏகசுத மாமுனிவ னேஇவர் தமக்கே
யாகபலன் இங்ஙனம் இயற்றுகென யாவும்
யோகம்அத னால்அறியு முதிப உனக்கே
தாகம்உறு காரியம் எனக்குமகழ் தானே, 140

என்னஇரு வோர்களுடன் ஏகசுத யோகர்
தன்நிகரில் கோதமர் தமிழ்க்குறு தவத்தோர்
மின்னுசடை வேதியர்கள் யாரும்விம லன்தன்
சந்நிதி அடைந்திறைவன் தாள்பரவி நின்றே, 141

போற்றினர் அரன்புகழ் புகன்றனர்தம் முன்னே
ஏற்றுடைய நாயகர் எழுந்தருளி இங்ஙன்
நோற்றமுனி கோதமுனி குறுமுனியை நோக்கிச்
சாற்றும்உயர் மாமுனிவ என்றருள் தரித்தே, 142

அரக்கிஉரு வோடலகை ஆயினர்கள் பாவம்
கரக்கஅவர் மேல்புனல் தெளித்தனிர் களைந்தீர்
சுரக்கும்இவர் ஆசைதொலை யச்சுதர்கள் தங்கட்(கு)
இரக்கம்உள தண்புளியில் இவர்மணம் முடிக்க, 143

சாலைதுரு விச்சகல ரோடணிகள் செய்தே
ஆலயம் இதற்கழகு றும்படிகல் யாண
மாலைபுனை வித்துவது வைப்பணி முடிப்பீர்
சீலம்உற என்றனர் பினும்சிறி துரைப்பார். 144

வேறு

வால சதானந்தருக்கும் மாதுபிற பாபதிக்கும்
சாலும் அலகையு மகுவைத்தடிணந்த மடுவில் படிவோர்
சீலராய்ச் செல்வம்உறும் அலகைபோம் சீறரக்கி
கோல மோசன தீர்த்தம் ஆடினும் இக்குணம்பெறுவார். 145

கோதமர் படிந்ததிரு மூலதீர்த்தம் குடைவோர்
பாதகம் அகன்றுபர மானந்த பதம்பெற்று
நீதம்உற வேவாழ்வர் எனநிகழ்த்தி நிமலன்தான்
போதம்உறு சிவலிங்கத் திடைப்புகுந்து பொலிந்தனனால். 146

ஈசன்அரு ளின்படியே ஏககதர் முதலான
ஆசகன்ற முனிவருடன் அகத்தியரும் கவுதமரும்
வாசமுறும் ஆம்ப்ரவனம் மகிழ்ந்தெய்தி மைந்தனுக்கும்
மாசில் பிறபா பதிக்கும் மணம்நேர்ந்து மதித்தனரால். 147

மணவினை கோலி ஈசன் மகிழும்ஆ லயம்வி ளக்கி
அணிஅலங் கார முற்ற அம்பொனால் அழகுசெய்தே
பணிதிகழ் வேள்விப் பந்தர் பாலிகை விதானப் பந்தி
சணிவுளத் துடையோர் கூட்டம் சார்ந்துமங் கலத்தர் ஆகி, 148

விதிவழி மணம்செய் வித்தார் வேட்டமா தவர்மென் சாயல்
மதிநுத லோடு தென்பால் ஆச்ரமம் எய்த வாய்ந்த
பதிமணம் உற்ற தாலே மணநகர் புகைவ ரந்தே
கதியுடன் உறங்காப் பண்பால் புளிப்பெயர் கழறு வாரே. 149

என்றும்இப் படிய தான எகினமா வனத்தில் எய்தி
மன்றல்செய் மைந்தர் பாதர் கவுதமர் மலய வாசர்
கொன்றைவே ணியனைப் போற்றி இருந்தனர் குடபால் எய்திச்
சென்றுதீர்த் தம்கு டைந்து திருவில்லீச் சரத்தைப் போற்றி, 150

பணிவொடு கும்ப யோகன் பொதிகையில் படர்ந்தான் இப்பால்
கணபதி தீர்த்தம் ஆடிக் கயமுகன் தன்னைப் போற்றிக்
குணபதி முனிவன் ஆன கோதமன் புளியில் மேவி
இணைஇலா தினிய யோகம் புரிந்தென்றும் இருக்கின் றானால். 151

சதானந்தர் கதையைச் சாற்றும் சூதமா முனியைத் தாழ்ந்து
பதானந்தம் பரவி இந்தப் பதிமகத் துவத்தில் இன்னும்
கதானந்தம் உரைப்பீர் என்று முனிவர்கள் கழறப்பாண்டிச்
சுதானந்தப் பிழையை நீங்கி அருள்பெறு தன்மைசொல்வான். 152

-வாலசதானந்தப் படலம் முற்றும்-
ஆகவிருத்தம் 1016

11. புறமதம் தீர்த்த படலம்

பரமதா ரகநல் லூரில் அலகைமோ சனத்தின் பான்மை
உரைசெய்தீர் இன்னும் இந்த உத்தமத் தலத்தில் தானே
அரவணி நாதன் செய்த சரித்திரம் அறைவீர் என்ன
புரிசடை முனிவர் கேட்பச் சூதர்தாம் புகலல் உற்றார். 1

வேறு

பிறைவளர் வேணிப் பிஞ்ஞகன் அருளால்
பேய்உரு அகன்றலர் மணத்தால்
நிறைவரம் பெற்ற தறைந்தனம் பாண்டி
நிருபன்ஓர் கன்னிகை மயக்கால்

புறமதம் சேர்ந்து தமரினை வெல்லப்
புந்திசெய் திவ்விடை வரும்போ(து)
இறைஅருள் வரத்தால் அவன்மனம் திருத்திச்
சைவராய் உய்த்தவாறி சைப்பாம். 2

வேறு

திருந்து வார்பொழில் சூழ்மண வூரினில் செல்வம்
பொருந்தி வாரிசூழ் புவிகளும் பாண்டியும் புரப்போன்
பருந்து பந்தர்செய் வேலினான் பஞ்சவர் மரபில்
வரும்சு ருக்கொடிச் சித்திர சாபமா றன்தான். 3

நாளும் பலவளம் படுத்தியே பாண்டிநா டதனை
ஆளும் மன்னவன் அதிபல தானையால் அடல்செய்
தோளி னால்வளர் சென்னிசேர் நாட்டின்மேல் சூழ்ந்து
வாளி னால்அமர் பொருதுகைக் கொண்டிட மதித்தான். 4

தானை சூழ்வர எழுந்தவர்க் கொற்றரால் சாற்றி
யானை தேர்பரி வீரர்ஆ யுதம்அணி வகுத்து
மான மேல்கொடு காஞ்சிமா நகரினில் வாழும்
கோன்மை சேர்இட பத்துசன் மேல்அமர் குறித்தே, 5

வந்த போதிட பத்துசன் வழுதியோ டமர்செய்
தந்தி இல்லனாய்த் தான்ஒரு புள்ளுவந் தனையே
புந்தி செய்தனன் போலுமே செழியன்பால் பொருந்திச்
சிந்தை யாய்க்கலந் திடஒன்று மனத்தினில் தெளிந்தான். 6

தன்மகள்சந் திரபதியைத் தமிழ்வேந்தன் மணந்திடவே
நன்முதிய ரால்இயற்றி நாள்வரைந்து மணம்புணர்த்திப்
பின்வரிசை பெறச்செய்தான் பெட்புறும்அந் நாள்தன்னில்
இன்னலங்கொண் டிடச்செழியற் கெழில்புதல்வர் தமைஈன்றாள். 7

வழுதிமைந் தரில்முன் வந்த சுசேடணன் மவுலி தாங்கிப்
பழுதிலாப் புவனம் மல்கப் பரிக்கும்நாள் சித்ர சாப
விழுமியன் இமய வல்லி பங்கில்வாழ் விமலன் தன்னைத்
தொழுதுபூ சித்து நாதன் துணைஅடி நீழல் சேர்ந்தான். 8

வேறு

பன்னு கீர்த்திச் சுசேடணன் பாண்டியன்
நன்னி லம்புரக் கின்றஅந் நாளிலே
துன்னு கின்ற வடதுளு வத்திலே
மன்னு கின்ற மிலேச்ச மதத்துளான், 9

இன்னி லத்திறை வன்முதல் யாரையும்
தன்ம தத்துறச் செய்திடும் சால்புதான்
என்னெ னக்கரு தியிது வேசெய
உன்னி யேநவ மாமணி உய்த்தனன். 10

தான்பெறுங் காந்தியான தரங்கனி
மாந்த னக்கணி மாமணி யால்பொதிந்
தூன்த தும்பிய வேலன் உளத்தையே
நான்க வர்ந்திடு வேன்என நண்ணினான். 11

கருதிப் போந்தகாஞ் சகன கன்னியாம்
பிருதுவிக்கண் எழுந்து பிறைக்குலத்
தொருவன் தன்மண வூரினில் உற்றனன்
வரும்அச் செய்தியை மன்னற் குரைக்கவே 12

மாம ணிப்பொதி கொண்டுவந் தோம்எனக்
கோம கற்குரைப் பீர்எனக் கோன்கடைக்
காமர் வாயிலர் காவலர்க் கோதிடத்
தாமிங் குத்தரு வாய்எனச் சாற்றவே. 13

ஏவ லாளர் இவனை அழைத்திடக்
காவ லன்முன் வரும்அக் காஞ்சகன்
மேவு நன்மணி மிக்க வெறுக்கையும்
தூவி டும்படி வந்து துதித்தனன் 14

வேந்தன் நோக்கினன் மிக்க வெறுக்கையால்
வாய்ந் திடும்அள காபுரி மன்னனோ
வாய்ந்த நன்மணி யத்தன்என் றுன்னினான்
காந்த ரங்கனி தன்னையும் கண்டனன். 15

உலகில் இல்லதோர் ஓவிய மேஇவள்
கலைத ரும்பிறை காட்டிய மேகமே
இலகு கூந்தல் எரிமணிச் சுட்டிதான்
நிலவைக் கவ்விய கேது நிகர்க்குமே. 16

தோற்றந்தரு நீலஞ்சுழல் புரியு முளைத் தொழிலால்
கூற்றங்கொலை பயிலச் செயுங்குழைகூர்ந்து நடக்கும்
மாற்றமில் வரிஓடிய வண்டேவலின் மதனை
ஆற்றுங்கயல் போல்துள்ளி அமர்ந்தம்புறழ் விழியே. 17

எள்ள ரும்பிய மூக்கணி இந்துவின் அழகை
மெள்ள வந்துமுன் நோக்குறு மீனையே அனைய
கள்ள ரும்பிய முல்லைசெங் கயிரவத் திடையே
விள்ளும் தன்மைய தென்னும்வாய் மென்மொழி அமுதே. 18

சுரிவளை கந்தரம் தோள்ப சுங்கழை
சரிவளை முன்கையாழ் காந்தள் தாமரை
வரைபயில் அங்கையாம் மாந்த ளிர்க்கும்நேர்
விரல்பவ ளங்களாம் உகிர்வெண் முத்தமே. 19

வேறு

கோங்கிள முகையோ குரும்பையோ செப்போ
கோகன கம்திகழ் அரும்போ
பாங்குயர் சூதோ பலவளம் சிறந்த
பருப்பத மோசெழும் பந்தோ
மாங்கணை வசந்தன் மணிஅணி முடியோ
வார்திகழ்ந் தாரம்மேல் தாங்கி
நீங்கிடா திருகிப் பணைத்திறு மாந்த
நேரிழை இவள்இரு தனமே. 20

வண்டணி ஒழுங்கோ வல்லியோ வரைசேர்
வயிற்றணி ஆலமோ உந்தி
தெண்டிரைச் சுழியோ சிங்கவோ விழையோ
சேந்துள பிடிக்கடங் கிடையோ
தண்டர ளம்சேர் மேகலை புனைந்த
தானைசூழ் அரவமோ நிதம்பம்
கண்டகு கதலி குறங்குகால் காளங்
கந்திரு குறிகம டம்தான். 21

அரிபெயும் சதங்கை நூபுரம் அசைந்த
ஐவளை இலங்கவே ஆற்றும்
பரிபுரம் அணிந்த பாதமெல் விரல்தான்
பவளத்தின் சூழல்பங் கயந்தான்
விரிதளிர் மேனி சாதியின் போது
விழைபவர் மனம்கவர் சாயல்
கருவுலாம் தோகை அனநடைக் கிவளைக்
கருதியே கமலனைத் தாங்கும். 22

இவ்வகை உருவின் தரங்கனி மானாள்
இவன்பினே தோற்றிட இறைவன்
செவ்வியின் நோக்கக் காஞ்சகன் உரைப்பான்
செந்திரு மார்பனே சிறந்த
நவ்விநேர் விழிஎன் மகள்இவள் நின்பால்
நவமணி நான்கொடு வந்தேன்
அவ்வியம் அகற்றும் இம்மணி புனைவோர்க்
கவைவர லாறுகேள் என்றான். 23

திங்கள்அம் குலத்து மன்னவன் வியந்து
திருமணி யாவையும் நோக்கி
எங்குள இவைதான் என்றலும் மிலைச்சன்
இயம்புவான் இந்திர திசைபார்த்
தங்கமோ டிருந்து கருந்துகில் பரப்பி
அதில்நவக் கிரகமாய் வைத்துப்
புங்கவர் வியப்ப வலன்உரு அதனில்
போந்திடும் மணிஎனப் புகன்றான். 24

யாதெனில் முன்னாள் வலன்புரி தவத்தால்
யாவையும் ஈன்றளித் தழித்த
பூதநா யகன்பால் அழிவிலா வரங்கள்
புரிந்திடப் பெறும்அவன் புகல்வான்
ஏதமேல் வளவும் புகுந்திடா என்பால்
இன்னல்எய் திடினும்இவ் வுடல்தான்
நீதம்எய் திட்வே நவமணி யாக
நின்அருள் செய்என நிமலன், 25

தந்திடப் பெற்ற தவத்தினால் புனிதன்
தன்னுடன் பொரவெகு சமரில்
இந்திரன் ஆற்றா தோடினான் பின்வந்
திறைவலா தாணிடத் தெய்திப்
புந்திவஞ் சனையால் வென்றிடப் புகழ்ந்து
பொருவிலா வரந்தர வல்லே
வந்தனன் என்றான் புறகிடு நீயோ
வழங்குவை உனக்குநான் வகுப்பேன் 26

தருகிலேன் ஆகில் அமர்க்குடைந் தோடும்
சமத்தனே யான்எனச் சபதம்
விரையவே புகலப் புனிதனும் யான்செய்
வேள்வியாற் றவையினுக் காவாய்
வருகென உரைத்தான் வழங்கினான் அந்தட
படிவலா சுரன்எனும் வள்ளல்
பொருவிலா தியற்றும் மகத்தினில் ஆவாய்ப்
போந்தனன் யூகத்தில் யாத்தே. 27

வாய்புதைத் தபையை வாங்கினார் வலனும்
மந்தர மலர்பொழிந் திடவே
பாய்கதிர் விமானம் உற்றுமேல் எய்தப்
பசுவின துருஎலாம் பாரித்
தூமணி யாகத் தோன்றின வவையிற்
சோரிமா ணிக்கம்பல் முத்தம்

சேய்நிறப் பவளம் தசைவயி டூர்யம்
செம்மல்தன் பித்தைகண் நீலம், 28

வச்சிரம் என்பு புருடரா கம்தான்
வலனவை நிணங்கள்கோ மேதம்
பச்சையே பித்தம் எனநவ மணியும்
பாரியாத் திரகிரி முதலா
மெச்சவே தோன்றும் சார்விடம் பிறப்பு
வியந்திடும் ஒளிநிறம் சாதி
நச்சிய குற்றம் சோதனை தெய்வ
நவமணி அணிபலன் நவில்வாம். 29

சிங்கள மக்கந் தும்புரு காளஞ்
சிறந்தநால் யுகத்தினும் தோன்றித்
தங்குசா தரங்கங் குருவிந்தஞ் சௌகந்
திகத்துடன் சார்ந்தகோ வாங்கம்
பங்கய ராகம் பத்துடன் இருநான்
காறுடன் பகர்ந்தநா லாகும்
பொங்குசா தரங்கம் மாதுளம் பூவித்
தழல்கல் லாரம்புண் டரிகம், 30

இரவிகச் சூலம் தீபமே கோபம்
எழிலியா மிறைகுரு விந்த
குருவளர் அரத்தம் பொன்முயற் குருதி
குன்றிசெங் காந்தள்தி லோத்தம்
தருவளர் திலதம் பலசலர் சௌகந்
திகம்அசோ கந்தளிர் குயிற்கண்
மருவளர் இலவம் ஐவணம் வஞ்சி
மாழைகோ வாங்கொளி குரவே, 31

குதம்பையின் மலர்கொவ் வைக்கனி செங்கற்
குணிதமாஞ் சோதனை திணன
நிதம்பெற மீகீழ் சூழ்சுடர் ஆகி
நிலவிய துத்தமம் புனைவோர்
சதம்அரி யாகங் கன்னிகை யன்னந்
தரைபசுத் தானமோ டைந்தும்
விதம்பெற எய்திப் பகையினை வெல்வர்
வெறுக்கைமே விடுவர்கள் பின்னும், 32

பெறுவர்கள் மக்கள் பேறுடன் பின்பு
பேசிய மணிஉறு குற்றம்
புறநிறம் கீற்றுப் புள்ளடி புள்ளி
புரைமணி தனக்கெலாம் பொதுவாம்
மறையவர் முத்தம் வயிரம்மன் னவர்மா

ணிக்கமே துப்புடன் வணிகர்
நிறவயி டூர்யம் புருட விராகம்
நெறிதரு கின்றகோ மேதம், 33

மரகதம் நீலம் பின்னவர் முத்தம்
மன்னிய தலசமே சலசம்
உரியன பதின்மூ வகைப்படும் சங்கம்
ஒள்ளிய இப்பியாம் ஏனம்
கருமுகி லால மருணமாங் காண்டம்
கழைகன்னல் மீன்தலை பசுமை
பொருகரி யாழி சாலிஎென் றெய்வம்
புனலிறை தீயமன் புனிதன் 34

கற்புடை மடவார் கண்டமும் ஆகும்
கவின்புறா முட்டையின் திரட்சி
பொற்புலை முடுவொத் திடும்ஒளி நன்றாம்
புலன்தவிர் முனிவரன் என்பும்
மற்புயன் என்பும் வயிரமா மணிகள்
தனக்கெலா மகிமையாம் பச்சை
அற்புதன் பித்தம் பறவைகொண் டீர்ந்தண்
டதனிடைச் சிதறிடத் தோன்றும். 35

இன்னமும் வினதை அருணன்உற் பவித்த
முட்டைஓட் டினைஎழில் கருடன்
தன்அரை யினில்யாத் திடஅது தப்பிச்
சா்கர வைப்பினில் உதித்த
பின்னும்மோ கினியோ டிறையவன் தொடரப்
பிறந்திடும் அரிகரன் கருடன்
உன்னி இந்தியத்தைக் கவ்விஒத் ததுந்..
துலுக்கிலும் உதறஉற் பவித்தே, 36

காடம்சுப் பிரமே காளம்மூ வகைய
கலுழனில் பச்சையாம் காடம்
பீடுயர் சாதி சகுணச தோடம்
சகுணத்தில் பிறந்திடு மாறு
காடம்உல் லகிதம் போசலம் முத்தம்
கவின்பெறு விதுகம்முத் தகமாம்
தோடலே சாஞ்சிதம் துட்டமே தோடம்
மூற்சித மேமந்த தோடம். 37

தோடம்என் றின்ன நிறம்கிளி மயிலின்
தோகைபுற் குல்லைதா மரைநெல்
ஏடதாம் முன்னை விதியினால் வலன்கண்
இந்திர நீலமா நீலம்

ஆடல்விச் சுவனை முடித்திடும் பழிதீர்
அரும்பரி யாகத்தின் புகையால்
சாடுமா விழியில் ஒழுகிய பூளை
ஒன்றுதன் கண்ணுடல் தாங்கா, 38

பருதிதன் தேவி வனமதிற் பேடைப்
பரியதாய் நோற்றிடப் பானு
கருதியே தானும் குரகத வடிவாய்க்
கலந்திடச் சிதறிய தாது
இருவகை நீலம் நிணங்கள்கோ மேதம்
எழில்நிற நெய்த்துளிகோ டீர
புருடவி ராகம் வலன்கப மசுரைப்
பொருதிடும் என்மர்வா ரத்தே. 39

கக்கும்இம் மணியால் அந்தர நாடு
கண்டனர் மந்தர வரையின்
பக்கம்இம் மணியாய் இருப்பது பரமன்
அருளினால் பெற்றவன் உரோமம்
மிக்கவை டூர்யம் இளாவிர தத்து
விரவின கோரக்கம் மகதம்
மக்கம்சிங் களமாம் மலையபா ரிசமும்
வந்திடும் நிறங்களை மயிலே. 40

வலன்தசை துவர்தென் புலத்தவர் இடத்தும்
மதுகயி டவர்வசத்தும்
விலங்கலை மகவான் குறைத்திடும் போதும்
விளங்கின நிறம்கிளி மூக்கோ
டலர்முருக் கம்பூ வாகும்இம் மணிக்குத்
தெய்வதம் அருக்கனே முதலாம்
மலர்வல்லி சாதி மந்தரம் கழுநீர்
வனசம்உற் பலம்நந்தி மவ்வல் 41

இவ்வலர் சாத்தி இறைஞ்சியே தரிப்போர்
இருங்கடல் சூழ்புவிக் கரசாய்
நவ்விசேர் விழியார் போகமும் பவிசும்
நாற்கரு விப்படை முதலாம்
செவ்விதின் பெறுவார் அலகைநோய் செறுநர்
ஊற்றமும் எய்திடா சிறந்த
கவ்வொளி சூழ்ந்த மணிஇவை என்று
காஞ்சகன் கவுரியற் கீந்தான். 42

இன்னமும் ஒன்று புகலுவேன் உன்நோக்
கெய்திய இவ்விறக் கும்கால்
சொன்னஆ காய வாணிஒன் றுளது

தொடைப்புனைந் திடும்இவள் கணவன்
இன்னிலம் முதலா என்னிலத் தினுக்கும்
இறைஎன இறைவரம் அளித்தான்
மன்னவ இவண்நீ மணப்பதற் கிசைவேன்
வாய்மைஒன் றீகுவை யானால். 43

என்னலும் உளத்தில் உன்னிய படியே
இவன்மொழிந் தனன்என இறைவன்
மின்நகு மூர லுடன்காஞ் சகனை
வியந்துநீ வேட்டவை என்னே
நின்உளம் வியப்ப ஈகுவன் வாய்மை
நிறைமையும் ஈகுவன் என்றான்
என்னது மதத்தைப் பொருந்துவை ஆகில்
இவளைநீ மணப்பதற் கிசைவேன், 44

உன்னது கிளைஞர் யாரும்எம் மதத்தை
உற்றிட உறுதிவேண் டுகிலோம்
மின்இடை மயிலைத் தருகுவன் என்றான்
வேந்தனும் அதற்கிசை வுற்று
தன்உடன் பிறந்த வீரசே னனையும்
தகைமைசேர் மந்திரர் தமையும்
துன்னிய கிளைஞர் தம்மையும் நாட்டோர்
தம்மையும் தொகுத்திவை நிகழ்த்தும். 45

காந்தரங் கனியை வேட்பக் காஞ்சகன் மதத்தைச் சேர்ந்து
பாந்தமாய் இருக்க வேண்டும் என்றனன் பன்னூல் வல்ல
மாந்தரும் மதிவல் லோரும் மற்றுளார் யாரும் சொல்வார்
வேந்தர்தம் மேவ லாறே அன்றிவே றெமர்கட் குண்டோ. 46

என்றுரை செய்து பின்னும் இயம்புவார் இளைய மன்னு
மன்றுனை யான போதெந் திரியும்வந் தரசை வாழ்த்தி
நன்றுரை செய்தாய் நீதி ஞாயமோ நலமோ நாடும்
பொன்றுமே புன்ம தத்தைப் பொருந்துதல் புந்தி யாமோ? 47

மோகத்தால் ஞாயம் விட்டு முன்பினில் லாத முன்னும்
சோகத்தை ஒழிநீ வேண்டில் சுவர்க்கத்து மடவார் தாமும்
வேகத்தால் வருவர் இந்த விதிஇலாக் குலத்து வந்த
போகப்பூண் முலையி னாளைப் பொருந்துதல் கூடா தென்றார். 48

இவ்வுரை கேட்ட வேந்தன் இருவரை முனிந்து யாம்சொல்லப்
பவ்வியம் இன்றி நீவிர் பகர்ந்தனிர் பண்பாம் என்றே
அவ்விய நெஞ்சி னான்இவ் அறிஞரைச் செயிக்க எண்ணி
வெவ்வுரை புகன்றான் இந்த விதத்தினை இளைய வேந்தன், 49

மந்திரி யுடன்அ மைந்து வாய்மைசேர் தானை யோரில்
வந்தவர் சிலரை ஈட்டி மறைந்துபோய் முனிசேர் கின்ற
சந்தன வரையில் நண்ணித் தவத்தரைத் தாழ்ந்து போற்றிச்
சிந்தைசெய் திருந்தார் இப்பால் செழியன்பின் னவளை வேட்டு 50

கரஞ்சகன் மதத்தை உற்றுக் கவல்உறக் கன்னி தேயம்
இருந்தனன் ஓடிச் சென்ற இருவரும் எதிரி யாகப்
பொருந்தஏ கினர்என் றெண்ணிப் புந்திசெய் தமைச்சர் தம்மில்
பெரும்படை உக்ரன் தன்னைப் பெட்புற நோக்கிச் சொல்வான். 51

வீரசே னன்போ தேந்திரி இவர்தலை விரைவிற் கொண்டு
சாருவீர் என்னத் தாழ்ந்து தானைசூழ் வரஎ ழுந்து
சேரவே துருவுஞ் செய்தி தெரிந்துதென் குன்றத் துற்றோர்
ஏரணி முனியைப் போற்றி இச்செயல் இயம்பி னாரே. 52

அச்சமோ டுரைக்கும் செய்தி முனிஉணர்ந் தபயம் தந்து
மெச்சவே அருள்நோக் கீந்து மெய்ச்சிவ கவசம் தன்னை
இச்சையால் உபதே சித்துப் புடைமரு ததனில் எய்தி
நச்சர வணிந்தோன் தன்னைப் போற்றுவீர் நாதன் அங்கண் 53

வந்துமைக் காத்து வேண்டும் வரங்களும் வ்ழங்கும் என்று
செந்தமிழ் முனிவன் கூறிச் செயம்பெறு வீர்செல் கென்றான்
சுந்தர முனியைப் போற்றித் தொன்புடை மருதை நோக்கப்
புந்தியில் கவலை நீங்கப் புரத்தினில் வந்து சேர்ந்து, 54

தஞ்சம்என் றரனை உள்கிச் சம்புசங் கரமா தேவ
நஞ்சணி கண்ட என்று துதித்தனர் நந்தி தன்னைச்
செஞ்சடை முடியோன் கூவிச் செழியனோ டமைச்சைச் சேர்ந்தே
அஞ்சல்என் றுவகை கூறி அழைத்துவா எனஅப் போதில், 55

நந்திவே தியன்போல் தோன்றி நரபதி தம்பால் எய்திச்
சிந்தையில் மகிழ்ச்சி பொங்கச் சிவன்உமைக் காப்பான் என்று
முந்துற மொழிந்த ழைத்து முன்னவன் முன்னர் உய்த்தார்
அந்தணர் தம்மைக் காணார் அருச்சுனே சுரனைக் கண்டார். 56

தொழுதனர் அடியில் வீழ்ந்து துதித்தனர் துணைவன் செய்த
பழுதெலாம் உரைத்தார் இன்னும் பழியினுக் கஞ்சா தெம்மை
விழிதரச் சென்னி கொய்து வீழ்த்திட உக்ர வீரன்
வழுதிதன் ஆணை யாலே வருகின்றான் என்று நைந்தார். 57

அமையம்ஈ தெம்மைக் காக்க அருச்சுன வாணா என்று
குமையும்சோர் வுள்ளத் தோடும் குவித்தகை யவராய் நின்றார்
இமையவள் கணவன் அங்கோர் சித்தர்போல் எய்தி எங்கோன்
உமைஇங்குப் பாது காப்பான் உடன்வர வென்ற ழைத்து, 58

கூட்டிவந் துறுதென் கீழ்பால் குகையதன் வாயில் தன்னில்
மூட்டிய அழலாய்த் தோன்ற முன்புவந் ததைவ குந்து
காட்டியே குகையில் உய்க்கக் கவுரியன் அமைச்சன் மற்றும்
ஈட்டிய சேனைக் கெல்லாம் இடம்தர இருக்கின் றார்கள். 59

எதியதாய் வந்த நாதன் இக்குகை தனில்இ ருப்பீர்
மதியவன் குலத்தோன் ஏவ வருபவர் தாமும் காணாப்
பதியிது வாயி லுக்குள் படர்ளரி கதவ தாகும்
அதுவன்றிக் காவல் நாமே அஞ்சல்என் றருளி னானே. 60

பொய்மதம் தீரும் உங்கள் புந்தியின் கவலும் நீங்கும்
மெய்மகிழ் வுடன்இ ருப்பீர் என்றுரை விளம்பக் கேட்டு
நைமனம் உடைய நம்மை நாதனைப் பணிய நல்கிக்
கைமறி கரந்த மெய்யர் கரந்தபின் எதிவே டத்தால், 61

வந்தவர் அவரே இந்தக் குகையிடம் வாயில் காட்டி
உய்ந்திடு வீர்என் றோதும் உடையவர் எவரே என்னாப்
புந்தியில் புகழ்ந்து நாதன் பொன்அடிக் கன்பு பூண்டு
தந்தமில் மகிழ்ந்து கொண்டு தகைமையின் இருக்கும் போது, 62

காவலாய் இருந்தார் அந்தக் கனலில்யோ கம்பு ரிந்த
தாவிலா விரதர் போலத் தவத்தராய் ஓங்கும் சித்தர்
மேவினி துற்ற போதில் உக்கிர வீரன் எங்கும்
ஏவல ருடனே தேடி எய்த்தனன் இங்குற் றானே. 63

யாகம் நீடுபு டார்ச்சுனப் பதியினில் யாரும்
வேக மாய்வர மதிமயக் கெய்தியே மிகுந்த
தாகம் மேவவ மகோதரப் பிணிவந்து சாரத்
தேகம் ஈனராய் உக்கிரன் முதலினோர் திகைத்தார். 64

ஆகி மாஉள கரிஉள ஞமலிமற் றியாவும்
பாகு நீங்கிடப் பதைப்புடன் இறந்தஅப் பதத்தில்
தாக மாய்ச்சிலர் வெளிப்பட இருந்தசந் நியாசி
யோகர் பால்வந்து தகைக்குநீர் வேணும்என் றுரைத்தார். 65

நீவிர் யார்என உக்கிரன் தூதுவர் யாம்நீர்
ஆவி தந்தெமக் கருளுவீர் என்றலும் அவர்பால்
தேவி நீங்கிய சித்தர்தாம் திருவுளம் இரங்கித்
தாவி லாதும திடர்கெடத் தருதும்என் றபயம். 66

தந்து பூதிஈந் திடப்பணிந் தேந்தியே தரித்தார்
கந்த நீரதாய் அஞ்சினார் கவலையும் நோயும்
சிந்த வேமகிழ்ந் ததிசயம் எய்தினார் சென்றே
இந்த நன்மையை உக்கிரன் தன்னிடத் திசைத்தார். 67

இன்னல் எய்தினோன் உண்மைஎன் றிசைந்துமெய்ச் சித்தர்
தன்னி டத்தில்வந் தடிபணிந் தான்தகை தீர
மன்னு பூதிஈந் தனன்சித்த தீர்த்தத்தின் வடகீழ்த்
துன்னு ஞானதீர்த் தம்குடைந் தாடிவா சொல்வோம். 68

வேறு

என்றயோ கரைத்தாழ்ந் திந்தத் தீர்த்தத்தில் எய்தித் தானும்
துன்றிய சேனை யோரும் தோய்ந்தனர் தோய்ந்த போதில்
கன்றிய ரோகம் தீர்ந்து கவின்கொள எழுதல் கண்டு
கொன்றையம் சடையார் ஆடல் இதுஎன மகிழ்ச்சி கூர்ந்தார். 69

சேனையோ டெழுந்து தென்கீழ்த் திசையினில் வாயில் காவல்
மோனரைப் பணிந்து சூழ்ந்து முன்னர்வந் தழலை நோக்கப்
பானலம் கண்டர் நோக்கால் பரிசத்தால் வசனப் பண்பால்
தான்இடர் நீங்கக் கண்டார் குகையினில் தானை யோடும். 70

வீரசே னனையும் கண்டார் மிகுந்தஎம் குற்றம் எல்லாம்
தீரவே பொறுக்க வேண்டும் என்றடி பணிந்தார் சேர்ந்தார்
நீருலாம் சடையார் நோக்கு மந்திரத் திருந்தார் இப்பால்
பாரெல்லாம் பரிக்கும் மன்னன் இச்செயல் பகரக் கேட்டான். 71

எரிதுள்ளி எழுந்தால் என்ன வெகுண்டனன் இருகண் சேப்பப்
பரிவெள்ளம் பரித்தேர் வெள்ளம் பல்படைக் கலத்தின் வெள்ளம்
கரிவெள்ளம் காலாள் வெள்ளம் கரைஇலாக் கடல்அ னீகம்
விரவியே விரைந்தெ ழுந்து சூழ்வர எழுந்தான் போந்தான். 72

சென்றுநாம் செயித்து மீள்வோம் என்றுதென் பூமி நோக்கிக்
குன்றுடன் கானி யாறும் பின்தள்ளிக் குமரிச் சேர்ப்பன்
தன்துணை மதிஅ மைச்சன் உக்கிரன் முதலோர் சார்ந்த
பொன்திகழ் பொருநை சூழ்ந்த புடைஅருச் சுனத்தில் போந்தான். 73

காந்தரங் கனியாம் தேவி காஞ்சக னான மாமன்
பாந்தமாய் உள்அ னேகர் யாரும்இப் பதியில் எய்தப்
போந்தையாம் புணர்ப்பு நீங்கிப் புண்ணியன் அருளி னாலே
வேந்துளத் தெண்ணி வந்த வினைமறந் தின்பம் உற்றான். 74

கீட்டிசை கழிந்து தென்பால் வந்தனன் கிடைத்தான் சித்தர்
காட்டம்செய் நெருப்பின் மேலே கதிர்எனத் தோன்றக் கண்டான்
நாட்டம்அங் கவர்மேல் வைத்துப் பணிந்தனன் நாதன் அங்கண்
கோட்டம்தீர் இறையைக் கூவிப் பூதிஈந் திடக்கு வித்தே, 75

வாய்புதைத் திடஅ ணிந்தான் மற்றுளோர் தமக்கும் ஈந்தான்
வேய்அன தோளி யோடு காஞ்சகன் வீழக் கண்டு
தூயநீ றளித்து வந்தே ஞானதீர்த் தத்தின் கீழ்பால்
பாய்புனல் சைவ தீர்த்தம் படிந்திவண் வருவீர் என்றான். 76

என்றஅப் படியே செய்ய எதியினைப் போற்றி ஏந்தல்
சென்றகா ரணம்ம றந்து சித்தத்தில் மகிழ்ச்சி கூர்ந்தே
நன்றெனத் தானை யோரும் ஞானதீர்த் தத்தில் ஆட
அன்றிறை அளித்த வாறே அனைவரும் ஆடல் உற்றார். 77

நதியினில் ஆடி மீண்டு ஞானமோ னியர்பால் அற்றார்
துதிசெய நெருப்புக் குண்டம் தோய்குண்டம் அதுவாய்த் தோன்ற
இதனிலும் படிவீர் என்றான் காஞ்சகன் இறையோன் தேவி
முதலினோர் ஆடி ஏற முன்புபோல் கனவாய்த் தோன்ற, 78

கண்டதி சயித்தார் ஞானக் கண்ணர்தம் கருணை யாலே
தொண்டராய்ச் சைவர் ஆகித் தொல்வினை மதம்ம றந்தார்
அண்டர்நா யகர்தாம் சித்தர் எனநின்றார் அழைக்கப் பின்னே
மண்டியே செல்வம் உற்ற மந்திரம் அதினில் எய்தா, 79

ஈசனைப் பணிவீர் என்ன இறைஞ்சினார் இன்னும் சித்தர்
நேசமோ டரசை நோக்கி நிகழ்த்துநீ புறமத த்தான்
மாசுடைத் தானாய்த் தீர்த்தோன் இந்திர வீர சேனன்
தூசுடைத் தானை யோடும் இவண்வந்து துதிக்கின்றாரே 80

அவரையும் பாது காப்பாய் அவர்க்கொல நினைத்த தோடம்
பவநெறிக் கேது வாய்புன் மதம்பற்றும் பாவம் இந்தப்
புவனியில் தீரும் காலம் இத்தலம் போந்தாய் பின்னும்
கவலைதீர் தீர்த்தம் ஆடிக் களங்கம்அற் றிடுத லாலே, 81

இந்நகர் சீவன் முத்தி இகத்தவர்க் கின்பம் நல்கும்
நன்னெறி காட்டும் இந்த நதிமூர்த்தி மகிமை எல்லாம்
தன்னிக ராம்வி சேடம் சாற்றிட அடங்கா தென்றார்
மன்னனுக் கிளையான் உக்ரன் மந்திரி தமைவ ரித்தே. 82

கலந்திடச் செய்தார் நின்ற கருணைகூர்ந் திடுமெய்ச் சித்தர்
இலங்கொளி போல இந்தச் சிவலிங்கத் தெய்தக்கண்டார்
அலங்கலம் கொன்றை வேயா அரன்எமக் கருள நாம்செய்
பலம்தரு தவம்தான் என்னோ எனப்பர வசத்தன் ஆனான். 83

சிவனருள் மகிமை எண்ணிச் சிவன்அரு ளியதென் கீழ்சார்
நவைதவிர் பூதிக்குண்டம் ஆகவே கண்டு நாதன்
தவர்என வந்தார் செய்த நீறெனத் தான்எ டுத்துப்
பவம்அறத் தரித்துக்கொண்டு பாங்குளோர் தமக்கும் ஈந்தான். 84

இச்செயல் யாரும் கண்டார் இவைஅதி சயம்என் றுன்னி
நச்சர வணிந்தோன் தன்னைப் பூசித்து நாவால் போற்றி
நிச்சரைப் பணிந்து பூதி நீற்றர்என் றார்கள் அன்று
மெச்சவே இன்றும் என்றும் விளங்கின பூதிக் குண்டம் 85

வருசுசே டணனும் தம்பி மந்திரி முதலோர் யாரும்
பருவரை மருத வாணன் பாதங்கள் பணிந்து போற்றி
நரைவிடை உடையோன் தன்பால் வந்தது நாதன் சித்தாய்
ஒருகுகை தன்னில் வைத்துக் காத்ததும் உக்ரன் மேற்சேர், 86

பருவர லான ரோகம் பற்றிய செயலும் தீர்ந்த
பொருவிலா மகிமை யாவும் இளையவன் புகலக் கேட்டுப்
பெருவரை மார்பன் இந்தப் பேசுநா யகனைப் போற்றி
உருகிஇம் மகிமை எண்ணி உவப்புடன் துதிக்கின் றானால் 87

அறிவிலேன் செய்த பாவம் அனைத்தையும் நீக்கி என்னை
மறுவிலா துன்தாள் போற்ற வரம்தந்த வரதா போற்றி
சிறுவனுக் காயுள் ஈந்த செல்வனே போற்றி செங்கண்
பொறிஅர வுடையாய் போற்றி புடைமரு தரனே போற்றி 88

மங்கைதன் மோகத்தாலே புறமதம் மருவி நின்ற
எங்களைப் பாது காத்த தன்றிஇச் செயல்பு ரிந்த
பங்கனுஞ் சைவம் ஆக்கிப் பவுத்தம்தீர்த் தளித்த ஞான
புங்கவ போற்றி பூதி தந்தருள் புனிதா போற்றி 89

வேடம்கொண் டென்பால் வந்தே மெலிவினை அகற்றி ஆண்ட
ஆடல்ஏ றழகா போற்றி என்றடி பரவும் போதில்
சேடுலாம் வசனம் ஒன்று செழியநீ இவண்இ ருந்து
பீடுலாம் பணியும் செய்து பின்வந்த வீர சேனன், 90

மந்திரி இவரைக் கண்போல் வைத்திவண் மேல்பால் வைகிக்
கந்தடு கரட நால்வாய்க் கரிபரி முதல காத்துப்
பந்தமோ டுறுவாய் பாகப் புறமதம் தீர்த்த பண்பால்
கந்தமார் சைவ தீர்ததம் ஆடுவோர் கவலை தீரும். 91

பூதிதந் திடுவ தாலே பூதிமா புரம்என் றோதி
மாதவர் பணிவார் என்ற அந்தர வசனம் கேட்டு
நீதிசேர் மன்னன் இங்கு நிகழ்திருப் பணியும் செய்து
காதலால் பணிந்து மேல்பால் காவலன் இருந்தான் மன்னோ. 92

வழுதிஉற் றிடவே செய்த வழுதிமா நகரம் ஆகும்
பழுதிலாத் தீர்த்த மூர்த்திப் பதிஇதன் பண்பு தன்னை
விழுமியோர் கேட்பச் சூதன் விளம்பினான் இதன்வி சேடம்
அழிவிலா தின்னும் சொல்வான் அருந்தவர்க் கருளி னாலே. 93

-புறமதம் தீர்த்த படலம் முற்றும்-
ஆகவிருத்தம் 1109

12. அலதந்தப் படலம்

மணவூர்இறை கருதும்பழி மாற்றிப்புற மதமும்
தணவாதவல் வினையும்தடிந் தேசைவம தாக்கிக்
குணம்நல்கிய திதுகொன்றையன் அருள்கொண் டலதந்தன்
இணையில்தவம் செயமற்றிவன் பரம்எய்தல்இ சைப்பாம். 1

முசிஎன்றொரு வசுவேந்திரன் முன்ஓர்உகம் தன்னில்
அசைவின்றிய நலம்தங்கிய அலதந்தனை ஈன்றான்
வசையின்றிவர் வாழ்நாளினில் மகவான்தனைப் பொரவே
விசைகொண்டரி கரிதேர்படை வீராள்அணி வெள்ளம், 2

தொகைசூழ்வர முசிஇந்தின் சுவர்க்கத்தலம் உற்றே
மகவானுடன் தொகைநூ றொரு வருடம்பொரு துடைந்தான்
மிகைசெய்தனன் மகவான்என அலதந்தனும் வெகுண்டு
பகைகொண்டவன் தனைவென்றிடப் பலம்இன்றிய பரிசால், 3

மானம்பொரு திடநன்சுவை வகைஉண்டிபு சித்தும்
கானம் செவிஉற்றும்சுக காயம் பெறத்துயின்றும்
நானம்கள பம்பூசியும் நல்இன்பம்மு யன்றும்
தானென்பயன் உயிர்தாங்கிஇ ருக்கின்றவை தன்னால். 4

என்னும்பல கவல்உற்றனன் இணையில்புகர் தம்பால்
முன்நின்றுப ணிந்தேமுசி தனைஇந்திரன் வென்றே
துன்னும்இயல் பினைச்சொற்றனன் சூழ்ச்சித்தொழில் சொல்லி
மன்னும்பகை வென்றேஉய வழிநல்குவை என்றான். 5

குரவன்புகர் அலதந்தனைக் குணமாய்முகம் நோக்கி
விரவும்தவம் புவிமீதினில் வேதப்புடை மருதில்
நிருமித்தவண் புரிவாய்எனில் நேசித்தன முடியும்
கருமம்என விடைகொண்டுதென் கயிலைப்பதி உற்றான். 6

புடைமாமரு துற்றேபுரி சடையோன்தனைப் போற்றி
இடம்நன்றெனத் தவம்செய்தனன் இச்செய்தியை இமையோர்
படிமன்னவன் அறிந்தேபடைத் திடும்வேதனை எய்தி
அடிபோற்றிட வருசெய்தியை அலரோன்வின விடவே, 7

எம்மோடமர் செய்தான்முசி எனும்தானவன் அவனைத்
தம்ஆருயிர் அகலும்படி தானேதடிந் தனனால்
அம்மாணவன் சேய்ஆகிய அலதந்தனும் தவத்தால்
கைமாபிலம் பெற்றெம்மொடு போர்செய்திடக் கருதி, 8

தவமேபுரி கின்றான்புடை மருதத்தலம் அதனில்
அவன்ஆற்றிய முறைகாண்என அலரோன்அதற் கிசைந்தே
இவனோடிவண் உற்றேதவம் இயற்றும்செயல் ஆன
சிவபூசையின் தருயோக திறம்கண்டிது செய்யும் 9

வேறு

பூசனைக் கிடையூ றியற்றுதல் கூடா
திதற்கினிப் புணர்தரு சூழ்ச்சி
பேசிடில் வேறொன் றாம்எனில் தடிவாம்
பிலத்தினால் அதுநிற்க பின்னும்
யோசனை யாதென் றுணர்ந்தனன் தவத்துக்
கூறுசெய் யாதுசெய் திடவே
நேசமாய் அதனுக் குருவிலா மாயை
ஒன்றினை நிருமிதம் செய்தான். 10

ஏவுவான் செய்த வேசனை யான
காஞ்சனை எய்தியே என்னை
மேவுவான் அழைத்த வினைஎவன் புகல
வேண்டும்என் றுரைத்திட விதிதான்
ஆவலால் தவமே புரிஅல தந்தன்
அமையம்பார்த் தவன்இடத் தடைந்து
நாவினில் இருந்து பிரமைஞா னம்தர
வென்றிடும் சொலைநவின் றிடுவாய். 11

இடைவிடா திந்தப் படிஉரை செய்ய
இயற்றுவாய் இவன்பெற வேண்டி
உடையவன் எய்தி உறுபலன் வினவும்
ஓதுநாத் தழும்புறும் வசனம்
படைஎனப் புகல்வாய் நடவென மாயை
படர்ந்தவன் பாலினில் எய்திச்
சடையவன் அருள்பெற் றிடத்தவம் செய்யும்
தகுவன்நா வுற்றிது சாற்றும். 12

நெடியவன் பிரமன் தேடவும் காணா
நிருமலன் நிருதனைப் புரக்க
வடிவுகொண் டிவண்இம் மாயையைக் கடந்து
வல்லதாம் பதம்பெற வேண்டும்
கடன்உள தென்னக் கணங்களோ டெய்தி
கால்உணும் கண்செவிப் பகுவாய்
விடஅர வசைத்தோன் எழுந்தல தந்தா
நீசெயும் பூசனை வியந்தோம். 13

வேண்டிய வரம்கேள் என்றலும் அசுரன்
எந்தையை விண்ணவன் வென்ற
காண்தகு பழியால் கடவுளர் வேந்தை
வென்றிடக் கருதியே இயற்றும்
மாண்தகு செயலை மறந்தனன் மாயை

நாள்தொறும் வாயினில் இருந்தே
ஈண்டிய பிரமை ஞானம்தா என்னும்
இயற்றிடும் சொல்லும்ஏ கினவால். 14

பணிந்தனன் அருளால் பரமஞா னம்தா
என்றனன் பனிமதிச் சடையோன்
அணங்குடன் எய்தி அளித்தனன் அவன்செய்
தவங்கள்ஒன் றசுரன்தன் துதியைக்
குணங்கவே வேதன் மாயையால் இயற்றிக்
குணித்ததொன் றிவன்குழ கற்கே
இணங்கியே பூசைத் தவம்அவம் போமோ
இறைபர ஞானம்எய் தினனால். 15

இவ்வகை நடந்தும் பூசனை இயல்பென்
றிந்திரன் பிரமனே முதலோர்
நவ்விசேர் அத்தன் அருளையே நயந்து
நலம்உறு மருதினில் எய்தி
அவ்வியம் தீர்க்கு மசுரல தந்தன்
ஆடிய தீர்த்தத்தில் ஆடித்
திவ்விய மலரால் சீதரே சுரர்க்குச்
சிறப்புடன் பூசனை செய்து. 16

சமரினில் முசியைத் தடிந்ததற் குவன்றன்
சந்ததி தவம்செய்து வெல்ல
அமைவுசெய் திடவே அவன்வினை கடிய
அலரவன் மாயையை அமைக்க
இமையவள் பாகா உனதருள் அதனால்
இருவர்தம் பழுதினை அகற்றிச்
சமவினை ஆக்கி முத்திதந் தனையால்
என்றிமை யவன்சரண் பணிந்தான். 17

இப்படிப் பிரமா வும்துதித் தனனால்
இறைமரு தீசுரன் இயல்பை
முப்படி யோரும் புகழ்ந்தனர் பணிந்தார்
முறைமையால் முனிவுடன் வந்த
செப்பிய இருவோர் தம்பதி உற்றார்
சித்தர்போற் றியசிவன் செய்யும்
ஒப்பிலா இயல்பை இன்னமும் கேட்க
ஓதுவான் சூதயோ கியனே. 18

-அலதந்தப் படலம் முற்றும்-
ஆகவிருத்தம் 1127

13. கருவூர்ச் சித்தப் படலம்

அலதந்தன் தவத்தி னாலே அயன்குய்யம் கடந்து முன்னை
மலபெந்தம் கடந்து ஞான வழிபெற்ற திதுமேல் வள்ளல்
தலம்வந்த கருவூர்ச் சித்தர் அழைத்திடச் சாய்ந்தேன் என்றப்
புலன்வென்றோர் வந்து போற்றும் தன்மையைப் புகலல் உற்றாம். 1

சீர்வளர் கயிலை மேவும் சிவகண நாதர் தம்மில்
பேர்வளர் தரும கேது எனஒரு பெரியோன் மேருச்
சார்பில்வாழ் மணிகண் டேசன் தன்மகள் திலதை தன்னை
ஏர்பெற மணம்பு ரிந்தோன் இன்பம்உற் றிருக்கும் நாளில், 2

மகவொரு நூறு பெற்றான் மைந்தரில் முன்பி றந்த
தகைமைசால் சோம புத்ரன் கயிலையை அகன்று சம்பு
திகழ்தரு கனியின் சாறு சிறந்தநீத் தத்தில் சேல்கள்
உகள்தரு நதிசூழ் போக பூமியும் உடைய ஆகி, 3

தலம்புகழ் எழுமான் தேரோன் சந்திரன் இவரைச் சார்ந்த
இலங்கிய நாளும் கோளும் எய்திய உடுக்கள் யாவும்
வலம்கொள வரைக்கு வேந்தாய்க் கனகத்தின் மயமாய் ஓங்கி
நலம்கொளும் பூத ரத்தின் பாரிசம் நண்ணி னானே. 4

பொன்மயம் ஆன கானப் புடவியின் சாரல் மீது
பன்மலர்ச் சோலைகண்டு மகிழ்ச்சியால் பயிலும் போதில்
அன்னிலை வாழும் பானு மித்திர வேடன் அன்பாய்
நன்னலம் கூர்ந்து பெற்ற தராபதி எனும்நா மத்தாள், 5

கன்னிநன் மலர்கள் கொய்து புதுமலர்க் காவில் எய்த
அன்னிலை அடைந்த சோம புத்திரன் அவளைக் கண்டு
மின்ஒரு வடிவம் கொண்ட விளங்கிழை யோமா மேரு
மன்னவன் மகளோ மாகத் தரம்பையோ அணங்கோ என்ன, 6

எண்ணினன் கண்டான் ஐயம் உற்றனன் இவள்தன் சாயை
கண்இமைப் பதனால் விண்ணோர் கன்னிகை அல்லள் காலோ
மண்ணினில் பொருந்த லாலே மாகுல மகளாம் என்ன
உண்ணினைந் திவள்தன் நோக்கின் குறிப்புணர் வென்னே என்னே. 7

காமுற்றான் மதன பாணம் கருத்தழிந் திடத்து ளைக்க
ஏமுற்றான் மயலால் நீடி இத்தரா பதிபால் எய்திச்
சோமுற்றான் மின்னே நின்பால் சுகம்உற்ற ஆசை கூர்ந்தேன்
தாமுத்தம் என்றான் சோம புத்திரன் தன்னை நோக்கி, 8

கான்உற்ற வனிதை சொல்வாள் காமுற்ற செயலால் சேரத்
தான்உற்ற சாதிஅல்ல தமர்கள்ஈ தறியில் என்னை
வான்உற்ற உன்னைக் கொல்வார் வல்லைநீங் கிப்போ கென்றாள்
தேன்உற்ற சொல்லைக் கேட்டுத் தெளிவுகொண் டேகி னானே 9

தவத்தினில் மிக்கோ ரேனும் தன்வினைச் சார்வந் துற்றால்
பவத்தர்ஆ குவர்உய்த் தாலும் ஊழ்வினைப் பகுதி போமோ
அவத்தம்உற் றதைவிட் டேக அரிவையும் அகன்றாள் இந்தக்
கவர்ப்படு செயலை வேடன் அறிந்தனன் கவலை உற்றான். 10

தான்பெற்ற தையல் தன்பால் சார்ந்தனன் சாற்று கின்றான்
வான்பெற்ற முனிவர் சொன்னால் வாமன பாகச் சார்பால்
ஊன்பெற்ற செயலை மேலோர்க் குதவிடா திகழ்ந்தாய் உன்பால்
மீன்பெற்ற விழியாய் குற்றம் விளைந்ததென் றுரைத்து மீண்டும், 11

அக்குற்றம் அதனால் கன்ம பூவனத் தவத ரித்தே
தொக்குற்ற புருட வேட்கை இன்றியே சுழல்வாய் என்று
மிக்குற்ற வேடன் சாபம் விளைத்தனன் வினை யினாலே
இக்குற்ற மொழியாள் செய்கை இத்திறம் நிற்க இப்பால், 12

சோமபுத் திரன்தான் சென்று கயிலையில் தொகுக ணத்தோர்
தாமுற்று சபையில் நாதன் சந்நிதி இருந்து சந்தப்
பாமுற்று வீணைபாடும் தந்தைபால் படரப் பார்த்தே
ஏமுற்ற மாந்தர் போல இழிவுற்றாய் எனமு னிந்தான். 13

கானவர் கன்னிக் காசை பூண்டனை கருதும் சீரால்
மானிடப் பிறப்பில் எய்தி மான்விழி யார்மேல் ஆசை
தானிலா தெளிய னாகித் தரணியில் திரிவாய் பின்னர்த்
தேனுலாம் இதழி பூண்ட சிவத்தலத் தெய்திப் போற்றி, 14

வரும்பொழு திந்தத் தோடம் அறிந்துபின் கைலை தன்னில்
பொருந்துவாய் என்ன முன்னோன் புகன்றனன் அந்தோ காமம்
விரும்பினோர்க் குறுதி உண்டோ வெந்நர கென்பர் மேலோர்
தரும்பிற விக்கோர் வித்தாம் வினைசெறி கலம்அ தாமால். 15

விழுந்தடி பணிந்தான் சாப வினைவசத் தாகி வெற்பில்
தொழும்பரி சகன்று பாரில் தொன்மைசால் இந்த்ர நீலச்
செழுங்கிரி சார்பில் வந்த சவுசம நதிதீ ரத்தில்
முழுங்குகெற் பேச்சு ரத்தில் முதல்வரு ணத்தில் வந்த, 16

பூதியார் என்பார் முந்நூல் அணிந்திடும் புனிதர் வேதம்
ஓதிய இவர்தம் பாரி கலாபதி வயிற்றில் உற்ற
நீதியால் பிறந்தான் கெற்பேச் சுரன்என நிகழும் காலை
ஆதியில் அகன்ற வேடத் திரிதரா பதிஅவ் வூரில், 17

மறைதெளி வுற்ற பூதி பூடணன் மனைவி யான
பிறைநுதல் பவளச் செவ்வாய்ச் சவுந்தரி வயின்பி றந்தாள்
நறைதரு மொழியாள் காதம் பரிஎனும் நாமம் பெற்றுக்
குறைவிலாப் பருவம் எய்திக் கொம்பனார் குழுவி னோடு, 18

அம்மனை பயின்று பந்து கழங்குடன் ஆடி ஊசல்
தம்மனை மகிழ்ச்சி பொங்கத் தனக்கழ கியற்றிச் சார்ந்து
கம்மனு தடங்கள் ஆடிக் காவினில் பூக்கள் கொய்து
வெம்முலை பாவைக் கூட்டிச் சிற்றிலால் விளையாட் டெய்தி, 19

வளரும்நாள் இவளை முன்னே வளர்வினைத் தொடர்பால் மற்றைக்
குளிர்நகர் தன்னில் வாழும் சிவபூதி குமர னுக்கு
விளைவினால் இவளைப் பேசி விவாகம்செய் வதற்கு நேர்ந்து
கிளைஉளோர் கூடி ஈசன் திருவுளம் கேட்ட போது, 20

தொடர்ச்சியால் வேட்கை இல்லை இவர்கட்குத் தொல்லை நாளில்
வடுப்படர் சாபத் தாலே மணம்இலை என்று பார்மேல்
திடப்படும் அறிஞர் கேட்கச் சிவனருட் செயலால் வானின்
இடைப்படும் அசர வாணி எழுந்தன இதனைக் கேளா, 21

கேட்டலும் கடிம ணத்தைக் கடிந்தனன் பூதி மைந்தன்
வாட்டம்ஒன் றின்றி யோகம் பூண்டுவான் செல்வோர்க் கேணி
நாட்டமாம் கோகன் னத்தில் நண்ணிநன் குற்றான் அன்பு
மூட்டஆன் செவிஇ லிங்க மூர்த்திசந் நிதியின் முன்னே, 22

பணிந்தனன் வலம்கொண் டான்முன் பரவினன் பங்க யத்துக்
கிணங்கிய பாத பூசை இயற்றியே ஒருசார் பெய்தி
வணங்கியே தவம்பு ரிந்தான் மல்லிகார்ச் சுனத்து வள்ளல்
அணங்கர வசைத்த சோதி அங்கெழுந் தவனை நோக்கி, 23

உறுதவம் புரிந்த செய்கைக் குவந்தனம் உனக்கு வேண்டும்
பெறுவரம் என்னே என்னக் கலாபதி பெற்ற மைந்தன்
மறுஇலா வரங்கள் கேட்பான் வணங்கியே வழுத்தி நின்றே
அறுவகைக் குற்றம் நீக்கி அட்டமா சித்தி வேண்டும், 24

நின்பதம் அடையும் வண்ணம் நான்செயும் நெடிய பாவத்
துன்பமும் கழிய வேண்டும் சுத்தசா யுச்யம் வேண்டும்
என்பர வணிந்தோய் என்று துதித்தனன் இடைஅ றாத
அன்பனே தந்தோம் என்றான் இன்னம்ஒன் றருளிச் செய்வான். 25

அறிவுசேர் கருவூ ரானே என்றழைத் தன்பால் நோக்கித்
தறுகண்வே டத்திக் காசை கொண்டனை தரணி உற்றாய்
தெறுகின்ற பாவ சேடம் தீர்ந்திடத் தெக்க ணத்தில்
உறுபுடார்ச் சுனமாம் காசிச் சேத்திரம் ஒன்றுண் டாமால், 26

அத்தலத் தெய்தி ஆங்கே மதுவுடன் ஊன்அ யின்றால்
பொத்திய புசிப்பு நீங்கும் புடைமரு தன்பால் வேண்டும்
சித்தியும் பெறுவாய் பின்பு கயிலையைச் சேர்வாய் என்று
நித்தனார் அருளிச் செய்தவ் இலிங்கத்துள் நிறைந்தார் அன்றே. 27

விடம்திகழ் கண்டன் பாலில் விடைபெற்று விலங்கல் சூழ்ந்த
கடங்களும் கானி யாறும் கல்அதர் வனமும் நீந்திப்
படம்கிழித் தரவை நூக்கும் பச்சைமா மயிலோன் வாழும்
தடம்திகழ் சயிலம் மேவும் சரவணன் தன்னைப் போற்றி, 28

விடைபெற்ற சித்தர்அங்ஙன் விளங்கிய உரோமர் தம்பால்
அடைவுற்றார் தமது பண்பும் அரன்அருட் செயலும் தென்பால்
புடையுற்ற மருதிற் போகப் புகன்றதும் புகன்றார் யோகி
நடைபெற்ற சித்தர் தம்மை நோக்கியே நவிலு கின்றார். 29

உலகினில் அனேக தெய்வ தானம்உண் டதனில் உண்மை
இலகினோர்க் கெளிதில் நல்கும் இகபரம் எல்லாம் ஒன்றாய்
மலர்தரு மேல்ஆ தாரம் மருவிய மருதப் பொந்தில்
அலர்தரும் பொருள்ஏ காந்தம் அப்பதி வகையைக் கேண்மோ. 30

பூதமும் கலையும் பூத்த புடையில்வாழ் பூத நாத
வேதனைப் பரவும் காலம் விதியுகம் பதினெட் டிற்கு
நாதனும் மனுவும் செங்கோல் நரபதி முதலோர் போற்றும்
சீதர நாதன் என்றார் அத்திறம் செப்ப வேண்டும், 31

வேறு

என்றுபணிந் தவர்க்குரைப்பார் அனந்தயுகம்
பதினான்கு கோடி ஈசன்
துன்றிறைவன் நாதன்நா ராயணனாம்
தொகைகொள்அற் புதங்க மந்தம்
வென்றிதார்ச் சுனத்துடனே தாண்டவமாம்
வின்னசன விண்ணாய் மாகம்
மன்றுதரு மையுதமே யையுதமே
மணியாரன் மணிபி ராணன் 32

திருவளரும் விசுவிசுவே விசுவாசன்
அலங்கிருதன் கிரேதா திரேதா
மருவளர்து வாபரமே கலியுகமே
இவைவகுத்த வருடம் சொன்ன
விரிவாகும் விமலனே சோமேசன்
சங்கரனே விசுவ நாதன்
பரைஆகன் மாதேவன் பசுபதிகங்
காதரனே பரசு பாணி, 33

பூதநா யகன்உருத்ரன் விரூபாட்சன்
சங்காரன் புவன நாதன்
ஆதிகா ரணன்திரி புராந்தகனே
ஆனந்தன் அசல மூர்த்தி

சோதிமு வாறீசன் சொன்னயுக
மன்னவர்கள் மந்த்ர காளன்
காதுமோ கத்தம்பன் புராந்தகனே
கடல்வண்ணன் கலங்காக் கண்டன், 34

அதிவீரன் தெசதரனே வச்சிராங்கன்
வகடகன் ஆதி வேதன்
நிதிவீர வல்லாளன் பூச்சக்ரன்
உருத்திரனே நீல லோசன்
மதிநேசன் அரிச்சந்த்ரன் இராமனே
பாண்டவனே வாலி ஆகும்
விதிமார்க்கத் திவர்எல்லாம் யுகம்தோறும்
பூசித்து வேண்டி னாரால். 35

அத்தலத்துக் கொப்பாக ஒருதலமும்
இல்லைஎன அறையும் வேத
மெய்த்தலத்தில் நீசென்றால் வினை நீங்கும்
வேண்டும்வரம் பெறுவாய் என்றே
உத்தமமா முனிகூறி உவகையுடன்
சித்துகளும் உபதே சித்தான்
சித்தன்எனும் கருவூரன் திருப்புடார்ச்
சுனம்நோக்கிச் செல்கின் றானால். 36

பணிந்துகா ளத்தி போற்றி பரைதவப் பயனால் மாவின்
கணம்கொளும் நீழல் தன்னில் கம்பைமா நதியில் பூசை
இணங்கவே செய்யும் கோயில் இறைஞ்சியே இருக்கு வேதம்
வணங்கிய பதியும் போற்றி மாற்பேறு வழிபட்டிப்பால், 37

பின்டீள தலமும் என்பு சாம்பர்பெய் கும்பம் தானும்
கன்னிகை யான ஊரும் இருவர்கள் கழுகாய் வாழும்
தன்நிகர் குன்றும் நாதன் தாள்முடி காணா தார்க்கு
வன்னியூ கம்போல் நின்ற வரையையும் வணங்கிப் போந்து, 38

பொதுவினில் நடனம் போற்றிப் பூந்தராய் வழிபட் டேத்தி
முதுகிரி பணிந்து மூவர் முயங்கும்அப் பிலவூர் முன்னித்
துதிசெய்து மூன்று கோடி காவினைத் தொழுது சூழ்ந்து
பதிபல பணிந்து சையப் பருப்பத வழிகொண் டெய்தி, 39

அய்யாற்றில் கயிலை போற்றி அமலனைச் சிலம்பி யானை
எய்யாமல் இகலிப் பூசை இயற்றும்ஊர் எறும்பி யூரும்
மைஆடு சோலை சூழ்ந்த திரிசிரா மலையும் போற்றிப்
பைஅரா மலையும் தென்பால் பசுமலை பரவி வைகி, 40

கொடுங்குன்றம் பரங்குன் றேத்திக் குறும்பலாத் திரிகூ டத்தில்
நெடுங்குன்றீ சுரனை ஏத்தி மற்றுள நியமம் போற்றிக்
கடுஞ்சலி லம்வாய் கின்ற சலிலமும் கடந்து வானம்
தொடுங்கிரிப் பொதிகை எய்தி முனிவனைத் துதித்து மீண்டு, 41

பாவநா சத்தில் வந்து பழமறை நாதற் போற்றிக்
காவுசூழ் வேளை மேவும் காசியே சுரனை ஏத்தி
தாவிலாப் பொருநை சூழ்ந்த கண்ணுவத் தலத்தை வாழ்த்திப்
பூவையில் வணங்கிப் போந்து புடைஅருச் சுனத்து மேல்பால், 42

வந்திடும் கருவூர்ச் சித்தர் வெள்ளத்தால் வடபால் உற்றார்
உந்திநீர் தணியக் காணா தோங்கியே மிகுத்தல் கண்டு
பந்தம்அ தகற்றும் எங்கோன் தனைத்தென்பால் பதியில் போற்ற
இந்தஆ றிடையூ றாக இருப்பதெவ் வாறென் றுன்னி, 43

பசித்திடும் பதத்தில் உற்ற பதத்தினை ஊட்டும் கையைப்
புசிப்பதற் கூறாய்ப் பற்றிப் பிடித்திடும் புதுமை போல
வசித்திடற் கினிய தானம் கிடைப்பது வரத்தால் அன்றிச்
சுசிக்கொணா அன்ன தான சோதனைப் பயனாம் என்றே 44

உந்திநீர்ப் பெருக்கை நோக்கி உமைநாதன் தன்னை உள்கிச்
சிந்தவா னியாறால் தோன்றும் சிவனைநா றும்பூ என்றே
தந்தழைத் தனன்அன்பாகத் திருச்செவி மாந்திச் சாய்ந்தே
எந்தைஏன் என்று கேட்டு வாஎன இசைக்கின் றாரால். 45

ஏனெனக் கேட்டு நாதன் வாஎன இசைத்த லாலே
நானருள் பெற்றேன் என்று சித்தர்தாம் நயந்து பின்னும்
வானநா யகனைப் போற்றி வரநதி கடந்து வந்து
மான்அணி கரத்தாய் உன்றன் மலரடி வணங்க வேண்டும், 46

கிருபைதந் தருள்வாய் என்றான் கேதம்அ தகற்றி ஆளும்
மறிபுனை கரத்தான் பின்னும் வரநதி பின்நோக் காதே
நெறிகொடு முன்பு நோக்கி நேர்வரக் கண்டாய் என்றான்
அறிவரன் அச்சொல் கேட்டே அப்படி வரும்அவ் வேளை, 47

பொதுவியர் எழுவர் வந்து புண்ணியா உன்பின் னாலே
நதிகடந் திடுவோம் என்றார் திரும்பிநீர் நதிநோக் காமல்
மதியுடன் வருவீர் என்றான் வரும்வனி தையர்பின் நோக்க
விதியுடன் எழுவர் ஆகி வீற்றினி திருக்கின் றாரால். 48

இவைவகுத் துரைக்க வேண்டும் எனும்முனி வரர்க்குச் சூதன்
அவைவிரித் தருள்வான் நாக லோகத்தில் அரிவை யின்னார்
புவனமுற் றெழில்காண் பாராய்ப் போந்தனர் ஒருவ னத்தில்
தவன்ஒரு வனைக்கண் டாங்கே விநோதமாய்ச் சார்ந்தார் அன்றே. 49

அவ்வனத் திடையில் யோகம் புரிந்திடும் அருந்த வத்தோன்
இவ்விடை முறுவல் காட்டித் தவத்தினுக் கிடையூ றுற்று
நவ்விஅம் கண்ணார் முல்லைப் பொதுவியர் நாரி மாராய்க்
கவ்வியம் சுமந்து மாறும் கன்னியர் ஆவீர் என்றான். 50

பொதுவியர் ஆகும் மாதர் புந்தியில் கவலை கூர்ந்தே
இதுகழிந் திடப் பணிந்தார் எழப்புகன் றிரங்கிக் கூறும்
அதிதிநீர் பொதுவி மாதர் ஆகியே ததிகொண் டங்ஙன்
நதிகடந் திடவே செல்வீர் பெருகிடும் நதியின் பாங்கர், 51

கருநகர்ச் சித்தர் அங்ஙன் கடநதி கடந்து தென்பால்
மருதமர் அமுதைப் போற்ற வந்திடும் அந்த வேளை
பொருநைநீர் கடக்க நீவிர் போதனைத் தொடர்வீர் அங்ஙன்
பருவரல் ஒழிந்து நாக பன்னியர் ஆவீர் என்றான். 52

அவ்வியல் பதனால் அன்னார் அருட்சித்தர் தம்பால் எய்திப்
பவ்விய மாகத் தானே முனிபகர் வசனம் கொண்டு
கவ்வைகொள் தரங்க நீரில் கதியுற வந்தார் இந்தத்
திவ்வியச் சித்தர் சொல்லைச் சோதனை செய்வான் எண்ணி, 53

மறித்துநீர் வாரி நோக்க வரநதி இழுக்கக் கண்டு
செறித்திடு முல்லை மாதர் சித்தரை அழைத்தார் இந்தத்
திறத்தினைக் கரையில் சேர்ந்த சித்தர்தாம் நோக்கத் தீர்த்தம்
நிறைத்திடும் புனலில் தானே நின்றனர் எழுவர் ஆகி, 54

என்றருள் செயத்தெ ளிந்தார் எய்திய சித்தர் தாமே
கொன்றையன் அருளை உன்னிக் கோயிலை நோக்கிக் கோல
மன்றலாம் மருதம் எய்தி வானவன் பரவு கின்ற
வென்றிவெள் விடையார் தம்மை வழுத்திட விரைவி னோடும், 55

பொருநையில் ஆடித் தெய்வப் புடைமரு ததனில் எய்திப்
பரவிநா றும்பூ நாதர் பதமலர் பணிந்து போற்றிக்
கருதிநான் அழைக்கப் பேசும் கருணைவா ருதியே போற்றி
பரைஒரு பாகா போற்றி பைங்கண்ஏ றுடையாய் போற்றி 56

தேவவிப் பிரனே போற்றி திங்கள்சேர் சடையாய் போற்றி
மூவர்கள் முதல்வா போற்றி முப்புரம் எரித்தாய் போற்றி
சேவுயர் கொடியாய் போற்றி தெய்வநா யகனே போற்றி
ஆவுடை மாது பாகா அமலனே போற்றி போற்றி 57

பொங்கர வணிந்தாய் போற்றி புண்ணியா புனிதா போற்றி
கங்கையோ டிதழி வேய்ந்த காரணா போற்றி வன்னித்
துங்கமா மலையாய் நின்ற சோதிநா யகனே போற்றி
சங்கரா போற்றி என்னச் சாய்ந்தவன் தோன்றி னானே. 58

செய்தநின் துதிக்கு வந்தோம் சித்தனே என்று மற்றைத்
துய்யனை நோக்கி வேண்டும் வரம்எவன் சொல்வாய் என்னச்
சைவஇ லிங்கம் நின்றும் சார்ந்தசிற் பரனைப் போற்றி
ஐயனே கயிலை எய்திப் பணிசெய அமைக்க வேண்டும், 59

அய்யனே நான்அ ழைக்க அருங்குறி சாய்ந்த கோலம்
மெய்யனே என்பேர் தோன்ற என்றும்இப் படிவி ளங்கி
வையகம் புரக்க வேண்டும் என்றடி வழுத்தும் போதில்
தெய்வகா ரணன்இ சைந்தே சித்தருக் கருளிச் செய்வான். 60

மையலில் வேடச் சாதி வனிதைபால் நீம யங்கி
நைதலின் பாவம் தீர்ந்தாய் நமதருள் வாய்மை யாலே
உய்தவ யோகம் பெற்றாய் உனக்கருள் வரத்தி னாலே
எய்தியே இத்த லத்தை இறைஞ்சிடப் பெற்றாய் இங்கே, 61

வசிக்குவை பாவ சேட வாசனை தீர வேடர்
புசிப்புநீ புசித்த வன்றிப் புவியினில் வினைகள் போகாக்
கசிப்புறு சாத்தன் வந்து காளியை ஏவிக் கள்ளும்
பசிக்குண வான ஊனும் பாலிப்பன் பருகி உண்டு, 62

வினைகழிந் தின்ப முற்றி விளங்கிய தலங்கள் போற்றிப்
பனிமதிக் கடவுள் வாழும் பருப்பதம் எய்திப் பண்பால்
கனிதரு வீணை பாடும் பணிசெய்து கணங்க ளோடு
மனிஇனி துறைவாய் என்று வழங்கினான் வரங்க ளோடு. 63

காட்சிதந் திலிங்கத் துற்றான் கருநகர்ச் சித்தன் இப்பால்
மாட்சிமை யாகத் தானே மருதனை வணங்கி மற்றோன்
ஆட்சியால் ஐயன் பாலில் அடைந்தனன் அவனும் அன்பால்
நாட்சிறு முல்லை மூரற்காளியாம் நங்கை தன்னை, 64

ஊன்மது இவற்கீ வாய்என் றுரைத்தகன் றனன்ஊர்ச் சித்தன்
மான்அணி கரத்தர் ஈன்ற வரதன்சொல் வகையால் வந்தத்
தேன்நிகர் மொழியாள் கூடச் சிறந்தமு லேச்ச ரத்தில்
கான்உறும் வன்னி யின்பால் உற்றனர் கருத்தி னாலே. 65

கன்னியும் சித்தர் தாமும் கருணைவன் னியில்வாழ் கின்ற
பன்னகா பரணற் போற்றப் பரமனும் மாதை நோக்கி
வன்னியின் காயும் தேனும் மதுவுடன் ஊன்அ தாகத்
துன்னுசித் தனுக்கீ வாய்என் றுரைத்தனன் தோடம் நீங்கி. 66

குமரியும் இறைவன் சாற்றும் கொள்கையின் படியே அந்த
அமையமே வன்னிக் காயைத் தேனினை அளிக்கச் சித்தர்
விமலன்தன் தாளை உன்னி வாங்கியே புசித்தார் மேவும்
தமலமும் அகன்று பின்பு நாதனைத் தாழ்ந்து போற்றி, 67

புடையுற்ற மருதில் எய்திப் புண்ணியன் தன்னைப் போற்றி
விடைபெற்று வெளியில் ஐயன் பாலில்நீர் வேட்கை என்றான்
தடமுற்றிப் புசிப்பாய் என்று சாத்தனும் உரைப்ப உன்பால்
மடுவற்றக் கடவ தென்று சித்தனும் வழங்கிக் கீழ்பால், 68

வளர்கின்ற வாலை மாதர் கோட்டத்தில் வந்து நோக்கி
உளம்மன்னு தாக வேட்கை ஒழித்திடு வீர்கள் என்றான்
களம்வைத்த கண்ணார் கூடி இகழ்ந்தனர் கருத்தில் கொண்டு
தளமுற்று சிலைஆ கென்னச் சபித்தனன் கீழ்பால் சார்ந்தான். 69

மணிகண்டர் கானை எங்கோ னரிகையில் வணங்கித் தென்பால்
நணிஉற்ற தவவ னத்தில் பூமிநா யகரைப் போற்றி
அணிபெற்ற நதியின் பாங்கர் மூலநா யகரை அன்பால்
பணிவுற்றுச் சோம நாதர் தம்மையும் பரவி னாரே. 70

வாமைபோற் றியரோ மேசர் மகிழம்மை நாதம் போற்றி
பாமன்னு கோட தேசர் கோடகேச் சுரம்ப ணிந்து
தேமன்னு சோலை சூழ்ந்த திருநெல்லை வேய்முத் தீசர்
காமன்னு குசைக்காட் டீசர் காந்தீசர் கழல்ப ணிந்தார். 71

அதிகமேன்மைய தாம்பிர வன்னி
அகன்கரைப் பதி எங்கணும்
துதிசெய்துத்தர கோச மங்கை
துதித்தி றைஞ்சிய சித்தர்தாம்
கதிகொள் யாறொடு கல்லும் வெம்பரல்
அத்தமும் கடந்தெய்தியே
நதிஉ லாவிய பதிஉலாம்கயி
லைப்பருப்பதம் நண்ணினார். 72

-கருவூர்ச் சித்தப் படலம் முற்றும்-
ஆகவிருத்தம் 1199

14. அகத்தியப் படலம்

கருவூரர் அழைக்கப் பூதிக் கடவுளார் அவர்க்கே நின்று
திருமேனி வளைந்து காட்டித் திருச்செவி மாந்தி வாஎன்(று)
அருளுடன் அழைக்க வந்து பூசித்த தறைந்தாய் அன்பால்
சிரகமா முனிவன் போற்றும் திறத்தினைச் செப்பல் உற்றாம். 1

பாசமும் வினையும் நீங்கிப் பழுதறத் தம்மைச் சேர்வார்
ஆசுகள் ஆன எல்லாம் அகற்றிஐ முகன்தன் பாதம்
நேசமாய் அகத்தில் கொண்டு நித்தமும் வழிபா டாற்றும்
தேசுசேர் முனிவர் கேட்கச் சூதமா முனிவன் செப்பும். 2

முன்உ ரைத்திடும் கதையினில் அகத்திய முனிவன்
பொன்உ ரைத்திடும் இமகிரிப் பூதரம் தன்னில்
மின்அன் னாளுடன் மேருவில் லோன்மணக் கோலம்
தென்வ ரைக்கணே தரிசிக்கச் சிவன்அருள் செய்தான். 3

அன்ன தன்மையால் அகிலம்நேர் நிற்கஆர் அணிந்தோன்
முன்ன ருட்படி முனிவரன் பொதிகையில் முன்னி
மன்னு காரணம் கண்டனன் வதியும்அந் நாளில்
தென்பு டார்ச்சுனம் தெரிசிக்கச் சிந்தையில் சிறந்தான். 4

வேறு

முக்களா வனத்தைப் போற்றி முத்தலை சிந்தும் வேணி
நக்கபங் கயத்த டம்சூழ் வடதரு முதலில் நண்ணித்
தெக்கணா மூர்த்தம் கொண்ட சின்மயன் தனைவ ணங்கி
மிக்கதீர்த் தம்ப டிந்து முனிவரன் விருப்பால் வைகி, 5

அவைகடந்து பாதாள கங்கை மேவி
அகத்திரு மூலத் தானம் போற்றி
நவைகடந்த காசிபர் போற்றியதென் வேளை
நாயகனைப் பரவியே நதிசேர் வேணி
உவமைஇலாக் கண்ணுவமா முனிதீர்த் தத்தின்
உவந்தாடிக் கண்ணுவசங் கரனை உள்கிப்
பவன்அடிபோற் றிக்கீழ்பால் பொருநை மீதில்
பகர்ந்தவலஞ் சுழித்தீர்த்தம் படிந்து மேல்பால், 6

வேறு

பழமறை பரவும் பூவைப் பதியினில் பரனைப் பூசை
விழைவுறச் செய்வான் எண்ணி மணலினால் விதித்தான் எங்கோன்
குழைவினால் கோட்டி செய்யக் கோட்டிநா யகர்என் றோதி
மழவிடை யோனைப் போற்றி முனிவரன் வதிந்த பின்பு, 7

வழிகொடு தலங்கள் போற்றி வழிபட்டு வடபால் ஏகி
அழகிய பொருநை சூழ்ந்த காசியை அடுக்கும் போதில்
தழைவுறு மருதச் சோலை சம்புவின் தாரு மிக்க
குழைமிகும் ஆம்பி ரம்சூழ் கோனகர் கண்ணுற் றானால். 8

ஆனந்த காவி தென்றே அளவிலா மகிழ்ச்சி எய்தி
கான்உந்து மதுக ரங்கள் இசைப்பது கன்னம் மாந்தத்
தேன்உந்து சுகந்த வாசம் நாசிகை திளைப்பத் தெய்வ
வான்உந்து மருதன் கீர்த்தி நாவினில் வாணி ஊட்ட, 9

தென்றலம் பயிற்சி தேகம் புளகிதம் தேக்கச் செல்வ
மன்றலந் தருவை மான வளங்கள்கண் டுவட்ட வான
மின்தயங் கிளையார் ஆட விருந்தென ஐவர் மேவ
நன்றென இமைய மீதில் மன்றலை நயக்கு மாலோ. 10

இவைஎன இறும்பூ தெய்தி ஏகிடில் ஆற்றின் கீழ்பால்
தவமுனி ஈசன் கோயில் தான்கடந் தப்பால் சென்றே
அவண்வன்னி தீர்த்தத் தின்பால் ஆடிடும் போதில் வானில்
சிவன்விடை தன்னில் எய்தித் திருக்குழை மணியும் சிந்தி, 11

அமிழ்தெனும் செவிக்கின் பூற அந்தர வாணி யாலே
தமிழ்அருள் முனியே தென்பால் சம்புவைத் தொழுதே கென்றே
உமிழ்தரு வசனம் கேட்டே உள்ளம்நெக் குருகி அன்பாய்க்
கமழ்தரு நதியை ஆடிக் கடன்முடித் தருளை உன்னி, 12

கொன்றையஞ் சடையான் கோயில் எய்தியே கும்பிட் டேத்தி
நின்றிடும் போதில் அங்கன் நிமலன்மூன் றுருவாய்த் தோன்ற
நன்றெனப் போற்றி இந்த நலம்எலாம் அருள வேண்டும்
என்றருந் தவங்கள் செய்தான் எந்தையும் இரங்கித் தோன்றி, 13

மூவரும் ஒன்றாய் நின்ற மூர்த்தம்ஈ தாகும் முன்னம்
ஆவலால் உன்பால் வந்தெம் மணிகழை முத்தம் சிந்திக்
கூவினோம் என்ன லோடும் குழைந்துநின் றிறைஞ்சி ஏத்தித்
தாவில்மூன் றுருஒன் றாகத் தழுவினான் தாப தன்தான். 14

சகத்தில்மூன் றீசர் என்றே சாற்றியே விடைபெற் றிப்பால்
மகத்துவ நதியில் சிந்து மணிகன்னி தீர்த்தம் என்றே
உகத்தவர் புகழ்வ தாக உகந்தருள் நாமம் சாத்தி
அகத்திய முனிவன் அன்போ(டு) அருச்சுன நகரில் போந்தான் 15

புடைமரு துற்று வாழும் புண்ணிய முனிவ ராகும்
விடயம்அ தகன்ற சிந்தைக் கவுதமர் மித்ரர் வெண்மைச்
சுடர்தரு சம்பு மேவும் ஏகமா சுதநல் யோகர்
மிடைதரு தேவ ரோடும் எதிர்கொள விருப்பி னோடும், 16

முத்திமண் டபமாம் தொன்மை அருச்சுனம் முதலில் எய்திப்
பத்தியாய் இறைவன் கீர்த்தி பகர்ந்தினி திருக்கும் போதில்
அத்தலை அரக்கி தோன்ற அவள்வர லாறு கேட்டே
உத்தம நதியில் சாபம் ஒழித்தனன் உவந்து பின்னும், 17

அந்தரத் ததிரும் சத்தத் துடன்அல கையர்கள் எய்த
இந்தவல் வினையர் யார்என் றிசைத்திட ஏக யோகர்
முந்துகா ரணம்உ ரைத்தார் முனிகவு தமர்முன் பாக
வந்திடும் அலகை தீர்த்து மூழ்கிவந் திடவ ழங்க, 18

அலகையின் வடிவம் நீங்கி அப்பணி முற்றி அங்ஙன்
உலவினர் இரதி கூட வேள்உவந் தென்னக் கண்டு
நலமிகு மணம்பு ணர்த்தி நல்கிட நவின்றார் கேட்டே
இலகுமா தவர்கள் போற்றி முனிவரை இறைஞ்சி னாரால். 19

சடைமுடி முனிவர் போற்ற அகத்திய முனிவன் சார்ந்து
விடையவன் தன்னை உள்கி விரிபுனல் ஆடி ஏறிக்
கடன்முடித் தனுக்கை பெற்றுக் கயமுகன் தனைப்பூ சித்துத்
தடமதில் சூழ்ந்து கீழ்பால் சந்நிதி பணிந்தெ ழுந்து, 20

மேவிய போதில் உற்ற மெய்த்தவர் முனியைப் போற்றி
மூவகை மண்ட பத்தில் அருச்சுன முத்தித் தானம்
தாவிலா நடனம் கொண்ட சபைஒரு சேவை அன்றித்
தேவமண் டபம்ஈ தென்றார் தேவர்கட் கருளும் தானம். 21

சந்நிதித் துசத்தம் பத்தின் சார்ந்ததென் அருகில் ஓங்கும்
பொன்நகர் மண்ட பத்தில் பொதியமா முனிவன் எய்தத்
துன்னுமா தவர்கள் எல்லாம் சூழ்ந்துடன் போற்றி செய்து
நன்னெறி அருளிச் செய்து நலம்தர வேண்டும் என்றார். 22

நன்னெறி அருளும் நாதன் நவிற்றிடும் கீர்த்தி ஐந்தாம்
புன்னெறி அகற்றும் பஞ்சாக் கரமணி பூதி பூசை
மன்னுபு ராண மேன்மை மகத்துவம் அருள்வாய் என்னத்
தன்னுளம் கருணை பொங்கித் தமிழ்முனி அருளிச் செய்வான். 23

அக்கரம் ஐந்தே ஐந்தில் ஐம்பத்தொன் றைஐந் தாகும்
தக்கதாம் வகைகள் ஐந்து சாற்றிடில் ஆதி மூலம்
மிக்கநல் தூலம் சூக்கம் மேன்மைய சுத்த மாகச்
சக்கரத் தடைவே அங்கம் தரித்தல்உச் சரித்தல் சொல்வாம். 24

ஈரிரண் டொன்ப தைந்தில் ஏழுடன் ஏழும் ஆறும்
சீரதாம் எட்டி ரண்டும் சேர்வது திரியா றெட்டாம்
நேரெழுத் தைந்தும் ஒன்றே நின்மயம் ஆமை ஊமை
பேரெழுத் தாறும் ஒன்றே பிதற்றிடில் ஆறு பேதம். 25

முந்திய காலை மத்தி அந்திய முறையே ஓத
உந்திநேர் இதயம் நாவே உருச்செய உச்சரிக்கும்
மந்திர மவனம் தீர்க்கம் புலுதம்மாத் திரைவ சிக்கச்
சந்தனம் கடுக்கை வில்வம் சாய்கையிற் சரும முற்றே. 26

இவ்வகை கணிக்க முத்துப் பவளமே முதல்இ ரத்னம்
உய்வகை ஆகும் கோடி மடங்கதாம் உருத்தி ராக்கம்
திவ்விய பலன்செப் பாமே மற்றவர் தெரிசி யாமே
அவ்வகை அறிவோர் செய்வோர் அவர்செப யோகர் ஆமே. 27

அக்கர விதிஈ தாகும் அண்ணல்தன் கண்ணில் தோன்றும்
அக்கமா மணிவி சேடம் விளம்புதும் மேன்மை யான
தக்கதோர் முகம ணிக்குச் சாற்றிடும் ஒருவன் தெய்வம்
தொக்கும்ஏ காட்ச ரத்தால் துதிப்பவர் துகள்இலாரே. 28

பெறுபலன் பிறவி நீங்கும் பேதைபா கன்தாள் சேர்வர்
இறையவன் இருமு கம்தான் ஈரெழுத் தெண்ணும் காலைக்
குறைவிலா விந்து நாதம் குறைவிலாப் பதத்தைச் சேர்வர்
திறிமுகம் மூன்றெ ழுத்தே சிவன்அழல் உருவம் சேர்ப்போர். 29

கறைஅணி கண்டன் மேவும் கயிலைவீற் றிருப்பர் கஞ்ச
மறையவன் தெய்வம் ஆகும் மன்னுநான் முகம ணிக்கே
இறையவன் எழுத்து நான்கும் எண்ணியே இயற்று வோர்கள்
நிறைதரு செல்வம் எய்தி நிலத்தினில் வாழ்வர் அன்றே. 30

ஐமுகம் ஐமு கன்தான் அஞ்செழுத் ததனை வேண்ட
உய்வகை அருளும் பாவம் ஒழித்திடும் உண்மை நல்கும்
தெய்வதம் காதன் ஆறு முகம்எழுத் தாறே சேர்ப்போர்
பைஅர வுலகம் போற்றிப் பதவியும் சேரும் பாரே 31

இருவகை இன்பம் நல்கும் எழுமுகம் ஏழ்எ முத்தே
குருவின துருவம் ஆகும் குறைவிலாப் பேறு நல்கும்
வரும்இரு நான்கெ ழுத்தே மாயவன் முகம்எட் டாகும்
திருமிகு செல்வம் உண்டாம் தீவினை தீரும் அன்றே. 32

நவம்தரு முகம்தான் ஆனை மாமுகன் அவ்எ ழுத்தே
தவம்தரும் ஈரைந் தான முகம்அது சத்தி யாகும்
பவம்தச எழுத்தே ஆகும் பரித்துளோர்க் கெண்ணி லாத
உவந்தருள் சருவ சித்தும் உண்டாக்கும் உண்மை யாமே. 33

பதினொரு முகம்உ ருத்ரர் வருணமை எழுத்தே பார்க்கின்
நிதிமுதல் கலைகள் நல்கும் நிச்சயம் ஈரா றான
கதிதரு முகம்ஆ தித்தர் அவர்மனுக் கணிக்க நல்கும்
அதிகமாம் பேற ளிக்கும் அரும்பிணி யாவும் நீக்கும். 34

மூன்றொரு பத்தும் கூடும் முகமணி தரிக்கில் முத்தி
ஈன்றிடும் எட்டைந் தாக எண்ணிய முகுர்த்தம் தெய்வம்
தோன்றும்அவ் எழுத்தை ஓதச் சுயம்பிர காசம் நல்கும்
ஆன்றதோர் கவுரி சங்கம் அர்த்தநா ரீசம் ஆகும். 35

திவ்விய ஞானப் பேறாம் திரிசங்கம் அணிவோர் சீவன்
மெய்வகை முத்தர் என்று விளம்பிடும் வேதம் எல்லாம்
சைவமா மணிஒன் றேனும் தரிப்பவர் தரும சீலர்
நவ்வியன் பூசை கங்கை ஆடிடும் நலம்சேர் வாரே. 36

உருத்திர மணித ரிப்போர் உலகத்தில் உதயம் ஆன
திருத்திகழ் சிறப்பும் ஞானச் செல்வமும் திகழ்வர் அன்றித்
தருத்திகழ் மகவான் ஆகிப் பின்புசா யுச்யம் சார்வர்
கருத்துடன் இவைஉ ரைத்தாம் பூதியின் காதை சொல்வாம். 37

அண்டங்கள் சமிதை யாக அழற்கணன் அன்றெ ழுந்து
கொண்டவந் தியினில் கொண்ட சேடம்கோ பூழ்தி யாகும்
எண்திசை உய்யு மாறும் ஈசனும் மனுவும் எல்லாம்
வெண்திரு நீறே என்பர் தன்விதி விளம்பல் பாற்றோ. 38

மற்றைய பலவாய்த் தோன்றும் மதிநிறப் பூதி வாய்மை
சொற்றிட கற்பந் தானே உவகற்ப மாமஞ் சூடு
நற்றவர்க் கொன்றே ஆகும் ஞானமே பூதி ஆகும்
பெற்றகு லத்தால் பூதி அஞ்சனம் சாந்தம் பேணே. 39

சொன்னபூ தியினால் ஏவு சூலமுத் திரையால் சாத்த
மன்னுபுண் டரஞ்சை வர்க்கு மாயற்கூர்த் துவம்வ குத்தான்
முன்னுபுண் டரம்வ லப்பால் மூவர்முச் சுடர்இ டப்பால்
அன்னமத் தியில்ம யேசன் சதாசிவன் அனந்த னாமே. 40

புண்ணியர் இவர்தி யானம் போற்றிஆ கமத்தால் சாத்த
எண்ணிய பலன்கொ டுக்கும் இருவினை நீக்கும் பூதி
அண்ணல்தன் பூசை மூன்றாம் அவைசுத்த மேக மாகும்
விண்ணவர் குழாம்தான் மிச்ரம் கேவலம் விமலை கூடல், 41

வாருணம் அருநீர்த் தானம் மன்னும்ஆ வின்றூழ் பூதி
சேருமா னதந்தான் ஐந்தும் தீர்த்தமாம் தேக சுத்தி
சாருறு கின்ற நியாசம் சமட்டிதத் துவம்வி யட்டி
ஆருறு மாதுர் நியாசம் ஆகமத் தடைவே செய்வார். 42

அருமறை யதிதி யாகி யமாகுதி வெலியை வேள்வி
திருவளர் குருஇ லிங்கம் சிறந்தபொத் தகமே அக்கம்
இருள்வலி உடன்ஐந் தாகும் சிவபூசை இயற்று கின்ற
கருமபூ சைகள்அ னேகம் கருத்துடன் இயற்று வோர்க்கே. 43

சொன்னபூ சனைக்கு நாதன் சோடச வகைஇ லிங்கம்
என்னனில் இதய பூசை இயற்றிடு ஞான பூசை
பன்னுகூ விளம்க டுக்கை பதுமைஅம் புலிமி ருத்து
மன்னுசந் தனமாச் சித்ரம் இலைகிள்ளல் வன்னி பூதி 44

கன்னலின் கட்டி வெண்ணெய் கோமயம் இவைக ருத்தால்
பன்னமும் குடங்கை நீரும் பரிந்திடப் பலன னந்தந்
துன்னுபூ சனைஇ யற்றச் சொலும் அட்ட புட்பம் அன்றிப்
பொன்மலர் இரத்னம் காந்திப் போதுகாய் கனிநூ லக்கம், 45

செந்நெலின் அரிசி குல்லை செவ்வந்தி துருவை யன்றி
நன்மருக் கொழுந்து மாசி மல்லிகை இடுவோர் நல்லோர்
மன்னிய திரவி லிங்கம் மற்றுள சலன லிங்கம்
இன்னதில் திரம்எட் டாகும் விதிவழி இயற்று வோர்க்கே. 46

சூதர்சொல் லியபு ராணத் தொகையினைச் சூழ்ந்து கேட்போர்
ஏதங்கள் அறப்ப டிப்போர் எழுதுவோர் இறைஞ்சி நிற்போர்
பாதுகாத் திடும்பு ராணம் பூசிப்போர் பழுது தீர்ந்து
நாதன்வாழ் கயிலை தன்னில் நண்ணிநற் கணத்தர் ஆவார். 47

மன்னுபு ராணம் கேட்க மனவியா குலம்அ கற்றும்
துன்னுமெய்ச் சரிதை கேட்கத் துகள்தவிர்த் தின்பம் நல்கும்
பன்னும்ஆ கமங்கள் கேட்கப் பழவினை எல்லாம் பாறும்
சொன்னஇச் சுருதி கேட்கச் சுபமிக அருளும் அன்றே. 48

திருவளர் புராணம் ஓதச் செல்வங்கள் மிகவும் உண்டாம்
வருமிருத் துகளும் நீங்கும் வாதைபோம் செனனம் மாறும்
அருமையாம் மகப்பே றுண்டாம் அரும்பிணி யாவும் நீக்கும்
பெருமையும் திருவும் நல்கும் பிஞ்ஞகன் பதவி சேர்க்கும். 49

நவைஅறு புராணம் கேட்க ஞானமும் வீடும் நல்கும்
சுவைதரும் அறிவு நல்கும் சுயம்பிர காசம் உண்டாம்
சிவதரி சனம்கி டைக்கும் செகத்துளார்க் கருள்கொ டுக்கும்
தவமிகும் தத்து வத்தின் சாரமும் தரிக்கும் அன்றே. 50

அறம்பொருள் இன்பம் நல்கும் அருளிய சரிதை கேட்கப்
பிறங்கிய கீர்த்தி நல்கும் பேரழ கினைக்கொ டுக்கும்
சிறந்திடும் உண்மை நல்கும் தெளிவுறும் சினம்த விர்க்கும்
வறந்திடும் போதில் உற்ற மழையதாம் மன்னு யிர்க்கே. 51

மண்ணினில் ஈயாச் செல்வர் வறுமையோ ரினினு மாண்டோர்
பெண்ணினில் குணம்ஒன் றில்லாள் பேயதாம் பிதற்று கின்ற
விண்ணவன் சரிதை கேளார் இருஞ்செவி விறுதா அன்றிக்
கண்உளோர் முகத்தி ரண்டு புண்உளோர் கருதும் காலே. 52

முகம்அதனில் கண்இருக்க முன்இருக்கும் பொருள்தேடி
முயலு வாரும்
மகம்அதனில் விளக்கிருக்க அழல்தேடித் திரிவாரும்
அரையி லேதான்
மகவிருக்க அம்மகவைப் புறம்தேடும் மயக்கரும்போல்
வளர்பு ராண
இகபரசா தனம்கொடுக்கும் நூல்இருக்க வேறுநூற்கு
இரங்கு வாரே. 53

வேறு

பொருள்வகை இல்லா தார்க்குப் புவிதனில் புகழ்உண் டாமோ
அருள்வழி இல்லா தார்கள் அறத்தின்பம் அறிகு வாரோ
குருஅருள் ஞானம் இல்லார் கொன்றையன் அடிசேர் வாரோ
திருவளர் புராணம் கேளார் செவிஇலார் செவிஇ லாரே. 54

அண்ணலைப் பூசி யாருக் கரும்பொருள் கிடையா தன்றி
எண்ணிய முற்றா முன்செய் தவத்தினால் அன்றி இல்லைப்
புண்ணியம் உடையோர்க் கன்றிப் புராணகேள் விகள்பொ ருந்தாத்
தண்அளி உடையோர்க் கன்றித் தருமமும் சாரா தன்றே. 55

பன்னுபு ராணக் கேள்வி இன்றிஓர் பலன்உண் டாமோ
மின்னுல கத்தோர்க் கென்று முனிவர்க்கு விரித்துக் காட்டி
இன்னன எல்லாம் செப்பி எழுந்திமை யவர்கள் போற்றும்
மன்னுமண் டபத்தை நீங்கி மலயமா முனிவன் வந்து, 56

விதிவழி அரனைப் பூசை இயற்றிட விரதம் உற்றே
மதிநிறம் ஆன கற்ப நீற்றினை வனைந்து ருத்ரன்
நுதல்விழி அதனில் தோன்றும் நுவல்கின்ற பன்மூன் றான
பதிமுக மணித ரித்தே பாவித்துப் பரவிப் பின்பு. 57

பூதபி ராணா யாமம் போகபூ ரகம்நா லெட்டாம்
நாதகும் பகம்கும் பித்தல் விலகலை எட்டெட் டாகும்
மேதகு இரேச கம்தான் விடுதல்ஈ ரெட்டாம் மார்க்கம்
சாதகத் தியற்றி அர்க்யம் தாபித்தா கமத்தின் சார்வே, 58

கணபதி கலைமான் வாசக் கமலமான் கடவுள் நந்தி
இணையிலா கங்கை காளா யமுனையத் திரத்தூ வாரா
துணைபுரி துவார பாலர் சூழ்திக்கில் எண்திி காந்தர்
கணைவிழிக் கன்னி கால வயிரவன் காவ லாளர், 59

முதலினோர் தம்மை வேண்டி முன்னவன் பணிக்கூ றின்றி
அதனையும் தீர்த்துத் தன்னை அவனதாய் இயற்றி ஆறு
விதமதா சனங்கற் பித்து விமலனை நிறுவி வேண்டி
நிதம்உற இலிங்க சுத்தி நேசத்தால் செய்து போற்றி, 60

பஞ்சசத்தி இதுவரையும் வடமேல் பாலில்
பதிதரும்ஐங் கரத்தனும்பைங் கடம்பி னானும்
கஞ்சமக்க டனையும்பின் வடபால் சத்த
குருவினையும் நிறுவிக்கை தொழுது வேண்டி
அஞ்சுமுகக் கரத்தர்ஆ சத்தி யாலும்
அர்ச்சித்த வகையங்க மாறி பங்கிய
மிஞ்சுவிர லானிசித்து வித்யா தேகம்
விமலனைப்பா வனைகொண்டு விதியால் சாத்தி, 61

மந்திரத்தால் கிரிகைபா வனையால் மற்றும்
மதிக்கும்ஆ வாகனதா பனமார்க் கத்தில்
முந்துசந்நி தானசந் நிரோதா னங்கள்
முற்றியபின் முத்திரைஅஞ் சலியும் செய்து
கந்தம்உறப் பணிமாறி அர்க்யம் ஈந்து
கனித்ததுடை யினைத்தண்டிக் கடவுட் காக்கி
விந்தைபெறும் அஞ்சனம்எள் தயிலக் காப்பு
விரைசேர்மா நெல்லிஅரி சனத்தின் காப்பு, 62

பஞ்சகவ்வி யம்பஞ்சா முதமும் ஆட்டிப்
பால்தயிர்நெய் யெழவென்னீர் பலத்தின் காறு
மிஞ்சுதேன் கருப்புநீர் இளநீர் வில்வம்
மென்கொழம்பு தாரைபதா கையினாலே வேண்டித்
தஞ்சம்ஆ கியபதமந் திரத்தால் ஆட்டிச்
சந்தனச்சே றாட்டிச் சிவகும்பஞ் சங்க
நஞ்சணிகண் டனுக்காட்டி இடைக்கிடையே உதகம்
நலம்பெறவே அட்டபுட்பம் அணிந்துபணி மாறி, 63

அருக்கியநீர் ஒற்றாடை பரிவட்டம் சாந்தம்
அறுகுவில்வம் துளவாதி அரிசிஅணி சுகந்தம்
மருக்கொழுந்து தொடைமாலை இண்டைமலர்க் கண்ணி
வகைசாற்றி மணிஇலங்கும் ஆபரண மாலை
குருக்கிளரு முடிகுழைகள் முதலான சாற்றிக்
கோமளஞ்சேர் பொன்மலரால் அர்ச்சித்து வணங்கித்
திருக்கிளர்தத் துவத்திரயம் விதிப்படியே செய்து
திகழவே பணிமாறித் திவ்வியல யாங்கம், 64

போகாங்கம் அர்ச்சித்துப் பூசித்துப் பஞ்சரஆபரண
பூசைசெய்து புனிதை யைஅர்ச் சித்து
மோகாந்தம் பணிமாறி அமுதமது வருக்கம்
முதலான அறுசுவையும் பலவர்க்கம் பணியம்
வாகுபெறு கனிவர்க்கம் பானீயம் அடைக்காய்
மாறியே இட்டமுற வகுத்துவசா ரங்கள்
ஏகாந்த மந்த்ரபுட்பம் சகத்திர நாமம்
இயற்றிஇறை விழிக்குநிகர் கூவிளம்அர்ச் சித்தே, 65

பரவசம்எய் திப்பரனே போற்றி திங்கள்
பாம்புடனே அணிந்துபகை தீர்த்தாய் போற்றி
கரமதா சலஉரிபோர்த் தருள்வாய் போற்றி
கங்காள விடம்உண்ட கண்டா போற்றி
புரதகன பூதநா யகமா தேவ
புண்ணியபுங் கவபுடார்ச் சுனத்தில் மேவும்

வரதநா றும்பூநா யகனே போற்றி
மாதுகோ மதிமான்ம ணாளா போற்றி 66

பூசனையைப் புரிவானும் நீயே வேண்டும்
பூசனைகொண் டருள்வானும் நீயே பூவில்
வாசமாய் நீரினுக்குத் தண்ணாய்த் தீய்க்கு
மன்னுவெதுப் பாய்அழலால் வளரும் சோதித்
தேசுருவாய்ச் செய்வகையின் பொருளாய் வேதம்
செப்பியஉண் மைத்திறமாய்த் தெளிவார் உள்ளத்(து)
ஆசகல அமர்ந்திடும்அற் புதம்அ தாகி
அருள்கொழிக்கும் மெய்ஞ்ஞானத் தமுதே போற்றி 67

அற்புதனே போற்றிஎனத் துதித்து நான்செய்
அரும்பிழைகள் பொறுத்தருள்என் றடியில் வீழ்ந்து
தற்பரனை வளைந்துமன திட்டம் வேண்டித்
தகும்காலம் அர்ச்சித்துத் தழலை ஓம்பி
நற்குசையால் சமித்துநறு நெய்யி னாலே
நண்ணுமதைத் தகித்தவர்க்கா குதிசெய் திந்தப்
பொற்புறுபூ சனையைஅரன் தனக்குத் தத்தம்
பொருந்தவே செய்துநித மான பூசை, 68

முடியாத தியற்றிபின் சண்டாந்தம் போற்றி
முனிவணங்க முன்னவனும் முனிகாண எழுந்து
விடைஏறி உமையோடும் காட்சி நல்கி
வேண்டும்வரம் கொடுத்தீசன் மெய்சாய்ந்த மூர்த்தி
இடைஎய்த அகத்தியரும் பூசித்து நாளும்
இன்புற்றங் ஙனம்உறைந்தே இறைவிநிகர் பன்னி
துடிஇடைஉ லோபாமுத் திரைமாதும் தாமும்
துதிகொண்டு பொதிகையினில் மேவினார் அன்றே. 69

-அகத்தியப் படலம் முற்றும்-
ஆக விருத்தம் 1268

15. தாரக உபதேசப் படலம்

அகத்திய முனிபூ சித்த தறைந்தனம் அருந்த வத்தோர்க்(கு)
அகத்தரு ஈசன் காதை உரைத்தகா ரணர்தம் மோடும்
சகத்தினில் சீவன் முத்தித் தலம்எய்திச் சம்பு வின்பால்
மகத்துவ தார கத்தைப் பெற்றிடும் மகிமை சொல்வாம். 1

வாகுசேர் முனிவர் எல்லாம் சூதரை வணங்கி எங்கட்(கு)
ஓகையாய்ப் புடார்ச்சு னத்தின் உண்மையை யோக சொற்றாய்
ஆகமக் காட்சி யாலே அறிந்தனம் அதனால் அந்த
ஏகனைக் கண்டு போற்ற ஏகுவோம் எனஇ யைந்தே, 2

வாதரா யணர்மார்க் கண்டர் மரிசிவான் மிகர்வ சிட்டர்
சூதர்மற் றவர்பால் உள்ளார் சுகர்முதல் எழுந்து காசி
நாதனைப் பரவித் தங்கள் நன்மனக் குறிப்பை ஓதி
வேதகா ரணனைப் போற்ற வேண்டியே விடைபெற் றார்கள். 3

அங்குநின் றெழுந்து சத்த புரிகண்டார் அரன்பால் ஆறு
திங்களும் தேவர் போற்றும் சிலோச்சயம் தெரிசித் தாறு
மங்கல தினத்தில் முத்தி வழங்கினார் மலையைப் போற்றி
நங்கைபூ சித்த மாவை நண்ணினார் நாதற் போற்றா, 4

பறவைசேர் வேதக் குன்றம் பரவியே பழையெ லும்பு
முறையினால் பாவைஆன முதுபதி போற்றி மூன்று
பொறைதொழ மலைமி தந்த புண்ணிய புரியைப் போற்றி
மறைதொழு பதியும் வன்னி மலையையும் வணங்கி வந்து, 5

தில்லையில் எய்தி நாதன் திருநடம் போற்றி மாயை
எல்லையைக் கடந்தோர் சூழத் தபோவனத் தெய்த அங்ஙன்
பல்பெருந் தலத்த ரோடு பதஞ்சலி வியாக்ர பாதர்
சொல்வளர் துதிகள் கூறி எதிர்கொடு சூழ்ந்து வந்து, 6

பணிந்திருக் கையினில் உய்த்துப் பரவியே பரவி னோர்கள்
வணங்குத லொடும்வி னாவ வரவுரைத் தருள்வார் இந்த
அணங்கர வுலகில் தென்பால் ஆறுறை அருச்சு னத்தின்
குணங்களை ஆக மத்தால் கூறிய காட்சி கண்டோம். 7

மன்னிய பொறியால் காண வந்தனம் என்றார் தம்மைப்
பன்னக முனிவன் பாதன் முதலினோர் பணிந்து வேண்டித்
தென்னகர்க் காசி உண்மை எங்கட்குத் தெரிப்பீர் என்ன
முன்னவன் ஆன வேத முனிவரன் மொழிகின் றானால். 8

வேறு

திருமால் பிரமன் இந்திரனே முதலாம் தேவர் யாவர்களும்
ஒருகா லத்துக் கயிலைதனில் ஒருங்கு கூடி மருங்கெய்திப்
பெருமான் இடத்து வழிபட்டுப் பிரள யத்தும் அழியாத
இருமா நிலத்துச் சிவதலம்தான் எங்கட் கருள வேண்டும்என, 9

பூசை புரிந்து தவம்இயற்றப் புனிதன் இவர்கள் முன்தோன்ற
வாச மலரோன் முதலோரை நோக்கிப் புகல்வான் இவ்வரைநேர்
பேசில் பொதுகை யாம்நமது பிறைவே ணியில்வாழ் பயிரவிதான்
ஆசில் பொருந்தம் அவண்உலவும் புதிகள் யாவும் அமரர்பதி, 10

சிவனைப் போற்றும் தவயோகர் சிறந்த பதிசூழ் சிவலோகம்
அவனி தனிலே இந்த்ரபுரி அங்ஙன் வாழும் அருச்சுனமே
நவசத் திகளில் முதல்சத்தி நமக்கா தார சத்தியதாம்
உவமை உரைக்க அதற்குவமை அதுவே என்று மறைஉரைக்கும். 11

அந்தப் பதியின் மகத்துவங்கள் அறைதும் இன்னும் அகிலம்எலாம்
சிந்தப் பிரள யம்தோன்றும் காலம் தனிலும் சிதையாத
முந்தைப் பதிதென் பால்காசி மூரி வடகா சித்தலமும்
சந்தச் சூல நுதிதனிலே தரித்து வாழ்வோம் சாற்றும்கால், 12

முத்தி கொடுக்கும் அப்பதியில் வாழ்வோர் சீவன் முத்தர்களாம்
அத்த கைமைப் பதிசீவன் முத்தி புரம்எய் தில்விளங்கும்
சத்தி தார கத்துருவாம் சார்வோர்க் கந்தத் தாரகத்தைச்
சித்தி பெறவே வலக்காதில் உபதே சிப்போம் செப்பும்கால், 13

கிருமி முதலாம் உயிர்யாவும் கேதம் தீர்அவ் வெல்லைதனில்
மரணம் ஆகும் பொழுதினிலே மாதவ் வுயிரை மடிஏற்றிப்
பிரிவின் துன்பம் அதுநீங்கத் துயிலால் வீசப் பிரமமனுத்
தருதா ரகத்தை வலச்செவியில் தார கேசன் சாற்றும்என, 14

கேட்ட மேலோர் எல்லாரும் கிளர்ந்து தேக புளகிதமாய்
நாட்டம் தழைத்த சிந்தையுடன் எழுந்து நாவால் துதிசெய்து
தாட்டா மரைகள் மிகப்போற்றித் தழுங்கும் கங்கைச் சடைதனிலே
தோட்டார் கொன்றைக் கண்ணிபுனை சோம சேக ராஎன்றே, 15

வழுத்தி வாழ்த்தி அப்பதியின் மகிமை கேட்ட மாண்பதனால்
விழுப்பம் உடையேம் ஆயினமால் விமல மூர்த்தி அப்பதியை
ஒழுக்க முடனே யாம்பணிய உறுதி நல்கி உயர்பிரமம்
பழுத்த தார கத்தினையும் பாலித் தருள வேண்டும்என, 16

துதித்த மேலோர் தமக்கருளிச் செய்தான் தூயோர் விடைபெற்று
நதித்தண் துறைசார் பயிரவி சூழ் நவைதீர் தென்பால் காசிஎனும்
பதிக்கண் வந்து நேசமுடன் பரனைப் போற்றிப் பலன்பெற்றுக்
கதிக்கே இடம்ஆ கியபதியில் வதிய உற்றார் காசினியில், 17

என்ற யோகா திபரோடும் இனிய புடைமா மருதெய்த
மன்றம் போற்றும் முனிவர்களும் வான்மார்க் கத்தால் தலங்கள்எலாம்
சென்று போற்றிக் காவேரித் தேசம் கடந்து திரிசிரமாம்
குன்றம் போற்றி நான்மாடக் கூடல் பரங்குன் றமும்பணிந்து, 18

மற்றும் உள்ள தலங்கள்எலாம் வணங்கித் திரிகூ டம்பணிந்து
கற்றோர் சூழ்ம லையசலக் கடமா முனிவர் தம்மோடும்
சுற்று பொருநைப் பதிகள்எலாம் தொழுது சுரர்கள் துதிக்கின்ற
கற்றை வேணிச் சிவன்அமர்ந்த கதிசேர் பதியின் கண்உற்றார். 19

முத்தி புரமே இதுஎன்று முன்னி ஆல யத்தெய்திச்
சித்த நாதன் தனைப்பரவிப் பூசை செய்து சிந்தித்துப்
பத்தி யுடனே துதிசெய்து பரம தார கப்பிரம
நித்த மனுவை எங்கள்செவி நிரம்ப நல்க வேண்டும்என, 20

தவமா முனிவர் யாவர்களும் சரணம் பணிந்து துதிசெய்தார்
சிவநா யகனும் சிவலிங்கத் திடையே நின்றும் தேசுருவாய்ப்

பவன்ஆ காய வாணியினால் பகர்வான் மனுவைப் பாலிப்போம்
சுவைஆர் மருதுற் றிடும்என்னச் சுருதி வழியால் சார்கின்றார். 21

புடைசேர் மருதை வலம்கொண்டு புனிதன் பரவ அருள்கொடுத்த
படிவ நாதன் தனைப்போற்றிப் பரம முத்தி மண்டபத்தில்
கடிதில் வரும்அப் பொழுதினிலே கவுரி பாகன் கதிதாங்கிச்
சடையும் தாங்கி முனிபோலச் சார்ந்தான் சார்வோர் தமைநோக்கி, 22

பாதி மதியம் மறைத்துவரும் பரமன் புகலும் பார்தனிலே
நீதி தரும்இந் நகர்போல நேமி மூன்றி னும்கிடையா
தோதில் அதிகம் எனநமர்கட் குறுதி நல்கி உதவவளர்
மாது பாகன் இவன்என்றே வணங்கி அருள வேண்டும்என, 23

சொற்றிடு நல்தவம் முன்வெகு காலம்
சோர்வற மாமலை கானகம் அன்றிப்
பெற்றி தரும்தலம் மேவி இழைக்கப்
பெறுபலன் இத்தலம் மேவிடல் செய்யும்
முற்றிய நல்வினை யாலும் முயன்றோர்
முன்உள மும்மையில் இத்தலம் முன்னிப்
பற்றினர் இத்தலம் மேவுவர் அன்றிப்
பாவக ருக்கிவை கூடுதல் இலையால். 24

உண்மைகொ டித்தலம் மேவிட உன்னி
ஓர்அடி வைத்திட ஓர்பரி யாகம்
திண்மை யுடன்புரி யும்பலன் நல்கும்
தேவரும் இத்தலம் மேவிடு தற்கே
கண்இமை யாது புரிந்துறை கின்றார்
கடவுள ரும்இவண் எய்திட எளிதோ
வண்மை தரும்கரி முகனொடு காரி
வயிரவர் கின்னரர் தடைபல மாதோ. 25

இத்தகை மைப்பதி யைநினை வோரே
எண்ணிய எய்துவர் இவண்வர வுன்னி
வைத்திடு காலே வலம்வரு காலாம்
மற்றித னைத்தொழு கைக்கரம் ஆமால்
பத்தி யுடன்பணி சிரமே சிரமால்
பரவிடு நாவே நாஉளம் விளையத்
துய்த்திடும் விழியே விழிஎன வேதம்
சொல்வன இவைபோல் வேறிலை மாதோ. 26

உத்தம இத்தலம் மருவிட உறுவோர்
உலகினில் மிகுவெகு தவமொடு தானம்
வித்தக நல்வினை பத்திசெய் பாவனை
விழைவொடு செய்திடல் விதியுட னேபொன்

நித்தம் வழங்குதல் கோஉறு தானம்
நிலனொடு கன்னிகை அன்னம் நிலாவத்
துய்த்திடல் செய்வது வாவிகள் கூபம்
சுமைபெறு கல்லொடு சோலைகள் செய்தல், 27

வேள்வி இயற்றுதல் சிவன்அடி யார்க்கே
மெய்ப்பணி புரிகுதல் விழையும னத்தால்
வாள்விழி உமைகண வற்குறு பணிகள்
மாண இயற்றுதல் மறையவ ருக்கே
நீள்பதி ஈகுதல் நிறைமலர் மொய்த்த
நிலவிய நால்வகை நந்தனம் வைத்தல்
நாள்அலர் இண்டைதொ டைக்கணி சாத்தல்
நவமணி நாயக னுக்கணி வித்தல், 28

சிவன்அடி யார்வரில் எதிர்கொடு சென்றே
செம்மைய னோக்குறல் சிந்தைவி யந்தே
அவர்அடி போற்றுதல் முகமன்உ ரைத்தே
ஆசனம் ஈகுதல் அலர்கொடு தூவித்
தவரைவ முத்துதல் சூழுதல் பாத
தண்புனல் ஆடுதல் தயவுடன் நம்மைப்
புவிதனில் ஆளவும் வருசிவன் என்றே
போற்றுதல் மனதிட் டப்படி புரிதல், 29

வேறு

கோஅருந்தஅ றுகருத் திக்குளிர்
வாவியில் பருகச் செய்தல் மாண்புடன்
ஆஉரிஞ்சுகல் நாட்டல் அதர்ச்செல்வோர்
பாவு நீர்உணும் பந்தர் இயற்றுதல், 30

அதரி னுக்கணி சாலைஅ மைத்திடல்
நிதமும் ஐவகை வேள்வி நிறுத்துதல்
விதிம ணப்படி வேட்டல் வெகுள்விடல்
மதியி னால்கடப் பாட்டில் மருவுதல், 31

எண்வ கைப்பத்தி செய்தல் இயல்பினால்
வண்மை யாய்மெய் உறுதி வழிநிற்றல்
உண்மை நாளும் செலுத்தல் உறுதியே
நண்ண வைத்தல் நடுநிலை காத்திடல், 32

இறைவன் கீர்த்தியை நாளும் இயம்புதல்
பொறுமை பூத தய்வு புரிகுதல்
வறுமை எய்தினும் மாண்பால் ஒழுகுதல்
அறுவகைக் குற்றம் முக்குற்ற மாறுதல் 33

தருமத் தின்வழி நிற்றல் தவத்தினால்
அரிய நல்விர தங்களை ஆற்றுதல்
மருவு தன்உயிர் போல்மன் உயிரையும்
பெருகப் போற்றிடல் பேணும் வரம்புறல், 34

மூவகை யாகம் செய்தல் முச்சகா யம்இ யற்றல்
தேவென அறம்செய் வோரைத் தேர்குதல் புலனைச் செற்றல்
ஊவினை நயத்தி டாதல் உடன்படா திருத்தல் ஓதல்
ஆஉயர் கொடியாற் கான அருட்சிவ பணிகள் ஆற்றல் 35

இவ்வகை முதல வான புண்ணியம் இயற்றி நாளும்
செவ்விதின் நோற்க எய்தும் பலன்கள்இச் சேத்தி ரத்தைக்
கவ்வைநீங் கிடக்கொ டுக்கக் கருதிஇத் தலத்தைச் சேர்வார்
நவ்விசேர் கரத்தர்க் கன்பர் ஆயிடும் நலம்சேர் வாரே. 36

புண்ணியர் அன்றி மற்றோர் இந்நதி போதற் கெய்தாத்
தண்அளித் தருமத் தாறே தாம்பிர வன்னி தானம்
பண்ணின்முன் சொன்ன அந்தப் பலத்தினை நல்கும் அன்றி
நண்ணுமுக் கோடி தீர்த்தம் ஆடிய பலனும் நல்கும். 37

விரும்பின செயல்கொ டுக்கும் வினைப்பயன் தன்னை மாற்றும்
அரும்பிணி யாவும் நீக்கும் அரியபா வங்கள் போக்கும்
வரும்சன னங்கள் மாற்றும் வறுமைபுன் மயக்க றுக்கும்
பொரும்கவல் போக்கும் இந்தப் புண்ணிய தீர்த்தம் மாதோ. 38

கன்னியில் கவுரி நோற்ற விரதம்அக் கன்னி வேட்ட
நன்மதி முப்பா னாள்கண் நவத்துடுத் தனுசு முப்பான்
இன்னதி ஆட நூறு மடங்குயர் பலனை ஈயும்
பொன்மதி மகர பூச மாமகன் புனிதன் பெற்ற, 39

மேடநல் விடுநாள் ஆடில் விழைபலன் நூற்றுப் பத்தாம்
ஆடகம் அரிபால் அன்னம் ஆடைநல் கிடின்அந் நாளில்
பீடுசேர் அயுதம் நல்கும் பிதிர்க்களுக் கருத்தில் மேலாம்
வீடுசேர்ந் திடும்பு லத்தோர் விமலனைப் பூசித் தேத்த, 40

இவ்வகைப் பலனில் கோடி மடங்கதா வேவி லிங்கம்
அவ்வியம் அகன்றோர் உள்ளத் திருந்தருள் அறிவு ரூபன்
நவ்வியங் கரன்அ னேகன் நவில்சிவ யோக போகன்
திவ்விய சிற்கு ணாளன் சிதம்பர தேசி னானே. 41

மண்டலம் எல்லாம் மேதை வரைஎன்பு மாம்உ ரோமம்
தெண்டிரை உதிரம் ஆகும் திரிசுடர் கண்கள் ஆகும்
கொண்டல்கள் போர்வை ஆகும் கோதைகள் கவசம் கொண்டோன்
அண்டம்ஆ பரணம் ஆகத் தாங்கும்அற் புதன்இ வன்தான் 42

வேறு

அட்ட மூர்த்திதன் அன்பர்கட் காகவே
இட்ட மாம்அபி டேகத்தி லிங்கமே
சட்ட மானநெய் வேதனம் சங்கமம்
சிட்டனுக் கிரகந் தேசிக ரூபம் 43

வேறு

மூவகை தன்னில் சுத்த மாயையைக் கடந்த மூர்த்தி
மூவகை யோர்க்கும் எட்டா மூலகா ரணனே ஆகும்
மூவிரு நான்க தான காரிய முடிவாய் வோர்க்கு
மூவகை யாக நின்று பொருள்தனைக் காட்டு முன்னோன். 44

மனுசாந்தம் உன்மனா தீதம்மனோ தீதம்
மருவுநிரா மயமான மயகுணப்பிரு சாதந்
தனபரா பரசாந்தம் நிர்க்குணம்நின் மலமாம்
சாந்தம் நிரா தாரதிருவ நிச்சலம் நிட் களவ
உனுசாத அதுலம்நித்தம் நிராலம்பம் நிறுவ
உதவியஅற் புதஞான பூரணா போக
அனுபவமெய் அசிந்திய சூக்கும சூன்னியம் ஆகும்
ஆனந்தா காரமதாம் தற்பாதிக் காலம். 45

சின்மயகுண் டலிகிபுகத் திலங்குநித்த மனுவாம்
தெளிவுயர்சோ டசகலையாம் தீபஒளி மின்சேர்
பொன்இரதம் இருசுடர்மா ணிக்கம்முத லாகும்
போந்தகலை மேதையருக் கீசகலை விந்தாம்
உன்னும்விட கலைஅருத்த சந்திரன்நி ரோதி
உற்பவித்த நாதநா தாந்தகலை சத்தி
மின்னும்வியா பினிசமனை உன்மனைஈ ராறாம்
வியோமரூ பிணிஅனந்தை அனாதை அனாசிருதை, 46

இவையாகும் மூலமுதல் அங்குலம்பத் தாறே
இசைத்திடுமாத் திரைகள்மூன் றாதிமனம் அந்தம்
சிவன்சதா சிவப்பரமே அதிதெய்வம் ஆகும்
திகழ்புரு டத்துவம்மூ எட்டாகும் இரண்டில்
தவமான காலம்முதல் ஆறாகும் மாயை
தருசுத்த வித்தைஈ சுரம்சாதாக் கியமே
புவனசத்தி வகைக்கொன்றிந் திகைமுதலே ஆன
புவனம்அஞ்சு சிவதத்வம் புகலுமுப்பான் ஆறே. 47

செந்தழல்இந் திரவிவான் தீபம்மின்மா ணிக்கம்
தினகரனு ருயிர்முக்கால் நிறம்அ தாகும்

தந்திடுஞா னாகாயம் சாகரம்கண் ணாடி
தருமதியம் சூரியன்பின் அளவிலாச் சுடராம்
வந்தஒலி சூனியமென் குணம்விடுவமேழாம்
வளர்பாதம் இரண்டாகும் சுமாமா றாகும்
வந்தமல வாசனைதீர்த் திடும்முத்தி நல்கும்
பரிபூர ணானந்த பராபரமந் திரமே. 48

வேறு

தாரகம் என்ப தொன்றே தாரகம் அனந்தம் ஆகும்
தாரகம் மூலம் ஆகும் தாரகம் முத்தி என்ப
தாரகம் உன்ம னாதீ தப்பொருள் முடிவு தானாம்
தாரகம் இவ்இ லிங்க தற்பர சிவமே சான்றாம். 49

காரகக் கருவி தன்னை ஞாபகம் காட்டு மாபோல்
ஆரகத் துருவைக் கண்கள் ஆடியில் அறிவித் தால்போல்
தாரக உருஇ தென்று சாற்றினான் தார கம்சே
ரோகஇலிங் கத்தின் பாற்பு லிங்கம்போல் எய்தி னானே. 50

மாதவர் யாரும் ஈசன் வழங்கிய மனுவைப் பெற்றுப்
போதமும் புலனும் ஒன்றாய்ப் புண்ணிய சரணம் என்றார்
நாதனம் போல உற்று நல்கினான் எனம கிழ்ந்து
பாதங்கள் பரவித் தாழ்ந்து பழிச்சியே பரவும் போதில், 51

ஒருமுனி பன்னி அங்கண் இறந்திட உமையோ டீசன்
விரைவுடன் வந்து தேவி வீய்ந்திடும் உயிரைக் கையால்
மருவியே மடியில் ஏற்றி மன்னுயிர் பிரிவின் துன்பம்
இரியமுன் தானை யாலே விசிறிட இறைவன் எய்தி, 52

உடன்வலச் செவியில் தார கத்தினை உபதே சித்து
விடையினில் கவுரி யோடு விளங்கியே காட்சி நல்க
முடல்அவிழ் பூவின் மாரி வானவர் பொழிய வானக்
குடமுழாம் பஞ்ச நாத வாத்தியம் குமுறி ஆர்ப்ப, 53

வேறு

சிவகணங்கள் அவ்வுயிரைத் தேவவிமா னத்தேற்றித்
தவநெறிமேல் செலக்கண்டு தவயோகர் யாவர்களும்
புவனியின்மேல் பணிந்தெழுந்து போற்றினார் புதுமைஎனப்
பவன்அருளின் திறம்கண்டு பரன்முன்பு பணிந்தெழுந்து, 54

அளவிலா மகிழ்வெய்தி ஆவுடையாள் தன்னோடும்
தளம்உலா வியகொன்றைத் தாரகே சுரன்தன்னை
உளம்மெய்வாக் குறப்போற்றி உருகிஇவர் செயல்உன்னி
வளமிகுபூ சனைஆற்றி வணங்கியே துதிக்கின்றார். 55

வேதகா ரணசரணம் மேதினியில் சிவலோக
நாதகோ மதிபாக நம்பனே சரணம்நதி
சீதமா மதிஅறுகு சிறந்தவே ணியசரணம்
போதஅறி வானந்தப் புடைமருதற் புதசரணம். 56

வேறு

திருவளர்தா மரைசரணம் தேவர் யாரும்
தெரிசிக்ககாட மீய்ந்த செல்வம் போற்றி
தருவில்உறை இந்திரன்தன் பழியை நீக்கித்
தான்வேண்டும் வரம்ஈந்தாய் சரணம் மாலுக்(கு)
அருள்அளித்த சுந்தரனே சரணம் ஆதி
அரச்னைமுன் பணிகொண்டாய் சரணம் ஆதிப்
பிரமாவுக் குயர்காசி இதுஎன் றீந்தாய்
பின்புபதி யத்திதவிர்த் தாண்டாய் போற்றி. 57

தைப்பூசத் தவிர்த்தானன் பாவம் போக்கிச்
சதானந்தன் அலகைமோ சனம்அ தாக்கி
மெய்ப்பாகத் தந்தவா சரணம் வேம்பன்
மிலைச்சமதம் தனைத்தீர்த்தாய் சரணம் மேலோர்க்(கு)
ஒப்பாக அலதந்தன் தனக்க ளித்த
உமைபாக னேசரணம் கருவூர்ச் சித்தர்க்(கு)
இப்பால்நல் திறம்அளித்தாய் சரணம் கும்ப
முனிஇறைஞ்ச ஈந்தவா சரணம் போற்றி 58

அரியமா தவம்புரிந்த வேடமகட் குண்மை
ஆகியதோர் பொருள்ஆகி அன்பும் ஆகித்
தருதார கத்தைஉப தேசம் செய்தாய்
சானமன தம்போற்றும் தகைமை ஈந்தாய்
பிரியாத பதம்அளித்துக் காட்சி தந்த
பிஞ்ஞகனே சரணம்என்றும் பேசு நாதா
மருதம்மே வியவாணா சரணம் என்றே
வாழ்த்தினார் தோத்தரித்து வணங்கி னாரால். 59

பின்புமுனி வோர்எல்லாம் பேசு நாதன்
பீதமலர்த் தாள்போற்றிப் பிரிய மாட்டா(து)
இன்பம்உற விடைபெற்றுச் சூத ரோடும்
இத்தலத்தைப் போற்றியே விடைபெற் றேகிப்
பொன்புனையும் நைமிசா ரணியம் போந்தார்
பொருட்டினால் தெளிந்தஇந்தப் புகழைத் தானே
அன்புடனே உலகுளோர் துதித்து வாழ்க
அறைந்தஈ தறிவோர்க்கா னந்தம் ஆமே. 60

-தாரக உபதேசப் படலம் முற்றும்
ஆக விருத்தம் 1328

16. வீரமார்த்தாண்டப் படலம்

தாரணி மருதில் யோகா தியர்கட்குத் தார கத்தைத்
தார்அணி கொன்றை அண்ணல் சாற்றிய திது மேல்இன்பம்
தார்அணி தனத்தாள் பாகன் வீரமார்த் தாண்டன் என்னும்
தாரணி வேந்தன் தன்னைப் பணிகொண்ட தன்மை சொல்வாம். 1

தசரதன் ஈன்ற பாலன் திறல்அரி இராம தேவன்
அசைவிலா அயோத்தி நீங்கி அணங்குடன் வனங்கள் எய்தி
நசைதரும் இளவ லோடும் நண்ணிநாள் கழிக்கும் காலை
வசதிகொள் பொதிகைத் தென்பால்வயிரமா மலையில் எய்தா, 2

விலங்கலின் வனப்பும் மேலை விண்ணவர் முனிவர் வாழும்
தலங்களும் காவும் தீர்த்த தடங்களும் சனகி யோடும்
பொலன்தரு குவடும் கண்டு பொருந்துசா மளவன் ஈன்ற
நலந்தரு கங்கை கொண்ட கோமதி நதியில் ஆடி, 3

இரணமா முனிவன் வேண்ட ஈசன்முன் கங்கை ஈந்தான்
தரணியாம் வயிர வேந்தன் தான்அந்த நதியை வேண்டிச்
சரண்என முனியைப் போற்றத் தந்தனன் பாரி யாக
வரநதி வயிர யாறாய் வந்திடு நதியும் கண்டு, 4

வதியும்நாள் அங்ஙன் ஒன்று நடந்திடும் வரவு சொல்வாம்
விதியினை யாவ ராலும் வெல்லுதற் கரிதே யார்க்கும்
மதியினால் கடத்தல் கூடா மற்றவை புசித்தல் வேண்டும்
எதியெனு மான தாலே இவ்விடை இவ்வ னத்தில், 5

மாதினை இளவல் காப்பாய் வைத்துமால் பிரிந்த போது
பேதையை இளவல் தானே பிரிந்திடா தருகில் உற்ற
போதுகள் கொய்வான் நின்ற பொழுதில்ஓர் அரக்கி வந்து
சீதையை உற்றாள் அங்ஙன் நடந்திடும் செய்கை சொல்வாம். 6

அன்னவள் அரக்கர்க் கெல்லாம் அரசிரா வணன்பின் வந்தாள்
தன்நிகர் பூட ணன்முன் தகுகும்ப கருணன் சூர்ப்ப
மின்னகை துணைவ ரோடு மேம்படு தவங்கள் செய்தே
முன்னவன் கொடுக்க வேண்டும் வரங்களும் பெற்றோன் முற்ற. 7

இலங்கையில் இற்றமை கொண்ட இராவணன் இமையோர் தங்கள்
குலங்களுக் கேதம் செய்யும் கொடியகோல் உடையோன் தங்கை
நலம்தரு திருவை வவ்வ நாடியே இளவல் தோன்றி
வலம்தரும் அரக்கி போலும் வந்ததிங் கபாயம் என்று, 8

மனதினில் கொண்டு கையால் மயிரினை ஈர்த்துப் பற்றி
முனையவாள் கொண்டு மூக்கை முலையினைச் செகுத்தான் முன்னோன்
தனைஉறக் காதல் கொண்டு சார்ந்தசூர்ப் பனைஎ முந்து
வினைதரு வீரம் கூறி ஏகினாள் விளைவு சொல்வாம். 9

கரன்திரி சிரன்பால் எய்திக் கரைந்தனள் அவரும் மேவிச்
சரந்தனால் இறந்தார் சூர்ப்ப நகைஇரா வணன்பால் சார்ந்து
வருந்தினாள் புரண்டு வீழ மன்னனும் அவமா னம்கண்(டு)
உரந்தனில் நடுக்கு றாதே செய்தவர் உளர்யார் என்னா, 10

பார்த்தனன் அழுகை மாற்றிப் படைகளை எழுப்ப நோக்கி
வேர்த்தனன் செயிர்த்தான் இந்த விளைவினைக் கேட்க அந்தச்
சூர்த்தனி அணங்கு சொல்வாள் தொடுகடல் அமுதால் செய்த
கார்க்குழல் அணங்கொன் றங்கே கண்டனன் கருத்தில் நேர்ந்தே. 11

உன்றனக் காகும் என்றே அவட்கொடு வரவே உன்னிச்
சென்றனன் அவள்தன் கேள்வற் கிளையவன் செயிர்த்து மேவிக்
கன்றிஇச் செயல்வி ளைத்தார் கரன்திரி சிரனைக் கோத்தார்
வென்றிவே லோய்என் றாள்பின் விளைவது கருதா வீரன், 12

அருகரை நோக்கி மாரீ சன்தனை அழைமின் என்னத்
தருதலும் அவன்பால் உற்றுச் சாற்றுவான் தங்கை வந்தே
உரைதரு செயலும் அன்னாட் குற்றதோர் உவமை இல்லாப்
பெரிதவ மானம் ஆன துயரமும் பிதற்றிப் பின்னும், 13

உனக்கும்இம் மானம் உண்டேல் அவ்வரை எய்தி உற்று
வனத்திவட் கிடர்செய் தாரை மாய்த்தவண் இருந்த தெய்வ
நனைப்பது மினியைக் கொண்டு நண்ணுவோம் என்றான் நின்ற
சினத்தவேல் மாரீ சன்தான் செப்புவான் உள்ள செய்தி. 14

இருபது புயப லத்தோய் இசைக்கின்ற வார்த்தை முற்றும்
துருவிட வேண்டும் அங்கே சொற்றவன் மாந்தர் அன்று
பெருவிறல் இரணி யற்காய் பெரியமால் போலும் அன்னாள்
மரைமலர்த் திருவே யாதாய் முடியுமோ வலிதாய்ப் பின்னும், 15

ரகுகுலத் துதித்தோன் ஆழிக் கரத்தினான் சனகன் செல்வ
மகள்தனை மணந்தோன் தாயர் வஞ்சனை வலத்தி னாலே
அகிலம்அ தகன்று கானில் அனையர்மூ வரும்போய் ஆறும்
சிகரியும் முரம்பும் கானும் திரிந்தனர் அவரை எய்தி, 16

செயிர்த்திடல் கருமம் அல்ல திருவைச்சேர்ந் திடுதற் கெண்ணல்
வியப்பல வினைகள் முற்றும் என்றுபுந் திகள்வி எம்ப
அயிற்படை அரக்கன் சீற அறிந்துடன் மாரீ சன்தான்
மயக்குறு துயரன் ஆகி வல்லைபோய் முடிப்போம் என்றான். 17

தான்நினைக் கின்ற தெய்த அரக்கனும் தறுகண் தானைச்
சேனைகள் சூழத் தேர்மேல் செல்லமா ரீசன் தானும்
மானினைப் பிடிக்கத் தான்ஓர் மான்என வடிவம் கொண்டு
கானினைக் கடந்து தென்பால் கல்வரை எய்தி அங்கண், 18

மரவுரி தரித்து மூன்றாம் ஒழுக்கினை ஆற்றும் மாயன்
விரதஆச் சிரமத் தோர்பால் உழையின்வெவ் வுருவு கொண்டான்
திருமகள் காண ஆடி நின்றனன் இதனைச் சென்று
தருகெனக் கணவற் கோதத் தலைவனும் சாற்று கின்றான். 19

பிணைஅல அசுர மாயை என்றனன் பின்னும் இந்த
இணைஇலா மான்போல் கண்ட தில்லைஎவ் விதம்ஆ னாலும்
குணமெலாம் மாயை உள்ளீர் கொடுவரத் தக்க தென்று
கணைசெறி சிலையி னாரைப் பணிந்துபின் கழறும் போதில், 20

திருவுளத் தெய்திச் சென்று பிடித்திட அகன்று சேய்த்தாய்ச்
சரம்என ஓடும் மீளும் தன்மையைக் கண்டு மாயை
வரவது என்று தேர்ந்து சரத்தினை விடுத்தான் மான்தான்
ஒருகுரல் இட்டான் கேட்க ஒலித்தது மாண்ட தங்கண். 21

சத்தம்என் றெய்தக் கேட்டாள் இளவற்குச் சாற்று கின்றாள்
மத்தவெங் களிற்றாற் கென்னோ துருவிவந் திடுவீர் என்ன
மெய்த்தனி இளவல் நீர்இத் தனியிடை மேவ ஏகேன்
அத்தனுக் கூறொன் றுண்டோ என்றனன் வெகுளி ஆனாள். 22

கண்ணனைப் பெற்றா ளேனும் கண்மல ரவள்ஆ னாலும்
பெண்மதி என்ப தெல்லாம் பேதைமை அன்றோ போலும்
நண்ணிலக் குமணன் தன்னை நசைஇலா துரைத்துப் பின்னும்
துண்ணெனச் செல்வாய் என்றாள் துயரினால் பிரிந்தான் பின்பு. 23

இதுபொழு தற்றம் பார்த்தே இரவியின் நிழல்போல் நின்ற
விதிஇலா அரக்கன் தேர்மேல் மின்னைமின் சாலை யோடும்
மதியைவான் அமுதை நாகம் வவ்வுறு செயலே போலப்
பதியினில் கவர்ந்து சென்றான் களவுசெய் பரிசி னானே. 24

வேறு

சோரக் காடென்று சொல்லுவர் மேலையோர்
ஆர வேமிகு பட்டினம் ஆயினும்
பாரின் மீதப் பெயரே பரித்தது
சார்வு பெற்றிடும் சத்திய மாநகர். 25

அன்ன கானில் அருணம்வென் றோன்பின்பு
துன்னு தம்பியைக் கண்டு துயர்உற்றான்
பன்ன சாலையும் பங்கய மாதையும்
அன்ன வன்கவர்ந் தேகினன் அவ்வழி, 26

சென்று தேடித் திகைப்புற் றளவிலா
தொன்றும் இன்ன லுடன்அயர் வெய்தியே
துன்று போதில் புன்னாகப் பொதும்பர்சூழ்
கின்ற தங்கன் கிடைத்தனன் கேடிலான். 27

புரம்எ ரித்த புனைவன நாயகர்
இரவி என்ன இருந்த குறியினை
அரியும் தம்பியும் கண்டஞர் நீங்கியே
பரவி யேபணிந் தார்துதித் தார்அரோ. 28

கருணைநா யகனே போற்றி காரணா போற்றி இந்தத்
தருணம்நான் காணக் காட்சி தந்தருள் சதுரா போற்றி
அருணநாண் மலர்இட் டேத்தும் அடியவர்க் கமுதே போற்றி
வருணநீர் நஞ்சம் உண்ட வரதனே போற்றி போற்றி 29

சவலமாய் ஆற லைந்தே சாற்றிட முடியாத் துன்பக்
கவல்கொடு வந்தேன் சோகக் கடலினைக் கடத்திக் காப்பாய்
சிவபரஞ் சுடரே என்று சிந்திக்கும் போதில் அய்யன்
பவம்அற வாணி யாலே பாதுகாத் திடுவான் எங்கோன். 30

துயர்அகன் றிடுவீர் இந்தத் துன்பினைச் செய்தோன் தன்னை
செயமுடன் வென்று சீதை தன்னையும் சேர்வாய் என்று
நயமுடன் அருளிச் செய்தான் படியந்த நாய கன்தான்
செயமுடன் கிடைத்த தாலே சிறந்தவர் வரதர் என்றார். 31

இன்னநா யகன்இ ருக்கும் வனத்தைஇந் நகர மாக
மன்னவன் மருமான் வீர மார்த்தாண்ட வன்மன் என்போன்
தன்நிகர் தவத்தான் அன்பாம் புண்ணியத் தடத்தான் சீல
நன்னயன் முகில்போல் காக்கும் நளிர்மலர்க் கையி னானே. 32

உறுதிநூல் கற்ற மேலோன் உயர்சிவ ஞான சீலன்
கறுவகல் உண்மை யுள்ளான் அருள்பெறு கருத்து வாய்ந்தோன்
நறியபூந் தாரான் சோரா டவியில்நா யகற்கு வேண்டும்
திறமிகு பணிகள் செய்து திருவொடும் பொலியும் நாளில், 33

காசியில் ஏகி வானின் கங்கைநீ ராடல் வேண்டும்
நேசன்பால் விடைபெற் றேகி நெடும்புடை மருதில் உற்றான்
வாசவன் பரவும் திங்கள் வனைஇந்த்ர வரதன் தன்னைப்
பாசவல் வினைகள் தீரப் பரவிடும் பான்மை பூண்டான். 34

வேறு

பொருநை ஆடிப் புனற்கரை ஏறியே
தருமம் நல்கித் தனது கடன்முடித்(து)
அருள்நயந்து சங்கற்பித்(து) அனுக்கைபெற்(று)
ஒருமையாய் முத்தி மண்டபத்(து) உற்றனன். 35

வெற்றி யானை முகனை விதியினால்
பற்று பூசனை ஆற்றிப் பரவியே
சுற்று மாமதில் சூழ்ந்து சுரர்பணி
முற்றம் எய்தி முறையினால் பணிந்துபோய், 36

திருமுன் பெய்திச் சிவக்கொழுந் தீசனைப்
பரவும் போதில் பரமன் கிருபையும்
நிருபன் அன்பும் நிரம்பின போலுமா
வரனைப் போற்றிமெய் ஆனந்தம் ஆகியே, 37

தோத்திரம் செய்து சொல்அள வில்லதோர்
சீர்த்தி ஆகத் தயிலம் முதல்திகழ்
ஆத்த னுக்கபி டேகம் அருங்கலம்
சாத்து மாலைபட் டாடைசந் தங்களும், 38

அணிசெய் தனன்மு தற்பல ஆற்றியே
கணிதம் இல்உப சாரமும் செய்துகார்
மணிவி ளங்கு களனையும் மாதையும்
பணிவி னோடு பரவுதல் செய்கின்றான். 39

பத்தி வலையில் படுமணியே பரனே போற்றி பாகம்நின்ற
சத்தி உமைகோ மதிமேவும் சாய்ந்த நாதா போற்றிஉயர்
சித்தி தருவாய் போற்றிதென்பால் திகழும் காசி தனில்மேவும்
முத்தி தந்து பணித்தாள்வாய் போற்றி போற்றி முன்னவனே ! 40

விரைஆர் சாந்தம் விரும்பிஅணி விகிர்தா போற்றி விதிபரவும்
பரைகோ மதிபா கம்கலந்த பரனே போற்றி பாம்பினுடன்
திரைஆர் கங்கை புனைந்தசடைத் தேவே போற்றி சிறியேன்தன்
புரைசேர் பாவம் போக்குமரு தீசா போற்றி புண்ணியனே ! 41

வாசம் தொடர்ந்தார் இதழிபுன்ன மணியே போற்றி மருதில் உறை
ஈசா போற்றி மெய்சாய்ந்த இறைவா போற்றி ஏறுயர்த்த
நேசா போற்றி ஆவுடைய நிமலை பாகா சித்தனுக்காய்ப்
பேசு நாதா போற்றிபிறை அணியும் பெருமா னேபோற்றி ! 42

வேறு

போற்றிஎன மிகப்பரவிப் பணிந்தேத்திப் புறம்போந்தே
ஏற்றுடையோன் நகரில்இறை எய்தியே துயில் கொள்ளச்
சாற்றும்இர வினில்எங்கோன் தார்வேந்தன் துயில் உணர்ந்து
மாற்றம்இலாக் கனவில்எழுந் தருளியே வகுத்துரைப்பான். 43

மின்னுசடை முனிபோல முன்எய்தி விழைவினுடன்
மன்னகேள் காசிஇவை மலரோன்சோ தனைகண்டான்
இன்னதலம் மேருகிரி மந்தரம்எங் கோன்கயிலை
பொன்னுலக முதல்ஆகும் மகத்துவமுள் புவிதன்னில் 44

புடைமருதின் சிறப்பெல்லாம் புகலமுடி யாதேனும்
கடையுகத்தும் தெட்சணா காசியே முத்திபுரம்
விடையவன்தா ரகமனுவை விதிப்பன்இறு தியில்அறிவை
உடையவர்இத் தலம்நீங்கார் உண்மைஇது அன்றியே, 45

புவியில்இவை மோட்சபுரி புரவலவா எனஅழைத்துத்
தவயோகர் சாலைஇது சதவேள்வி யோன்போதன்
உவணம்உயர்த் தோன்முதலாய் உள்ளதே வர்கள்இவரால்
சிவமுதலாய் அறிவித்துச் சித்தம்எலாம் குடிகொள்ள, 46

காட்டிஅறி வித்தெங்கோன் கரந்தனனால் காவலனும்
நீட்டுபுள கிதம்உற்றுத் துயில்விழித்து நிருமலன்தாள்
நாட்டிமனத் தறிவித்த நன்மைநினைந்(து) இறும்பூதால்
வாட்டம்இலா அமைச்சர்க்கும் மற்றோர்க்கும் வகுத்துரைப்பான். 47

யாவர்களும் அதிசயித்தார் யாம்கண்ட நால்வகையாம்
மேவவரும் காட்சிஇனி மேதினியில் இவைபோல
மூவுலகத் தினும்இல்லை மூவர்க்குத் தெரியாத
தேவுலகம் இதுஎன்று சித்தம்மகிழ் சிறந்தனரால். 48

மிக்கபூ சனைஆற்றி வேண்டியே பணிந்தேத்திச்
செக்கர்வா ணவன்கோயில் பணிசெய்து திருப்பணிக்கும்
தக்கபூ சனைவிழாத் தருமம்முதல் எவற்றினுக்கும்
திக்குநிகழ் வகைஇயற்றி ஒக்கலுடன் சிறந்திருந்தான். 49

தென்பால்கங் கையில்ஆடித் திரிவேணி பிரயாகை
பொன்பாயும் நதிசூழ்ந்த புடைமருதின் சிறப்பெல்லாம்
இன்பால்கண் டிவைகாசி தனில்அதிகம் என்பதனை
அன்பால்கண் டாதரித்தே அன்பருடன் அமர்ந்தங்ஙன், 50

பல்ஆண்டிப் படிஎய்தும் பருவத்தில் பார்வேந்தன்
வில்ஆண்ட சிலையானை மெய்சாய்ந்த விடையானைச்
சொல்ஆண்ட துதியாலே துதிசெய்து சோரவனத்
தில்ஆண்டு பரவிவரும் ஈசனையும் எண்ணினனால். 51

எண்ணும்மனத் தின்படியே இறையவனை வேண்டியே
அண்ணலே கருவூரான் அழைத்தருள மெய்சாய்ந்த
வண்ணமாய் இருந்ததனை வையகத்தோர் அறிந்தேத்த
நண்ணினீர் அவைபோலும் நாயேற்கும் நல்குவீர், 52

இக்கோலம் அத்தலத்தில் எய்திடவே அருள்செய்ய
முக்கணா வேண்டும்என நாள்தோறும் முயன்றேத்திப்
பக்கமாய் ஆலயத்தில் பஞ்சலிங்கம் சிறந்திடவே
முக்கியமாய்ப் பதிஇயற்றி மூர்த்திகளை வதிட்டித்தே, 53

சிறந்தபூ சனைஆற்றி ஆதிரைமண் டபம்செய்தே
உறைந்தநா ளினில்எங்கோன் ஒருகாலம் தெரிசனத்தில்
அறம்தவா மன்னாஉன் அரியநகர்க் கேகுதியால்
கறங்கிலா உளத்தின்வழி வருதும்நாம் கழறக்கேள், 54

சோரவனப் புரகரன்பால் துகள்இலாய் நீகாண
வாரமாய் இக்கோலம் வழங்குதும்யாம் வணங்குவாய்
ஆரநாம் சத்தியவா சகம்உரைத்தோம் ஆதலால்
பார்உளோர் உய்யநீ இப்பெயரே பரித்திடுவாய், 56

என்றிறைவன் அருள்செய்ய இறைவனும்எங் கோன்அருளை
நின்றுமனத் தினில்நேர்ந்தே நிறைஅன்பால் போற்றியே
கன்றும்ஆ வும்போலக் கசிந்துவிடை பெற்றகன்று
சென்றனனால் அவன்முன்பு சேர்ந்தனனால் தேவேசன். 57

மன்னவனும் அந்நகரில் மங்கலவாழ்த் துடன்ஏகிப்
பின்னகனைச் சென்றேத்தப் பேசுநா யகன்கோலம்
முன்அருளின் படிசாய்ந்த முதல்வனாய்க் காட்டுதலும்
தன்னைமறந் தானந்தம் தலைக்கொள்ளத் தார்வேந்தன், 58

ஆடினான் பாடினான் அற்புதனாய் அகம்மகிழ்ந்தான்
நீடினான் இறைஅன்பால் நித்தனுக்கா தரவுமிக
நாடுபூ சனைஆற்றி நாறும்பூ நாயகன்தாள்
சூடியே சத்தியவா கீசுரா எனத்துதித்தான். 59

சத்தியவாக் கின்வழியே சார்ந்ததால் சங்கரற்கு
நித்தியம்ஆ கியபெயராய் நிகழ்ந்ததால் நீடுலகில்
அத்தனைப்பூ சித்துவரம் அலகிலா தவர்பெற்றார்
உத்தமனுக் கானபணி செய்தனன்வேந் துரவோனே. 60

பின்புபல நாள்போற்றிப் பேரின்பம் உற்றனனால்
அன்புடைய வீரமார்த் தாண்டநிதி அரசானோன்
பொன்பதும மாதுவளர் புடைமருதீ சுரன்கீர்த்தி
என்சிறிய புந்தியால் இயம்பலாம் தகைமைத்தோ. 61

அன்புடைய அடியவர் தம்கருத்தின் வழிஆற்றும்
இன்புடையார் அருள்தன்னை எவர்அறிவார் அறிவுடையார்
தன்புடையார் அவர்அடிஎன் தலைமீது தரித்திடுவேன்
பொன்புடைமா மருதீசர் புகழ்விளங்கப் பூவெல்லாம். 62

வாழ்க தெட்சண காசி வளம்பதி
தாழ்வி லாதபு டார்ச்சுனம் சார்ந்தருள்
சூழ்இ லேபன சுந்தரன் தொல்கதை
ஏழ்பெ ரும்புவி எங்கும் விளங்கவே. 63

-வீரமார்த்தாண்டப்படலம் முற்றும்-

ஆக விருத்தம் 1391

19. தாம்பிரவன்னிப்படலம்

மங்கள கல்யா ணத்தின் மகிமையை மலயம் தன்னில்
செங்கையார் காட்டக் காணும் திருமுனி கரகம்உற்ற
நங்கைஆர் அணிநா தற்கு நல்கிய மாலை என்னும்
பொங்கிய கங்கை யான பொருநையின் வரவு ரைப்பாம். 1

ஆதியில் ஒருகா லத்தில் அளவிலா மகத்வம் எய்தும்
போதமா முனிவர் யாரும் பூமனை வணங்கி எங்கட்கு
ஆதரம் பெருக நல்கும் அசைவிலா அழிவற் றோங்கும்
மாதவம் புரியத் தக்க வனம்எங்கட் கருள்வாய் என்றார். 2

பூமனும் இசைந்து காசைப் புல்லினால் சக்க ரம்போல்
தாம்விட அதுசென் றெங்கே சார்ந்திடும் அவ்வ னம்தான்
நேமிசா ரணியம் ஆகும் நீங்கள்இச் சக்க ரம்சேர்
காமனும் இடத்தில் எய்தக் கருதிய நல்கும் என்றான். 3

மாதவர் யாரும் நேமி வதிந்திடும் வனத்தில்எய்திக்
கோதமர் முதலாய் உள்ளோர் இருந்தனர் குழுமி அங்கண்
வேதகா ரணராய் உள்ள விழுமியர் ஐவர்வந்தார்
ஓதிடில் தலைமைபெற்ற சவுநகர் இடத்து தித்தோர் 4

வாதரா யணர்பால் கற்ற சாமந்தமுனிவர் வாய்ந்த
வேதம்நான் கினையும்கற்ற வைசம்பா யனர்வி ளங்கும்
பேதம்இல் சயில வாசர் சுமந்துமா முனிபின் வந்த
நேசமாம் சூத ரோடும் ஐவரும் நிலவு கின்றார். 5

காசிபர் மகதி யோகர் கர்க்கர்கண் ணுவர்வ சிட்டர்
பேசிய இவர்க ளோடும் பெட்புடன் உவந்த போதில்
ஆசிலா வெதிரி காராச் சிரமத்தோர் அணைந்தோர் அங்஑ன்
கூசிநின் றெதிர்கொண் டேத்திக் குணமுடன் முகமன் கூறி 6

அவருடன் எய்திச் சூதர் அடிபணிந் தரிய தீர்த்தம்
இவண்என உரைக்க வேண்டும் எனப்பர விடஇ யம்பும்
புவனியில் கங்கை தென்பால் பொதிகையே பூத நாதன்
பவனது முடியில் போந்த தாம்பிர பன்னியாகும் 7

அந்நதி மகிமை தன்னை உரைத்திடற் கரிய தாகும்
முன்எமக் குரைத்த ஆசான் மொழிவழி மொழியல் உற்றாம்
தன்னிக ரருமை தேர்வாய்ச் சார்ந்திடும் தக்கன் ஓர்கால்
துன்மகம் செய்தான் காணத் தோகையும் நினைந்து நாதன் 8

தன்னடி பணிந்து யாகம் சார்ந்தனள் தையல் தன்னை
மன்னவன் நோக்கல் இன்றி வரதனை அன்றி மற்றோர்
இன்னயா கத்தி னுக்கே இறைஎன உணர்ந்து செய்தான்
அன்னதைக் கண்டு தேவி அவ்விடம் அகன்றாள் போந்தாள் 9

நிந்தனை புகன்ற தெல்லாம் நிமலன்பால் நிகழ்த்த நீல
கந்தரன் மனதில் கண்டு வீரபத் திரனைச் சென்று
அந்தவெந் தழலை அங்கே அமைந்தவர்க் கமையும் தண்டம்
சிந்திடச் சிதைத்து மீள்வாய் என்னஅச் செல்வன் எய்தி 10

அழித்துமீண் டனனால் அந்த அறிவிலாத் தக்கன் ஈன்ற
மழைக்குழல் என்ற பேரை மாற்றிட வேண்டி எங்கோன்
தழைத்திடும் அமையம் நோக்கிச் சாற்றினாள் அதற்கி சைந்து
கழைக்கையாய் இமய ராசன் தவம்மகக் கருதிச் செய்தான் 11

அவற்குநீ மகவ தாக அவதரித் திடுவாய் அன்னோன்
உவப்பநீ வளரும் எல்லை உன்னைநாம் வேட்ப தற்கே
தவத்தினைப் புரிவாய் அந்தப் படிமணம் தகவிற் செய்து
பவப்பெயர் தனைம றைப்போம் என்னவே பகர்ந்தான் எங்கோன் 12

திருவுளப் படியே தேவி இமயமன் செல்வி யாக
உருவுகொ டெய்தி மேனை உதவிய முலைப்பால் உண்டு
வருமதிப் பிறைஒப் பாக வளரும்நாள் பரன்பால் அன்பு
பெருகிடத் தவமேற் செல்லும் பேதைதன் கருத்தை நோக்கா 13

மன்னன்அவ் வரையில் சாலை வகுத்திட வனிதை எய்திப்
பன்னரும் தவங்கள் செய்தாள் பரமன்அங் கெழுந்து காட்சி
மின்னிடைக் கருளிப் பின்பு வேள்விமண் டபம்செய் வேந்தன்
பொன்னணி இமயக் கோயில் போதுவான் போதில் அங்ஙன் 14

இறைதரும் இலக்கம் எண்பான் நான்குயிர் அடங்கும் ஈரேழ்
பொறையினிற் கலையைப் பூதம் காலங்கள் பூமன் மாயன்
கறைஅணி கண்டன் புத்தேள் காக்கும்ஓர் அண்டம் இவ்வா(று)
அறைதரு பலவாம் அண்டத் தனைவரும் இமயத் தானார் 15

அவ்வரை இவரை எல்லாம் பொறுத்திட அமையும் என்னில்
தெவ்வரைப் பொடித்த நாதன் திருவிளை யாடல்செய்வான்
இவ்வரை தாங்கி டாது சாய்வ போல் இயற்ற யாரும்
கவ்வைகொள் மனத்தர் ஆனார் கடவுளர் யாரும் எய்தி 16

வேறு

நமைஆள் உடைய நாயகன்பால் நண்ணி இந்த நல்புவனம்
சமையா கிடச்செய் தருள்வேண்டும் என்று சரணம் பணிந்திடவே
இமையோர்க் கிரங்கி இத்திருநாட் கெய்தும் கும்பமுனிவனைப் பார்த்(து)
உமைபால் மணக்கோ லம்காண்பாய் பொதிகைக் கேகென்
றுரைத்தனரால் 17

பின்னும் உரைப்பான் தேவிதவப் பெருமை நோக்கி முத்தாரம்
தன்னை ஈந்தோம் பரைஎம்பால் தரித்த கஞ்சத் தார்இதுவாம்

முன்னில் இவைதாம் பிரவேணித் தீர்த்தம் முனியே எனஈந்தான்
மன்னு கடத்தில் தரித்தவனைந் திடுபோ தெல்லாம் வான்நதியாய் 18

வரும்என் றுரைத்தே ஈந்ததொடை வாங்கி வரதன் அருள்படியே
விரதக் கடத்தி லேதாங்கி வேள்விக் கோலம் தென்வரையில்
தருவோம் என்ற படிநினைந்தே சார்ந்த தமது பன்னியுடன்
கருதிப் பொதியா சலம்எய்த எழுந்தான் கருணை முனிவரனே 19

துங்க பத்ரி கேதாரம் தோன்றும் ஏமகூ டம்கடந்து
கங்கை படிந்து வாரணாசி கயைக லந்து காந்தாரப்
பொங்கு கிரிபோந் தரவிந்தப் பூமான் உறையும் திருச்சயிலம்
அங்கண் அகன்று வில்வலன்வா தாவி விந்த மதம்அடக்கி 20

காஞ்சி கழுக்குன் றம்கன்னம் திருக்கா ளத்தி வீரட்டம் .
வாஞ்சி திருஅம் பலம்ஆரூர் மன்னு சைய வரைஎய்தி
பூஞ்சோ லைக்கிந் திரன்வேண்ட பொன்னி நதியும் உண்டாக்கி
மாஞ்சோ லைகள்சூழ் பள்ளிமலை மதுரை பரங்குன் றினைவணங்கி21

கருவை திரிகூ டம்பணிந்து கலைக்கோட் டுவன்பூ சித்ததலம்
மருவும் சயிலம் பணிந்தேத்தி மலையார் சாரல் முக்காவைப்
பரவிப் புருடன் பூசித்த பரனைப் பணிந்து பாங்கான
அருவி கொழிக்கும் முத்தலைசூழ் ஆர மலையை அடைந்தனனால் 22

பொதிகை தன்னில் முனிவர்குழாத் துடனே மணக்கோ லம்போற்றி
மதிமத் ததர்ஈந் திடக்கொணர்ந்த வனசத் தாரை மலயம்அதில்
நதியாய்ப் பெருகிப் போற்றி செய நம்பன் முடியே நாகமுடி
அதனில் பெருகி அறல்பொங்கி அருவி யாக ஆர்த்ததுவே 23

நஞ்ச ணிந்த கண்டரன் றுரைத்த நாக எல்லைதான்
அஞ்சு யோச னைப்பரப்ப தகன்ற நாப்பண் ஓர்கிரி
விஞ்சி டாத சாய்கை மேவும் வெஞ்சு டர்க்க ரந்தொடா
தஞ்சியே ஒதுங்கும் உச்சி ஆர நீழல் அங்ஙனே 24

விசுவனால் விதித்தசாலை மேவும் யோகி வெற்புறும்
உசிதம்ஆன நதியைநீ உவர்ச்செ றிந்த ஓதநீர்
வசைஅறச்செல் வாயுகத்தர் வான்உ ளோர்ப டிந்திட
விசையை எய்தி அவர்பவங்கள் ஏக வுஞ்செய் வையென 25

என்று ரைத்த வாச கத்தெ முந்தவேணி இருவிசும்
பொன்றிளங்கும் மருவிஓடும் அருவிஓடும் உவரிபோல்
மன்ற லந்த ருப்பறித்து மலயம்ஊடு வழிகொடு
சென்றலம்பி டும்த ரங்கம் முத்தொ டும்சி றந்ததே 26

அறல்இ யங்கு மலர்கள் ஓதி அம்பகம்த ரும்கயல்
பிறழ முத்த ரும்பு மூரல் பெய்வளைத்த ரங்கமே
உறழ்க ரங்கள் குமிழி ஆரம் ஓங்குகங்கை நுரைஎனும்
நிறையு மேக லம்பு னைந்த வரந திப்பெண் நிலவுமால் 27

ஈசன்முன்அ ளித்திடும்ப டிக்கிந் நீர்செ 'லுங்கரை
வாசம்ஆன தலம்அனந்தம் அதனில் வாதராயணன்
பேசு தானம் அறுப தோடி ரண்டி ரட்டி பின்னல்நீர்த்
தூசின் மல்கு பதிஎ லாம்து தித்திடத் தொடங்கியே 28

ஓரைகொண் டெழுந்தபேரி யுடன்எ ழுந்த முனிவரன்
சார எய்த முன்உ ரைத்த சங்க ரேசர் தானமே
ஆர மாம லைக்கணே அனந்தம் உண்ட தன்கணே
நீர்பு னைந்த பொதிகை நாதர் பத்திரேசர் நிலவுமால் 29

வேறு

முன்னவன் தீர்த்தம் முனிகட தீர்த்தம்
மூலநா யகர்கயி லேசர்
மன்னிய பொதிகை மாதவன் தீர்த்தம்
மானத தீர்த்தம்வான் உள்ளோர்
பன்மலர் பொழியும் பயிரவி தீர்த்தம்
பால்மழை நிலவிய தீர்த்தம்
சின்மய தீர்த்தம் வரப்பிர காசர்
செந்திரு வார்படி தீர்த்தம் 30

சிலையுடன் அம்பு சேர்ந்திடும் தீர்த்தம்
சிவன்உருச் சிலைகொளும் படியே
தலைவன்நல் வரங்கள் பெற்றிடும் வாணன்
தன்பெயர் தீர்த்தம்அவ் விலிங்கம்
அலைபொரும் விராட்டு மாரிஷி தீர்த்தம்
அங்ஙனம் பரசுரு அடுக்கல்
கலைமகள் ஆறு காளிந்தி ஆறு
கலந்தமுக் கூடலாம் கங்கை 31

நிலைதரு கின்ற பாண்டவ தீர்த்தம்
நிலவிய இருநதி கூடு
மலையில்முக் கூடல் பரதர்வான் மீகர்
வாருண நதிஅதன் கீழ்பால்
பலர்புகழ் கின்ற கேசவ நாதர்
பாங்கினில் கேசவ தீர்த்தம்
கலைதரும் ஊர்திக் காரிதன் தீர்த்தம்
காதலித் தனதரும் கமலம் 32

கன்னியர் தீர்த்தம் காசிப தீர்த்தம்
கங்கைவந் தாடிய தீர்த்தம்
மன்னிய துர்க்கா தீர்த்தம்மேல் தடக்கீழ்
வருநதி மலைமக ளுடனே
பன்னகா பரணன் தருமணக் கோலம்
முனிவரன் பரவிய தீர்த்தம்
துன்னுகல் யாண நாயகர் தம்கீழ்
சுயம்பிர காசநல் தீர்த்தம் 33

சக்கர தீர்த்தம் சாயம்பு தீர்த்தம்
தழைத்தமுன் பாபவி நாசம்
முக்களா வனத்தில் முளைத்தமா இலிங்கம்
உண்டிந்த மூர்த்திசந் நிதியில்
சுக்கில தீர்த்தம் வணிகன்செய் பாவம்
தொலைந்திட ஆக்குவ திறம்எண்
திக்கிலும் ஆடத் தீர்கிலா திந்தத்
தீர்த்தத்தில் தீர்ந்திடும் இயல்பால் 34

பாவவி நாச தீர்த்தம்அவ் வணிகன்
பதம்பெறு தீர்த்தத்தின் வடபால்
மூவுல கோரும் படிந்திடு சாலா
தீர்த்தம்முக் கூடலாம் தீர்த்தம்
தேவர்கள் தேவன் நாவில்வாழ் தீர்த்தம்
திகழ்தரும் உரோமச தீர்த்தம்
தாவிலா விசுவ நாயகன் அங்கே
தழைத்திடும் சனகமா தீர்த்தம் 35

பொருவிலாக் கங்கை பொங்கிய தீர்த்தம்
போகவ தீர்த்தத்தின் கீழ்பால்
வருதிரு மூல லிங்கம்உண் டிப்பால்
வளர்திரு மூலதீர்த் தத்தின்
அருகினில் தீப தீர்த்தத்தின் கீழ்பால்
அரும்புழு மாறிய தீர்த்தம்
மரகதம் மேவும் காசிப நாதர்
தீர்த்தமே வடகயி லேசர் 36

கண்ணுவ தீர்த்தம் கோமதி மேவும்
கண்ணுவ நாயகர் இப்பால்
எண்ணிய நல்கும் பூரண யாறு
இயன்றபா லாறுசிந் தாறு
தண்ணதி நாக நதிகலி யாறு
சாவியா றுடன்சர நதியே

மண்ணதி கோரை யாறுடன் மணிமுத்
தாறுவா ருணநதி யாக 37

இந்நதி எல்லாம் தாம்பிர வேணிக்
கிணைஇலாச் சேடியர் இதன்கீழ்
மன்னுசக் கரமே வலஞ்சுழி மேல்பால்
கோடிநா யகர்அவண் வதியும்
சின்மய தீர்த்தம் ஆனந்த நாதர்
செப்பிடும் அங்ஙனம் வடபால்
தன்நிகர் ஆகும் மங்கள நாதர்
மங்கல தீர்த்தத்தின் சார்மே 38

எல்கை தென்பால் காசிஅதன் எல்கை தென்பால் கெசமோட்சம்
சொல்லும் மூன்றீ சுரதீர்த்தம் மூன்றீ சுரர்தென் புத்தீசர்
வில்லி நாதர் இதன்கீழ்பால் விடைஆர் கும்ப முனிதீர்த்தம்
நல்ல முனிவோர் பணிதீர்த்தம் கடனா நதிசங் கமதீர்த்தம் 39

இதற்கு வடபால் சந்நிதியில் இந்திர மோட்ச தீர்த்தம்இவை
கதிக்க அழியா மதிலாடக் கடவு ளோர்க்கும் எண்பதுடன்
விதித்த நான்கு கிருச்சனத்தின் பலனை நல்கும் வேதமுடன்
மதிக்கொம் புடைய கெசமுகனும் வானோர் கோவும்
அவண்வதியும் 40

நாறம் பூநா யகர்அங்கண் நதியின் பாங்கர் ஆலயம்கொண்
டீறில் செல்வம் அளித்தருளும் இந்தப் பதிதென் பால்காசி
மாறில் மந்தா கினித்தீர்த்தம் மறையோன் கொண்ட சோதனையால்
பேறு தரும்தண் டாதீர்த்தம் பின்னும் சித்த தீர்த்தம்அரோ 41

அதன்கீழ்ப் பரம தீர்த்தமுடன் ஞான தீர்த்தம் புறமதம்தீர்
நிதமாம் சைவ தீர்த்தம்இவை நெடியோன் தீர்த்தம் முதலாக
நதிஉத் தரவா கினிஎல்கை நாற்ப துடனை நதித்தீர்த்தம்
விதிநா யகர்க பாலீசர் கடுக்கை நாதர் வேதீசர் 42

இடப தீர்த்தம் இடபேசர் பூவ ணேசர் புட்பவனம்
சுடரோன் தீர்த்தம் அருணேசர் சொல்லும் அதன்பால் எழுதீர்த்தம்
கடக தீர்த்தம் பூமிசார் அரிகை நாதர் கறைக்கண்டர்
வடபால் அரிஅர்ச் சனைநாதர் வன்னி ஈசர் வயித்தீசர் 43

வடபால் சத்தீ சுரர்திரிபு ராந்த கேசர் வயிரேசர்
குடபால் வளரும் மணிக்கிரீசர் ஆத்தி நாதர் கும்பீசர்
விடையார் தீர்த்தம் ஈரைந்தா மேவு கயிலை நாயகரே
தடம்ஆர் கின்ற சயிலேசர் தென்பால் சயில தீர்த்தம்அரோ 44

சோம நாதர் அத்தீர்த்தம் சுதின விதிபா தப்பிரியர்
தாம்மே வியதீர்த் தம்சகல பாவம் போக்கும் சத்திபுரி
வாமை தொழும்உ ரோமேசர் மேக நாதர் மதிநாதர்
கோம தீசர் கும்பீசர் கோட கேச ரத்தீர்த்தம் 45

காமே வியதென் வில்வவனர் சவுந்த ரேசர் கடனாத
மாமே வியஇ ராமீசர் காளத் தீசர் மார்க்கண்டர்
சோம நாதர் சொக்கேசர் சோதி வனத்தில் சோதீசர்
பூமே வியவங் குண்டீசர் மேகநாதர் புவனேசர் 46

அப்பு லிங்கர் அமுதீசர் கயிலை நாதர் அகிலேசர்
செப்பு சஞ்சீ வினிதீர்த்தம் திருமூ லேசர் செகநாதர்
முப்பார் போற்றும் முனிநாதர் முகில்சேர் வேங்க டாசலரே
அப்பால் சாம ளாநதியந் தியசங் கமத்தி மந்த்ரேசர் 47

அக்கி னீசர் வடதளியார் அமலர்சிந்து பூந்துறையில்
முக்கண் உடையார் சத்தபுரி முனிவர் போற்றும் மூலநதி
மிக்க தீர்த்த மூலேசர் வேய்முத் தீசர் பாதாள
தக்க கங்கை தனில்என்பு தான்பூ ஆன தன்மையினால் 48

முத்தி தீர்த்தம் கோடீசர் அகிலாண் டீசர் முருகேசர்
சத்தி தீர்த்தம் சத்தமுனி சடாயு தீர்த்தம் சடையுடையார்
அத்தர் நடனம் தருதீர்த்தம் அருண நாதர் அகத்தீசர்
நித்திய மான உருத்ரேசர் உருத்ர பந்த நெறிதீர்த்தம் 49

சித்தி தீர்த்தம் சத்ததலம் திரிபு ராந்த கேசுரரே
பத்தர் சூலை தீர்த்தருளும் பரம தீர்த்தம் பால்வண்ணர்
அத்தி முகவன் அருள்தீர்த்தம் அண்டா பரணர் அகத்தீசர்
சுத்த கங்கை படிதீர்த்தம் சொக்க நாதர் சோதீசர் 50

கேசவ தீர்த்தம் கெந்திரு தீர்த்தம்
கெருட தீர்த்தம் கிளர்நந்தி
வாசவ தீர்த்தம் மங்கள நாதர்
வருண நாயகர் வழுதீசர்
பாசுருப் பகவன் பரவிய கயிலைப்
பரனுடன் காரி நாயகனே
ஆசிலா நதியில் அமரும்நா கீசர்
ஆனந்தர் வீரபாண்டீசர் 51

வேறு

முந்தை முதலைக் கருள்தீர்த்தம்
மூன்றீ சுரமே முக்கூடல்
எந்தை கயிலைக் கிறைதீர்த்தம்
குசையார் வனத்தில் ஏறுடையார்

வந்த மூலர் சித்தேசர்
வழுதி நாதர் கயிலேசர்
உந்தி மீதில் வீரேசர்
உக்கி ரேசர் ருத்திரேசர் 52

அதறகப் பால்தென் பாண்டீசர்
சொக்க நாதர் அருள்தீர்த்தம்
உதிக்கும் உக்ர பாண்டீசர்
வரகு ணேசர் உமைதீர்த்தம்
நதித்தண் துறைசார் வைகுந்தை
நாதர் கயிலை நாயகரே
நிதிக்கோன் பரவும் அளகேசர்
நீலகண்டர் சிவதீர்த்தம் 53

சங்கர தீர்த்தம் காந்தீசர் தரும தீர்த்தம் தருமேசர்
மங்கல மேனி ஆதீசர் வளரும் தீர்த்தம் பதினைந்தாம்
பொங்கு நவலிங் கப்பதிகள் புவன தீர்த்தம் புவனேசர்
பங்க யாச னன்தீர்த்தம் பரவு மனவத் தமர்நதியே 54

சத்த தீர்த்தம் கயிலேசர் தழங்கு கங்கை பொழிதீர்த்தம்
மத்தர் காசி நாயகரே அத்தி ரீசர் அகிலேசர்
மத்த யானை பூசித்த வார ணேசர் மதிநாதர்
நத்தார் தீர்த்தம் சுந்தரரே விசுவ நாதர் நாகீசர் 55

பூமான் தீர்த்தம் சரசநதி புவனதீர்த்தம் புவனேசர்
கோமான் வாயு லிங்கேசர் குலசே கரர்கோ மளதீர்த்தம்
வாம னேசர் வன்னீசர் வருண தீர்த்தம் வருணேசர்
சோம லிங்கர் மதிதீர்த்தம் சுக்கி லேச ரத்தீர்த்தம் 56

நார சிங்க ரத்தீர்த்தம் நன்மை கொடுக்கும் நவைநீக்கும்
வாரி தீர்த்தம் சங்கமத்தில் வருண தீர்த்தம் வருணேசர்
சூர்சாய்த் திட்ட வடிவேலர் சுலவும் வதனா ரம்ப முதல்
ஆரோ டிதழி அணிந்தருளும் அமல தீர்த்தம் அளவிலரோ 57

இவைஎ லாம்தென் குறுமுனிவன் படிந்தே போற்றி ஏறுயர்த்தோன்
சிவையோ டிருந்த தானங்கள் யாவும் பரவித் திரும்பிவரும்
புவனம் தனிலும் சேயுள்ள பூத நாதன் பதிபோற்றி
உவமை இல்லா மலயம்அதில் உற்றான் பதிமுக் கியம்உரைப்பாம் 58

மூலம் ஏழும் முனிஏழும் மொய்த்த கயிலே சுரர்ஒன்பான்
சீல முனிவோர் பதிஏழோ டைந்து தேவேந் திரன்போற்றும்
நீல கண்டர் பதிஏழு நீடும் சுடர்கள் ஈரந்தாம்
பாலர் போற்றல் பனிரண்டாம் பதிகள் அறுபான் ஒருநான்கே 59

வடபால் கங்கை தென்பாலில் தாம்பிர வேணி மற்றும்உள
தடமா நதிகள் அவைகூடும் சலதி தீர்த்தம் தனக்கொப்பாய்

இடுமா தீர்த்தம் வேறில்லை உலகில் என்றே இசைத்துப்பின்
கடமா நதிச்சங் கமதீர்த்தம் கருதப் படியக் காசினியில் 60

வேறொன் றில்லை இதுபோலும் விளம்பில் மகத்வம் மேலான
பேறு கொடுக்கும் பொருநைநதி வந்து பலனைத் தந்திடுமால்
கூறும் அடியார் மேனியினில் குறைகள் போக்கிப் புண்ணியமாம்
நீறு புனைந்தோர் முடிக்கணியாம் தீர்த்த மகிமை நிகழ்த்துவாம் 61

வேறு

இறைஞ்சியே படிவோர் இருவினைப் பவமாம்
கடலினைக் கடப்பவர்க் கிந்த
அறந்தரு நதியே ஓடமாம் மற்ற
அவனிவாழ் தீர்த்தமாம் படைக்குச்
சிறந்திடும் தலைமை பெற்றிடும் பொருநைத்
தீர்த்தத்தின் இயற்பெயர் செப்ப
நிறந்தரு தாம்ப்ர பன்னிமா லேயி
நிடகலை உருத்திர கலையே 62

அகன்மிசை தன்மாத் திரைமருத் துவதி
யாம்பிற பதிமணி மாதர்ப்
பகவதி அமிர்த ரூபிஆ னந்தி
பராபரை மங்களா லையையே
திகழ்மகோ தயையே முத்திமுத் திரையே
திரிபத கான்மிகை பொருநை
தகைமைசேர் மாலா ரூபினி பிரம
நாதையே தாபநா சினியே 63

திரைதரு கருணா சினிநரா யணியே
திவ்வியப் பொருந்தம்என் றின்ன
உரைதரும் இருபத் தாறெனத் தவத்தால்
உமையவள் கணவனுக் குதவும்
அருமைய வான தாம்பிர நிறத்த
அரவிந்த மாலைஎன் றுரைக்கும்
பொருநையின் நாமம் புகன்றிட வல்லார்
புண்ணியன் பதம்பொருந் துவரே 64

வருணனும் ஒருகால் கயிலையை அடைந்து
மாதொரு பாகனை வாழ்த்தித்
தருணநா யகனே பூதலம் அதனில்
சகலபா வங்களும் போக்கிக்
கருதிய நல்கும் தீர்த்தஉத் தமங்கள்
இவைஎனக் கருணைசெய் தடியேற்

கருள்தர வேண்டும் என்றலும் எங்கோன்
ஆழிநா யகற்கிவை புகல்வான் 65

கோமகன் வேண்ட நமதுயர் வேணிக்
கொண்டலை அளித்தனம் அன்றிச்
சோமன்வங் கிசத்தில் வருபகீ ரதன்செய்
சொலற்கருந் தவத்தினால் சூடும்
தேமொழி மந்தா கினிதனை அளித்தோம்
தென்பொதி யாசலம் செல்லும்
மாமுனி வேண்டப் பின்னும்அந் நீரை
மாலிகை எனவழங் கினமால் 66

சிரகநீர் அதனை வரநதி யாகத்
தெய்வலோ கத்தினுக் கிறையோன்
விரைமலர் வனத்தில் பெருகுதல் வேண்ட
வேழமா முகத்தவன் காக
உருவதாய்ச் சென்று கரகநீர் கவிழ்த்தான்
உதுவரும் காவிரித் தென்பால்
பொருநையாய் முனிவன் தருகமண் டலநீர்
போந்ததென் றுரைத்தனன் பின்னும் 67

இம்பருள் அதிகம் பொருநையே எமது
வேணியில் இழிந்தவை அதனால்
தம்பிரான் வேணித் தீர்த்தமே தாம்பிர
வேணியாய்ச் சாற்றுவர் சாற்றல்
அம்புவி தனிலே இடவகை செய்யுள்
வழியினால் அமைப்பதும் அன்றிச்
செம்புநேர் ஒக்கும் செயலினால் பின்னும்
செப்புவர் என்றுசெப் பினனால் 68

வணங்கியே கேட்ட வருணனும் இசைந்து
மாமுனிக் கரகத்தால் வந்த
அணங்கெனும் பொருநை அன்னையை வேண்டி
ஆடியே யாகம்ஒன் றியற்றிக்
குணம்குறி கடந்த பூவணே சுரன்தன்
குரைகழல் வணங்கியே வேண்டும்
இணங்கிய வரமும் பெற்றனன் புட்ப
வனத்திடை எய்திஅங் கிருந்தான் 69

பூறுவம் சென்ற வாகினி ஆடும்
புண்ணியம் தனில்பதின் மடங்காம்
கூறும்உத் தரவா கினிதனில் ஆடக்
கூடிய நதிஇரு மடங்காம்
தேறுவோர்க் களிக்கும் முத்தியை நல்கும்

தேன்அலர் கொன்றையான் திருமுன்
மாறிலா நதியாய் இருக்கும்அத் தானம்
படிந்திட வரும்பலன் அனந்தம் 70

பொருநைநீர் தன்னால் விளைபொருள் புசிக்கக்
கிடைக்குனர் யாவரே எனினும்
மருவுவர் பொருநைப் பதிதனில் இந்நீர்
மன்னியே புசித்திடப் பெற்றோர்
திருமிகப் பெறுவர் குடத்தினில் எடுத்துச்
சேண்வரு டங்கள்சென் றிடினும்
விரைதரும் குறையா மேன்மையும் உளதாம்
மிகுவெள்ளம் பெருகிய காலம் 71

பூசனை இயற்றப் புண்ணியம் அனந்தம்
பொங்கிய தனுவில்இந் நீரைப்
பாசனத் தெடுத்து விரதம்அ தாகிப்
பரன்உறை மிக்கநல் பதிகள்
ஈசனுக் கியற்ற எண்ணிலாப் பலனாம்
எந்தத்தீர்த் தங்களும் தங்கள்
மாசுகள் தீர மாசியில் ஆடும்
வந்தியும் மகப்பெறும் அன்றே 72

தரணியில் தீர்ந்தோர் பவத்தைஆ டாது
தண்ணதி கடந்தவர்க் களிக்கும்
வருபுனல் இதனை ஆடிடார் மறந்தார்
வழிபடார் நிந்தனை வசனம்
உரைசெய்வோர் உறுவோர் உத்தம நதியில்
உமிழ்பவர் உழையினில் மலநீர்
விரவினர் இவர்கள் வெந்நர குறுவார்
என்றுதான் விளம்புவ வேதம் 73

வேறு

தாம்பிர வேணி தன்னைச் சந்திக்கத் துதிக்கத் தானம்
ஆம்பரி வுடனே செய்ய அருகினில் அன்னம் சொன்னம்
காம்பன தோளி பங்கன் பூசனை கருதிச் செய்ய
வாம்பரி மகத்தின் பேறாம் வருபலன் அனந்தம் ஆமால் 74

இவ்வகைத் தாய வேணி மகத்துவம் இயம்பக் கேட்கப்
பவ்விய முடன்சிந் திக்க எழுதிடப் படிக்கப் பெற்றோர்
அவ்விய வினையின் நீந்தி அரும்பெறல் செல்வம் பெற்றுத்
தெவ்வினைக் கடந்தின் பம்சேர் சிவன்அடி நீழல் சேர்வார் 75

-தாம்பிர வன்னிப்படலம் முற்றும்-

ஆக விருத்தம் 1466

18. ஆத்திவனப் படலம்

பார்த்திவர் போற்றிய வீர பாண்டிய நாதர்
பழமறை நாயகர் பதிசேர் மணிக்கிரீபர்
சேத்திர பாலகர் சிறந்த தேவிபாகர்
திங்கள் முடியார் கதையைச் செப்ப வேண்டிக்
காத்திரம் சேர்ஐங் கரத்து நால்வாய் முக்கண்
களபமணி இருகோட் டோர்வதனம் காட்டி
ஆத்தியதாய் ஆதாரப் பொருளைக் காட்டும்
ஆத்திவிநா யகர்பாதம் அகத்துள் வைப்பாம் 1

ஐவகைய தொழில் இயற்றி அந்தந்தத் தொழில்தோறும்
அவையாய் நின்று
செய்வகையும் செய்வானும் தினகரனும் சந்திரனும்
தேசம் ஆன
வையகம் நீர் தீக்காற்று வானம்இய மானன்இரு
நான்காய் ஒன்றாய்க்
கையில்அப யம்புனைந்த கயிலாய நாயகன்தாள்
கருத்துள் வைப்பாம் 2

பையரவம் பரித்தருளும் பார்எலாம் பயந்தகொடி
பரிவாய் உன்னி
நையுமனத் திருத்தொண்டர் நளின உளம் கோயில்கொண்ட
நாத ரூபி
உய்யும்வகை எனக்கருளி உதவிபுரிந் தாண்டதிரு
உமையாள் பாண்டி
வையமதில் வளர்வதன மதிஅரிய நாயகிதாள்
வணங்கி உய்வாம் 3

ஆம்பிர வனத்தின் பாங்குயர் வனத்தில்
ஆத்திசேர் நாயகன் தனக்குத்
தாம்பரி வியற்றும் தோழமை புரிவோன்
சந்ததி போற்றிய தலைவன்
காம்பன தோளி கவுரியோ டுறையும்
கங்கைசேர் காரணன் பாண்டி
வேம்பன தாராற் கருளிய கயிலை
வேதியன் காதையை விரிப்பாம் 4

அருந்தவர் கேட்பச் சூதமா னிவன்
அருளிய தீர்த்தவை பவத்தின்
பரந்தசேத் திரத்தின் மகிமையில் ஒன்பான்
பதியில்இப் பதிவளம் கேட்க
விருந்தென வந்த வீரசே னற்கு
விளம்பினான் மிகுதவம் ஓங்கு

மருந்தென வந்த சங்கமா யோகி
மனம் உறக் கற்றதை மகிழ்ந்தே 5

முன்ஒரு யுகத்தில் மறைகள்பூ சித்த
முன்னவன் கோயில்கொண் டருளும்
பன்மலர் ஆத்தி வனத்திடை உவந்த
பழமறை நாயகன் பரையோ
டின்னிலம் மகிழ இருக்கும்நாள் தனில்இவ்
இறைவனைத் தோழனாம் இயக்கர்
மன்னவன் பயந்த மணிக்கிரீ பன்தான்
வழிபடு மகிமையை வகுப்பாம் 6

வேறு

சாபன்னி மனுகா லத்தில் தழைத்தபா ராத்ரி என்னும்
தூபம்நீள் அகில்இட் டோங்கும் சுந்தர வரையின் பாங்கர்
நீபம்நீள் கின்ற பத்ரா டவிஎனும் நிகழ்ந்த காவில்
பூபதி அளகை வாழும் புரவலன் ஈன்ற மைந்தன் 7

சண்பகம் நிறைந்த சோலை ஆடிடச் சார்ந்த போது
விண்புகு கோட்டுச் சாதி வேங்கைவேய் விரையார் புன்னை
பண்படும் அளிகள் பாடும் பனசம்மந் தாரம் கோங்கம்
நண்பகற் பிரபை தோன்றா நலம்தரு கானந் தன்னில் 8

சோகமே அகற்ற லால்அ சோகம்என் றொருபேர் சாற்றும்
மாகம்ஆர் தருவு மற்று மதமயல் அடங்கா வண்ணம்
போகம்மே லிட்ட போன்ற புளகம்பூந் தளிரே ஆன
மேகம்ஆர் சோலை தங்கு வளங்களை வியந்தார் அங்ஙன் 9

கருப்புவில் வளைத்துக் காத லாருடன் பொருதல் காட்டும்
சுருப்புநாண் பூட்டி முல்லைச் சூதப்பூ மலர்அ சோகோ
டருப்புறு வனசம் நீலம் ஐவகைப் பாணம் மேவி
மருப்புறு கைதை வாளால் வீசிய மதனே போலும் 10

காவெலாம் வசந்தம் எய்தக் கார்படு காலத் துற்ற
மேவிய மதர்ப்பி னோடு விதிர்ப்பெலாம் அகன்று வெம்மை
பாவிய காலம் தன்னில் பாதலம் முதலாய் உள்ள
தாவில்எவ் வுயிர்க்கும் கோடை தழல்கண்ட மெழுகே என்ன 11

வசந்தம்ஆர் காவில் எய்தி மாதர்கள் அடைப்பை தாங்க
பசந்தபூம் பந்தர் நாப்பண் பண்ணயந் திசைப்ப ஓர்ந்தே
இசைந்தவில் மதனும் போதா தெழில்இவன் என்ன வாய்ந்த
நிசம்தவ றாத தோழன் நிதிமைந்தன் நிலவும் ஏல்வை 12

மூவகை மலர்க ளான முளரிசெங் குமுதம் நீலம்
காவிகள் அலர்ந்து மொய்த்த கடிமலர் வாவி ஆட
மேவிய கவின்கொள் சாயல் மின்உருத் திரிந்து வேறு
பூவியல் மாலை போலும் பொலிந்துயர் பொன்னே போலும் 13

அந்தர தேயம் நின்றும் ககனம்ஆர் வழியே போந்து
வந்தனர் காவின் ஊடு மாதர்கள் சித்ர சேனக்
கந்திரு அன்னான் பெற்ற கன்னிகை கவிர்கொள் செவ்வாய்
அந்தளிர் மேனி லீலா வதிஎனும் அணங்கி னோடும் 14

கும்பநா தன்தான் பெற்ற கொம்பாம்மென் சித்ர லேகை
அம்புய முகத்தாள் இன்னோர் அணிஅலங் காரத் தோடும்
வம்புயர் தனத்துத் தோழி மாதர்கள் சேடி மானார்
விம்பவாய் கனிந்துள் ஊறிச் சூழ்வர மேவினாரே 15

காவினில் இழிந்து சோலைக் கவின்எலாம் கண்டு கண்டு
பூஅலர் கொய்து பொங்கர் எங்கணும் புல்லிப் பின்பு
வாவியில் படிவோம் என்ன வனிதையர் மலரைநோக்கி
ஆவியின் இனிய தோழி அம்மலர் தருக என்ன 16

இப்படிப் பயிலும் போதில் இருவரும் பிரிந்து வேறோர்
மைப்படி காவுள் ஆடிச் சேடியர் வளங்கள் காட்ட
துப்பிதழ்ச் சித்ர லேகை தோழியோ டொருபால் ஏகி
அப்புறம் அணையும் போதில் அங்கொரு சோலை கண்டாள் 17

இவைமிக வளங்க ளாம்என் றெண்ணியே எய்தும் போதில்
சுவைதரு கன்னல் கோட்டுச் சுந்தர மதனன் போல
நவைஇலா மணிக்கி ரீபன் நாதயாழ்ப் பாடல் சூழக்
கவைதரும் கோட்டுத் தாருக் காவினான் இருத்தல் போல 18

கடிமலர்ப் பந்தர் நாப்பண் கவின்கொள்ஆ சனத்தை நீங்கி
படியினில் பயிலா நின்றான் பைந்தொடி கண்டு பாரில்
வடிமதுத் தாரு நாட்டில் மன்னனோ வேளில் வாய்ந்த
முடிவிலா அழகன் யார்என் றுன்னியே முயக்கம் உற்றாள் 19

இவனைநாம் முயங்காவிட்டால் இவ்வுடல் முடிவேன் என்னும்
கவனமாய் எய்திப் போந்து காமனை நிகர்த்தோன் காலில்
புவனியில் தாழ்ந்து நின்று புரவல நின்மேல் ஆசைக்
கவலல்உற் றேன்காண் என்று காமுற்றாள் கழறும் போதில் 20

மன்னனும் இவளை நோக்கி வாரியில் வந்த மின்னோ
கன்னலின் சுவையோ தெய்வக் கற்பகக் கனியோ காமன்
பன்னிய பருவம் கற்கும் பவளத்தின் கொடியோ பாரில்
துன்னிஇங் கெய்திப் போற்றும் சுந்தரி இவள்தான் என்னா 21

மனமயக் குற்று நின்று மாதரைக் களவில் சேர்கை
கனம்அல வரைதல் செய்தே கலப்பது கற்பதாகும்
எனமொழிந் தெமது மாதே எங்குளாய் இவண்வந் தெய்தும்
நனவென்கொல் யார்பெண் நீதான் என்றனன் நகைத்து நின்றாள் 22

மாதர்க்குச் சுயம்ஒன் றுண்டோ மதலையாம் பருவம் தன்னில்
தாதைகீழ் அடங்க வேண்டும் தனப்பரு வத்தி னாலே
மேதகு கணவன் கீழாம் மின்னிகழ் விழைவி னாலே
ஓதிடின் மைந்தர்க் கீழாம் எனவிதி உரைத்தான் பின்னர் 23

சாயலும் நகையும் கண்டு தன்குலம் என்று கண்டு
வேய்உறு தோளி நீயார் வினவிட விள்ளாய் என்றார்
தாய்தந்தை சுற்றம் இன்னார் தத்துவம் என்றாள் இங்ஙன்
தோய்வுறல் கூடா துந்தன் தமரினைத் தொகுத்தி ஆகில் 24

அவர்களை உசாவி யானே அவர்களால் உதக தானம்
தவர்கள்முன் வேள்வி முன்பு சாட்சியால் தளிர்க்கை பற்றித்
துவைகுதும் என்றான் இந்தச் சுந்தர லேகை சென்றே
இவைஇரு குரவற் கோதி எய்துதும் என்ன நீங்கும் 25

பதிபுகுந் தினைய செய்தி பகருதற் கன்னை பாலில்
விதிதனைப் புகல்வாள் சோலை மேவியே விளையாட் டெய்தி
புதியநாண் மலர்கள் கொய்யும் போதிலே புத்திக் கேற்ற
மதிநிகர் கணவன் தன்னைக் கண்டது மற்றும் எல்லாம் 26

உரைத்தனள் அவன்தன் மேன்மை உண்மையும் உறுதி நல்லோன்
புரைக்கிடன் இன்றிச் சொற்ற புதுமையும் புகலக் கேட்டு
விரைத்தளிர் அன்ன மேனி அன்னைதன் மேலோர்க் கோத
வரைப்பதம் என்னச் சுற்றத் தாருடன் வரைவு கூற 27

அவர்களும் இசைந்து தோழன் மைந்தனுக் காகும் என்றார்
தவர்களோ டெழுந்துகும்பன் கிரிபன்பால் சார்ந்து தங்கள்
பவமுறை பேசி ஒத்த பண்பினால் இசைந்த போதில்
தவநிகழ் கின்ற தொன்று நாரியர் இருவர் தம்மில் 28

பிரிந்துபோய்ப் போது கொய்த பிறைநுதல் கரிய கூந்தல்
கருந்தடங் கண்ணி லீலா வதிஅந்தக் காவை நீங்கி
மருந்தெனும் தோழி சித்ர லேகையைத் துருவி வந்து
அருந்துதற் கரிய இந்த அடவியின் வளனை நோக்கி 29

கொண்டுதன் மனம்உ வந்து கொள்கையில் அமைத்து நேடிக்
கண்டனள் தென்றல் காவில் கதிர்வளர் பளிங்கு மாட
தண்தர ளத்தால் தூங்கு தமனியப் பந்தர் மீது
வண்டலர் தாரினானை வனிதையும் கண்ணுற் றாளே 30

இந்திர லோகத் துள்ள இறைவனோ இங்குற் றார்கள்
அந்தர நாடர் தாமோ என்னவை உற்று நின்று
சுந்தர மன்னன் தன்னைத் தொழுதனள் இவளும் ஆசை
முந்தினாள் தோழி தன்னை முயங்கினள் முன்வந் தெய்தா 31

இவன்இவள் மேலே ஆசை உற்றனன் என்று நோக்கித்
தவனனைக் கண்ட போதின் தன்மைபோல் அளவி லாத
உவமைஇல் மயல்கொண் டங்ஙன் உற்றமர் செய்திஎல்லாம்
அவள்நனி அறிந்து தான்ஒன் றறைகுவள் ஆகி அன்பாய் 32

உன்னிடத் தியானும் மையல் உறுகின்றேன் இதற்கொன் றுன்னை
முன்னைவந் துறவு கொண்டே முற்றிழை யவளை முந்தப்
பன்னியர்க் கோடி யான எமர்களும் பண்பின் தீட்டப்
பின்னைநீ வரைதல் செய்தி என்றனள் பிரமை யாலே 33

காமனுக் கிணையி னானும் கன்னியர் இவளைச் சேர
வாமற்றை எழில்கொள் மைந்தர் ஆயினோம் இல்லை என்ன
ஏமுற்ற இனிய சாயல் இளமயில் இவளை நோக்கி
நீமற்றை அரிவை யாகச் செய்யலாம் நிகழ்ந்த தொன்று 34

உன்னையே மரபில் உள்ளான் ஒருவனுக் குறுதி பேசி
மன்னின செயலால் உன்னை நாம்மணந் திடுதல் கூடா
தென்னவே உரைத்த போதும் இவர்கள்தம் இளமை யாலே
பன்னிநான் ஒருபோ தேனும் புணர்ந்திடப் பாலை என்றாள் 35

முறைஉண்டோ ஞாயம் உண்டோ மோகம்உற் றவளுக் கென்னா
நிறைதவ றாத மன்னன் நேரிழை அவளைப் பின்னும்
மறையினில் வழுவாம் என்றான் மதர்நெடுங் கண்ணும் வாய்ந்த
பிறைநுதல் மயில்மென் சாயல் பெண்கொடி மயல்பொருளாய் 36

தனித்தொரு காமன் செய்யும் மயக்கையார் சாற்ற வல்லார்
சினத்துடன் சபிப்பேன் என்று செப்பினாள் செம்மல் தானும்
வினைக்கிடம் இதுஎன் றங்ஙன் வெறுத்திட வேல்கண் ணாளும்
மனக்கவல் உற்றுச் சீற்றம் உந்தியே வலித்துச் சொல்வாள் 37

என்னைநீ வெறுத்த லாலே இயைந்துறும் இவளும் நீயும்
பொன்எனும் அழகு குன்றிப் புவியினில் பனிப்புக் கொள்ளத்
துன்னியே குட்ட ரோகம் தொடர்ந்திடச் சோர்வு கொண்டு
பன்னகம் கொள்ள நின்ற பருதிஒப் பாகத் தானே 38

நீசம்ஆ கியப சாசாய் நேர்படக் கடவீர் என்று
பேசியே சபித்தாள் அந்தப் பெண்தரு சாபம் ஏற்றார்
ஆசினால் சபித்தாள் தன்னை அப்படி அழகு மாறி
மாசுறக் கடவாய் என்று சபித்தனர் வழக்கி னாலே 39

காமவல் வினையினாலே மூவரும் கடைய தாகி
ஏமம்ஒன் றின்றிக் கானத் தெய்தியே இடர்உ ழன்றார்
சோமனே முதலாய் உள்ளோர் பட்டதைத் துருவிப் பார்க்கில்
மாமயல் கொண்டார்க் கன்றோ துன்பத்தை வகுத்த தம்மா 40

பின்பொரு ஏது இன்றிப் பிழைப்படும் தம்மால் வந்த
துன்பினை நீங்கு மாறு சொற்றிடு முதியோர் காணா
தென்செய்வோம் என்ன எண்ணும் இரங்கிடும் மயங்கும் செல்லும்
கன்மமோ என்று ரைக்கும் முற்றிய கன்மத் தாலே 41

காடும் கல்அதர் அத்தமும் கானியா
றோடும் சூழலும் ஓங்கு வரைகளும்
நாடும் மற்றை நகரியும் ஞாயில்சூழ்
மாடும் நாடி மறுகில் மறுகியே 42

இன்னல் எய்தித் திரிபொழு தேர்பெறு
முன்னர்த் தோன்றிய ஓர்இடம் முந்தினார்
அன்ன சோலைசூழ் ஆலயப் பாங்கரில்
முன்னர்த் தோன்றினன் வேழ முகத்தனே 43

இந்த வேளை எமதிடர் தீர்த்திட
வந்த நாதன் இவன்எனக் கண்டுவாழ்ந்
தந்தம் இல்லதோர் ஆனந்தம் எய்தியே
கந்த நாள்மலர்ப் பாதம் கருதினார் 44

மணிக்கி ரீபன் வருத்தும் பிணியினைத்
துணித்தல் செய்யும்இத் தோன்றல்என் றேமனம்
கணித்தினாடனிற் காவென்று வாசனைக்
கிணக்கம் பற்றி இருந்தனன் என்பவே 45

இத்தி றத்தில் ஒழுகிய நாளிலே
அத்தி ஆனனத் தான்அருள் கூர்ந்தனன்
பித்தர் போல்வரு மைந்தன் பிணிகெட
முத்தன் வாணியி னால்மொழி கின்றனன் 46

இன்னமும் சிலநாள் ஏங்கல் உள்ளன
மன்னு தீர்த்தம் வான்திரு ஆலயம்
துன்னி யேபடி தோமத் துதிசெய்வீர்
அன்ன நாளில்அங் கோர்தடம் தோன்றுமால் 47

எங்கன் உள்ளன தென்றிடில் தென்திசை
அங்க ளம்மடு ஆடிடும் போதினில்
துங்க வன்பிணி தீரும் துகள்அற
மங்கை பாகன் வயிரவக் கோலமாய் 48

வந்து தோன்றி வருத்தம் எலாம்தவிர்த்
தெந்தை நல்வரம் ஈகுவன் என்றுரை
தந்த னன்மகிழ் வெய்திச் சரண்பணிந்
திந்த நன்மைகொ டெங்கணும் போற்றியே 49

தென்தி சைக்கண் எழுந்தனன் சிந்துர
வென்றி யான்அரு ளின்படி மேவியே
துன்றும் ஓர்நகர் அவ்விடம் தோன்றிட
சென்று கண்டனர் பாவங்கள் தீருவோர் 50

கண்ட தன்புறத் தெய்திஅப் பால்கறைக்
கண்டன் ஆலயம் தோன்றக் கவின்கொளும்
கண்டல் சூழ்தடம் ஒன்றுடன் கண்ணுற்றா
கண்டெ னும்மொழிக் கன்னியர் தம்முடன் 51

இரங்கு நீர்த்தடம் ஆடி எழுந்தனர்
தரங்க மென்றுடும் பிற்றெறு நோய்கள்தாம்
முருங்கல் நீங்கிட முன்எழில் மேனிதான்
கருங்கல் நீங்கிய காரிகை என்னவே 52

கோள்க டந்த குருஉச்சுடர் என்னவே
வாள்வி டும்உரு எய்திமற் றீர்த்தத்தின்
நாள்வ ரும்பலன் நன்மையைப் பேசிடும்
வேளை தன்னில் விமலன் வெளிப்பட்டான் 53

வேறு

பயிரவக் கோலம் காட்டப் பணிந்தவர் தம்மை நோக்கிக்
கயிரவ வாய ரோடும் கருத்தழிந் தவைக ழிந்திச்
செயிர்அறு தீர்த்தம் ஆடித் தீர்ந்தனிர் இந்தத் தீர்த்தம்
வயிரவ தீர்த்தம் ஆகும் மகிமைநாம் வழங்கக் கேண்மின் 54

பஞ்சபா தகங்கள் தீரும் படிபவர்க் கருமை யான
எஞ்சலில் செல்வம் பாலித் தெளிதினில் முத்தி நல்கும்
அஞ்சிடும் உங்கள் பாவம் அகற்றிய தன்மையாலே
விஞ்சையாம் மோட்ச தீர்த்தம் என்றருள் விளம்பும் நாதன் 55

தன்அடி பணிந்து நின்று தம்கரம் சிரசில் கூப்பிப்
பன்னகா பரணா போற்றி பயிரவக் கோலம் பாலித்
தின்னிலத் தெம்மை ஆண்ட இறைவனே போற்றி இந்த
நன்னலம் நாங்கள் எய்த நயந்தருள் நாத போற்றி 56

எனத்துதித் திறைஞ்சி நின்ற இவர்கள்மேல் அன்பு கூர்ந்து
வனப்பினுக் கிணைஇ லாதீர் வம்மின்கள் மணிக்கி ரீபா
தனக்கிணை யான இந்தத் தரணியில் ஆத்தி மேவும்
புனல்சடை முடியி னாற்குப் பொங்கும் ஆலயங்கள் செய்வாய் 57

அவ்விடைப் பனைக்கை நால்வாய் ஐங்கர மைந்தன் தன்னை
செவ்விதின் விதித்துப் போற்றிச் சிறப்புடன் இங்கு வைகி
நவ்விசேர் விழியி னாரை நன்மணம் புனைதி இந்தத்
திவ்விய நாதன் வேண்டும் சீர்களும் தருவான் என்ன 58

அருள்செய்து மறைந்தான் எங்கோன் அருட்படி மணிக்கி ரீபன்
பொருவிடை யோனைப் போற்றிப் புரந்தவன் அருள்மேற் கொண்டு
தரையினில் அதிகம் ஆன தலம்இதென் றெய்தித் தாழ்வில்
கரைஇலாப் பணிகள் செய்து கயமுகன் தனைவி தித்து 59

பூசனை நடத்தி ஆத்தி புரத்தினுக் கழகி யற்றி
ஈசனை ஐங்க ரத்த இபமுகன் தன்னை எய்தி
வாசனை மலர்இட் டேத்தி வாரண முகத்தாய் போற்றி
தேசிகா எம்மை ஆண்ட தேவர்கள் முதலே போற்றி 60

ஐங்கர நாதா போற்றி ஆகுவா கனனே போற்றி
திங்கள்அம் பிறைசேர் கோட்டுத் தெய்வநா யகனே போற்றி
பங்கய பாதா போற்றி பவளமா மலையே போற்றி
கங்கைநா யகன்தன் மைந்தா கருணைவா ரிதியே போற்றி 61

என்னவே உமையாள் பெற்ற இபமுகன் தனைஇ றைஞ்சிப்
பின்னவன் தாதை யான பிறைமுடிப் பெருமான் எங்கள்
முன்னவன் தனைஅர்ச் சித்து மும்முறை வலம்செய் தேத்திப்
பன்முன்ற துதிக்கின் றானால் பாவம்அ தகன்ற பாலன் 62

காரணம் இன்றி வந்த கன்னியர் வலித்துக் காம
வாரியில் படுத்த மோக மயல்விளை மகளி ராலே
நீரினில் பாசி என்னும் நெடுந்துயர் அகற்றி ஆண்ட
பூரண முதலே போற்றி புண்ணிய நாதா போற்றி 63

திங்களும் பிறையும் பாம்பும் திருமுடிக் கணிந்தாய் போற்றி
மங்கையோர் பாகம் வைத்த வாரண உரியாய் போற்றி
பங்கய பாதம் தந்து பணித்தருள் பகவ போற்றி
எங்களை ஆண்டு கொண்ட இறைவனே போற்றி போற்றி 64

என்றுமூ வருமே போற்ற இறைஎழுந் தருளி வேண்டும்
பொன்றிலா வரம்கேள் என்னப் பொன்அடி பணிந்துநின்று
நன்றெனும் தீர்த்த மூர்த்தி நகரினுக் கடியேன் பேராய்
நின்றிட வேண்டும் நாதா நின்பதம் வேண்டும் என்றான் 65

இறைஅருள் செய்து லிங்கத் தெய்தினான் இமையோர் எல்லாம்
நறைமலர் தூவி ஆர்த்தார் நதிபுனை மணிக்கி ரீப
மறையவன் மணிக்கி ரீப நகரம்மற் றப்பேர் தீர்த்தம்
குறைவிலா தன்றும் என்றும் நிகழ்வதிக் கொள்கையாலே 66

நாதனைப் பணிந்து பின்பு நாரியர் இருவர் தம்மை
வேதியர் சடங்கி யற்ற வெவ்வழல் முன்னம் வேட்டுக்
காதலி யார்க ளோடும் கவின்பெறு நகரில் பன்னாள்
ஆதர வுடனே வைகி அகன்றுதன் அகிலம் புக்கான் 67

இத்திறம் உரைத்த யோக நாதனை இறைஞ்சி இந்த
மைத்தகண் டத்தி னாற்கு மணக்கிரீ பப்பேர் வந்த
உத்தமம் இதுவா மென்று முடிகொண்ட உறும்பேர் இந்த
நித்தனுக் கெய்தும் அந்தக் கதையினை நிகழ்த்த வேண்டும் 68

என்னவே கேட்ட வீரமா சேனற்
கியம்புவான் எறிதிரை முந்நீர்
துன்னுசூழ் உலகில் பின்னும்ஓர் உகத்தில்
தோன்றிய சொலற்கரும் கொற்கை
நன்னிலப் பாண்டி நாயகன் அமுத
கிரணன்பால் தோன்றும்நட் புடைய
மன்னவன் இவனை மறுபுலப் பகைவன்
பொருதிட மதித்துவந் துதித்தான் 69

பொரவரும் அவனோ டெதிர்ந்துபோர் புரியப்
புரவிதேர் புகர்முக வயமாத்
திரைநிகர் வீரர் வெள்ளமும் தெளித்துச்
செயம்குறித் ததிர்ந்துகண் சினத்துத்
தருமுனைப் படைகள் வகுத்தணி ஆற்றிச்
சாரிமா றிச்சர மழையால்
இருவகைத் தானை யரும்பொழிந்திடவே
இதனில்ஒன் னார்படைக் கிடைந்தே 70

கவுரியன் தானை உடைந்திடப் பாண்டி
காவலன் கவனைஉற் றிந்தப்
புவிதனில் ஆத்தி வனத்திடை உற்றான்
புண்ணியன் தனைக்கண்டு போற்றிச்
சிவன்எனை ஆள இவண்வதிந் தனனே
என்றுகை சிரசின்மேல் கூப்பிப்
பவன்அடி தொழுது மறுபுலப் பகைவன்
தனைப்பொரப் பரிந்துகாத் தருள்வாய் 71

மனம்அழிந் தெய்த்து மாற்றலர்க் குடைந்த
மானமும் இழிவும்மா றாத
சினமுடன் வேறு புகல்இலாக் கவலைத்
திரைமுந்நீர் எய்தினோம் சிறந்த
அனைஎன வருவோய் கரைதனில் எய்த
அருங்கலம் என்னவே அணைந்தாய்

உனைஅலால் வேறு கதிஇலேன் கண்டாய்
ஒன்னலார் புரம்உகைத் தவனே 72

கருணைவா ரிதியே இற்றைநாள் போரில்
தகைந்துகாத் திரட்சித்த தாலே
புரம்இவண் ஆத்தி வனத்தில்உன் கோயில்
புதியன பணிகளாய்ச் செய்து
பரவிட உறுவேன் பரமனே இன்னும்
பணித்தன பணிகளும் பரிப்பேன்
வரம்அளித் தருள்வாய் மறைவளர் வாணா
வரதனே எனவணங் கினனால் 73

என்றமன் னவனுக் கிரங்கியே பொருதற்
கெய்துநா முநீ நென்னல்
சென்றென முயல்வாய் என்றச ரீரித்
திருவுள வசனம்மே விடலும்
நன்றென மகிழ்ந்து மற்றைநாள் எழுந்து
நால்வகைத் தானையோ டணைந்து
வென்றிடப் பொரும்அவ் வேளையில் கொன்றை
வேணியன் வீரர்போல் எழுந்தான் 74

மன்னவற் குவரி வருவது போல
வாம்பரி ஆயிரம் மள்ளர்
துன்னவே ஒன்றுக் கதிகமாய்த் தோன்றச்
சோழனும் கண்டுதன் சேனை
தன்னுடன் ஓடத் துரந்துபாண் டியற்குத்
தாதகி யான்முடி தன்னை
பன்னகா பரணன் பறித்தது சூட்டி
பல்வளம் சிறந்திடப் பரித்தான் 75

வேறு

மானமும் மகிழ்வும் நல்கி வழுதிமன் னவற்குத் தானே
தேனலர் கொன்றை அண்ணல் திருவுரு மறைந்து வானில்
தானச ரீரி ஒன்று தண்டமிழ் நாட்டில் நீயே
கோனணிமு டியைக் கொண்ட கூடலான் என்றான் கோமான் 76

வேறு

வென்றுமுடி கொண்டபாண் டியன்என்னும் பெயர்விளங்க
அன்றருளிச் செய்தனன்அந் நாயகற்கும் அப்பெயர்தான்
என்றும்நிகழ்ந் திடமன்னன் இறைஞ்சிவேண் டினன்இறையோன்
நன்றுமகிழ்ந் தப்பெயரை நலம்பெறவே தரித்தனனால் 77

அந்தநாள் முதல்என்றும் ஆத்திவன நாயகற்குப்
பந்தமாய் வென்றுமுடி கொண்டபாண் டியநாத
எந்தையார் எனஉலகம் ஏற்றிடநின் றனஇறைவன்
கந்தநாள் மலர்பரவிக் கசிந்துருகிப் போற்றினனால் 78

வேதகா ரணசரணம் வென்றுமுடி கொண்டருளும்
நாதபூ ரணசரணம் நாயேனைப் பொருள்படுத்தி
வேதைபுரி மாற்றானை வென்றருளி வெற்றிஅருள்
மாதுசேர் மேனிமணிக் கிரிபவா னவசரணம் 79

ஆத்திவனத் தாலயமும் அணிவிழா முதலான
சூத்திரமும் திருநகரும் தொலைவிலாப் பெருவளமும்
பாத்திபன்செய் தனன்பதிக்குப் பெயர்பாண்டீ சுரம்என்றார்
சேத்திரநா யகன்மகிமை செப்பலாம் தகைமைத்தோ 80

மணித்திகழ்ந்த வழுதீசர் வரஇதுபின் கலியுகத்தில்
மணிக்கிரிமைந் தனும்நகரும் மற்றும்உள வளங்கள்எலாம்
மணல்திடர்பட் டிடக்கிடந்த வருடம்அது சிலசெல்ல
மணித்துகள்அற் றிடுவதென மற்றவைதான் வழியாலே 81

பறித்திடப்பின் சிலதோன்றப் பதிக்கிடமாய் உறுவதென
மறிக்கரத்தார் திருவருளால் மயிலின்வா ரணக்கொடியோன்
குறக்கொடியோ டினிதிருந்த கோலம்தோன் றப்பழைய
மறைப்பரமர் சிவலிங்க வடிவுதோன் றிடமகிழ்ந்தே 82

பொருநைவளம் பதியார்கள் கண்டுபூ சித்தெழிலாய்
வருநாளி லேதொண்டை மண்டலவே ளான்தலைமை
அரியநா யகமன்னன் அவனிபுரந் திடும்அந்நாள்
பெருகவே சிவதருமம் பேணியே வருகின்றான் 83

முன்செய்த தவமகிமை முற்றுதலாய் வரும்வேளை
மின்செய்த வேணியற்கு விளங்குதிருப் பணிசெய்யப்
பொன்வந்த புயன்இங்ஙன் போந்திடவே புவிவாழ்க
இன்னன்பின் தலமகிமை கேட்டுமகிழ்ச் சியின்எய்தி 84

இதுபோலும் பேறுநமக் கில்லைஎன இணைஇலா
மதிவேணி தனைக்கண்டு வணங்கிமகிழ்ந் தன்பினால்
துதிசெய்து கயிலாய நாயகா எனச்சொல்லிப்
புதியபணி செயஎண்ணிப் புண்ணியன்தன் அருள்வேண்டி 85

விரதமாய் அவண்இருந்தான் வேந்தவன்தன் கனவினிலே
சரதமறை பூசிக்கத் தாழ்ந்தெமைவேண் டுதலாலே
இரசதமால் வரைநீங்கி இவ்வுலகில் போந்தேமால்
புரவலநின் மனம்நினைத்தல் கூடிவரும் எனப்புகன்றே 86

ஆதலால் இத்தலத்தில் நமக்கருமைப் பணிஇயற்றிப்
பூதலம்போற் றுவைஎன்று புண்ணியன்அங் ஙனம்போந்தான்
நீதன்இவை மனத்தெண்ணி நிருமலன்தன் அருள்போற்றிப்
பாதமலர் பணிந்தேத்திப் பணிசெய்யத் தொடங்கினான் 87

கற்பகரம் முதலாகக் கணபதிசுற் றாலயமும்
சிற்பசாத் திரப்படியே செய்துதிருக் கயிலாய
வெற்பனுக்கு வடகீழ்பால் விமலைதிரு வுருஅமைத்து
அற்புடனே அனைநாமம் அரியநா யகிஎன்றே 88

பெயர்விதித்து ப்ரதிட்டைசெய்து பின்புபஞ்ச லிங்கம்முதல்
செயல்பெறஅவ் விடத்தியற்றிச் சுற்றுசிக ரத்துடனே
புயல்வளர்மென் சோலைகளும் பொன்னாடை ஆபரணம்
கயல்விழியார் முதலான கருவிகளும் கண்டனனால் 89

வீதிவிழா முதலான மிகுபொருளும் முந்நூலோர்
ஓதுமட முவளகமும் உள்ளிட்ட முதல்அமைத்தான்
நீதநகர்க் கரியநா யகபுரம்என் றேநிகழ்த்திப்
பூதலம் எலாம்புரந்து புண்ணியன்பொற் பதம்பெற்றான் 90

ஆத்திவனப் படலம் முற்றும்

ஆகவிருத்தம் 1556

19. புட்பவனப் படலம்

பூத லம்புகழ் பூவண நாயகன்
காதை யைக்கரு திச்செயக் கந்தடு
போத கத்து முகன்புழைக் கையினான்
பாத பங்கயம் போற்றிப் பரவுவாம் 1

வேறு

உலகம்எலாம் உளம்குளிர உறுமகிழ்வின் வடிவாகி
உம்பர் வாழும்
தலம்அதனுக் கமுதாகித் தமனியம்சேர் மழையாகிச்
சான்றோர்க் கெல்லாம்
பலமுதவும் தருவாகி நிதியாகி மதியாகிப்
பரமா னந்தப்
புலன்அறிவாய் ஓங்கிவளர் பூவணநா யகன்பாதம்
புந்தி சேர்ப்பாம் 2

தவரூப முதல்ஈன்று தண்கிருபை தான்தளிர்த்துத்
தானாய் எங்கும்
அவனிமுழு வதும்பூந்தேன் அருந்துயரம் தனைக்காய்ந்தே
அன்பர் உள்ளம்

சிவம்நிறையத் தான்பழுத்துத் தெய்வமணம் கமழ்ந்துலவத்
திகழும் செய்ய
புவனவரைப் படர்ந்தகொடி பூந்தேவி அம்பிகைதாள்
போற்றி வாழ்வாம் 3

புயல்படி சோலைத் தென்திருப் பூவ
ணேசுர நாயகன் புகழைத்
தயவுடன் எங்கட் கருள்என நேமி
சாரணி யத்துறு தவத்தோர்
சுயமுணர் லயமெய்ச் சூதமா முனியைத்
தொழுதடி பரவிட மகிழ்ந்து
நயமுடன் தீர்த்த வைபவம் தெளிந்து
நல்கிய சரிதையை நாமும் 4

கொங்கலர் கொன்றைக் குழகனை வழுத்தும்
கோதிலாக் குணங்களில் மிக்க
உங்களுக் கறைவாம் என்றவன் உரைத்த
ஒப்பிலா மகிமையை உணர்ந்த
சங்கயோ கியரைத் தாழ்ந்திந்த வகையைச்
சாற்றிட வேண்டும்என் றிரந்து
பங்கயம் வழுத்தும் வீரசே னற்குப்
பகர்ந்திடும் காதையைப் பகர்வாம் 5

புங்கவர் பரவும் பூவணே சுரனைப்
புனிதைபூந் தேவிஅம் பிகையைச்
சிங்கவா கனத்தாள் மயிடனைக் காய்ந்த
திரிமுனைச் சூலத்தாள் செப்பார்
கொங்கையில் ஆர்த்த கச்சிளங் குமரிக்
கொம்பனாள் துர்க்கையார் கோதை
பங்கய மலரால் பூசனை இயற்றிப்
பங்கயம் பரவியே வருநாள் 6

நிகழ்ந்ததோர் பருவம் நகரினில் சிறந்த
நேமியோர் வழிபடு நேமி
புகழ்ந்தபூங் காஞ்சி புரத்தினுக் கருகாய்ப்
பொலிந்ததோர் புண்ணிய நகரில்
திகழ்ந்திடும் வணிகன் தனந்தனிற் சிறந்தோன்
செந்திரு மாதுடன் வாழும்
அகழ்ந்தஏ னத்தான் வாழ்வென வாழ்வோன்
அவன்தரு மக்கள்ஓர் இருவர் 7

புண்ணியம் கோடியே பூவினில் பொலிந்து
போந்தபொன் அனையாள்இப் புவியில்
எண்ணுதற் கரிய எழில்வளர் மேனிக்

கிணைஇலா இம்பரில் சிறந்த
பெண்ஒரு கன்னி பிழைஇலாக் குமரன்
இவர்கட்கு மணங்களைப் பேணிக்
கண்ணினுக் கணியாக் கவின்மனை பெருக்கிக்
காதல ருடன்கனிந் திடுநாள் 8

மக்களைப் பிரிந்து மனையுடன் வணிகன்
வான்அடைந் தனன்மதி மருண்டு
துக்கசா கரத்தில் பொருந்துதோன் றவரும்
ஒருதலை தேற்றிடத் துணிந்து
தக்கஇல் லறத்தில் வாழும்நாள் தன்னில்
சண்பக வல்லிதன் கணவன்
மிக்கநீர் வேலை மரக்கலம் ஓடி
விழைபொருள் கொணர்தும்நாம் என்ன 9

வாரிமேல் சென்றோர் இருதுவில் வருதும்
என்னவே மைத்துனர்க் கியம்பித்
தார்அணி புயத்தான் சென்றபின் வனிதை
தமையன்இத் தையலைக் காத்துச்
சீருடன் வரும்நாள் இருதுவும் கழிந்து
சென்றதோர் வருடமும் செல்வ
நாரிதற் கிளையாள் கணவனைக் காணா
நலிதலைக் கண்டுநல் தமையன் 10

வேலைமேல் சென்ற துருவிமைத் துனனை
மீட்பல்என் றெண்ணியே நமக்குச்
சீலம்உற் றிடுபாந் தவர்களும் இலைஇச்
சிறுமியை யார்அடைக் கலமாய்ச்
சாலவைத் திடுதும் என்றுளம் உன்னித்
தன்நகர் நீங்கியே சார்வில்
கோலம்ஆர் தங்கை அவளுடன் காஞ்சித்
திருநகர் குறுகியே அங்ஙன் 11

வணிகரில் ஒருவன் வசுதைநேர் பொறையான்
மதிநிகர் தயவினான் வாய்மைத்
துணிவுடை மனத்தான் துகைஇலா நிதியான்
துணைவியும் சொலற்கரும் குணத்தாள்
தணிவுடை உளத்தார் இவர்களைச் சார்ந்தார்
தங்கையும் தமையனும் ஆகப்
பணிவுடன் நின்று பகர்ந்தனர் உங்கள்
பண்பினைக் கேட்டிவண் வந்தோம் 12

எனச்சொலும் வணிகன் தன்முகம் நோக்கி
இறைதிருக் காஞ்சியூர் வணிகன்

மனத்துறும் கவலை முகத்தினில் நிகழ
அருந்திரு மக்களீர் வந்த
வினைத்துகை யாவ தென்னவே வினவ
விளம்புவான் மேல்திசை யினிலே
தனித்ததோர் நகரம் தனில்அமர் குடியும்
தந்தைதாய் இறந்ததும் சாற்றி 13

இவள்எங்கை கணவன் எறிதிரை முந்நீர்
ஏகின செய்தியும் இயம்பி
அவனைநான் துருவிக் கொடுவர வேண்டும்
அற்றை நாள் வரைஇளை யவளைத்
தவம்உறு செயலீர் தயவுடன் காக்கும்
தத்துவம் உங்களுக் கென்ன
உவமைஇல் இவளே உங்கள்தம் புதல்வி
உறுதியாய்ப் பரிக்குவீர் என்ன 14

கையினில் கொடுத்துப் பரவசம் செப்பிக்
கன்னியைக் காப்பது கடிதாம்
மெய்யிவண் வம்பாம் மிகுதியும் உளதாம்
மேன்மைநம் குலத்தினுக் கிழுக்கே
எய்திடா தருள்வீர் என்றிம்மூ வரையும்
இறைவியாள் காமக்கோட் டத்தின்
மைவளர் குழல்கா மாட்சிசந் நிதியில்
அழைத்துப்போய் வணங்கிமுன் நின்று 15

தோத்திரம் செய்து தாய்தந்தை இவர்பால்
துணைஎனச் சுருதிபோல் இவளைக்
காத்திட உரைத்தேன் கவுரிகா மாட்சிக்
கன்னியே நீயும்காத் தருள்வாய்
பூத்திகழ் பதத்தைப் போற்றினேன் என்றான்
புனிதையாள் விடைபெற்றுப் புணரி
நீத்தமேல் சென்றான் தன்னையே நேடிச்
சென்றபின் நிகழ்ந்தவை இப்பால் 16

பெண்ணினுக் காசை பெருக்கிய பருவப்
பெண்ணினைப் பெற்றவ ரினிலும்
புண்ணியக் குரவோர் போற்றுதல் செய்து
புனைமணி மாடத்தில் பொலிவாய்
நண்ணியே கடிகொள் நாரியர்சூழ
நாப்பணில் வைத்திவள் நமக்குப்
பண்ணிய தவமாய் வந்தவள் இந்தப்
பணிமொழி என்றுளே மகிழ்ந்து 17

பேறிலா நமக்கோர் பேறென வந்த
பெண்கொடி இவள்எனப் பேணி
ஈறிலா நமது தனங்களும் இவட்கே
என்றுதன் இல்லுடன் இயைந்தே
மாறிலா மகிழ்வாய் இருக்கும்அந் நாளில்
வளம்படு காஞ்சியில் அரசன்
ஊறிலா தளிக்கும் கொற்றவன் மன்னன்
உறுவிர கத்தில்மிக் குள்ளான் 18

அக்கினி வன்மன் என்னும் பெயரினான் அனங்கன் வாளி
தொக்கிய நெஞ்சி னான்பால் தூதுவர் உரைக்கும் செய்தி
மிக்கவேல் அரச கேண்மோ விண்அரம் பையரில் மேலாம்
தக்கநல் எழில்வேல் உண்கண் தாமரைத் தையல் போல்வாள், 19

வேறு

வன்னச் சிந்துரம் வாய்ந்து மதம்பொழி
கன்னக் கச்சின் நிகழம் கறுத்துக்கண்
மின்னு மாமுலை யானையின் மேல்அணி
பொன்னந் தூசு முகபடாம் போன்றதே 20

மலரில் தேன்உணும் வண்டெனும் மான்முகத்
திலகு கண்ணுக் கிணைசொலில் இக்கெனும்
சிலையில் காமன் செறித்திடு நீலஅம்
புலகில் ஆடவர் தம்உயிர் உண்பதே 21

இன்னமும் அவள்எழில் இயம்பக் கேண்மரோ
பின்னகத் துக்கிணை முகிலைப் பேசிடில்
அன்னவை நேர்நிலா தகள தந்தரம்
பன்னிய சோமனும் நுதற்குப் பாதியே 22

பண்சி றந்த பணிமொழி பைந்தொடி
விண்சி றந்த மதிமுகம் வில்லைநேர்
ஒண்சி றந்த புருவமெல் லோன்குகன்
கண்சி றந்திடும் ஊசலைக் காட்டுமே

முத்தம் முல்லை அரும்பிவள் மூரலே
ஒத்த பைங்கழைத் தோளிபொன் ஒண்தொடி
கைத்த லம்தளிர் காந்தள் கவின்கொடி
எய்த்த நுண்இடை ஏந்திழைக் கென்பவே 24

மேக லைக்கிணை மெல்லியல் ஆடைமேல்
மோகமைந் தர்உயிர் மொய்த்த முத்தமே
சோக பாசப்பொன் நாணில் துலங்கவே
போக வேள்தன் இருப்பிடம் போன்றதே 25

பொன்னம் பூஞ்சிலம் பார்த்திடும் பூம்பதம்
அன்ன மென்னடை அந்தளிர் மேனியாள்
வன்னத் தூசணி மாமயில் சாயலாட்
கிந்தி லத்தில் இணைஇலை என்பவே 26

வேறு

சண்பக வல்லிஎன்னும் தளிர்நிறத் தையல் சாந்த
அண்படும் அயலூர் போந்த அணிகுழல் வணிகன் கன்னி
பண்படு சொல்லாள் இந்தப் பதிபுகந் தணியள் செல்வ
நண்புடை வணிகன் இல்லில் நண்ணினாள் நங்கை என்னா 27

அவள்உனக் காகும் என்றார் அறிவிலா மன்னன் தானும்
தவம்இதன் றென்னான் வேறு தருமமும் நோக்கான் சாலப்
பவமிகு பழியும் ஓரான் பாதகன் மதன்அம் பாலே
இவளைஎவ் வாறு கொள்வ தென்றிவன் எண்ணும் ஏல்வை 28

மந்திரர் அறியின் தீதாம் மந்தணம் ஆகத் தானே
புந்தியில் உரைபோ தித்த பொய்பழிக் கஞ்சார் தம்மை
வந்திடப் புகல வந்தார் தமைநோக்கி வணிகன் இல்லில்
முந்தியே புகுந்து ழக்கி வலியினால் முடிப்பீர் என்று 29

மன்னவன் உரைத்த வாறே வணிகன்இல் வதியும் மாதைச்
சொன்னஅப் படியே கொண்டு சுருதியின் வழிநோக் காதான்
தன்இடத் துய்க்க வேறோர் தனிஇடம் சார ஏவ
மின்னுமா டத்தில் வைத்தார் மேல்வரும் விளைவு நோக்கார் 30

பின்பவன் தூதர் தாமே பேதையாட் கிசைக்கும் செய்தி
பொன்பணி ஆடை உள்ள புவனங்கள் போகம் யாவும்
உன்மனக் கிசையத் தானே உன்னதாப் பெறலாம் நீதான்
மன்மனக் கிணையில் பாரி ஆகநட் படைவாய் என்று 31

மன்னவன் உரையை மாற்றம் மாதொன்றும் வாளா நின்றாள்
இன்னம்ஓர் வேளை பேசி இணங்குதல் செய்வோம் என்று
பொன்னினைப் பிரிந்து போனார் பொற்புறு கற்பு வாய்ந்த
மின்இடை என்செய் வாளாய் மிகுதுயர் எய்து விம்மி 32

கற்பெனும் படையி னாலே காரிகை உயிர்இ றந்தாள்
அற்பனாம் மன்னன் தானும் அச்செயல் கண்டி ரங்கிப்
பொற்பினுக் குவமை இல்லாள் பொறைஇலி இவளை ஈமத்
திற்புகச் செய்தும் என்னாப் பிணத்தினை ஈமம் சேர்த்தார் 33

பஞ்சுடன் மஞ்ச தான மஞ்சத்தில் படுத்தல் போலே
வெஞ்சிதர்த் தானத் தேற்றி வெவ்வழல் மாலை போர்த்தார்
அஞ்சன விழிக்கா மாட்சி அருளினால் இங்கோர் பூதம்
துஞ்சிய பிணத்தை வந்து தூக்கிஆ காயத் தூடே 34

கொண்டெழுந் தனவால் இப்பால் கொம்பினை இழக்கப்பட்ட
வண்டலர் கூந்தல் மாதும் வணிகனும் மன்னன் செய்த
மிண்டிறற் பழியை நாடி வெந்துயர் அடைந்து விம்மிக்
கண்தரு புனலில் ஆழ்ந்து கரைந்துநைந் தாவி சோரும் 35

இருசிறை இழந்த புள்போல் இரங்கியே அலம்வந் தேங்கி
எரியினில் வீழ்ந்து மாய்ந்தார் இவள்கண வனைமுன் தேடித்
துருவியே கொணரச் சென்ற தமையனும் துணைவ னோடே
திரைவளர் பதியை நீங்கித் திருவளர் காஞ்சி சேர்ந்தார் 36

அவர்களும் இங்ஙன் உற்ற அரும்பழி கேட்டு வல்லே
தவம்முயன் றரிதின் பெற்ற தவர்கள்இத் தன்மை காணா
துவர்கள்முன் உய்ந்தார் அந்தோ உறுதுணை யாக உய்த்த
இவர்களும் இவளால் அந்தோ இறந்தனர் வாய்மை யாலே 37

உயிர்கொடுத் துறுதியான புகழ்பெறும் உரவோ ரோடும்
கயல்விழி மங்கை யோடும் கனலியில் எய்தி நாமும்
செயிர்அறும் உடலை நீத்துச் சேர்வதே திடம்என் றுன்னிப்
பயில்உடம் பதனை மாய்த்தார் பாவையாள் ஒருத்தி யாலே 38

தீவினை புரிந்த வேந்தன் செய்கையால் ஐவர் மாய்ந்தார்
பாவியாம் மன்னன் மாதை ஈமத்தில் படுத்த மற்றைக்
காவிநேர் விழியாள் வேந்தன் கலந்திடக் கவன்றான் என்னா
ஆவியில் உறவு கொண்டு கலப்பதற் கணுகல் போலே 39

திறிஅத்தி வேந்தைச் சேரத் திகைத்துநன் மதிம யங்கிப்
பிறிவுற்ற மான்போல் எய்திப் பிதற்றிநாக் குழறி எய்த்தே
எறியற்றி அலையில் எய்தும் துரும்பென இடர்உ ழந்து
பொறிஅற்ற பாவி நானே என்றெழும் போகும் மீளும் 40

கோஎனும் இவன்செய் கின்ற கொடுமைக்குத் தக்க தீதோ
சாவினில் அதிகம்ஆன சங்கடம் சாரும் என்று
யாவரும் இசைக்கக் கேட்டே யாதுசெய் குதும்நாம் என்னப்
பூவினில் வீழும் சோரும் புரிகுழல் தன்னைத் தேடும் 41

மன்னவன் வருத்தம் தீர மந்திரி மார்மற் றுள்ளோர்
என்னநாம் செய்தும் என்னா இருபிறப் பார்இ ருக்கிற்
சொன்னஅப் படியே செய்து துகளினைத் தீர்ப்போம் என்ன
முன்னவர் தமைஅ ழைத்து முன்னம்இப் பாவம் செய்தார் 42

தீர்ந்தவர் உள்கொல் என்னத் திருமறை யோர்கள் செப்பும்
காந்தழல் வேள்வி செய்து கபிலையைப் பனவற் கீந்து
பாந்தமாய் அன்னம் சொன்னம் பலதெச தானம் பண்ணி
ஆய்ந்தவர் பரிகா ரத்தின் விதிப்படி ஆற்றின் தீரும் 43

என்றஅப் படியே செய்தார் இவ்வினை நீங்கல் காணார்
கன்றினை இழந்த ஆன்போல் கதறுவான் கற்பி னாளைக்
கொன்றஇப் பழிக்குத் தீர்வு குரவனால் தீர்கில் அன்றி
நின்றிடல் அரிதென் றெண்ணி நிருபனோ டெழுந்து போந்தார் 44

ஆசிரி யனைப்போய்த் தாழ்ந்திவ் அரும்பிணி அகற்ற வேண்டும்
நேசனே என்று கூற நிமலையால் தீர்தல் அன்றிப்
பேசிடற் கரிய பாவப் பெண்பழி மற்றோ ராலே
வீசிடத் தகாதென் றெண்ணி வேந்தனை அழைத்துக் கொண்டு 45

அறம்திகழ் ஆசான் தானே அம்பிகை தனைப்ப ணிந்து
சிறந்தகா மாட்சி தேவி திருமுன்னர் எய்தி இந்தத்
தறும்பிணி தீர்க்க வேண்டும் சங்கரி யேஎன் தாயே
நிறம்தளிர் மேனி யாளே நித்தில நகையாய் போற்றி 46

காரணி அமிர்த ரூபி கவுரிகா மாட்சித் தேவி
பூரணி இமய ராச புதல்வியே புனிதர் பாகத்
தாரணி அகிலம் ஈன்ற அம்பிகை அகிலம்உண்ட
நாரணற் கிளைய மாதே நங்கைஉன் அபயம் நானே 47

பரித்திட வேண்டும் என்று பன்முறை பரவி நின்றே
அரித்தடம் கண்ணி நீயே தீர்த்திடில் அன்றி வேறே
உரைத்திடப் புகல்ஒன் றில்லை வேந்தற்கென் றுறுதி கொண்டு
விரைக்கம லங்கள் போற்றி விசனத்தின் மேவி னாரே 48

சிலபகல் கழிந்த பின்பு திருவுளத் திரங்கித் தேவி
நலம்மலி குரவோன் கேட்க நவிலுவாள் கனவில் தோன்றிக்
குலமக ளுடன்ஐந் தோரைக் கொன்றமன் னவன்தன் பாவம்
பலபகல் எரிவாய்க் கும்பி நரகிடைப் பயின்றிட் டாலும் 49

கழித்திடாப் பழிக்கு நம்பால் கரைந்தனை ஆத லாலே
செழிந்திடச் செய்தும் என்னாத் தீவினை தீர ஒன்று
வழங்குதும் எனவி ழித்தான் மன்னனை நோக்கும் போதில்
அழன்றகுஞ் சியதோர் பூதம் பிணத்தினைக் கொடுவந் தங்கண் 50

அரசன்தன் சிரசில் ஏற்றி அகன்றது யோலும் முன்னை
உரைசெயற் கரிய துன்பத் துணைவிலும் பதின்ம டங்காய்
விரைசெறி தாரான் எய்தும் வேதையைக் கண்டு வேந்தன்
குரவனும் துயரம் எய்தி அன்னையைக் கும்பிட் டேத்தி 51

சந்நிதி முன்பு நின்று தையல்அன் னையைத்து திப்பான்
முன்அறம் வளர்த்த தேவி அல்லையோ முந்நூல் மைந்தன்
மன்னுபா தகத்தைத் தீர்த்து வருபழிக் கஞ்சும் நாதன்
தன்னுடன் தீர்த்தல் பொய்யோ சாற்றுநீ இரங்க வேண்டும் 52

பெருநிலம் பரிக்கும் கோலான் பிணம்பரித் திருந்த இன்னல்
வருவினை களைவாய் என்றான் பிணமும்ஓர் வவ்வி பற்றி
முருகலர் தாரான் சூட்டும் முடியினில் உடும்பு போலாய்க்
கரைஇலாத் துயரம் எய்தும் பொழுதினில் கவுரி பின்னும் 53

எய்ப்பிடத் தினில்வைப் பென்ன இன்னும்ஓர் உறுதி கூறும்
திப்பிய குரவ கேண்மோ திருவளர் காஞ்சி மன்னன்
அப்பிணம் சுமத்த லோடும் அவனுடன் நீயும் ஏகிப்
பைப்பணி சுமந்த பாரில் பகீரதி முதலாம் தீர்த்தம் 54

எங்கணும் ஆடி அந்நீர் அஞ்சடை இறைவன் கோயில்
தங்கிடம் பணிந்து தாம்ப்ர வன்னிசேர் மருதின் கீழ்சார்
முங்கிடக் குணபம் பூவாய் முந்தியே மிதத்தில் காண்டும்
அங்கனம் இவன்தன் பாவம் அகன்றிடக் கடவ தென்ன 55

அந்தர வாணியாலே அன்னைகா மாட்சி கூற
வந்தனை செய்து வேறு வசனிக்க மாற்றம் இல்லை
இந்தவெங் கோலத் தோடே இறைவனுக் கிமவான் செல்வி
தந்தஉத் தரவால் தீரும் தாழ்வில்லை என்று நேர்ந்து 56

தேசிக னுடனே மன்னன் சிறந்ததம் பதியை நீங்கிக்
காசியில் எய்திக் கங்கை முதல்உள கவின்கொள் தீர்த்தம்
மாசுநீங் கிடவே ஆடி வல்வினை தீர வேண்டி
ஈசன்மெய்ப் பதிகள் எய்தி இறைஞ்சியே பணிந்து போற்றி 57

வேறு

அங்கண் அகன்று நருமதைகா ளிந்தி கோதா விரியமுனை
துங்க பத்ரி காவேரி தோன்றிக் கிடக்கும் திக்கிடையே
சங்கை இல்லாத் தீர்த்ததலம் எல்லாம் சார்ந்து தண்பொருந்தம்
பொங்கு தீர்த்தப் புனல் கண்டார் புணர்ந்த பாவ வினைவிண்டார் 58

புடைமா மருதின் குணபாலில் போந்தார் புயல்சூழ் சோலைகளும்
தடம்நீ டியதண் டலைவனமும் சார்ந்த கருப்பஞ் சாறொழுகிக்
கடம்நீ டியமுள் புறக்கனியில் கலந்த சுளையைச் சேறாக்கி
இடம்நீ டியதண் வயல்விளைக்கும் எழிலார் பதியில் இறைகோயில் 59

கண்டு நமது பவம்இங்குக் கரக்கும் என்னக் களிப்பெய்தித்
தொண்டர் ஆடும் துறைஎய்திச் சுமையாம் பிணத்தைத் தாங்கிவரும்
வண்தார் இறைவன் மூழ்கிடலும் வனிதைப் பிணமே மலர்ஆகித்
தண்டா நீரில் மிதந்திடலும் தாங்கா உவகை தலைக்கொண்டார் 60

குரவோன் மூழ்க அவன்அடியில் குறுகி மன்னன் கும்பிட்டுக்
கரவாக் காத லுடன்ஆடிக் கவலை வெகுநாள் உற்றதெலாம்
பரைகா மாட்சி அருளால்எம் பாவம் தீர இப்பதியை
விரவிப் படிய நேர்ந்திடலால் வினைநீங் கினன்என் றுளம்மகிழ்ந்து 61

கரைஇ லாத மகிழ்வுடனே கரையில் ஏறிக் கறைமிடற்ற
பரனை ஏத்திப் பதம்பரவிப் பழித்தான் செய்யும் வினைப்பவம்இத்
தரையில் நீங்கப் பெற்றனனால் தலத்தில் அதிகம் இவைஎன்று
விரைஆர் மலர்கள் கொடுவந்து விமலற் போற்ற வேண்டும்என 62

தலத்தின் மகிமை மிகஎண்ணி தணவாத் துயரப் பெண்பழிமுத்
தலத்தும் தீரா ததனைஇந்தத் தலத்துத் தீர்த்த தயவுபுரி
நலத்த கங்கா தரற்போற்ற நவைதீர்த் தாண்ட நறுமலர்சேர்
சலத்த சடையும் கரந்தென்னைத் தான்ஆண் டருளும் சற்குருவே 63

ஈசன் வடஆல் நீழல்கீழ் இருந்த கோலம் கரந்தருளி
ஆசான் ஆக எமைஆள அருணம் காட்டி அது பிடிக்க
மாசில் மானே எனவந்து வடிவம் காட்டி மானிடமாய்
தேசு பொருந்த வந்தருளும் சிற்சற் குருதே சிகவாழ்வே 64

ஆசா பாசத் தெனைப்பற்றும் ஆபத் தேக அருள்செய்த
ஆசா ரியனே அன்றிஒரு கருமம் இல்லை அவனாலே
ஆசா னதுநீங் கிடும்அன்றி அரனால் இயற்றும் அனைத்தறிவும்
ஆசா ரத்தால் பூசைபுரிந் தரனைப் போற்றப் பெறுவதுவும் 65

எல்லாம் குரவ னால் அளிப்ப தன்றி உலகத் திருவினைக்கு
நல்ஆ றுரைத்துப் பக்குவத்தின் வழியே நடத்தி நன்மைதரப்
பொல்லாங் குளதெல் லாம்கடிந்து போதம் கொடுத்துப் புனிதன்அருள்
வல்லார் ஒப்ப மாட்சிதரும் குரவன் அருளே வலியதென 66

ஆசா ரியனைத் துதிசெய்திவ் அரன்அர்ச் சனையை ஆற்றுதற்குப்
பூசா நியமத் துறும்வழியைப் புகல வேண்டும் எனப்போற்றத்
தூசாய் யமுனை நீர்உடுத்த தோன்றல் குரவோன் சுருதிவழி
பேசா நிற்கும் விதிஉரைத்தான் பிறைசூ டியைப்பூ சித்திடவே 67

அரசன் வேண்டு வனஇயற்ற ஆசான் அர்ச்ச காளுடனே
சுருதி கூறும் விதிவழியே சுருதி நாதன் தனக்குவப்பாய்
வரைவி லாத அபிடேக மாலை சாந்தம் வகைசார்ந்து
விரைசேர் நெய்வே தனம்அடைக்காய் வேள்வி வில்வ அர்ச்சனைகள் 68

ஈரெட் டான உபசாரம் இயற்றி இறைவற் கினிதாகச்
சீரெட் டியதோத் திரம்உரைப்பார் செல்வர் தேவர் த்மைப்புரந்த
கார்ஒட் டியநேர் மணிகண்டா காலற்காய்ந்து கான்முளைக்கு
வீரட் டத்தில் விதிஅளித்த விமலா பரிவிண் ணவர்கோவே 69

இந்நாள் என்னைத் துயர்செய்திரி அத்தி பாவ இடர்அகலத்
தன்ஆ தரவு தந்தாண்ட தரும மூர்த்தி தாரணியில்
பொன்நா டென்னும் இத்தலபுண் ணியதீர்த் தத்தில் பிணம்பூவாய்
மின்னா நின்ற வகைசெய்த விமலா சரண்விண் ணவர்கோவே 70

நாதா சரணம் எனை ஆண்ட நம்பா நறிய நளினமலர்ப்
பாதா சரணம் பகைதீரப் பணியும் மதியும் அணிந்தசடைப்
போதா சரணம் பூவணமா நகரில் பூந்தே வியைப்பொருந்தும்
நீதா சரணம் சரணம்என நிருபன் துதித்து நின்றனனால் 71

வேறு

புரவ லன்செய் பூசனைக்கு வந்த வள்ளல் புரவலன்
பரிவு கண்டு துதியினுக்கி ரங்கி யேபரித்திடக்
கருதி யேஇ லிங்கம் நின்று கதிர்எ ழுந்த தென்னவே
வருணம் நான்கில் முன்பு வந்த மாத வத்தர் போலவே 72

புண்ட ரத்த நுதலும்மெய் புனைந்தநூல் புரண்டதோள்
குண்ட லத்த கோலம் வாய்ந்த குறுநகைக்கு ணத்துடன்
அண்டர் தொண்டர் அன்புவாய்ந்த அவர்கள் உள்ளம் ஆகிய
முண்ட கத்த முந்து பாத முண்ட கத்தர் முன்நின்றார் 73

அடிபணிந்து துதிசெய் கின்ற அரசை நோக்கி அடிகளாய்
வடிவு கொண்ட விமலர் கூறும் மன்ன நீயும் வழிபடும்
ஒடிவில் பூசை துதியினுக் குவப்பினால் மகிழ்ந்தனம்
படியில் வேண்டும் வரம்எ வன்ப கர்ந்தி டென்ன மொழிகுவான் 74

அய்ய என்நி மித்தம் ஆக அவமிருத்தி எய்தியே
நைத லோடும் ஐவர் வாழ்வு நலிய வேஇ றந்தனர்
உய்யு மாறு புரிதல் வேண்டும் உந்தி நீரில் ஒழுகியே
தையல் மேனி பூஅ தாக எய்தி டச்செய் தகைமையால் 75

தென்தி ருப்பூ வனம்அ தாய்ச்சி றந்தி ருக்க இந்நகர்
கொன்றை வைத்த குழக னேநி னக்கும் நின்கொ டிக்கும்மெய்
துன்றும் இத்து றைக்கு நாமம் தோன்று பூஅ தாகவே
நன்று நல்க வேண்டும் என்ன நாதன் நல்கி னான்அரோ 76

ஆன தால்அ வற்கு நாமம் அரியபூவ னேசுரர்
தேன்அ தான மொழியி னாள்பூந் தேவி செல்வம் ஓங்கிய
தான மும்தென் பூவனம் தழங்கு தீர்த்தம் பூவனம்
மான்உ லாவு கையர் தந்த வரம்அ தான தென்றுமே 77

வேறு

வரம்அளித் ததனை நல்க மறையவன் நிதமும் போற்றிப்
பரவிய துர்க்கை தன்னைப் பார்த்திந்தத் தீர்த்தத் தின்பால்

விரவிய மலர்கள் மேலே மிதக்கும்அம் மலரை வாரித்
தருகுவை மலர்யா தென்றால் தையல்தன் உருவமாகும் 78

யாதெனில் விபரம் சாற்றி யானைவேந் திவன்த னாலே
சாவது கருதிச் செற்ற சான்றவர் ஐவர் தம்மில்
பூவில்நீர் ஒருத்தி அந்தப் பூவினுள் உதிக்கும் போக
மூவர்கள் வணிகர் ஓர்பெண் முயன்றிவன் அளிப்பாய் என்றான் 79

அருள்செய வேண்டும் என்றான் ஆற்றிடைத் தீர்த்தப் பாங்கர்
மருவியே மிதக்கும் பூவை உய்த்திடில் வனசப் பூவில்
திருஎன வருவாள் அந்தத் தீர்த்தத்தை நோக்கிக் கூவ
வருவார்கள் மற்றையோரும் வழங்குவை வல்லை என்றான் 80

துர்க்கையும் உடன்ள முந்து சோதியார் அளித்த வாறே
மிக்கநீர் தன்னில் எய்தி மிதந்திடும் பூவை வாரி
அக்கரை தனிலே எய்தி அழைத்திட அவரும் போந்தார்
தக்கநீர் குளித்தெழுந்த தன்மைஒப் பாகத் தானே 81

இவர்களோ டேகி நாதன் இணைஅடி பரவி நின்றாள்
அவர்களும் பணிந்து நின்றார் அலரினை நீலி அங்கண்
சிவசன்னி தானத் துய்க்கச் சிவன்அருட் பார்வை யாலே
நவைஇலாக் கன்னி வந்து தோன்றினாள் நன்றிப் பூவில் 82

தையலும் எழுந்து போற்றத் தம்பரி சொழிந்து சார்ந்தோர்
உய்வகை இவண்வந் துற்ற அதிசயம் ஓர்இ டத்தும்
தெய்வதம் இவர்போல் காணோம் சிறியதாம் கைம்மா றென்னே
பெய்திடு முகிலுக் குண்டோ பிருதுவி என்று பேணி 83

பாததா மரைகள் போற்றிப் பார்த்திபன் பணிந்தன் பாகப்
போதகம் உரித்துப் போர்த்த புயங்களுக் கபயம் பொற்பார்
மாதொரு பாகத் துற்ற வள்ளலுக் கபயம் மன்னும்
சீதள மதிஆர் சென்னித் திருமுடிக் கபயம் சேர்க 84

பூதநா யகனே போற்றி பூவண நாதா போற்றி
கோதைபூந் தேவி பாகா குணமெனும் குன்றே போற்றி
மாதுகா மாட்சி தேவி வழங்கிய கருணை யாலே
பூதலம் எல்லாம் போந்த புன்மையேன் பாவம் போக்கி 85

இத்தலம் அதனில் உய்ய இடர்கெடுத் தென்னை ஆண்ட
முத்தனே போற்றி என்ன முகிழ்த்தகை முடிமேல் ஏற
நைத்தஆ னந்த வெள்ளம் நயனங்கள் பொழியத் தேகம்
நெய்த்திடும் புளகம் பொங்கி நிமலனைப் போற்றி நின்றான் 86

பூவினில் உதித்து நின்ற சண்பக வல்லி போந்து
பாவினான் என்னால் உற்ற பரிசிவை வேந்தனாலே

மேவிய செயலை எல்லாம் மறந்துவிண் ணவனைப் போற்றத்
தாவதன் போல்வந் தெங்கோன் அவர்கள்மேல் தயவு கூர்ந்து 87

அன்புளம் ததும்பி நின்றே அபயம்தந் தருள்பு ரிந்தே
இன்பம்உற் றெல்லீர் நீவிர் இந்நகர் வதிந்தப் பால்நும்
பொன்பதி உற்றுத் தோழன் பொலிவெய்திப் புகழால் வாழ்வீர்
பின்புநம் உலகம் எய்திப் பேரின்பம் உறுவீர் என்றார் 88

அன்னவர் விடைபெற் றேக அரசனை நோக்கிப் பாவம்
உன்னைவிட் டகன்ற தாகத் திரிஅத்தி உறவுக் கொன்று
பன்னியின் பரிகா ரத்தால் பகர்தும்நாம் இதன்கி ழக்குத்
தன்நிகர் கன்னி பேரால் தலம்ஒன்று செய்து தன்னில் 89

பொன்னினால் அவளைப் போலே பொற்புறும் உருவுசெய்து
மன்னுசண் பகமா தென்னும் பெயர்இட்டு ப்ரதிட்டை செய்து
துன்னும்ஆ லயமும் செய்து சுபமிகப் பூசைக் காற்றி
அந்நக ரத்தில் நூலோர்க் குவளகம் அமைத்துப் போற்றி 90

அவர்கட்கு வேண்டும் செல்வம் அமைத்தவண் நிறுவி இந்தக்
குவலயத் தரனுக் கன்பாய் ஆலயம் கோலிச் செய்து
நவம்நிகழ் குடியும் ஓம்பி நால்வகைச் சாதி அங்கம்
உவமைஇல் திருநாள் வீதி உறுதிசேர் தரும சாலை 91

குறைவிலா தியற்றின் பாவக் குறைக்கிவை பரிகா ரம்தான்
இறைவனே செய்திப் பாரில் இன்னும்நல் வரங்கள் பெற்றுப்
பிறைவளர் மாடம் ஓங்கும் காஞ்சிமா நகரம் பேணித்
திறைகளும் கொண்டு பின்நாள் சிவபுரி சேர்வை என்று 92

சங்கரன் உரைத்துச் சோதி ததும்பிய இலிங்கத் தெய்தத்
திங்களங் குடையான் போற்றிச் செப்புதற் கரிய இன்பம்
பொங்கிய கடலில் ஆழ்ந்து புளகம்உற் றினிஓர் போகம்
எங்களுக் குளதோ பெற்றேன் என்றிறும் பூதி னோடும் 93

தோத்திரம் உரைத்துச் சிற்ப சூத்திரப் படிபொற் கோயில்
சாத்திர முறையே செய்யத் தகும்வினை ஞரைவ ரித்துப்
பூத்திகழ் வனத்தார் சொன்ன புதுமையை ஓர்ந்து போற்றிப்
பார்த்திபன் மகிழ்ச்சி கூர்ந்து பணிசெயும் பான்மை பூண்டான் 94

இவைஎலாம் செய்யத் தக்க இரும்பொருள் வரித்துச் செய்வான்
சிவ்வயுடன் இனிதிருக்கும் சிறந்தபூ வனத்தில் நாதர்க்
குவமைஇல் மண்ட பங்கள் ஓங்குசுற் றால யங்கள்
நவம்திகழ் கோபு ரங்கள் நாற்புற மதில்கள் மற்றும் 95

வேண்டுவ அமைத்து வீதி விழாஅணி மாட கூடம்
பூண்டதெற் றிகளும் செய்து பூவண நகரும் செய்து

காண்தகு வேள்விச் சாலை கதிதரு நியம சாலை
நீண்டகால் இயற்றிக் கீழ்பால் நிலத்தில்ஓர் நகரம் தன்னை 96

சத்தியின் பெயரால் கண்டு சண்பக வல்லி என்னும்
நித்தியல் விளங்கத் தானே பொன்னினால் நிருமித் தந்த
உத்தம உருவைப் போற்றி ஓங்கும்ஆ லயமும் செய்து
மெய்த்தவே தியர்கட் கில்லம் விதித்துவேண் டுபவும் செய்து 97

சத்திமா நகரில் சத்தீ சுரனையும் தாபித் தங்ஙன்
நித்தியன் கோயில் செய்து நிருமலன் தனக்கு வேண்டும்
உத்தம வகைஇ யற்றிச் சொல்நிலைஉய் யானம் செய்து
பத்தியாய்ப் பின்னும் வேண்டும் பணிகளும் செய்து பண்பாய் 98

அன்னசா லைகள்நீர்ப் பந்தர் அறப்புறம் இயற்றி ஐவர்
தன்னைஈன் றளிக்க என்ற சங்கரன் அருளால் தந்த
கன்னிகை தனக்கும் வேறு கவின்கொள்ஆ லயமும்இ யற்றிப்
பின்னைநீர் உலக மன்னன் பிஞ்ஞகன் தன்னைப் போற்றி 99

திருவளர் பூவணத்தில் சிலபகல் வதிந்து காஞ்சிப்
பெருநகர் எய்திச் செங்கோல் பெருக்கியே இருந்தான் அங்கு
மருவிய வணிகர்தாமும் வரதனைப் போற்றித் தங்கள்
குருமணி மாடம் ஓங்கும் குலப்பதி தன்னில் எய்தி 100

தனதன்போல் வாழ்ந்து பின்நாள் சங்கரன் பதவி சார்ந்தார்
முனைவன்தன் அருள்நி னைந்து மூவுல கோரும் போற்றித்
தனிநகர்ப் பூவ னேசர் சரண்பணி , தன்பி னாலே
மணியதோர் துர்க்கா தீர்த்தம் வளர்புட்ப தீர்த்தமாலோ 101

அக்கினி வன்ம தீர்த்தம் அன்றிநால் தீர்த்தம் அங்கண்
மிக்கதோர் இடப தீர்த்தம் விளங்கிய வருண தீர்த்தம்
முக்கிய முனிவர் தீர்த்தம் மூலதீர்த் தங்கள்ஆடித்
தக்கபூ வணனைப் போற்றித் தம்பதி சார்கின் றாரால் 102

அகத்திய முனிவன் போந்தே அரியபூ வணத்தில் உற்ற
மகத்துவ தீர்த்தம் ஆடி வாலைய வரனைப் போற்றி
ககத்தருப் பதியில் உற்றான் கஞ்சமா மலரோன் போற்றி
இகத்தினில் வரங்கள் பெற்றான் இதன்புகழ் எண்ணு றாவே 103

புண்ணியம் நிறைந்து விம்மும் பூவண நகரில் என்றும்
நண்ணிய விசேடம் ஈதால் நயந்தவர் படித்தோர் கேட்போர்
எண்ணிய பதவி சேர்வார் இத்திறம் உரைத்த யோகி
அண்ணல்வாழ் அரிகை மேவும் கதையினை அறையல் உற்றான் 104

-புட்ப வனப் படலம் முற்றும்-

ஆக விருத்தம் 1660

20. அரிகைப் படலம்

திருவளர் ஆரிய நாதர் செய்கையைக்
கருதிய காதையைக் கழற வெள்ளநீர்
தருமதம் பொழிந்தருள் தந்தி மாமுகத்
தொருவனை நாள்தொறும் உளத்தில் உன்னுவாம் 1

நாரணனும் நான்மறையும் நளினம் மேவும்
நான்முகனும் வானவரும் நாகம் மேய
வாரணனும் மனத்தாலும் அளவை யாலும்
வாழ்த்துதற்கும் எட்டாதார் அரிகை மன்னும்
காரணகா ரியம்கடந்த கருணை நாதர்
கவுரிபெரி யவள்பாகம் கலந்த யோகர்
ஆர்அணிந்த வேணிதனில் அறுகு வேய்ந்த
அரியநா யகர்பாதம் அகத்துள் வைப்பாம் 2

சுரிகுழல் கவினும் தோடார் சுந்தரக் குழையும் சோமன்
பரவிய முகமும் வாயும் பைந்தொடிக் கரமும் பச்சை
உருவமும் தனமும் பொற்பட் டுடையும்பூம் பதமும் ஓங்கும்
பெரியநா யகியார் பாதம் பெட்புடன் பேணி வாழ்வாம் 3

வேதவி யாசர் சுகமுனி வேண்ட
விளம்பிய காதையை விரிவாய்
ஓதுதல் வேண்டும் சூதமாமு னியே
ஒப்பிலா நின்பதம் பணிந்தோம்
ஆதர வுடனே என்றலும் முனிவன்
அம்பிகை கணவனைத் தொழுது
மாதவர் நேமி சாரணி யத்தோர்
தமக்குரை செய்தனன் மகிழ்ந்து 4

அச்சரி தையினில் தெளிந்தவர் புகன்றார்
அருந்தவச் சங்கமா யோகி
பச்சைமே னியன்போல் பரித்திடும் வீர
சேனற்குப் பகர்ந்தனன் அதனில்
நச்சர வணிந்த அரிகைநா யகனை
நச்சழல் தீர்ந்திட வேண்டி
நிச்சலும் போற்றி நேமியோன் பரவ
நின்றதை நிகழ்த்துதல் செய்வாம் 5

தேவர்கள் அசுரர் மற்றைத் திசைஉளோர் திருமால் இந்த்ரன்
பூவில்வாழ் கின்ற புத்தேள் புண்ணிய இருடியோரும்
தாவிலா அமுதம் துய்க்கப் பாற்கடல் தாழி தன்னில்
மேவுமந் தரம்மத் தாக மிருகவா சுகிநாண் ஆக 6

சந்திரன் அடைய தாகச் சார்ந்திடும் தருவர் ஓர்பால்
அந்தரர் ஓர் புறத்தும் அணைத்துவா சுகிபா சத்தால்
உந்தவே கடைய நின்றார் உமையவள் கணவன் தன்னைச்
சிந்தனை செய்யா தங்கள் திறத்தினால் திருக வாங்கி 7

கடைந்திடும் போதில் அங்கண் கட்செவி கடைவாய் நஞ்சம்
உடைந்திடப் பிரள யத்தில் உவரிநீர் உருத்தால் ஒத்துப்
படர்ந்திடக் கண்ட தேவர் பதைபதைத் துடல்து டித்தே
அடைந்தனர் கயிலா யத்தில் அடைக்கலம் என்று தாழ்ந்தார் 8

அண்ணலே போற்றி நின்னை அன்றியே நாங்கள் யாரும்
பண்ணவ ருடனே கீர வேலையிற் பதமுன் கண்டே
உண்ணவே எண்ணல் நன்றால் உய்விலாச் சிறியோம் செய்த
திண்ணிய பிழைபொ றுத்துத் திருவுளம் இரங்க வேண்டும் 9

பாலர்கள் செய்யும் குற்றம் மேலவர் பரிக்கல் பாற்றே
நீலமால் முதலோர் எண்ணும் நினைவொன்று விளைவ தொன்றே
சீலமாய் இயற்றல் ஒன்று தெய்வத்தால் நடத்தல் ஒன்றாம்
சாலஐ யுறவொன் றில்லை முன்னவர் சாற்றும் சொல்லே 10

அப்படி ஆன தாலே அறிவிலா தியற்றும் எங்கள்
ஒப்பிலாப் பிழைபொ றுத்தே உய்ந்திட அருள வேண்டும்
திப்பிய முதலே போற்றி சிவதயா பரனே போற்றி
பைப்பணி அணிந்தாய் போற்றி பரமனே போற்றி என்று 11

முறையிட்ட சும்மை கேட்டு முனிவுடன் வந்த நஞ்சைப்
பிறையிட்ட சடையோன் சித்தத் திரங்கியே பிரப்பக் கோலில்
உறையிட்ட நந்திக் கேவ உழுந்தள வுய்க்கக் கொண்டே
கறையிட்ட கண்டம் காட்டிக் கடவுளர் தம்மைக் காத்தான் 12

மால்அயன் வணங்கி நின்று வாரியில் பிறந்த நஞ்சம்
சாலவும் எம்மைச் சீறிச் சார்ந்தன தீர்த்தாய் இன்னும்
கால்கின்ற விடத்தின் காங்கை யால்உடல் கறுத்துக் கன்னி
மேல்உள வினையி னாலே வருத்திடும் விளைவு தீர்ப்பாய் 13

செயல்அழிந் துன்னை அன்றிச் செய்வினை திறம்பிடாதோ
உயிர்உண வந்த நஞ்சை உழுந்தள வாக்கி உண்டு
தயவினால் பின்னும் காத்தாய் என்றிடல் சழக்க தாமே
கயிலைநா யகனே கைம்மா றியாதெனக் கழல்ப ணிந்து 14

செக்கர்அம் சடையில் பாம்பும் திங்களும் அணிந்தாய் போற்றி
முக்கண்எம் பிரானே போற்றி முப்புரம் எரித்தாய் போற்றி
கொக்கிற கணிந்தாய் போற்றி கோமளை பாகா போற்றி
பொக்கவர் மனத்துக் கெட்டாப் பூதநா யகனே போற்றி 15

சம்புசங் கரமா தேவ சயம்புவே சரணம் போற்றி
உம்பர்கள் தலைவா போற்றி உமைஒரு பாகா போற்றி
நம்பினோர் தம்மைக் காக்கும் நாதனே போற்றி போற்றி
செம்பொருள் துணிவே போற்றி தெய்வநா யகனே போற்றி 16

காங்கயன் தன்னை ஈன்ற கர்த்தனே விடத்தின் காங்கை
நீங்கிடச் செய்ய வேண்டும் எங்கட்கு நிமலா போற்றி
தாங்கிடல் ஆற்ற கில்லோம் தற்பரா என்றார் தம்மைப்
பாங்கினில் அழைத்துக் கூறும் பண்பினைப் பகரல் உற்றாம் 17

மாலயன் தன்னைக் கொன்றை மாலையன் அழைத்துச் சொல்வான்
ஆலவாய்ப் பணிஅளித்த விடம்இது அழலம் காலும்
ஞாலத்தின் அரிகை என்னும் தலம்அதில் நண்ணி நீவிர்
சூலத்த கடவுட் போற்றத் துலையும்இவ்விட நோய் என்றான் 18

ஆலத்தை அமுதாய் உண்டு வானவர்க் கருளிச் செய்தார்
வேலையில் பிறந்த நஞ்சம் எமக்குவெவ் வழல்போல் ஆமோ
பாலநேத் திரத்தார் கோபப் பார்வையின் பண்போ அன்றிச்
சாலநாம் வருந்தும் செய்கை யாதென எண்ணிச் சார்வார் 19

கருதியே இருவர் அந்தக் கயிலைநா யகன்அ ளித்த
வரம்நினைந் தமல மூர்த்தி வந்தெமைப் புரக்கும் என்று
சுருதியால் பரவித் தாழ்ந்து சுந்தரன் விடைகொண் டிப்பால்
பரன்உறை தலங்கள் போற்றி அரிகையின் பால்உற் றாரால் 20

முகில்செ றிந்தபைந் துணர்மலர்ச் சோலையும் முகிழ்வாய்
நகில்செ றிந்தநா ரியர்பயில் வளங்களும் நதிசூழ்
அகில்செ றிந்தசந் தனவரைத் தென்றலும் அழகார்
துகில்செ றிந்திடு கொடிகளும் மாடமும் துலங்கும் 21

ஏட்டி தழ்க்கம லங்களும் காவியும் இணைந்து
காட்டும் ஓடையும் கனங்குழை மாதர்கள் கீத
நாட்ட மும்திகழ் நாவலோர் நால்வகைப் பாவால்
சூட்டு கானமும் மும்முர சோதையும் தொனிக்கும் 22

என்றருள் வசனம் கேட்டே இவ்வுரை யினில்எ மக்குக்
கொன்றையன் விடம்தீ ராதே குவலயம் தனில்ஏ கென்ற
வென்றியை அறிகி லேமால் எனவிதியுடனே மாலும்
நன்றெனத் துவரைஎய்தி அரன்செயல் நவிற்று கின்றார் 23

அதற்குமேல் திசையில் தென்பால் கயிலையை அகன்று போந்த
உதக்கினில் தரளம் சிந்தி உறும்கரை யினில்விளைந்த
நித்திரள் கன்னல் செந்நெல் நித்திலத்துடனே வாரிப்
பதிக்கணில் வீசுகின்ற பொருநையில் படிந்து போற்றி 24

மாட மாளிகை மந்திரம்உ வளகம் சதுக்கம்
கூட சாலைகள் கோபுரம் தெற்றிகள் குழுமி
ஆட ரங்கமும் அறம்பல இயற்றிய அணிசேர்
பீடு தங்கிய சாலையும் பிறங்குபே ரூரில் 25

வரைவ ளங்களும் மலைப்புற முல்லையின் வளமும்
திரைவ ளங்களும் செறிந்தன வீதியின் சிறப்பும்
உரைஇ றந்தன உம்பரும் இம்பரும் உலவும்
கரைஇ லாச்சிறப் போங்கிய நகரினைக் கண்டார் 26

ஊர்தி நின்றிழிந் துவப்புடன் திருஎல்லை வணங்கி
நீர்தி கழ்ந்திடும் வேணியன் நிலையம்அ தெய்தித்
தேர்தி கழ்ந்திடும் திருமுன்றில் பணிந்துசிந் தனையோ
டார்தி கழந்தமெய் அன்புடன் சந்நிதி அணுகி 27

பரவி அட்டபஞ் சாங்கமாய்த் தாழ்ந்தெதிர் பணிந்து
சிரசின் மேல்கரம் குவித்துக்கண் துளித்திடத் திளைத்தே
விரவு காதல்மெய் புளகம்உற் றிடவிதி மாயன்
கரம தாசலம் உரித்திடும் கடவுளைத் துதித்தார் 28

முதல்வன் அன்றியே தாங்கள் செய்திறன் எலாம் மொழிந்தார்
அதில் நிகழ்ந்தன அவதிகள் யாவையும் அறைந்தார்
மதிபு னைந்தருள் வளர்சடை மீதினில் வளம்சேர்
நதிபு னைந்தவ னேஅருள் செய்என நவின்றார் 29

தொண்டர் நாதனை அருச்சனை புரிந்திடத் தொடங்கி
மண்டு காதலில் மஞ்சனம் மதுநெய்பால் முதலாய்க்
கொண்டு சந்தனம் அரனைநி வேதனம் குளம்பால்
தண்ட லைக்கனி வெள்ளிலை தண்புகை மற்றும் 30

வழுவில் ஆகம விதியினால் பூசித்து மனுவால்
பழுதில் வில்வஅர்ச் சனைசெய்து வேள்வியால் பரவி
எழுநி கர்த்ததோள் இருவரும் இறைஞ்சிமுன் நின்று
மொழிவர் தோத்திரம் முன்னவ முக்கண்எம் பிரானே 31

போத காரண சரணம் புனித பூரண சரணம்
சீத மாமதி அறுகு திகழ்ந்த வேணிய சரணம்
கோதையாள் ஒருபாகம் கொண்டகோ வேசரணம்
தாதுலா வியநினது பாததா மரைசரணம் 32

வேதகா ரணவோஎம் வேதனையைத் தீர்க்கவரு
நாதபூ ரணவோமெய் நாதாந்த நாயகவோ
தாதுலாம் கொன்றைபுனை தற்பரா னந்தசிவ
போதவோ புண்ணியவோ புன்மைதீர்த் தெமை ஆள்வாய் 33

எந்தாய் அகிலம்எலாம் ஈன்றாய் எமைஆள
வந்தாய் நினையார்பால் வாராய் மதியுடனே
கொந்தார் நறுந்தொடையல் கொன்றையாய் கோமளம்சேர்
தந்தாய் புரைசேர் தமியேற் கிரங்காயே... 34

விண்ணோர் முதலே விழுப்பொருளே மெய்தெளிவார்
அண்ணா அமுதே அரனே ஒருபாகப்
பெண்ஆர் திருமேனிப் பெம்மானே பெட்புறுநீர்த்
தண்ஆர் சடையாய் தமியேற் கிரங்காயே 35

வேறு

என்றின்னன துதிகூறி இரந்தே இருவோரும்
பொன்தங்கிய புரிபுன்சடைப் புரம்மூன் றெரிசெய்த
கொன்தங்கிய திரிசூலியைக் குழையாமனம் உருகா
நின்றன்பொடு துதிசெய்திட நிகழ்கின்றவை புகல்வாம் 36

புகழ்கூறிய இருவோர்தமைப் புரிபுன்சடை அண்ணல்
தகைவாய்அப யம்தந்து கைஅமைத்தே தமதிச்சைச்
சுகவாழ்வில் இருந்தான்அரு குறும்தோகை எழுந்தே
பகவான்தனைப் பணிந்தன்பொடு பகர்செய்தி உரைப்பாம் 37

பாகத்துறு பரைஅம்பிகை எழுந்தேபர மனைத்தாழ்ந்
தாகத்தொரு வடிவாகிய அமலாஇது போதுன்
தேகத்தரு கேவெம்மை வரத்தக்கன செய்கை
நாகத்துரி உடையோய்அவை நவில்வாய்என நவின்றாள் 38

மாகத்துற இகலாய்ஒரு வரைநின்றிடப் பானு
போகப்புலின் இலதால்ஒரு புறம்உற்றன போலும்
சோகத்துடன் இருவோர்முனம் தேடித்துரு விடநீண்
டுகேத்தழ லாய்நின்றனிர் ஒருகால்அழல் மலையாய் 39

யாதுற்றன இவைபோல்வன என்றாள்எழில் ஆரும்
போதுற்றனள் துதிசெய்தனள் புரம்மூன்றையும் எய்த
கோதற்றவன் புகலும்குக னைத்தந்தருள் கோதாய்
மாதுற்றிடு புயன்பூமகன் பால்வாரியின் எய்தா 40

வேறு

அமுதம்கண் டிடமுயன்றார் சாமள விடம்ஆர்ந் தோங்கித்
தமதுயர் மேனி கன்ற தவனனிற் காங்கை சார
எமைஇரும் கயிலை எய்தி ஏத்தினார் தீர்தற் கின்னோர்
தமைஅருள் இத்த லத்தில் வருகெனச் சாற்றி னேம்ஆல் 41

ஆகையால் இவண்வந் துற்றார் அவர்கள்தம் காங்கை தீர
வாகுடன் அரனைப் பன்னாள் பூசிக்கில் வலிய பாவம்
ஏகிடும் என்றார் நின்ற இறைவியும் எம்பி ரானின்
பாகம்அ துற்றார் காங்கை படர்ந்திடல்ஆற்று கில்லேன் 42

முன்னொரு காலம் தன்னில் பிருங்குமா முனிவ னாலே
பன்னுமெய்க் கேதா ரத்தில் அடைந்துநின் பாகம் வேண்டிக்
கன்னியில் அரிய தான விரதத்தைக் காப்ப தாலே
மன்னின பாதி மேனி வழங்கினை பெற்றேன் மாதோ 43

பூவும்வா சனையும் போலும் புனலும்சீ தளமும் போலும்
தாவிலா திருந்தோம் இந்நாள் சாற்றுதற் கரிய காங்கை
நாவினாள் கொழுநன் மாயன் பொருட்டினால் நண்ணிற் றென்றாள்
தேவர்கள் தேவே நல்காய் திருவுளத்திரங்கி என்றாள் 44

அரன்வடக் கருளும் பூசை ஆற்றிடும் அவர்கள் நீங்கார்
பரிவுறும் துயர்தீர்ந் தன்றிப் பரைஇதன் கீழ்பால் கோயில்
உரிமைகொண் டருள்வாய் இன்னார் நீங்கில்எம் இடத்தில் உற்று
மருவுவை என்றான் தேவி பிரிவது வழக்கோ என்றாள் 45

என்னலும் ஈசன் கூறும் இவ்வனல் எட்டெட் டாகச்
சொன்னஅப் பதத்தின் காறும் சுடும்அந்த எல்கைக் கப்பால்
பன்னியே வதிவாய் என்றான் பணிந்தந்தப் படியே நின்றாள்
மின்னிடை மகிழ வேண்டி இன்னமும் விதிக்கு மாலோ 46

நந்தியை நோக்கி நீயும் நாயகி ஆலயத்தில்
முந்தியே உறுவாய் அன்னை மொழிவழி முயன்று முன்னும்
சிந்தனை உணர்ந்தெம் பாலில் தெளிந்தது செப்பென் றோதி
மந்திர மாதர் சூழ விடுத்தனன் மாதை நோக்கி 47

பூசனை புரிந்து வேண்டிப் போற்றுவோர் நம்பால் வேண்டும்
மாசிலா வரமும் நல்கி வரும்உப சாரம் எல்லாம்
ஈசொரி யேமுன் கொள்வாய் இப்பதிக் கிறைவி நீயே
பேசிடில் பெருமை பெற்றாய் ஆதலால் உனக்குப் பேர்தான் 48

பெரியநா யகியாம் நம்மைப் பின்னுமோர் உச்சிக் காலம்
பரவுவாய் நீயும் என்று பரமன்அங் கருளிப் போனான்
அரன்அருள் பெற்று நாதன் ஆலய முன்னர் நின்றாள்
இருவரும் பூசை செய்து பெறுகின்ற இயல்பு சொல்வாம் 49

இருவரும் அநேக காலம் இறைஞ்சிட இரங்கி எங்கோன்
திருவுருக் கொண்டி லிங்கத் தினில்நின்றும் திகழும் செங்கேழ்ப்
பருதிபோல் உதயம் செய்து பாற்கடல் என்னும் பூதி
மருவியே இவர்கள் தம்மேல் மகிழ்ந்தருள் பார்வை யோடும் 50

செக்கர்அம் சடையும் காள கண்டமும் திகழ்முந் நூலும்
முக்கணும் நான்கு தோளும் மூரிவில் புருவம் நாரி
பக்கமும் அன்பர் தம்மைப் பாதுகாத் திடும்பொற் பாத
நக்கபங் கயமும் தோன்ற நகைநிலா முறுவல் பூப்ப 51

எழுந்து முன் நின்றான் போற்றும் இருவரை நோக்கிப் பல்நாள்
தொழும்பரி வுடையீர் நுங்கள் தோடமும் சுரமும் தீர்ந்த
செழுந்திரு நன்னாள் இன்னாள் திசைஎலாம் போற்றிசெய்ய
வழங்கிய பதிஇ தாகும் வாரிநஞ் சயில்வ தாலே 52

நீலகண் டப்பேர் பெற்றேம் நினக்கும்அந் நீலம் போன்ற
ஆலம்போர்த் ததனால் மேனி அந்நிறம் ஆன தாலே
ஞாலத்தோர் கருமால் என்று நவின்றிடு நிலம்உண் டாக
சீலத்த போதன் முன்பு பெற்றிடும் திறத்தி னாலே 53

அவற்கொன்றும் எய்தா தென்றான் அன்பிரு வடிவம் ஆகச்
சிவப்பரம் பொருளைப் போற்றும் செம்மலீர் இன்னும் வேண்டும்
உவப்புறும் வரம்கேள் மின்கள் என்றலும் உவகை கூர்ந்து
தவத்தர்கள் பணியும் தேவே சரணம்என் றடியில் வீழ்ந்து 54

நாதனே நினக்கும் இந்த நகர்க்கும்மும் மதத்த நால்வாய்ப்
போதக முகற்கும் திவ்ய புண்ணிய தீர்த்தத் துக்கும்
நீதமாய் எங்கள் பேராய் நிகழ்ந்திட வேண்டும் என்றும்
வேதமந் திரத்தால் பூசை விதிபெறச் செய்நாள் தோறும் 55

இந்நகர் நீங்கி டாமல் இருந்திரு வோரும் உன்தன்
பொன்அடி பணிய வேண்டும் என்றனர் புரம்மூன் றெய்த
முன்னவன் அருளிச் செய்து மூர்த்தியில் மொழித்தி ருந்தான்
பன்னரும் பலன்கள் பெற்றார் பரவசம் எய்தித் தாழ்ந்தார் 56

அரியநல் லூர நாதன் ஐங்கரன் தீர்த்தம் என்று
பரமனால் அளித்த வாறே பண்புற நின்ற தென்று
மருமலர் அயனும் மாலும் அர்ச்சித்து வருவ தாலே
தரும்அரி அயன்அர்ச் சிக்கும் தலம்என விண்ணோர் சாற்றி 57

பூமழை பொழிந்து போற்றப் பொன்நகர்க் கிறையோன் புத்தேள்
தாமரை யோனை மாலைத் தாழ்ந்துற இவர்க ளோடும்
கோமளை தன்னைப் போற்றிக் கோயிலை வளைந்து தாழ்ந்து
தேமலர்க் கொன்றை யானை வழிபட்டுச் செல்வம் பெற்றார் 58

காங்கையால் அயன்மாற் காகக் கவுரியாள் காமற் காய்ந்தோன்
பாங்கினை அகன்ற பின்பு மற்றவர் பரனைப் போற்றித்
தீங்கினை அகன்று பெற்ற செயல்இவை திருமால் பாதம்
பூங்கமழ் கண்ட கர்ணன் கதையினைப் புகலல் உற்றாம் 59

கணிகொண்ட கழனி சூழ்ந்த காசியே முதலாய் உள்ள
தணிவிலா தோங்கும் சத்த தலத்தினில் அதிகம் ஆன
பணிவளர் அரவப் பாயல் பண்ணவன் மாயை வாழும்
மணிகண்ட கர்ணன் என்போன் மாயவன் மதம்மேற் கொண்டோன் 60

செந்திரு மார்பன் வாழும் திருப்பதி எல்லாம் சென்று
வந்தனை செய்வோன் கங்கை வனைந்தவன் பெயர்வரம்பின்
சிந்தனை செய்யான் சொல்வோர் செப்பிடக் கேட்கும் என்று
நிந்தனை செய்து காதில் நெறிமணி தூக்கி நேர்வான் 61

சிவன்அடி யாரைக் காணில் சீற்றம்மிக் குழன்று சேய்நின்
றவர்களை அரனைத் தூஷித் தடுங்கலால் எறியப் பட்ட
பவம்உறு கணங்கள் போலப் பண்பினை அறியா தெய்த்தே
இவண்நெடு நாள்கள் இவ்வா றெய்தியே திரியும் ஏல்வை 62

காதினில் கண்டம் தூக்கும் கருத்தினால் கண்ட கர்ணத்
தீதன்என் றுரைத்தார் இன்னோன் செல்லும்நாட் கணியன் ஆகி
ஏதமாய் உறுதி எய்த ஈந்தனன் இவனை யேஓர்
சீதரன் வைகுண் டத்தில் சேர்த்தனர் சேர்ந்த பின்பு 63

சூக்கும உருவு தாங்கிச் சுந்தர மாலைப் போற்ற
நோக்குடன் சென்ற போதில் நுவல்கின்ற வாயிற் சீலர்
தாக்கிய சொல்லி னோடு சந்நிதா னத்தில் உய்ப்பப்
பாக்கியம் என்று வீழ்ந்து பகவன்தாள் பணிந்து நின்றான் 64

பச்சைமால் இவனை நோக்கிப் பாரினில் பவுத்தர் போல
நச்சணி கண்டன் தன்னை நாயகன் அடியார் தம்மை
விச்சையால் அறிவி லான்போல் வீண்உரை பேசி நிந்தை
வைச்சுரை புகன்றாய் அந்தோ பாவத்தில் வலியன் ஆனாய் 65

விடையவன் தன்னை என்னை விதியினை மேலோர் தம்மைக்
கடையராய் நிந்தை சொல்வோர் அளவிலாக் கற்ப காலம்
இடர்உழன் றிம்பர் எய்தி ஈனராய் விலங்காய்ப் புள்ளாய்ப்
படர்உழன் றுருள்போல் எய்திப் பதைப்புடன் நரகில்வீழ்வார் 66

தரணியில் அரனை அன்பர் தங்களை நிந்தை சொன்னாய்
நரகிடை நீங்காய் நீயும் நணுகிடக் கடவை என்றான்
விரைமலர்ப் பாதம் போற்றி அறிவிலாச் சிறியேன் வெய்ய
புரையினைப் பொறுக்க வேண்டும் எனநைந்து புலம்பும் ஏல்வை 67

சீதரன் உளத்திரங்கிச் செவியினில் கண்டம் தூக்கிப்
பாதங்கள் பணிந்தோன் தன்னைப் பார்த்திந்தப் பாவம் தீர
மேதினி தன்னில் எய்தி விளங்கிய அரிகை என்னும்
பூதல நகரில் போதி புண்ணிய நகரில் வாழும் 68

திங்கள்அம் சடையான் தன்னைத் தெரிசித்துத் தவங்கள் செய்து
பங்கயம் பரவி ஏத்தப் பரமனும் காட்சி நல்கி
மங்களப் பதவி ஈவான் நாமும்அவ் அரனை வாழ்த்திப்
பொங்கழல் துயரும் நீந்திப் புனிதனைப் போற்றுகின்றோம் 69

உடையவன் ஆணையாலே ஒவ்வொரு காலம் இங்குப்
படிபவர்க் கருளிக் காவல் பரித்திடு வோம்பார் தன்னில்
இடைவிடா தங்கு வாழ்வோம் இந்தவை குண்டம் தன்னில்
புடவியல் அதிகம் ஆம்அப் பொன்நகர் புகலும் காலே 70

புண்ணிய வடிவம் ஆகும் புகல்அடைந் தவர்க்கெந் நாளும்
நண்ணிய பலன்கள் நல்கும் நவையினை மாற்றி நான்காய்
எண்ணிய பருவம் ஈயும் இறைவனை அத்தீர்த் தத்தைக்
கண்ணினால் காணப் பெற்றோர் கயிலையில் காவல் பூண்டோர் 71

தலம்அதில் பெருமை பெற்ற சாமன வனம்அ தாகும்
அலகிலார் ஒருவன் என்னும் அரன்உறை பதியில் நாமும்
விலகிடா தவண்இ ருப்போம் எனவிண்டு விளம்ப லோடும்
நலமிகக் கண்ட கர்ணன் அரியய நல்லூர் எய்தா 72

கண்டனன் கண்ட கர்ணன் கரைஇலா வளங்கள் ஓங்கும்
புண்டரீ கத்தன் வாழும் புரம்இதற் கிணைஒப் பொன்னார்
விண்டுவாழ் உலகி னுக்கும் அதிகமாய் விளங்கும் இவ்வூர்
அண்டர்கோ னுக்கும் காண ஆயிரம் கண்போ தாவே 73

என்றிரும் பூதி னோடும் இந்நகர் எய்தி எங்கள்
கொன்றைவார் சடையான் மேவும் ஆலயம் குறுகித் தாழ்ந்தே
நன்றெனும் காத லோடு நாதனை வணங்கிச் சூழ்ந்து
கன்றினால் கனிஎ றிந்தான் அருளினைக் கழறினானே 74

பாதமும் முடியும் பண்டு பன்றியும் புள்ளும் ஆகி
வேதனும் மாலும் தேட வெளிப்படா தொருங்கு நீண்ட
சோதியார் தூணில் காட்டும் சுந்தர விடங்க போற்றி
நீதியே அறிவானந்த நிருத்தனே போற்றி போற்றி 75

காரணா சரணம் வெள்ளிக் கயிலையாய் சரணம் கங்கை
நாரியைச் சடையில் வைத்த நாதனே சரணம் நான்செய்
பாரமாம் பாவம் போகப் பாதுகாத் தருள வேண்டும்
ஆரணா சரணம் எங்கள் அரியய நாதா போற்றி 76

இன்னன அளவிலாத துதித்தனன் ஏற தேறும்
மன்னவன் முன்றில் எய்தி மாதவம் புரிந்து நின்றான்
பன்னெடு நாட்கள் இந்தப் பால்ஒரு பதத்தில் எங்கோன்
முன்னர்வந் தெய்திக் காட்சி கொடுத்தனன் முனிவன் தாழ்ந்தான் 77

துதிசெய்து நிற்கும் போதில் சுந்தரன் விடைமேல் தோன்றத்
ததிகொண்ட மாயன் போதன் சார்ந்திரு பாகம் தோன்றக்
கதிதந்த வகையைக் கண்டு கருதிமூ வரும்ஒன் றான
மதிஅறிந் திலனே என்று வணங்கினான் வாழ்த்தி னானே 78

அறிவிலேன் செய்யும் குற்றம் அரும்பெருங் கருணை யாலே
பொறுமைகொண் டருள வேண்டும் புண்ணிய முதலே போற்றி
கறுவிவீழ் காலற் காலால் கட்டழித் தவனே போற்றி
பிறைவளர் சடையாய் போற்றி பிஞ்ஞகா போற்றி போற்றி 79

பெரியநா யகிம ணாளா பேதகம் இல்லாய் போற்றி
அரிஅயக் கடவுள் போற்றி அரிஅய நாதன் ஆகி
விரிபொழில் அரிகை மன்னும் விமலமூ வுலகம் ஆன
புரம்இதில் மேவி வாழும் புண்ணிய முதலே போற்றி 80

எனப்பல துதியால் போற்றும் இவனைநேர் நோக்கி ஈசன்
உனக்கு வேண் டியது யாதென் றோதலும் பணிந்து ரைப்பான்
தனக்கிணை யான இந்தத் தலத்தினில் உனது தாளை
மனத்தினில் அழுத்தி வாழ்க வரம்தர வேணும் என்றான் 81

வேறு

அவ்வண்ணம் செஞ்சடையோன் அருளிச் செய்தே
அவன்காண மூவர்களும் ஆல யத்தில்
செவ்வண்ணன் திருமேனி இலிங்கம் எய்தத்
தெரிசித்தான் தேன்அமுதக் கடலில் ஆழ்ந்தான்
மைவண்ணக் கந்தரனை மனத்தில் உன்னி
மலர்ப்பாதம் சிந்தித்து வாழ்வு பெற்றான்
இவ்வண்ணம் கதிபெற்ற கண்ட கர்ணன்
யாவர்க்கும் தோற்றிடநோற் றிருக்கின் றானால் 82

கண்டகர் ணன்தான் பின்னும் காதலால் அரனைப் போற்றிக்
கொண்டுபூ சிக்கும் நாள்அக் கோயிலின் குடபால் தன்னில்
வண்டலர் கொன்றை வேணி வரதலிங் கம்தா பித்துப்
புண்டரீ கத்தாள் போற்றி வழிபட்டுப் புனிதம் பெற்றான் 83

இவ்வண்ணம் இருவர்பணி தலத்தில் வாழும்
இறைவிபா கத்துறையும் இறைவன் தன்னைக்
கைவண்ண மலர்குவித்துக் கருதிப் போற்றக்
கனதனமும் சம்பத்தும் கவலை இல்லாப்
பைவண்ணப் பணிதாங்கும் உலகம் போற்றும்
பதவியும்இம் மையில்பெற்று மறுமைப் பாலும்
செவ்வண்ணல் பதம்பெற்றுத் திவ்யம் எய்திச்
சிவலோகத் தரசாள்வர் திண்ணம் தானே 84

இவ்வியல்பாம் சந்நிதியில் கமல தீர்த்தம்
இருந்தீர்த்தம் ஈசானம் இமவான் தீர்த்தம்
செவ்வண்ணல் தீர்த்தம்கீழ் பாலில் தென்பால்
சிறந்தமணி கருணிவான் தீர்த்தம் மேல்பால்
பைவண்ணச் சாத்தன்அருந் தீர்த்தம் மேல்பால்
பரத்துவா சன்தீர்த்தம் வருணன் தீர்த்தம்
தெய்வஅனிலன் திசையில் அனுமன் தீர்த்தம்
தினம்ஆடச் சிவலோகம் அடைவர் அன்றே 85

வேறு

அச்சுதன் மதம்மேற் கொண்டோன் அரிகையில் பாவம் நீங்கும்
மெய்ச்செயல் இதுவாம் முன்னை வேதன்மால் வெம்மை தீர்ந்த
இச்செயல் உணர்ந்து மேலை இந்திரன் ஆதி வானோர்
நச்சணி கண்டர்ப் போற்றிப் பூசித்த நலம் உரைப்பாம் 86

மூசுதேன் முகை அவிழ்த்து மதுஉண்டு முழங்கும் தாரு
வாசவன் வானோர் எய்தி வரதனை மலரி னாலே
ஆசிலா துபசா ரத்தால் அருக்கிய அபிடே கத்தால்
பூசனை மரபின் ஆற்றிப் போற்றினர் துதிசெய் கின்றார் 87

வரிஅர வணிந்தாய் போற்றி மாதொரு பாகா போற்றி
கரியினை உரித்தாய் போற்றி காலனைக் காய்ந்தாய் போற்றி
பரிபுர பாதா போற்றி பரவுவார் பற்றாய் நின்ற
அரிஅய நாதா போற்றி அந்தரர்க் கமுதே போற்றி 88

விண்ணவா போற்றி வேத வித்தகா போற்றி விஞ்சைப்
பண்ணவா போற்றி முன்னம் எங்களைப் பரிந்தாட் கொண்ட
அண்ணலே போற்றி யாவும் ஆகிய அமலா போற்றி
கண்ணினுள் மணியே போற்றி கருணைவா ரிதியே போற்றி 89

எனத்துதித் திறைஞ்சி னார்கள் போற்றிட இடப மீதில்
கனங்குழை யுடனே தோன்றி காட்சிதந் தனனால் இன்னோர்
வினைத்துயர் நீங்க நோக்கி வேண்டிய வரம்யா தென்ன
உனைப்பணிந் தென்றும் பொற்ற உறுதிதந் தருள வேண்டும் 90

பண்ணவர் பூசைக் கேற்றப் பாரிசா தனப்பைம் போதால்
விண்ணில்வாழ் காம தேனு மிகும்ஐந்தால் மணியால் வேண்டும்
திண்ணிய பொருளும் தேவ நடனதுந் துபியும் மற்றும்
மண்ணினில் கொடுவந் தென்றும் வழிபட வேண்டும் ஆலோ 91

இவ்வரம் அருள வேண்டும் எனப்பணிந் திறைஞ்ச லோடும்
நவ்விசேர் கரத்தினானும் தந்தனம் என்று நாதத்

திவ்விய இலிங்க மீதில் சேர்ந்தன்ன் பணிந்து தேவர்
கவ்வையாம் பதத்து நந்திக் கடவுளைப் பணிந்தி ருந்தார் 92

இந்திரன் அங்ஙன் வேறோர் இலிங்கம்ஒன் றமைத்துப் பூசை
மந்திர வழியால் பற்றி வழிபட்டான் மாகத் துற்ற
அந்தரர் யாரும் ஒவ்வோர் இலிங்கங்கள் அமைத்துப் போற்றிப்
புந்தியால் பரவி நாதன் அருள்பெற்றுப் பொன்னா டுற்றார் 93

பின்னொரு யுகத்தில் ஆதி மன்னவன் பெற்ற மைந்தன்
மன்னிய சுந்த ரேச மாறமன் னவன்தான்இந்த
முன்னவன் மகிமை கேட்டு முப்புரம் செயித்த நாதன்
பொன்னகர் எய்தித் தாழ்ந்தான் பூசித்துத் துதிசெய் தானால் 94

சங்கரா சரணம் மூல சயம்புவே சரணம் திங்கள்
பொங்கர வுடன்அ ணிந்த புண்ணிய சரணம் பூமேல்
பங்கயன் மாயன் போற்றிப் பரிவினை அகற்றி ஆண்ட
அங்கணா சரணம் எங்கள் அரிஅய நாதா போற்றி 95

விண்ணவர் பூசித் தேத்த வியந்தருள் புரிந்தாய் போற்றி
அண்ணலே போற்றி என்றே அகம்மகிழ்ந் தடிப ணிந்து
தண்ணளி யுடன்இ ருந்து தற்பரா நினக்குக் கோயில்
எண்ணிய படியே செய்ய அருள்தர வேண்டும் என்று 96

விரதம்உற் றிருந்தான் எங்கோன் வேந்தவன் கனவில் எய்திப்
பரிதிபோல் உலகம் தன்னில் பகைஇருள் ஒதுக்க வந்த
புரவல பூத லத்தில் புண்ணிய நகரம் ஈதால்
விரைவினில் கோயில் செய்வாய் இலிங்கவி சேடம் சொல்வாம் 97

பூவினில் தானே தோன்றிச் சுயம்புவாய்ப் போற்ற நின்ற
தாவர இலிங்கம் முன்னோர் மனுக்கள்மா னிடர்தா பித்தும்
தேவர்கள் முனிவ ராலும் சித்தர்கள் இயக்க ராலும்
காவியம் கண்டர்க் கண்ட நம்குறி அனந்தம் காண்மின் 98

இவ்வகை இலிங்கத் துள்ளே இவ்விலிங் கத்தின் மேன்மை
கவ்வைகொள் தரங்க வேலிக் கடலிடைப் பிறந்த நஞ்சம்
செவ்விய மலரோன் மாயன் தேகத்தில் காங்கை எய்த
அவ்வினை அகலப் போற்ற அவர்வினை தீர வேண்டி 99

இத்தலம் அதனில் வைகி இருவர்தம் இன்னல் தீர்த்துக்
கைத்தலத் துற்ற நெல்லிக் கனிஎன இருந்ததாகும்
உத்தம மன்ன என்றே அருளினால் இலிங்கத் துற்றான்
பத்தியாய் விழித்து வேந்தன் பரவியே பழிச்சுகின்றான் 100

புளகிதம் உற்று மன்னிப் புண்ணியன் அருளிச் செய்த
அழகிவன் மேன்மை யோர்க்கும் அமைச்சற்கும் அறியச் செப்பிக்
குழகனுக் கன்பு மிக்கான் சிற்பநூ லோரைக் கூவிப்
பழமறை பகரும் பண்பால் பரமன் ஆலயம்எ டுத்தான் 101

ஆலயத் துறுப்பு மற்றும் அணிநகர் திருநாள் வீதி
மேல்உள தேவ தாயம் விதிவழி நிறுவ வேண்டும்
காலநித் தியநை மித்யம் கடவுட்குச் சிறந்த பூசை
சீலமாய் இயற்றிப் போற்றச் சிவன்ஒரு சித்தர் ஆகி 102

மன்னனை நோக்கி நீசெய் மந்திரப் பணிக்கு வந்தோம்
இன்னம்ஒன் றுஎது கேட்டி இந்திரன் பூசித் திங்ஙன்
பொன்நகர் விதிஅ மைத்தான் பூவில்அவ் விதியால் நீயும்
நல்நிய மங்கள் ஆக நடத்துவாய் நாளும் என்றான் 103

அந்தரர் போற்றும் இந்த அரிகைக்கு வாய்த்தேன்என்றே
சுந்தர மாற மன்னா சுதினப்பெ ருக்கை ஈந்தோம்
சிந்தையில் விளைதல் பெற்றுச் செகத்தினில் இன்பம்துய்த்து
நந்தல்இல் செல்வம் பெற்று நம்உல கடைவாய் என்றான் 104

அண்ணல்இப் படிஅறைந்தே அவ்வடி வுடன்ம றைந்தான்
கண்ணுதல் அருளைப் பேணிக் கசிந்தனன் கடவுள் நல்கும்
வண்ணமே பெற்றோன் மேலை வளம்எலாம் இவண்வருத்தி
உண்ணிறை மகிழ்வி னாலே நடத்தினான் உலவா தென்றும் 105

கற்பக மலரினாலும் காமதே னுவின்பால் நல்கும்
அற்புத அமுதத் தாலும் அந்தர மகளிர் ஆடல்
பற்பல வகையினாலும் பஞ்சவாத் தியத்தி னாலும்
பொற்புயர் விதியி னாலே பூசனை புரிந்திட் டானால் 106

அப்படி அன்றும் என்றும் அருச்சனை புரிவதாகும்
விப்பிர முனிகாள் ஈது வேதவி யாசர்கூறத்
தப்பிலா துணர்ந்த திந்தச் சரித்திரம் உங்களுக்குச்
செப்பினம் கற்றோர் கேட்டோர் சிவபதம் சேர்வர் அன்றே 107

இத்திறம் உரைத்தசங்க யோகியோ டிறைவன் ஏகி
உத்தமத் தலங்கள் போற்றி உளமகிழ் சிறந்தி ருந்தார்
முத்தமிழ் முனிவ ரோடு முதுபதி உற்றார் மூன்று
வித்தகர் ஒன்றாய் நின்ற விமலன்கீர்த் திகள்உரைப்பாம் 108

அரிகைப்படலம் முற்றும்

ஆகவிருத்தம் 1768

21. மூன்றீசுவரப் படலம்

மூதெயில் சூழும் மூன்றீ சுரத்தில்மூன் றீச நாதர்
காதையைத் தமிழால் செய்யக் கந்தடு கரட நால்வாய்
மாதருள் புதல்வன் கந்த மைந்தன்முன் வந்த தெய்வப்
போதக முகத்தன் பாதப் போதகம் போற்றி வாழ்வாம் 1

மால்ஆகி அயன்ஆகி மன்னும்உருத் திரன்ஆகி
வானம் ஆகிக்
கால்ஆகி அனல்ஆகிக் காண்டமுமாய்ப் பிருதுவியாய்க்
கதிர்கள் ஆகி
வாலைமர கதமாது பாகமாய் நிறைந்துவளர்
வன்னி நாதர்
மூலேசர் சித்தேசர் மூன்றீசர் பாதமலர்
முடிமேல் வைப்பாம் 2

மஞ்சுநிகர் குழல் போற்றி மதிவதன மலர்போற்றி
அஞ்சனவேல் விழி போற்றி அணிமுத்த நகைபோற்றி
கொஞ்சுகிளிக் கரம்போற்றி கோங்கரும்பின் குயம்போற்றி
வஞ்சிமர கதமாது வனசமலர்ப் பதம்போற்றி 3

மாதவர் கேட்பச் சூதன் வழங்கிய கதையை மன்னன்
ஓதுதல் வேண்டும் என்னச் சங்கயோ கியன்உ ரைப்பான்
போதனும் அரனும் மாலும் பூசித்து மூன்று லிங்க
நாதன்ஆ கியம கத்து வத்தினை நவிலல் உற்றாம் 4

ஆதிபால் அயன்மால் ஈசன் அவனிநீர் வித்தாய் நின்று
பேதம்இலா தொன் றாகிப் பிறங்கிய செயலை யார்க்கும்
வேதங்கள் முதலாய்க் காட்டி விதித்தனர் பயன்தே றாதார்
வாதங்கள் தீர்ந்தே உய்ய வழிபடும் மகிமை சொல்வாம் 5

இறையவன் முடியும் தாளும் எய்திட இருவர் தேடிப்
பறவைபன் றியதாய்க் காணார் பருப்பத நெருப்பாய்க் கண்டார்
விறல்அரி அவதா ரத்தில் விமலன்கா தைகள்உ ரைத்தார்
அறிவினால் அறிந்தும் மாயை அவலத்தால் சவலம் உற்றே 6

திரிகுநா மதமேற் கொண்டோர் தெளிவிலார் நிந்தைபேசி
நரகிடை மேவா வண்ணம் நல்கிட வேண்டும் என்று
பிரவிமூ வரும்பூ சிக்கப் பரமனும் காட்சி நல்கி
உருஒன்றில் மூன்றாய்த் தோன்றி உய்ந்திட அருள்செய் கின்றான் 7

மூவரும் ஐவர்தாமும் முதல்ஒன்றே முளரிப் பூவில்
தாவிலா இதழ்அ னேகம் சாற்றிடில் ஒன்றே போலத்

தேவர்கள் நீவிர் என்றே என்னவாய் மலர்ந்து செப்பித்
தாவிலா இலிங்கம் மூன்றீ சுரன்எனச் சாற்றி னானே 8

மூவர்க்கும் மேலாம் எங்கோன் அருள்தர மூவர் அந்தத்
தாவிலா இலிங்கத் தெய்திச் சார்ந்தனர் ஆதலாலே
சேவுறை நாதன் மூன்றீ சுரன்எனத் திகழ்ந்தான் இந்தப்
பூவுளோர் தேவர் போற்றப் பொலிந்தினி திருக்கின் றானால் 9

மூன்றுரு இலிங்கம் ஆன முறைஇது முதல்ஒன் றாகத்
தோன்றுநா யகனை வேதம் பூசிக்கத் தொடங்கும் காதை
ஏன்றவா றுரைப்போம் கேண்மின் இவன்திரு வாக்கி னாலே
கான்றமெய் வன்னி ஆக நிழல்செயும் கவின்உ ரைப்பாம் 10

முடிவினில் உலகம் யாவும் பிரளயம் மூழ்க மூல
வடிவினன் பொருட்டால் பின்னும் வழங்கிட உற்ற கால
நெடியவன் உந்தி பூத்தோன் தந்திட நிலவும் யோகர்
படியினில் யாகம் பூசை பயின்றிடும் விதிப யக்கும் 11

வேதநூல் அன்றி இல்லை மெய்ப்பொருள் விளங்கத் தேடும்
போதினில் விதிநூல் அன்றிப் புகல்இலை என்று யோகா
மாதொரு பாகன் வெள்ளி வரையினில் தவம் முயன்றார்
ஆதிகா ரணன்எ முந்தே ஆலநீ ழலினில் எய்தி 12

தேசிக வடிவம் ஆகித் திருவருள் கூர்ந்து நின்றான்
நேசமாய் முனிவர் யாரும் நிருமலன் தாள்பணிந்தே
ஈசனே எனத்து தித்தார் இங்குநீர் தவம்பு ரிந்தே
யோசனை யாதென் றோத வேதம்நா லுரைக்க வேண்டும் 13

சங்கரா எனத்து தித்தார் தவர்கள்மேல் அன்பு கூர்ந்து
பொங்கிய வேதம் நம்மைப் பூசிக்கத் தவம் முயன்று
துங்கம்ஆர் வன்னி யாகத் தோன்றிமூன் றீசு ரத்தில்
அங்கெமைப் போற்று கின்ற தவ்வகை அருளக் கேண்மின் 14

அலகிலாக் கலைகட் கெல்லாம் முதன்மையாம் ஆதிவேதம்
உலகில்ஆ ரணங்கள் காயாய் உயரும்பஞ் சாயி உண்மைப்
பலம்அதாய்ச் சாயை சாயை பணைத்தஇம் முதலாம் வன்னி
நிலவியே நெடுநாள் போற்றிப் பூசித்து நின்ற காலை 15

அப்பொழு தவ்வி லிங்கத் ததிகரித் தமலன் தோன்றி
வைப்புநூல் வன்னி நம்கண் வன்னியில் தோன்றி வந்த
இப்பெரு விருக்கம் நீயே இந்நிழல் நமக்கு நீழல்
ஒப்பிலா தியற்றி வாழ்வாய் வேண்டும்யா தெனஉ ரைத்தான் 16

வன்னிதன் பெயரால் ஊரும் இலிங்கமும் வழங்க வேண்டும்
என்னநல் வரங்கள் நல்கப் பெற்றவன் இறுத்த லாலே
துன்னுமா தவத்தீர் நீவிர் அத்தலத் தெய்தித் தொன்மைப்
பன்னகா பரணற் போற்றப் பாலிக்கும் வேதம் தன்னை 17

பெற்றுளம் மகிழ்வீர் என்று பேசியே மறைந்தான் எங்கோன்
கற்றமா முனிவர் எல்லாம் கயிலையை அகன்று தென்பால்
நற்றமிழ்ப் பொதிகைக் கீழ்பால் நவகன்னி மார்பு ரத்தில்
உற்றனர் அரனைப் போற்றி உயர்தவம் புரிந்த போதில் 18

சித்தநா யகன்முன் போலத் தேசிக வடிவாய்த் தோன்றி
மெய்த்தநால் வேதம் தன்னை விரித்துணர்த் தருளி வேண்டும்
உத்தம வரங்கள் நல்கி உயர்சிவ லிங்கத் துற்றான்
அத்தனைக் கன்னி மார்கள் போற்றும்அன் பினைஉ ரைப்பாம் 19

தவத்தினால் சூர பற்பன் தாருகன் சிங்க சூரன்
பவத்தினால் பலவாம் அண்டப் பார்அளித்தி டும்அப் போதில்
அவத்தனாய் அறிவு நீங்கி மமதைகொண் டகிலம் யாவும்
நவைக்கொளும் படியே பானு கோபனை நல்கினானே 20

அரசுசெய் சூர பற்பன் அவம்புரி செய்கை யாலே
சுரர்தமை ஏவல் கொண்டு சுரபதி முதலோர் தம்மை
விரைவுடன் சிறையில் இட்டான் விண்ணவர் சிலர்கள் சென்று
பரமன்பால் இந்தத் துன்பப் பாட்டினை உரைப்பல் என்ன 21

இமையவர் யாரும் போந்து மந்தர கிரியில் எய்தி
அமையம்யா தெனவி னாவி அவ்விடைச் சாரும்போதில்
இமையமால் வரையில் மேனை இமயமன் தவத்தி னாலே
உமையைஅன் னார்கட் குண்மை மகவதாய் உயிர்க்க ஏவி 22

மவுனயோ கத்தில் ஈசன் உறைந்தனன் மவுனம் நீங்கிப்
பவன்அருள் பெறுதற் கெவ்வா றென்னப்பண் ணவர்கள் யாரும்
தவனம்உற் றிருந்தார் எண்ணி மாரனைச் சார்ந்த வன்பால்
உவமைஇல் முகமன்கூறி உம்பர்கள் இடுக்கண் தீர்ப்பாய் 23

என்றுநல் வசனம் ஓத இமையவர்க் கிரங்கி மாரன்
துன்றும்யோ கத்தி ருந்த சோதியார் தம்பால் மோகம்
ஒன்றிய பூவின் வாளி ஏவினான் உமையோர் பாகன்
வன்திறல் செய்தான் தன்னைத் தழல்கணால் விழித்து மாய்த்தான் 24

அவன்துணை இரதி வேண்ட அனங்கனாய் அளித்தான் எங்கோன்
சிவன்தவம் நீங்கல் கண்டு தேவர்கள் முறையிட் டார்த்தார்
தவந்தனால் சூர பற்பன் தனக்குறு வரங்கள் ஈந்தாய்
அவன்தனால் இடுக்கண் எய்தி அந்தரர் யாரும் வந்தோம் 25

அண்ணலே எனத்து தித்தார்க் கபயம்தந் தசுரன் தன்னை
நண்ணிவெல் வதற்குச் சேயை நாம்அளித் திடுவோம் என்ன
விண்ணவர்க் கச்சம் நீங்கி வெந்தழல் கண்ணில் ஆறு
துண்ணெனும் பொறிவி டுத்தார் சுரர்பகை மாயத்தானே 26

பொறிஇரு மூன்றும் ஆறு முகம்அதாப் பொருந்த ஆரல்
அறிவுடன் உருஒன் றாக ஆறுமா முகனைத் தாங்கி
மறிதிரைச் சரவ ணத்தில் வைத்தனர் வந்த சேயை
அறலனாள் வளர்க்க வந்த அரன்மகன் தனக்கப் போதில் 27

ஆயுத வீரர் வேண்டும் எனஅரன் அகத்தில் தோன்றக்
காயும்வேற் கந்தன் காதை கவுரியை அழைக்க ஒடி
வேயுறு தோளி அந்தப் புரம்விட்டு விரைவி னோடு
நாயகன்முன்னர் எய்த நவமணிச் சிலம்பில்ஒன்று 28

தெறித்திட இவள்தன் சாயை சேர்ந்தநன் மணிஒன்பான்மேல்
குறித்திட ஈசன் ஒன்பான் கன்னியர் தோன்றக் கோலம்
நிறைந்தகன் னியரை நோக்கக் கருவுடன் நேர்ந்த போதில்
அறக்கொடி மனத்தில் கோபம் உற்றனள் அந்நல் லாரை 29

கருவினை உயிர்த்திடாது சபித்தனள் கன்னி யர்கள்
பெருமித வருத்தம் உற்றார் பேதையர் தம்மை நோக்கி
அரன்அருள் செய்வன் இந்தக் கயிலையை அகன்று தென்பால்
திருவளர் பொதிகைக் கீழ்பால் போய்த்தவம் செய்வீர் என்றான் 30

பின்னும்அவ் இடத்தோர் சேத்ரம் பேசிடில் பெருமை பெற்ற
மன்னிய பொதிகை இந்தக் கயிலைநேர் வளம்கொள்பூமி
பொன்உல காகும் அந்தப் புவிதனில் வந்த நீத்தம்
நன்னதி கங்கை ஆம்அந் நகர்அது நமது லோகம் 31

ஆகையால் புடைசேர் கின்ற அருச்சுனம் உளத தன்பால்
மாகவர் ஆடும் தீர்த்த வரநதி வாரந் தன்னில்
ஏகநா யகன்மூன் றீசன் ஆகிய இடத்தில் எய்தி
யோகமே புரிவீர் உங்கள் வருத்தம்அ தொழியும் என்றான் 32

ஈசன்ஏ வலினால் எய்தி இங்ஙனம் தவங்கள் செய்தார்
மாசிலா விடைமேல் எங்கோன் வனிதையோ டெழுந்து முன்நின்று
ஆசிலாத் தவம்செய் கன்னி யர்க்கருள் புரிவாய் என்ன
நேசமாய் உமையை நோக்கி நின்மலன் அருளிச் செய்தான் 33

அப்பொழு தமலை அந்தப் பெண்கள்பால் அமைத்தசாப
மைப்புநீங் கிடவே நோக்க வனிதையர் கருஉ யிர்த்தார்

துப்புறு வீரர் தோன்று போதினில் துளியால் வேர்வை
மெய்ப்படும் போதில் ஒன்பான் இலக்கவீ ரரும்பி றந்தார் 34

வேறு

பிறந்தநவ வீரர்கள் பெலாக்கிரமம் உற்றே
சிறந்தஇவர் சேய்துணைவர் ஆகஎன வேசெய்
துறைந்தவர் அனேகரையும் உதவியப தாவி
அறந்தர அமைத்தமரர் உய்யஅருள் செய்தான் 35

அத்தகைமை நிற்கஅயி ராணிஅருள் பெற்றே
இத்தகைய வீரரை உயிர்த்தபின்இம் மாதர்
முத்தனை வணங்கிவர முற்றமகிழ் வெய்திச்
சித்தன்அரு ளால்உயர் சிவன்பதம் அடைந்தார் 36

இத்தகைமை பெற்றதல முக்கியம்இ தென்றே
அத்தன்அருள் பெற்றுயர் அகத்தியன் எழுந்தே
தத்துதிரை மொய்த்தபொரு நைக்கரை இதன்பால்
நித்தனை வணங்கமுனி நெறிகொடிவண் எய்தா 37

மேல்நதியி னில் படிய வேமுனிவன் உற்றான்
ஆனபொழு தில்பரமன் அன்னையொ டெழுந்தே
வானில்விடை மீதுலவ மாமுனி பணிந்தான்
தேன்இதழி யன்குழை சிறந்தமணி தன்னில் 38

வேறு

ஒருமணி நதியில் வீழ அகத்தியன் உவந்து போற்ற
மருமலர் இமையோர் தூற்றி வான்குழை மணிபொ ருந்தும்
பெருமையால் இத்து றைப்பேர் மணிகர்ணி தீர்த்தம் என்றார்
பரமனும் முனிவன் கேட்க வான்சொலால் பகரு கின்றான் 39

இவ்விடை வன்னி ஈசன் தனைப்பணி வாய்என் றோதி
வெவ்விடை யோன்எ ழுந்தான் போற்றிமே தினியில் வேண்டும்
திவ்விய ஞான போகம் தரும்இந்தத் தீர்த்தம் ஆடிப்
பவ்விய முடனே வன்னிப் பதியினை முனிவன் சார்ந்தான் 40

குறுமுனி வன்னி மேவும் குழகனைப் பூசை செய்ய
நறுமலர் மஞ்ச னாதி நல்லசாந் தமுதத் தாலும்
இறைவனுக் கிணைஇ லாத இனியநல் உபசா ரத்தால்
உறுதியாய்ப் பரவி நின்ற பொழுதினில் உமைஓர் பாகன் 41

மூன்றுகூ றாகத் தோன்ற முனிவரன் நடுக்கம் உற்றே
தோன்றும் இவ் வகையா தென்னத் துதித்திடும் போதில் ஈசன்
வான்தரு சொல்லி னாலே மால்அயன் அரன்இம் மூவர்
தான்திகழ் மூன்றாம் என்னச் சாற்றினான் சாற்றும் வேளை 42

பங்குமூன் றாகத் தோன்றும் பரமன்ஓர் குறியாய்த் தோன்ற
இங்கெமக் கருள மன்னும் இறும்பூதென் றெண்ணி இந்தச்
சங்கரன் தனக்கு மூன்றீ சுரன்என நாமம் சாற்றி
மங்கைஓர் பாகன் தன்னை வாழ்த்தினான் வணங்கினானே 43

மூவராய் வதிந்த இந்த மூர்த்தம்நான் காண இங்ஙன்
தாவிலா திருந்த கோலம் தந்துதன் உருவம் காட்டிப்
பூவுளார் முதலோர் காண இருந்தனை போற்றி 'போற்றி
சேவுயர் கொடியாய் போற்றி சித்தநா யகனே போற்றி 44

வேதியா போற்றி விண்ணோர் விரைமலர் தூவிப் போற்றும்
நாதனே போற்றி தெய்வ நான்மறைப் பொருளே போற்றி
சோதியே போற்றி முன்னம் தும்பியைப் பாது காத்த
மாதொரு பாகா போற்றி வன்னிநா யகனே போற்றி 45

வேறு

அன்பர்கட் கமுதே அருள்வரை கனியே
தென்பதிப் பொருநா தீரசின் மயனே
மின்மர கதப்பெண் விமலவித் தகனே
தொன்மறைத் தலைவா எனத்துதித் தனனால் 46

மூன்றீச நாயகனுக் ககத்திய முனீசுரன்என்று
சான்றோர்கள் புனைந்தேத்தத் தமிழ்முனியும் வரம்பெற்றுத்
தேன்தாழும் கொன்றைபுனை சித்தர்பால் விடைபெற்று
வான்தாழும் புனிதேசர் தமைவணங்க மருதுற்றான் 47

குறுமுனிவன் படிதீர்த்தம் அகத்தியதீர்த் தம்குடைவோர்
வறுமைநோய் பாவம்போம் வனிதையர்கள் படிதீர்த்தம்
இறைதீர்த்தம் மணிகர்ணி கைத்தீர்த்தம் பிரயாகை
மறைதீர்த்தம் கெசமோட்சம் சித்தர்வழி பாடுரைப்பாம் 48

கயிலைவாழ் கணத்தில் சோம கேதுபொன் வரைசூழ் காவில்
பயிலும்வே டத்திக் காசை உற்றதோர் பாவத் தாலே
மயலுடன் புவியில் எய்தி மானிடச் செனனம் உற்றான்
இயல்பினால் வேட்கை தீர்ந்தான் இறையவன் அருளி னாலே 49

சித்துகள் பெற்றுச் சித்தர் ஆகித்தென் மருதில் எய்தி
முத்திநா யகனை நாறும் பூஎன அழைக்க முன்னோன்
பத்திசேர் வசனம் கேட்டுப் பரன்திரு மேனி சாய்ந்து
வித்தக மாக வாஎன் றிடமிகு வெள்ளம் நோக்கா 50

முன்வற்றக் கண்டு தென்பால் முன்னிமுன் னவனைப் போற்ற
மின்உற்றோன் உரைக்கும் வேடச் சாதிபால் வேட்கை தீர
மன்உற்ற மதுவும் ஊனும் புசித்திட வினைகள் மாறும்
தென்உற்ற பதியில் போகென் றேவிடக் கருவூர்ச் சித்தர் 51

வந்தனர் வன்னி யூர்வாழ் வரதனை வணங்கும் போதில்
வந்தான வன்னிக் காயைத் தேனைஊன் மதுஅ தாகத்
தந்திடக் கன்னியாலே சாற்றினன் தரவே உண்டு
பந்தமும் வினையும் நீங்கிப் பரமனைப் பரவு கின்றான் 52

ஆனுயர் கொடியாய் போற்றி அடியவர்க் கமுதே போற்றி
தேனினை வன்னிக் காயைத் தேறல்ஊ னாகச் செய்து
மானிடம் உற்றசாப வல்வினை தீர்த்தாய் போற்றி
மேனதி அணிந்தாய் போற்றி வேதந யகனே போற்றி 53

பாததா மரைகள் போற்றி எனப்பர விடும்அவ் வேளை
நாதனும் காட்சி நல்கி நவிலும்நின் துதிக்கு வந்தோம்
போதனே நினக்கு வேண்டும் வரம்எவன் புகலு கென்ன
நீதன்நின் பெயர்தான் சித்த இலிங்கமாய் நிகழ வேண்டும், 54

நின்னருள் பதவி வேண்டும் என்றனன் நிமலன் ஈந்தான்
பன்னரும் வரங்கள் பெற்றுச் சித்தனும் பரமன் பாலில்
துன்னிய விடைபெற் றிப்பால் சுயபுடார்ச் சுனத்தில் உற்றான்
மன்னவன் பரவு கின்ற வகையினை வகுத்து ரைப்பாம். 55

வேறு

மன்னவன் மாமது ரைப்பதி மாறன்
பன்னு சவுந்தர பாண்டிய ராசன்
பொன்நிதி மாமழை எனஅருள் பூபன்
தென்னவர் ஏறுயர் செழியனும் ஓர்நாள் 56

வேறு

பூவணையில் துயில்கொள்ளும் பொழுதில் அவன் கனவினிலே
சேவுயர்த்தார் எழுந்தருளித் தென்னவன்தென் பொதிகைக்கீழ்
மூவர்களும் ஒன்றாக முயங்கிய தோர் சிவத்தலம்தான்
தேவர்தொழும் புடைமருதத் தென்சார்பில் திகழ்ந்திலங்கும் 57

அத்தலத்துப் பணிகள்எல்லாம் பிரளயத்தில் அழிந்ததனால்
நித்தனுட னேதலமும் நிலையமும்நித் தியம்அதனில்

சித்திதரும் பணிசெய்து சிந்திதம்ள லாம்பெற்று
முத்திபெறு வாய்என்று மொழிந்தான்அங் ஙனம்மறைந்தான் 58

எழுந்துணர்ந்து மந்திரற்கும் இனியவர்க்கும் இவைஉரைத்துத்
தொழும்பணிசெய் துய்வன்எனத் துரகத்தேர் மேற்கொண்டு
செழுந்தரளக் குடைதானை சூழ்ந்துவரச் சித்தநகர்க்
கொழுஞ்சுடர்ச்செம் மேனியனைக் கும்பிடும்கொள் கையன்ஆகி 59

நெறிபோந்து பலகடந்து நிலவுபொரு ணாநதியின்
துறைசேர்ந்து நீராடித் தும்பைநதி அறுகணிந்த
பிறைவேணி மூன்றீசப் பெருமான்நன் னகர்மேவிக்
குறையாத மகிழ்வினொடு குழகன்கோ யிலைஅணைந்து 60

பணிந்துதுதித் திறைஅருளால் பலவான திருப்பணியும்
இணங்கும்விழா ஆபரணம் முதலாக இயற்றியபின்
அணங்குடனே தென்பாலில் அரசன்தன் பெயர்விளங்க
வணங்கிஆ லயம்செய்து சொக்கரையும் வதிட்டித்தான் 61

தென்புறம்சொக் கேசனையும் திகழும்மூன் றீசனையும்
இன்பமுடன் பணிந்தேத்தி இறைமைபுரிந் தேபலநாள்
அன்புடனே வதிந்தினிதாய் அரசன்அரன் அருளாலே
பொன்பதியோர் புகழ்ந்தேத்தப் பொலிந்துபதம் கலந்தனனால் 62

பின்னும்இவன் மரபுளோரில் பெற்றிடும்சண் பகமாறத்
தென்னவன்ப ராக்கிரமன் தென்காசி கண்டருளும்
மன்னவன்இவ் அரன்தனக்கு வகைஇயற்றிப் பணிசெய்து
பன்னெடு நாள் புவிகாத்துப் பரமன்அருட் பதம்பெற்றான் 63

மூன்றீசர் கதைஇவ்வா றிதனைமுயன் றிடுவோர்கள்
சான்றோர்க ளுடன்கூடிச் சாற்றுனர்கேட் குனர்தரிப்போர்
கான்தேரும் மதுஇதழிக் கண்ணியன்பொன் கழல்தொழுவோர்
வான்றாரும் மகிழ்வெய்தி வரதன்அருள் பெறுவாரே 64

வாழ்க தெட்சண காசி வளம்பதி
தாழ்வி லாதபு டார்ச்சுனம் சார்ந்தருள்
சூழ்இ லேபன சுந்தரன் தொல்கதை
ஏழ்பெ ரும்புவி எங்கும் விளங்கவே 65

மூன்றீசுவரப் படலம் முற்றும்
ஆகவிருத்தம் 1832

திருப்புடை மருதூர்ப் புராணம்
முற்றும்

இந்நூலைப் பற்றி...

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் உள்ள திருப்புடை மருதூர் வரலாற்றுச்சிறப்பும், சிற்ப-ஓவிய-கட்டட - கலைச் சிறப்புகளும் கொண்டது மட்டுமன்றி இலக்கிய வளச்சிறப்பும் கொண்டது என்பதற்கு இந்நூலே சான்றாகும்.

தென்னாட்டுச் சுற்றுலா இடங்களில் இத்திருத்தலமும் சிறந்த ஒன்றாக விளங்கி வருகிறது.

கந்த புராணம், திருவிளையாடற் புராணம் போல் இந்நூலும் ஆத்திக அன்பர்களால் ஏற்றுப் போற்றப்படும் என்பது நிச்சயம். அவ்வகையில் இந்நூலுள் பக்திச் செறிவும், பெருங்காப்பியப் பண்புகளும் நிறைந்துள்ளன.

இந்நூலுள் ஆங்காங்கே உள்ள தொண்ணூறு துதிப் பாடல்களையும் பாராயணம் செய்து நாறும்பூநாதரின் நல்லருளைப் பெறுவோமாக.

" புடைமருது உறையும்
புனிதனே போற்றி ! "

ஞா. மேகலா
நூலகப்புலவர், பதிப்பாசிரியர்
டாக்டர் உ.வே.சா. நூல்நிலையம்

ஜெயராம் அச்சகம், சென்னை (044) - 28284568 / திருச்சி (0431)-2704162